

Dz. U. 2026 poz. 620**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 30 kwietnia 2026 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji**

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2025 r. poz. 643), z uwzględnieniem stanu prawnego na dzień 27 kwietnia 2026 r. oraz zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 25 czerwca 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji (Dz. U. poz. 1069);
- 2) ustawą z dnia 4 grudnia 2025 r. zmieniającą ustawę o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1844);
- 3) ustawą z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 176);
- 4) ustawą z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 331);
- 5) ustawą z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem rynku finansowego oraz ochroną uczestników tego rynku (Dz. U. poz. 340).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 19 i art. 20 ustawy z dnia 25 czerwca 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji (Dz. U. poz. 1069), które stanowią:

„Art. 19. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 87 ustawy zmienianej w art. 14 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 87 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;

- 2) art. 6 ustawy z dnia 4 grudnia 2025 r. zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1844), który stanowi:

„Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., z wyjątkiem art. 2, art. 3 pkt 2 i art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2026 r.”;

- 3) art. 35 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 176), który stanowi:

„Art. 35. Ustawa wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 28 i art. 33, które wchodzi w życie z dniem 28 lutego 2026 r.”;

- 4) art. 10 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 331), który stanowi:

„Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 5) art. 10 i art. 12 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem rynku finansowego oraz ochroną uczestników tego rynku (Dz. U. poz. 340), które stanowią:

„Art. 10. Do podmiotu podlegającego likwidacji nie stosuje się przepisów art. 97 ust. 1 i art. 99a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8 oraz przepisu art. 99a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w odniesieniu do określonego dla tego podmiotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 2d zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym. Przepisów art. 89 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i art. 91 ustawy zmienianej w art. 8 nie stosuje się.”

„Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 pkt 2, 3, 6 i 7, które wchodzi w życie z dniem 9 stycznia 2027 r.”.

Marszałek Sejmu: *W. Czarzasty*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 30 kwietnia 2026 r. (Dz. U. poz. 620)

USTAWA

z dnia 10 czerwca 2016 r.

o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji¹⁾

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Przedmiot ustawy i definicje

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) cel działalności, zadania oraz organizację Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zwanego dalej „Funduszem”;
- 2) zasady funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów;
- 3) zasady umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych;
- 4) zasady przygotowywania i przeprowadzania przymusowej restrukturyzacji;
- 4a) zasady wykonywania zadań organu do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP, o których mowa w rozporządzeniu nr 2021/23;
- 5) zasady gromadzenia i wykorzystywania informacji w celu realizacji zadań Funduszu.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do Banku Gospodarstwa Krajowego.

3. Przepisów działu II, działu V rozdziału 2 oddziału 1, art. 318, art. 319, art. 330 ust. 3 pkt 1, art. 331 oraz działu IX rozdziału 1 nie stosuje się do banków hipotecznych.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) bank – bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe;
- 2) bank w restrukturyzacji – bank, wobec którego właściwy organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7;
- 2a) bank zrzeszający – bank, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych;
- 2b) CCP – CCP, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia nr 648/2012;
- 2c) CCP w restrukturyzacji – CCP, wobec którego Fundusz wydał decyzję o objęciu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- 3) deponent – osobę lub podmiot uprawnione do świadczenia pieniężnego, o których mowa w art. 20 i art. 21;
- 3a) dom maklerski stosujący rozporządzenie nr 575/2013 – dom maklerski:
 - a) wobec którego została wydana decyzja, o której mowa w art. 110ac ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, lub
 - b) o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a lub b lub ust. 5 rozporządzenia nr 2019/2033;

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 169 z 30.06.2017, str. 46, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 283 z 31.08.2020, str. 2, Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149).

- 4) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, która:
 - a) nie jest podmiotem zależnym w stosunku do banku, instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia nr 2019/2033, objętej wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego w wysokości 750 000 euro, której udzielono zezwolenia w tym samym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma ta spółka, oraz
 - b) nie jest podmiotem zależnym w stosunku do finansowej spółki holdingowej, inwestycyjnej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma ta spółka;
- 5) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013;
- 5a) dominująca inwestycyjna spółka holdingowa z państwa członkowskiego – inwestycyjną spółkę holdingową, która:
 - a) nie jest podmiotem zależnym w stosunku do firmy inwestycyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia nr 2019/2033, objętej wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego w wysokości 750 000 euro, której zezwolenia na wykonywanie działalności maklerskiej udzielono w tym samym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma ta spółka, oraz
 - b) nie jest podmiotem zależnym w stosunku do inwestycyjnej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma ta spółka, oraz
 - c) nie jest dominującą finansową spółką holdingową z państwa członkowskiego;
- 6) (uchylony)
- 7) działalność bankowa – wykonywanie przez bank czynności, o których mowa w art. 5 lub art. 6 ustawy – Prawo bankowe;
- 8) działalność maklerska – działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz działalność, o której mowa w art. 69 ust. 4 tej ustawy, o ile jest wykonywana łącznie z działalnością, o której mowa w art. 69 ust. 2 tej ustawy;
- 8a) działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji – podjęcie przez Fundusz decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 lub art. 102 ust. 1, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110, lub wykonanie przez Fundusz uprawnienia w przymusowej restrukturyzacji;
- 9) dzień roboczy – dzień od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy;
- 10) dzień spełnienia warunku gwarancji:
 - a) w przypadku banku – dzień zawieszenia działalności banku wskazany w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 158 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, i ustanowienia zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości lub dzień wystąpienia przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 230 ust. 2 pkt 1,
 - b) w przypadku oddziału banku zagranicznego – dzień wydania przez sąd postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 379 pkt 1 ustawy – Prawo upadłościowe, dotyczącego banku zagranicznego, który prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, albo dzień wszczęcia postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) w przypadku kasy – dzień zawieszenia działalności kasy wskazany w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 74k ust. 1 lub 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, i ustanowienia zarządcy komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości lub dzień wystąpienia przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 230 ust. 2 pkt 2;
- 11) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego – Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, o którym mowa w rozporządzeniu nr 1093/2010;
- 12) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013;

- 13) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013;
- 14) firma inwestycyjna – dom maklerski w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, który posiada zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 7 lub 9 tej ustawy;
- 15) firma inwestycyjna w restrukturyzacji – firmę inwestycyjną, wobec której właściwy organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7;
- 16) fundusze własne – fundusze własne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013, a w przypadku firm inwestycyjnych niebędących domami maklerskimi stosującymi rozporządzenie nr 575/2013 – fundusze własne, o których mowa w art. 9 rozporządzenia nr 2019/2033;
- 17) funkcje krytyczne – usługi, operacje lub inną działalność podmiotu lub grupy, których zaprzestanie mogłoby prowadzić, w jednym lub kilku państwach członkowskich będących członkiem Unii Europejskiej, do zakłóceń w funkcjonowaniu gospodarki lub zagrozić stabilności finansowej ze względu na wielkość podmiotu lub grupy, ich udział w rynku, złożoność, działalność transgraniczną, powiązania gospodarcze lub finansowe, w szczególności uwzględniając możliwość wykonywania tych usług, operacji lub innej działalności przez inne podmioty;
- 17a) globalna instytucja o znaczeniu systemowym – jednostkę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia nr 575/2013;
- 18) główna linia biznesowa – wyodrębnioną na potrzeby zarządcze część działalności, która stanowi dla podmiotu lub grupy, w skład której wchodzi podmiot, istotne źródło przychodów, zysku lub wartości przedsiębiorstwa;
- 19) grupa – podmiot dominujący oraz podmioty zależne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;
- 19a) grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji:
 - a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne, o ile żaden z tych podmiotów zależnych:
 - nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji,
 - nie jest podmiotem zależnym innych podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji,
 - nie jest podmiotem mającym siedzibę w państwie trzecim, który zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji nie wchodzi w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, ani nie jest podmiotem zależnym tego podmiotu mającego siedzibę w państwie trzecim, albo
 - b) organ centralny, bank lub instytucję kredytową trwale powiązane z organem centralnym, a także ich podmioty zależne, w przypadku gdy organ centralny lub co najmniej jeden bank lub jedna instytucja kredytowa jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;
- 20) grupowy plan przymusowej restrukturyzacji – plan sporządzony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy określający sposób, w jaki ten organ zamierza prowadzić restrukturyzację grupy;
- 21) holding mieszany – holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia nr 575/2013, lub holding mieszany w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 6c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 22) instrument pochodny – instrument pochodny, o którym mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia nr 648/2012;
- 22a) instrumenty dodatkowe w Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 23) instrumenty finansowe – instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 23a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 23b) instrumenty w Tier II – instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane, spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013;
- 24) instytucja finansowa – instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013, lub instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia nr 2019/2033;
- 25) instytucja kredytowa – instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska;

- 26) instytucja pomostowa – podmiot, którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia na ten podmiot praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwa albo praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji w celu kontynuowania w całości lub części działalności prowadzonej przez podmiot w restrukturyzacji;
- 26a) inwestycyjna spółka holdingowa – inwestycyjną spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 23 rozporządzenia nr 2019/2033;
- 27) istotny oddział:
- a) w przypadku oddziału instytucji kredytowej – oddział uznany za istotny zgodnie z art. 141f ust. 13 ustawy – Prawo bankowe,
 - b) (uchylona)
 - c) w przypadku oddziału banku prowadzącego działalność poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – oddział uznany za istotny przez organy państwa przyjmującego;
- 27a) istotny podmiot zależny – istotną jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 135 rozporządzenia nr 575/2013;
- 27b) kapitał podstawowy Tier I – kapitał podstawowy Tier I obliczony zgodnie z art. 50 rozporządzenia nr 575/2013;
- 28) kasa – spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową;
- 29) Kasa Krajowa – Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową;
- 30) kasa w restrukturyzacji – kasę, wobec której właściwy organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7;
- 31) kolegium przymusowej restrukturyzacji – kolegium utworzone zgodnie z art. 127 ust. 1;
- 32) (uchylony)
- 33) krajowy podmiot dominujący:
- a) bank będący unijną instytucją dominującą lub firmę inwestycyjną będącą unijną dominującą firmą inwestycyjną,
 - b) unijną dominującą finansową spółkę holdingową, unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub unijną dominującą inwestycyjną spółkę holdingową, jeżeli są objęte nadzorem skonsolidowanym, nadzorem nad grupą firm inwestycyjnych na zasadzie skonsolidowanej lub nadzorem nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym, o których mowa w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziału 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego;
- 33a) krajowy podmiot zależny – podmiot zależny mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 33b) łączna kwota ekspozycji na ryzyko – kwotę obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013;
- 34) obowiązkowy system gwarantowania depozytów – system gwarantowania środków pieniężnych funkcjonujący na podstawie ustawy;
- 35) oddział banku zagranicznego – oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe;
- 36) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów – system gwarantowania środków pieniężnych, utworzony i urzędowo uznany w państwie członkowskim;
- 36a) organ centralny – podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 37) państwo członkowskie – państwo będące członkiem Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- 38) państwo trzecie – państwo inne niż państwo członkowskie;
- 39) plan przymusowej restrukturyzacji – plan sporządzony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, określający sposób, w tym zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w jaki ten organ zamierza prowadzić restrukturyzację podmiotu;
- 39a) podmiot dominujący – podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 lit. a rozporządzenia nr 575/2013;
- 40) podmiot krajowy – bank, firmę inwestycyjną lub kasę;
- 41) podmiot objęty systemem gwarantowania – objęty obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów:
- a) bank, z wyjątkiem banku hipotecznego,

- b) oddział banku zagranicznego, o ile nie jest uczestnikiem systemu gwarantowania środków pieniężnych albo system gwarantowania środków pieniężnych, w którym uczestniczy, nie zapewnia gwarantowania środków pieniężnych co najmniej w zakresie i w wysokości określonych w ustawie,
 - c) kasę;
- 41a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji:
- a) bank, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, które nie są częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, wobec których w planie przymusowej restrukturyzacji opracowanym zgodnie z art. 73 przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji,
 - b) osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, która została wskazana w planie przymusowej restrukturyzacji opracowanym zgodnie z art. 77 ust. 2 lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji opracowanym zgodnie z art. 74 ust. 1 jako podmiot, wobec którego przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji;
- 41b)²⁾ podmiot podlegający likwidacji:
- a) osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, której likwidację w ramach postępowania upadłościowego przewidziano w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji lub planie przymusowej restrukturyzacji,
 - b) niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji podmiot należący do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, wobec którego w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji nie przewidziano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych;
- 42) podmiot rezydualny – podmiot w restrukturyzacji, wobec którego Fundusz podjął decyzję o likwidacji lub wystąpił z wnioskiem o ogłoszenie jego upadłości;
- 43) podmiot uprawniony do reprezentacji – w przypadku:
- a) banku – zarząd, zarząd komisaryczny, likwidatora, administratora, zastępcę administratora albo pełnomocnika ustanowionego przez Fundusz, a jeżeli ogłoszono upadłość banku – syndyka,
 - b) oddziału banku zagranicznego – dyrektora oddziału albo zarządcę zagranicznego, o którym mowa w art. 379 pkt 4 ustawy – Prawo upadłościowe,
 - c) kasy – zarząd, zarządcę komisarycznego, likwidatora, administratora, zastępcę administratora albo pełnomocnika ustanowionego przez Fundusz, a jeżeli ogłoszono upadłość kasy – syndyka;
- 44) podmiot w restrukturyzacji – podmiot, wobec którego właściwy organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4;
- 45) podmiot zależny:
- a) podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013,
 - b) bank lub instytucję kredytową trwale powiązane z organem centralnym, organ centralny oraz ich podmioty zależne, w zakresie, w jakim do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w pkt 19a lit. b, stosuje się przepisy art. 70–72, art. 82, art. 91–95, art. 97–99, art. 132–134, z uwzględnieniem sposobu, w jaki spełniają wymogi określone w art. 98 ust. 2a, oraz przepis art. 141n ustawy – Prawo bankowe;
- 46) podmiot zarządzający aktywami – podmiot, którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia praw majątkowych i powiązanych z nimi zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej w celu zarządzania tymi prawami, w tym ich zbycia lub likwidacji;
- 47) podmiot znaczący – podmiot, który indywidualnie spełnia jedną z przesłanek:
- a) łączna wartość jego aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego przekracza równowartość w złotych kwoty 30 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania,
 - b) stosunek całkowitej wartości jego aktywów do produktu krajowego brutto państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20 %, chyba że wartość jego aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego jest niższa niż równowartość w złotych kwoty 5 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania;

²⁾ Dodany przez art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem rynku finansowego oraz ochroną uczestników tego rynku (Dz. U. poz. 340), która weszła w życie z dniem 31 marca 2026 r.

- 47a) podporządkowane instrumenty kwalifikowalne – instrumenty spełniające kryteria określone w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem instrumentów, o których mowa w art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia;
- 48) prawa udziałowe – akcje, udziały, prawa poboru, prawa do akcji, warranty subskrypcyjne i inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji oraz inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych wcześniej;
- 49) przejęcie przedsiębiorstwa – instrument przymusowej restrukturyzacji polegający na przejęciu:
- przedsiębiorstwa prowadzonego przez podmiot w restrukturyzacji lub
 - wybranych albo wszystkich praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji lub wybranych albo wszystkich zobowiązań tego podmiotu, lub
 - praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji;
- 50) rachunek w podmiocie objętym systemem gwarantowania – rachunek bankowy w banku lub oddziale banku zagranicznego lub rachunek w kasie;
- 51) rejestr instrumentów finansowych – prowadzoną przez podmiot w postaci elektronicznej ewidencję otwartych pozycji z tytułu transakcji instrumentami finansowymi zapewniającą możliwość bezzwłocznego uzyskania wszystkich danych pozwalających w szczególności na identyfikację typu instrumentu finansowego, należności lub zobowiązań z tytułu transakcji, waluty transakcji, strony transakcji, terminu transakcji, sposobu rozliczenia, zabezpieczenia transakcji i prawa właściwego dla transakcji;
- 52) rozporządzenie nr 1093/2010 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.);
- 53) rozporządzenie nr 648/2012 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.);
- 54) rozporządzenie nr 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾);
- 54a) rozporządzenie nr 596/2014 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁴⁾);
- 55) rozporządzenie nr 2015/63 – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 44);
- 55a) rozporządzenie nr 2017/1129 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylecia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12);
- 55b) rozporządzenie nr 2019/2033 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 116 z 06.04.2021, str. 25.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320 oraz Dz. Urz. UE L 254 z 10.10.2018, str. 19.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 20 z 24.01.2020, str. 26 oraz Dz. Urz. UE L 405 z 02.12.2020, str. 79.

- 55c) rozporządzenie nr 2021/23 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1);
- 55d)⁶⁾ rozporządzenie 2022/2554 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 1, z późn. zm.⁷⁾);
- 56) rynek regulowany – rynek regulowany, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 57) spełnienie warunku gwarancji:
- a) w przypadku banku, z wyjątkiem banku hipotecznego:
 - wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o zawieszeniu działalności banku, o której mowa w art. 158 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, i ustanowienie zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienie do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości albo
 - wystąpienie przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 230 ust. 2 pkt 1,
 - b) w przypadku oddziału banku zagranicznego – wydanie przez sąd postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 379 pkt 1 ustawy – Prawo upadłościowe, dotyczącego banku zagranicznego, który prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, albo wszczęcie postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) w przypadku kasy:
 - wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o zawieszeniu działalności kasy, o której mowa w art. 74k ust. 1 lub 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, i ustanowienie zarządcy komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienie do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości albo
 - wystąpienie przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 230 ust. 2 pkt 2;
- 58) system goszczący – oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, na którego terytorium podmiot objęty systemem gwarantowania wykonuje działalność przez oddział;
- 59) system macierzysty – oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów, do którego należy instytucja kredytowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe, w państwie członkowskim, w którym ta instytucja kredytowa uzyskała zezwolenie na wykonywanie działalności i na którego terytorium ma siedzibę;
- 60) system ochrony instytucjonalnej – instytucjonalny system ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013;
- 61) system płatności – system płatności, o którym mowa w art. 1 pkt 1 ustawy o ostateczności rozrachunku;
- 62) system rekompensat – system rekompensat, o którym mowa w art. 133 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 63) system rozrachunku – system rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy o ostateczności rozrachunku;
- 64) system wyliczania – system informatyczny podmiotu objętego systemem gwarantowania przeznaczony do zapewnienia możliwości niezwłocznego uzyskania danych pozwalających na identyfikację deponentów oraz określenie wysokości środków gwarantowanych należnych poszczególnym deponentom;
- 65) środki gwarantowane – środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną do wysokości, o której mowa w art. 24 ust. 1, 3 i 4;

⁶⁾ Dodany przez art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz emitowaniem europejskich zielonych obligacji (Dz. U. poz. 1069), która weszła w życie z dniem 7 sierpnia 2025 r.

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90177 z 12.03.2024.

- 66) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania na ten cel;
- 67) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji kas do wykorzystania na ten cel;
- 68) środki objęte ochroną gwarancyjną – środki deponenta objęte ochroną zgodnie z art. 17–19;
- 69) środki systemu gwarantowania depozytów w bankach – środki funduszu gwarancyjnego banków do wykorzystania oraz funduszu statutowego po pomniejszeniu o:
- wartość rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
 - wartość środków przeznaczonych decyzją Rady Funduszu na pokrycie różnicy, o której mowa w art. 258n ust. 1;
- 70) środki systemu gwarantowania depozytów w kasach – środki funduszu gwarancyjnego kas do wykorzystania;
- 71) umorzenie lub konwersja zobowiązań – instrument przymusowej restrukturyzacji polegający na umorzeniu zobowiązań w celu pokrycia strat lub zamianie zobowiązań na instrumenty kapitałowe;
- 71a) umowy finansowe:
- umowy będące instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
 - niebędące instrumentami finansowymi, o których mowa w lit. a, umowy dotyczące obrotu towarami,
 - niebędące instrumentami finansowymi, o których mowa w lit. a, opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne prawa majątkowe, których cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości składnika majątku, usługi, prawa lub udziału,
 - umowy pożyczki międzybankowej, jeżeli termin spłaty pożyczki wynosi 3 miesiące albo jest krótszy,
 - umowy ramowe, których przedmiotem jest zawieranie umów, o których mowa w lit. a–d;
- 72) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013;
- 73) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013, lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 58 rozporządzenia nr 2019/2033;
- 73a) unijna dominująca firma inwestycyjna – unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29b rozporządzenia nr 575/2013, lub unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 56 rozporządzenia nr 2019/2033;
- 73b) unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa – unijną dominującą inwestycyjną spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 57 rozporządzenia nr 2019/2033;
- 74) unijna instytucja dominująca – unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 575/2013;
- 74a) ustawa o funkcjonowaniu banków spółdzielczych – ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2025 r. poz. 265 i 1191 oraz z 2026 r. poz. 331);
- 74b) ustawa o nadzorze makroostrożnościowym – ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 819);
- 75) ustawa o obrocie instrumentami finansowymi – ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.⁸⁾);
- 76) ustawa o ostateczności rozrachunku – ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2024 r. poz. 585 oraz z 2026 r. poz. 340);
- 77) ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych – ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 379, 820, 1069, 1170 i 1191 oraz z 2026 r. poz. 331);

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863, z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556 oraz z 2026 r. poz. 176, 340 i 484.

- 78) ustawa – Prawo bankowe – ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38, 176, 331 i 340);
- 79) ustawa – Prawo upadłościowe – ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 614, 1085, 1170 i 1172 oraz z 2026 r. poz. 331 i 340);
- 80) wiążąca mediacja – procedurę określoną w art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010;
- 81) właściciel – akcjonariusza, współnika spółki albo członka spółdzielni;
- 81a) właściwa instytucja dominująca – dominującą instytucję z państwa członkowskiego, dominującą firmę inwestycyjną z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29a rozporządzenia 575/2013, unijną instytucję dominującą, unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29b rozporządzenia 575/2013, finansową spółkę holdingową, inwestycyjną spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, holding mieszany, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, dominującą inwestycyjną spółkę holdingową z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, unijną dominującą inwestycyjną spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, w odniesieniu do której zastosowano instrument umorzenia lub konwersji zobowiązań;
- 82) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji – organ państwa członkowskiego wykonujący zadania z zakresu przymusowej restrukturyzacji albo Jednolitą Radę do spraw Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji utworzoną na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. Urz. UE L 225 z 30.07.2014, str. 1);
- 83) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy – organ przymusowej restrukturyzacji właściwy w państwie członkowskim, którego organ nadzoru sprawuje nadzór skonsolidowany, albo Jednolitą Radę do spraw Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji utworzoną na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010;
- 84) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału – właściwy organ przymusowej restrukturyzacji w państwie członkowskim, na którego terytorium podmiot utworzył istotny oddział;
- 85) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego – właściwy organ przymusowej restrukturyzacji w państwie członkowskim, na którego terytorium ma siedzibę podmiot zależny;
- 86) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego – organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego wykonujący zadania z zakresu przymusowej restrukturyzacji;
- 87) wspólna decyzja – porozumienie podjęte w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji;
- 88) wydzielenie praw majątkowych – instrument przymusowej restrukturyzacji polegający na przeniesieniu wybranych praw majątkowych i powiązanych z nimi zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji albo instytucji pomostowej do podmiotu zarządzającego aktywami;
- 88a) wymóg połączonego bufora – wymóg, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;
- 89) zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji – przymusową restrukturyzację wszczętą w państwie trzecim;
- 90) zagraniczny podmiot w restrukturyzacji – podmiot z siedzibą w państwie trzecim, wobec którego wydano decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji;
- 90a) zobowiązania kwalifikowalne – zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają warunki określone w art. 97a–97g lub art. 98 ust. 21 pkt 1, oraz instrumenty w Tier II, o których mowa w art. 72a ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 575/2013;
- 90b) zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji – zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2, i które nie są wyłączone z umorzenia lub konwersji zobowiązań na podstawie art. 206 ust. 1;

- 91) zobowiązanie zabezpieczone – zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, w szczególności przez zastaw, hipotekę lub inną formę zabezpieczenia ustanowionego na prawach majątkowych dłużnika, w tym zobowiązanie wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu do tego prawa majątkowego.

Rozdział 2

Status, zadania i organy Funduszu

Art. 3. 1. Fundusz jest osobą prawną wykonującą zadania określone w ustawie.

2. Siedzibą Funduszu jest Warszawa.

3. Fundusz nie jest państwową osobą prawną i nie jest inną państwową jednostką organizacyjną.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, nadaje Funduszowi statut, w którym określa szczegółowo jego zadania, organizację oraz zasady tworzenia i wykorzystywania funduszy własnych, mając na uwadze sprawne działanie Funduszu oraz cele jego działalności.

Art. 3a. 1. Do Funduszu nie stosuje się przepisów art. 35, art. 42 ust. 2, art. 49, art. 92 i art. 93 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. 426).

1a.⁹⁾ Do umów:

1) **mających na celu realizację przez Fundusz ustawowych zadań związanych z:**

a) **procesem wypłat środków gwarantowanych,**

b) **planowaniem i prowadzeniem przymusowej restrukturyzacji lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP,**

c) **umorzeniem lub konwersją instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych,**

d) **zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 505 oraz z 2026 r. poz. 176),**

2) **zawieranych przez Fundusz na rynku finansowym w zakresie obrotu instrumentami finansowymi i lokowania środków w Narodowym Banku Polskim lub w bankach**

– **nie stosuje się przepisów art. 34a i art. 34b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.**

2. Do Funduszu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 373).

Art. 4. Celem działalności Funduszu jest podejmowanie działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, w szczególności przez zapewnienie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, prowadzenie przymusowej restrukturyzacji oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP.

Art. 5. 1. Do zadań Funduszu należy:

- 1) wykonywanie obowiązków wynikających z gwarantowania depozytów, w szczególności dokonywanie wypłaty środków gwarantowanych deponentom;
- 2) kontrola danych zawartych w systemach wyliczania podmiotów objętych systemem gwarantowania;
- 3) restrukturyzacja podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2, przez umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych;
- 4) prowadzenie przymusowej restrukturyzacji;
- 4a) wykonywanie zadań organu do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP, o których mowa w rozporządzeniu nr 2021/23;

⁹⁾ Dodany przez art. 4 ustawy z dnia 4 grudnia 2025 r. zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1844), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.; wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2026 r.

- 5) przygotowywanie, przegląd i aktualizacja planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 6) gromadzenie i analizowanie informacji o podmiotach objętych systemem gwarantowania oraz o bankach hipotecznych, w szczególności w celu opracowywania analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego i sektora kas oraz poszczególnych banków i kas;
- 7) prowadzenie innych działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego.

2. Do zadań Funduszu w zakresie restrukturyzacji kas, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności, należy:

- 1) udzielanie zwrotnej pomocy finansowej;
- 2) nabywanie wierzytelności kas;
- 3) udzielanie wsparcia finansowego na rzecz działalności kasy w przypadku jej przejęcia, przejęcia jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych podmiotowi przejmującemu lub nabywcy;
- 4) kontrola prawidłowości wykorzystania pomocy i wsparcia, o których mowa w pkt 1 i 3, oraz monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania:
 - a) kasy korzystającej z pomocy,
 - b) podmiotu przejmującego kasę, wybrane prawa majątkowe lub wybrane zobowiązania kasy,
 - c) nabywcy przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych.

2a. Do zadań Funduszu w zakresie restrukturyzacji banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności, z wyłączeniem banków hipotecznych, należy:

- 1) udzielanie wsparcia na rzecz działalności restrukturyzowanego banku bankom przejmującym;
- 2) kontrola prawidłowości wykorzystania wsparcia, o którym mowa w pkt 1, oraz monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania banku uczestniczącego w restrukturyzacji banku, na którego działalność Fundusz udzielił wsparcia.

3. Fundusz współpracuje z innymi podmiotami działającymi na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, podmiotami prowadzącymi systemy gwarantowania depozytów, a także właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla grupy, właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału, właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego.

4. W zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 3, Fundusz może prowadzić działalność wydawniczą, informacyjną, promocyjną i edukacyjną.

5. Fundusz może świadczyć usługi na rzecz instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami.

6. Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek Funduszu, ustanawia Fundusz kuratorem, o którym mowa w art. 144 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe albo art. 72c ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Funduszowi nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 144 ust. 8 ustawy – Prawo bankowe albo art. 72c ust. 11 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, dodatkowe działania Funduszu na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego oraz tryb i sposób ich wykonania, kierując się koniecznością zapewnienia stabilności krajowego systemu finansowego.

8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, zakres i tryb obrotu przez Fundusz wierzytelnościami, o których mowa w ust. 2 pkt 2, uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności prowadzonej restrukturyzacji kas.

Art. 5a. Fundusz przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 5 ust. 1–6.

Art. 6. 1. Organami Funduszu są Rada Funduszu oraz Zarząd Funduszu.

2. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu nie mogą podejmować działań, które mogłyby wywołać podejrzenie o ich stronniczość, w szczególności:

- 1) nabywać, zbywać i posiadać akcji lub udziałów:
 - a) podmiotu krajowego,

- b) podmiotu dominującego w stosunku do podmiotu krajowego lub podmiotu zależnego podmiotu krajowego,
 - c) podmiotu powiązanego z podmiotem, o którym mowa w lit. a lub b, przez pozostawanie z podmiotem w tej samej grupie;
- 2) nabywać, zbywać i posiadać obligacji emitowanych przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową;
 - 3) nabywać, zbywać i posiadać instrumentów finansowych, których emitentem jest podmiot krajowy, oraz instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są papiery wartościowe emitowane przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, lub Kasę Krajową;
 - 4) pełnić funkcji w podmiocie, o którym mowa w pkt 1, lub Kasie Krajowej lub podejmować zatrudnienia w podmiocie, o którym mowa w pkt 1, lub Kasie Krajowej, na podstawie umowy o pracę albo świadczyć w nich pracy na podstawie umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej albo innej umowy o podobnym charakterze.

3. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu mogą:

- 1) podejmować zatrudnienie w instytucji pomostowej lub pełnić funkcję w organach instytucji pomostowej;
- 2) podejmować zatrudnienie w podmiocie zarządzającym aktywami lub pełnić funkcję w jego organach;
- 3) podejmować zatrudnienie w podmiocie w restrukturyzacji lub podmiocie powiązanym z podmiotem w restrukturyzacji przez pozostawanie z tym podmiotem w relacjach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14–16 ustawy – Prawo bankowe, lub pozostawanie z tym podmiotem w tej samej grupie;
- 4) pełnić funkcję w organach podmiotów, o których mowa w pkt 3.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) udziałów obowiązkowych w kasie w związku z gromadzeniem w niej środków pieniężnych, otrzymanymi pożyczkami lub kredytami, przeprowadzanymi w niej rozliczeniami finansowymi oraz zawieranymi za pośrednictwem kasy umowami ubezpieczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2026 r. poz. 12);
- 2) papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;
- 3) papierów wartościowych emitowanych, poręczonych lub gwarantowanych przez rządy lub banki centralne państw członkowskich lub państw będących członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
- 4) jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 60, 176 i 484).

5. Członkowie Rady Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu oraz pracownicy Funduszu są obowiązani dostosować się do wymagań, o których mowa w ust. 2, w terminie 7 miesięcy odpowiednio od dnia objęcia mandatu członka Rady Funduszu lub członka Zarządu Funduszu, lub nawiązania stosunku pracy.

Art. 7. 1. Rada Funduszu składa się z sześciu członków.

2. Członkiem Rady Funduszu może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada wyższe wykształcenie;
- 3) nie była prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada wiedzę i doświadczenie zawodowe w zakresie funkcjonowania rynku finansowego.

3. Przewodniczącym Rady Funduszu jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

4. Członkami Rady Funduszu są:

- 1) trzech przedstawiciele ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w tym przewodniczący Rady Funduszu;
- 2) dwaj przedstawiciele Narodowego Banku Polskiego delegowani przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego;
- 3) jeden przedstawiciel Komisji Nadzoru Finansowego delegowany przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.

5. Kadencja Rady Funduszu trwa 3 lata, przy czym z upływem kadencji wygasają mandaty wszystkich jej członków.

6. Mandat członka Rady Funduszu wygasa z upływem kadencji Rady Funduszu, wskutek śmierci, złożenia rezygnacji albo odwołania z Rady Funduszu.

7. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady Funduszu w trakcie trwania kadencji Rady Funduszu delegowanie nowego członka następuje na okres do końca kadencji Rady Funduszu.

8. Po upływie kadencji Rady Funduszu członkowie Rady Funduszu pełnią obowiązki do dnia powołania nowej Rady Funduszu.

9. Członkom Rady Funduszu przysługuje miesięczne wynagrodzenie. Wynagrodzenie składa się z części stałej oraz części zmiennej, której wysokość jest uzależniona od udziału członka Rady Funduszu w posiedzeniach Rady Funduszu oraz częstotliwości zwoływania posiedzeń Rady Funduszu w danym miesiącu.

10. Wysokość miesięcznego wynagrodzenia członka Rady Funduszu ustala się jako wielokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, maksymalną wysokość miesięcznego wynagrodzenia członków Rady Funduszu obejmującą:

- 1) wysokość części stałej wynagrodzenia,
- 2) sposób ustalenia części zmiennej wynagrodzenia

– uwzględniając pełnioną funkcję oraz udział w posiedzeniach Rady Funduszu.

Art. 8. 1. Do zadań Rady Funduszu należy:

- 1) wykonywanie nadzoru nad działalnością Zarządu Funduszu;
- 2) uchwalanie planu działalności i planu finansowego Funduszu;
- 3) zatwierdzanie opracowanego przez Zarząd Funduszu rocznego sprawozdania finansowego Funduszu i rocznego sprawozdania z działalności Funduszu oraz przedkładanie ich Radzie Ministrów;
- 4) przyjmowanie opracowanych przez Zarząd Funduszu kwartalnych sprawozdań z działalności Funduszu oraz przedkładanie ich ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, niepóźniej niż w terminie 40 dni od ostatniego dnia kwartału, za który zostały sporządzone;
- 5) akceptacja, na wniosek Zarządu Funduszu, zaciągnięcia przez Fundusz pożyczki, kredytu lub emisji dłużnych papierów wartościowych;
- 6) akceptacja, na wniosek Zarządu Funduszu, udzielenia przez Fundusz pożyczki oficjalnie uznanemu systemowi gwarantowania z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub podmiotowi zarządzającemu funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich;
- 7) podejmowanie, na wniosek Zarządu Funduszu, decyzji o przekazaniu środków między funduszami własnymi Funduszu;
- 8) podejmowanie, na wniosek Zarządu Funduszu, decyzji o przeznaczeniu na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kwoty wyższej niż 50 % docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach albo docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach;
- 8a) obniżanie, na wniosek Zarządu Funduszu, docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach;
- 9) określanie, na wniosek Zarządu Funduszu:
 - a) wysokości obowiązkowych składek na fundusz gwarancyjny banków i fundusz gwarancyjny kas, o których mowa w art. 286 ust. 1, fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas, o których mowa w art. 295 ust. 1 i 3, terminu ich wniesienia oraz udziału składek wnoszonych w formie zobowiązania do zapłaty,
 - b) wysokości składek nadzwyczajnych na fundusz gwarancyjny banków, fundusz gwarancyjny kas, fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas, o których mowa odpowiednio w art. 291 ust. 1, art. 292 ust. 1, art. 299 ust. 1 i art. 300 ust. 1, oraz terminu ich wniesienia,
 - c) zasad odraczania terminów płatności składek nadzwyczajnych na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas,
 - d) zasad sporządzania, akceptacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji,
 - e) szczegółowych wewnętrznych zasad prowadzenia przez Fundusz przymusowej restrukturyzacji,

- f) zasad i form udzielania wsparcia oraz zabezpieczania i dochodzenia zwrotu środków z tytułu udzielenia wsparcia w przymusowej restrukturyzacji,
 - g) zasad przeprowadzania oszacowań na potrzeby przymusowej restrukturyzacji,
 - h) zasad udzielania przez Fundusz pożyczek, o których mowa w pkt 6, z funduszu gwarancyjnego banków, funduszu gwarancyjnego kas, funduszu przymusowej restrukturyzacji banków i funduszu przymusowej restrukturyzacji kas,
 - i) zmniejszenia częstotliwości przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji dla niektórych podmiotów i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji,
 - j) zasad i form udzielania pomocy i wsparcia oraz dochodzenia zwrotu środków z tytułu udzielenia pomocy lub wsparcia w związku z restrukturyzacją kas,
 - k) zasad i form udzielania wsparcia oraz dochodzenia zwrotu środków z tytułu udzielenia wsparcia w związku z restrukturyzacją banków,
 - l) wewnętrznych zasad wykonywania zadań organu do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP, o których mowa w rozporządzeniu nr 2021/23;
- 10) zwolnienie, na wniosek Zarządu Funduszu, podmiotu z prowadzenia rejestru instrumentów finansowych;
- 11) ustalanie wysokości wynagrodzeń członków Zarządu Funduszu;
- 12) reprezentowanie Funduszu w jego stosunkach prawnych z członkami Zarządu, w szczególności powoływanie, zawieszanie w czynnościach i odwoływanie członków Zarządu;
- 13) uchwalanie, na wniosek Zarządu Funduszu, regulaminu określającego organizację pracy oraz zasady i tryb działania Zarządu Funduszu.

1a. Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, przyjmuje zasady określania docelowego poziomu środków, o których mowa w ust. 1 pkt 8a. Zasady są zamieszczane na stronie internetowej Funduszu.

2. Rada Funduszu może upoważnić Zarząd Funduszu do podjęcia decyzji w sprawie zwrotnego przekazania środków między funduszami własnymi w przypadkach określonych przez Radę Funduszu.

Art. 9. 1. Rada Funduszu podejmuje uchwały większością głosów, w obecności co najmniej trzech jej członków. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego Rady Funduszu.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych ustali, w drodze rozporządzenia, regulamin określający organizację pracy oraz zasady i tryb działania Rady Funduszu, uwzględniając cele działania Funduszu, jego zadania oraz specyfikę jego działalności.

Art. 10. 1. W skład Zarządu Funduszu wchodzi od trzech do pięciu członków, w tym Prezes Zarządu i jego Zastępca.

2. Członków Zarządu Funduszu powołuje i odwołuje Rada Funduszu.

3. Członkiem Zarządu Funduszu może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada obywatelstwo polskie;
- 2) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 3) posiada wyższe wykształcenie;
- 4) nie była prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe na stanowisku kierowniczym w zakresie funkcjonowania rynku finansowego.

4. Rada Funduszu spośród członków Zarządu Funduszu wybiera:

- 1) Prezesa Zarządu Funduszu;
- 2) Zastępcę Prezesa Zarządu Funduszu na wniosek Prezesa Zarządu Funduszu.

5. Kadencja Zarządu Funduszu trwa 5 lat od dnia powołania.

6. Rada Funduszu odwołuje przed upływem kadencji członka Zarządu Funduszu, w tym Prezesa lub jego Zastępcę, w przypadku:

- 1) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 2) rezygnacji ze stanowiska;

- 3) utraty obywatelstwa polskiego;
- 4) utraty pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 5) gdy nie daje rękojmi należytego pełnienia powierzonych obowiązków.

6a. Rada Funduszu może odwołać przed upływem kadencji członka Zarządu Funduszu, w tym Prezesa lub jego Zastępcę, w przypadku utraty zdolności do pełnienia powierzonych obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej dłużej niż 3 miesiące.

7. Mandat członka Zarządu Funduszu wygasa z dniem:

- 1) upływu kadencji Zarządu Funduszu;
- 2) śmierci członka Zarządu Funduszu;
- 3) odwołania z pełnionej funkcji.

8. Prezes Zarządu Funduszu pełni obowiązki do dnia powołania jego następcy.

9. Po upływie kadencji Zarządu Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu pełnią obowiązki do dnia powołania nowego Zarządu.

Art. 11. 1. Zarząd Funduszu kieruje działalnością Funduszu i reprezentuje go na zewnątrz.

2. Do zadań Zarządu Funduszu należy także:

- 1) opracowywanie projektów planu działalności i planu finansowego Funduszu;
- 2) gospodarowanie środkami Funduszu, z zastrzeżeniem uprawnień Rady Funduszu;
- 3) składanie Radzie Funduszu kwartalnych i rocznych sprawozdań z działalności;
- 4) składanie wniosków do Rady Funduszu w sprawach, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5–10 i 13;
- 5) wykonywanie innych zadań Funduszu niezastrzeżonych dla Rady Funduszu.

3. Zarząd Funduszu podejmuje uchwały większością głosów w obecności co najmniej połowy osób wchodzących w jego skład. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos Prezesa Zarządu Funduszu.

4. Decyzje w sprawach:

- 1) wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4,
- 2) umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych,
- 3) środków niezbędnych do usunięcia przeszkód uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 72 ust. 5 i art. 95 ust. 1,
- 4) zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji,
- 4a) nałożenia na podmiot lub jego właściwą instytucję dominującą obowiązku wyemitowania nowych praw udziałowych,
- 5) ustanowienia i odwołania administratora lub zastępcy administratora,
- 6) powołania i odwołania pełnomocnika, o którym mowa w art. 214 ust. 1,
- 7) pozbawienia praw poboru akcji lub praw do objęcia innych instrumentów udziałowych,
- 8) zawieszenia działalności podmiotu w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 155 ust. 1,
- 9) zawieszenia wykonania wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 144 ust. 1,
- 9a) zawieszenia wykonania zobowiązań do płatności lub dostawy, o którym mowa w art. 144a ust. 1,
- 10) zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń, o którym mowa w art. 142 ust. 1,
- 11) zmiany warunków umów, o których mowa w art. 150 ust. 1,
- 12) zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i innych zobowiązań, o których mowa w art. 206 ust. 1, w tym wydłużenia terminu wykupu lub zapłaty lub zawieszenia spłaty tych zobowiązań,
- 13) zawieszenia prawa jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 143 ust. 1, i z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 143 ust. 2,

- 14) zobowiązania do świadczenia usług w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji, prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi albo wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi albo wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji przez podmiot, na który są przenoszone,
- 15) uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 16) nałożenia przez Fundusz kary pieniężnej, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 336 ust. 1, art. 337a ust. 1 lub art. 337b ust. 1 pkt 4 i 5,
- 17) likwidacji podmiotu rezydualnego w przypadkach, o których mowa w art. 230,
- 18) zmiany poziomu umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań, o której mowa w art. 138 ust. 3 pkt 1,
- 19) zwrotnego przeniesienia przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych, wybranych zobowiązań lub praw udziałowych, o którym mowa w art. 174 ust. 4,
- 20) zwrotnego przeniesienia praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, przeniesienia przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań, o którym mowa w art. 188 ust. 2,
- 20a) zwrotnego przeniesienia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań, o którym mowa w art. 225 ust. 2,
- 21) nakazania podmiotowi zbycia praw udziałowych w wyznaczonym terminie na podstawie art. 175 ust. 4,
- 22) określenia terminu, w którym podmiot przejmujący nie może zostać wykluczony z uczestnictwa w rynku regulowanym lub w innym zorganizowanym systemie obrotu instrumentami finansowymi, w systemie płatności, w systemie rozrachunku lub w systemie rekompensat, na podstawie art. 176 ust. 2,
- 23) określenia terminu, w którym instytucja pomostowa nie może zostać wykluczona z uczestnictwa w rynku regulowanym lub w innym zorganizowanym systemie obrotu instrumentami finansowymi, w systemie płatności, w systemie rozrachunku lub w systemie rekompensat, na podstawie art. 191 ust. 5,
- 24) przedłużenia terminu zbycia przedsiębiorstwa instytucji pomostowej, jej akcji albo udziałów na podstawie art. 181 ust. 3,
- 25) wykonywania uprawnień, dokonania przeniesienia oraz zawieszenia wykonania prawa do wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia terminu wymagalności umów, o których mowa w art. 256 ust. 1,
- 26) wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 257,
- 27) nałożenia zakazu wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie, o którym mowa w art. 96a ust. 2,
- 28) uchylecia zakazu wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie, o którym mowa w art. 96a ust. 2,
- 29) związanych z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 505 oraz z 2026 r. poz. 176),
- 30) zastrzeżonych w przepisach rozporządzenia nr 2021/23 dla organu do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP

– Zarząd Funduszu wydaje w formie uchwały.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie lub w rozporządzeniu nr 2021/23 do decyzji, o których mowa w ust. 4 pkt 1–15 oraz 17–30, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, z wyłączeniem art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39^[1], art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.

5a. Sprawy w przedmiocie wydania decyzji, o których mowa w ust. 4, z wyłączeniem spraw, których termin załatwienia został określony w przepisach rozporządzenia nr 2021/23, Fundusz załatwia bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie później niż w terminie roku od dnia wszczęcia postępowania.

6. Do postępowania w sprawie skarg na decyzje, o których mowa w ust. 4, w zakresie nieuregulowanym w ustawie lub rozporządzeniu nr 2021/23, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143), z wyłączeniem art. 61 § 2 i 3 tej ustawy.

7. Do postępowania w zakresie nakładania kar pieniężnych przez Fundusz stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. Decyzje, o których mowa w ust. 4, są ostateczne i podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

9. Decyzje, o których mowa w ust. 4, podpisuje w imieniu Zarządu Funduszu Prezes Zarządu Funduszu albo jego Zastępca.

10. W sprawach dotyczących informacji publicznej Zarząd Funduszu może upoważnić Prezesa, Zastępcę Prezesa, innych członków Zarządu lub pracowników Funduszu do wydawania decyzji administracyjnych.

Art. 12. 1. Do składania oświadczeń w imieniu Funduszu są uprawnieni:

- 1) dwaj członkowie Zarządu Funduszu działający łącznie;
- 2) Prezes Zarządu Funduszu działający samodzielnie;
- 3) pełnomocnik działający łącznie z członkiem Zarządu Funduszu;
- 4) pełnomocnik działający samodzielnie lub łącznie z innym pełnomocnikiem.

2. Prezes Zarządu Funduszu dokonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec pracowników Funduszu.

Art. 13. Regulamin organizacyjny Biura Funduszu określa Zarząd Funduszu w uzgodnieniu z Radą Funduszu.

Art. 14. 1. Nadzór nad działalnością Funduszu sprawuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych na podstawie kryterium legalności i zgodności ze statutem.

2. Wydanie przez Fundusz decyzji, która może wywołać bezpośrednie skutki fiskalne lub skutki o charakterze systemowym, wymaga zgody ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

3. Organy Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych odpisy decyzji, o których mowa w art. 11 ust. 4, w terminie 7 dni od dnia ich podjęcia.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia, że zadania Funduszu są wykonywane z naruszeniem prawa, może:

- 1) zażądać usunięcia nieprawidłowości w wyznaczonym terminie;
- 2) wnioskować do Rady Funduszu o odwołanie z pełnionej funkcji członka Zarządu Funduszu odpowiedzialnego za powstałe nieprawidłowości.

Art. 15. 1. Fundusz nie ponosi odpowiedzialności:

- 1) za wypłatę środków gwarantowanych na podstawie listy deponentów, o której mowa w art. 41 ust. 1:
 - a) osobie nieuprawnionej,
 - b) w niewłaściwej wysokości;
- 2) za niedokonanie wypłaty środków gwarantowanych na podstawie listy deponentów osobie uprawnionej nieujawnionej na tej liście.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 61 ust. 1, Fundusz nie ponosi odpowiedzialności:

- 1) za wypłatę środków gwarantowanych na podstawie danych, o których mowa w art. 61 ust. 2, przekazanych Funduszowi przez system macierzysty:
 - a) osobie nieuprawnionej,
 - b) w niewłaściwej wysokości;
- 2) za niedokonanie wypłaty środków gwarantowanych na podstawie danych, o których mowa w art. 61 ust. 2, osobie uprawnionej nieujawnionej w tych danych.

2a. W przypadku, o którym mowa w art. 47a, Fundusz nie ponosi odpowiedzialności za wypłatę środków, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 20 maja 2021 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 695, z 2025 r. poz. 758, 1077, 1167 i 1669 oraz z 2026 r. poz. 27).

3. Fundusz nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie zadań określonych w ustawie, w tym niedokonanie wypłaty środków gwarantowanych w terminach określonych ustawą, jeżeli było to spowodowane siłą wyższą.

4. Członkowie organów Funduszu działający z należytą starannością nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą z niewłaściwej realizacji wypłat środków gwarantowanych.

5. Fundusz oraz osoby działające w jego imieniu lub na jego rzecz nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą ze zgodnych z przepisami prawa działań lub zaniechań, które pozostają w związku z uprawnieniami i zadaniami Funduszu jako organu przymusowej restrukturyzacji albo organu do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP, w szczególności za szkodę spowodowaną wyborem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1, albo instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2021/23.

6. Odpowiedzialność za działania lub zaniechania, o których mowa w ust. 5, jest ograniczona do wysokości rzeczywistej szkody.

7. Odpowiedzialność wobec osób trzecich za działanie lub zaniechanie Funduszu ponosi wyłącznie Fundusz.

Art. 16. Do odpowiedzialności majątkowej pracowników Funduszu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 1443).

DZIAŁ II

System gwarantowania depozytów

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 17. 1. W przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów środkami objętymi ochroną gwarancyjną są:

- 1) środki pieniężne zgromadzone przez deponenta na rachunkach bankowych, w przypadku których deponent jest stroną umowy rachunku bankowego, niezależnie od wadliwości prawnej tej umowy, a także jej nieważności, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3;
- 2) inne należności deponenta wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy – Prawo bankowe;
- 3) kwoty, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 i art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, z zastrzeżeniem art. 52, o ile stały się wymagalne przed dniem spełnienia warunku gwarancji;
- 4) należności deponenta wynikające z bankowych papierów wartościowych, potwierdzone dokumentami imiennymi wystawionymi przez emitenta lub imiennymi świadectwami depozytowymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, o ile zostały wyemitowane przed dniem 2 lipca 2014 r.

2. Ochrona gwarancyjna, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje:

- 1) środków wpłaconych do banku spółdzielczego tytułem udziałów, wpisowego i wkładów członkowskich;
- 2) środków deponenta, jeżeli środki te znajdują się na rachunkach bankowych, na których w okresie 2 lat przed dniem spełnienia warunku gwarancji nie dokonano obrotów poza dopisywaniem odsetek lub pobieraniem prowizji lub opłat, a ich suma jest niższa niż równowartość w złotych 2,5 euro – jeżeli byłyby to jedyne środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną;
- 3) pieniądza elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 340) oraz środków pieniężnych otrzymanych w zamian za pieniądź elektroniczny, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy.

3. Do obliczenia wartości euro w złotych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przyjmuje się kurs średni z dnia spełnienia warunku gwarancji, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

Art. 18. 1. W przypadku kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów środkami objętymi ochroną gwarancyjną są:

- 1) środki pieniężne zgromadzone w kasie przez deponenta na rachunkach, w przypadku których deponent jest stroną umowy rachunku, niezależnie od wadliwości prawnej tej umowy, a także jej nieważności, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 2;
- 2) inne należności deponenta wynikające z prowadzenia przez kasę rachunków deponenta, o których mowa w pkt 1;
- 3) należności deponenta wynikające z przeprowadzania przez kasę rozliczeń finansowych;
- 4) kwoty, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, z zastrzeżeniem art. 52, o ile stały się wymagalne przed dniem spełnienia warunku gwarancji.

2. Ochrona gwarancyjna, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje:

- 1) środków wpłaconych do kasy tytułem udziałów członkowskich, udziałów inwestorskich, wpisowego i wkładów członkowskich;
- 2) środków deponenta, jeżeli środki te znajdują się na rachunkach, na których w okresie 2 lat przed dniem spełnienia warunku gwarancji nie dokonano obrotów poza dopisywaniem odsetek lub pobieraniem prowizji lub opłat, a ich suma jest niższa niż równowartość w złotych 2,5 euro – jeżeli byłyby to jedyne środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną;
- 3) pieniądza elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych oraz środków pieniężnych otrzymanych w zamian za pieniądz elektroniczny, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy.

3. Do obliczenia wartości euro w złotych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przyjmuje się kurs średni z dnia spełnienia warunku gwarancji, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

Art. 19. 1. Środkami objętymi ochroną gwarancyjną, o których mowa w art. 17 i art. 18, są środki w złotych lub w walucie obcej.

2. Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną, powiększonych o odsetki naliczone na początek dnia spełnienia warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w umowie, niezależnie od terminu ich wymagalności, ustala się według stanu na początek dnia spełnienia warunku gwarancji.

3. Ustalenia wartości w złotych środków w walucie obcej dokonuje się według kursu stosowanego do ustalenia stanu ksiąg rachunkowych na dzień spełnienia warunku gwarancji.

Art. 20. W przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów uprawnione do świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 35 ust. 2, z zastrzeżeniem art. 22, są:

- 1) osoby fizyczne;
- 2) osoby prawne;
- 3) jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną;
- 4) szkolne kasy oszczędnościowe;
- 5) kasy zapomogowo-pożyczkowe;
- 6) rady rodziców.

Art. 21. W przypadku kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów uprawnione do świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 35 ust. 2, z zastrzeżeniem art. 22, są:

- 1) osoby fizyczne;
- 2) organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338);
- 3) jednostki organizacyjne kościoła lub związku wyznaniowego, będące osobami prawnymi;
- 4) spółdzielnie;
- 5) związki zawodowe;
- 6) wspólnoty mieszkaniowe;
- 7) spółki jawne, spółki partnerskie i spółki komandytowe.

Art. 22. 1. Ochroną gwarancyjną nie są objęte środki pieniężne i należności:

- 1) Skarbu Państwa;
- 2) Narodowego Banku Polskiego;
- 3) banków, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych, o których mowa w ustawie – Prawo bankowe;
- 4) kas i Kasy Krajowej;
- 5) Funduszu;
- 6) instytucji finansowych;

- 7) firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013, i uznanych firm inwestycyjnych z państwa trzeciego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 25 tego rozporządzenia;
- 8) osób i podmiotów, które nie zostały zidentyfikowane przez podmiot objęty systemem gwarantowania depozytów;
- 9) krajowych i zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz krajowych i zagranicznych zakładów reasekuracji, o których mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1526 oraz z 2026 r. poz. 176);
- 10) funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych, funduszy zagranicznych, spółek zarządzających i oddziałów towarzystw inwestycyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
- 11) otwartych funduszy emerytalnych, pracowniczych funduszy emerytalnych, powszechnych towarzystw emerytalnych i pracowniczych towarzystw emerytalnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1113, z 2025 r. poz. 1069, 1216 i 1425 oraz z 2026 r. poz. 176);
- 12) jednostek samorządu terytorialnego;
- 13) organów władz publicznych państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska oraz państwa trzeciego, w szczególności rządów centralnych, regionalnych oraz jednostek samorządu terytorialnego tych państw.

2. Identyfikacja, o której mowa w ust. 1 pkt 8, obejmuje ustalenie następujących danych:

- 1) w przypadku osób fizycznych – imienia, nazwiska oraz numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) albo imienia, nazwiska oraz daty urodzenia i cech dokumentu stwierdzającego tożsamość w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, albo imienia, nazwiska oraz numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość cudzoziemca, a gdy identyfikacja była dokonywana przed dniem 23 czerwca 2001 r. – imienia, nazwiska oraz numeru PESEL albo imienia, nazwiska oraz daty urodzenia i cech dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 2) w przypadku osób prawnych – nazwy (firmy), formy organizacyjnej, siedziby, adresu i numeru z właściwego rejestru;
- 3) w przypadku jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, szkolnych kas oszczędnościowych i kas zapomogowo-pożyczkowych – nazwy, formy organizacyjnej, siedziby, adresu i numeru z właściwego rejestru, o ile dotyczy.

Art. 23. Przepisu art. 22 ust. 1 pkt 8 nie stosuje się w przypadku, gdy środki pieniężne lub należności zostały ujęte na liście wierzytelności sporządzonej w postępowaniu upadłościowym, a także w przypadku gdy wierzytelności z tytułu środków pieniężnych lub należności zostały stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu. Przepis art. 51 stosuje się odpowiednio.

Art. 24. 1. Środki, o których mowa w art. 17 i art. 18, są objęte ochroną gwarancyjną w danym podmiocie objętym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek w tym podmiocie, niepóźniej jednak niż w dniu poprzedzającym dzień spełnienia warunku gwarancji, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych lub z przeprowadzania przez kasę rozliczeń finansowych, o ile czynność ta lub rozliczenie zostały dokonane przed dniem spełnienia warunku gwarancji, do wysokości równowartości w złotych 100 000 euro – w całości.

2. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni z dnia spełnienia warunku gwarancji, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

3. W przypadku gdy środki lub należności deponenta będącego osobą fizyczną, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 lub w art. 18 ust. 1 pkt 1–3, pochodzą z:

- 1) odpłatnego zbycia:
 - a) nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodzinny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524), jej części lub udziału w takiej nieruchomości,
 - b) (uchylona)
 - c) samodzielnego lokalu mieszkalnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2026 r. poz. 232) stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym lokalem,
 - d) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu o przeznaczeniu mieszkalnym lub udziału w takim prawie – jeżeli zbycie to nie nastąpiło w ramach wykonywanej działalności gospodarczej,

- 2) wykonania na jego rzecz umownego lub sądowego podziału majątku po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej,
- 3) nabycia przez niego spadku, wykonania na jego rzecz zapisu lub otrzymania zachowku,
- 4) wypłaty sumy ubezpieczenia z tytułu umowy ubezpieczenia na życie w związku ze śmiercią osoby ubezpieczonej lub dożyciem przez nią oznaczonego wieku,
- 5) wypłaty sumy ubezpieczenia z tytułu umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z uszkodzeniem ciała, rozstrojem zdrowia lub śmiercią osoby ubezpieczonej wskutek nieszczęśliwego wypadku,
- 6) wypłaty odprawy pieniężnej na warunkach i w wysokości określonych w przepisach odrębnych,
- 7) wypłaty odprawy emerytalnej lub rentowej, o której mowa w art. 92^[1] § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, 807, 1423 i 1661 oraz z 2026 r. poz. 25 i 473), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, lub odrębnych przepisach na warunkach i w wysokości określonych w tych przepisach

– są one objęte ochroną gwarancyjną, w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu środków na rachunek lub powstania należności, do wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy dwukrotnością limitu określonego w ust. 1 a sumą pozostałych środków i należności deponenta, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub w art. 18 ust. 1, niewyższą jednak niż limit określony w ust. 1, przy czym przepisu ust. 7 nie stosuje się. Po tym terminie środki i należności są objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów na zasadach określonych w ust. 1.

4. W przypadku gdy środki lub należności deponenta będącego osobą fizyczną, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 lub w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 2, pochodzą z wypłaty odszkodowania za szkodę wyrządzoną przestępstwem lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, odszkodowania lub zadośćuczynienia, o którym mowa w art. 552 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490 i 421), są one objęte ochroną gwarancyjną, w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu środków na rachunek lub powstania należności – w całości, przy czym przepisu ust. 7 nie stosuje się. Po tym terminie te środki i należności są objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów na zasadach określonych w ust. 1.

5. Roszczenie o wypłatę środków gwarantowanych należnych deponentowi ponad limit wskazany w ust. 1 w przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, powstaje po przedłożeniu Funduszowi przez deponenta oświadczenia o zaistnieniu takiego przypadku wraz z dokumentami to potwierdzającymi oraz po potwierdzeniu przez podmiot uprawniony do reprezentacji, że środki lub należności deponenta, co do których deponent złożył to oświadczenie, były należne deponentowi w dniu spełnienia warunku gwarancji.

6. W celu weryfikacji roszczeń, o których mowa w ust. 5, Fundusz jest uprawniony do dostępu do danych dotyczących deponentów, nieruchomości, budynków mieszkalnych oraz lokali mieszkalnych, zawartych w zbiorach prowadzonych przez podmioty lub osoby trzecie, w szczególności danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków. Fundusz jest także uprawniony do wglądu w akta księgi wieczystej dotyczącej nieruchomości lub prawa, w związku ze zbyciem których powstało roszczenie deponenta.

7. Kwota, o której mowa w ust. 1, określa maksymalną wysokość roszczeń deponenta w stosunku do Funduszu, niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach w jednym podmiocie objętym systemem gwarantowania posiadał on środki pieniężne lub z tytułu ilu wierzycielności przysługują mu należności od tego podmiotu objętego systemem gwarantowania.

8. Roszczenia z tytułu gwarancji przedawniają się po upływie 5 lat od dnia spełnienia warunku gwarancji.

9. Jeżeli środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną, w wyniku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej, zostały przeniesione do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej, deponentowi nie przysługują roszczenia z tytułu gwarancji w odniesieniu do pozostałych środków zgromadzonych na rachunkach w podmiocie w restrukturyzacji, o ile na dzień określony w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie, wartość środków przeniesionych odpowiada limitowi, o którym mowa w ust. 1, 3 lub 4, albo jest od niego wyższa.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z dnia określonego w decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej, a w przypadku braku takiego określenia – z dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.

Art. 25. Oddział banku zagranicznego jest objęty obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów w zakresie, w jakim system gwarantowania depozytów w państwie jego siedziby nie zapewnia wypłaty środków gwarantowanych w granicach określonych w ustawie.

Art. 26. 1. W przypadku prowadzenia przez podmiot objęty systemem gwarantowania jednego rachunku dla kilku osób (rachunek wspólny), deponentem jest każda z tych osób – w granicach określonych w umowie rachunku, a w przypadku braku postanowień umownych lub przepisów w tym zakresie – w częściach równych.

2. W przypadku prowadzenia przez podmiot objęty systemem gwarantowania rachunku powierniczego, deponentem jest każdy z powierzających w granicach wynikających z ich udziału w kwocie zgromadzonej na rachunku, a w granicach pozostałej kwoty deponentem jest powiernik.

3. W przypadku prowadzenia przez podmiot objęty systemem gwarantowania rachunku firmy inwestycyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013, lub uznanej firmy inwestycyjnej z państwa trzeciego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 25 tego rozporządzenia, na którym zgodnie z art. 73 ust. 5a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zdeponowane są środki pieniężne powierzone przez jej klientów w związku ze świadczeniem przez tę firmę usług maklerskich, deponentem jest każdy z klientów w granicach wynikających z ich udziału w kwocie zgromadzonej na rachunku.

4. Należności klientów niezaspokojone na zasadach, o których mowa w ust. 3, pozostają ich wierzytelnością do firmy inwestycyjnej.

Art. 27. Deponent jest uprawniony do dochodzenia od podmiotu objętego systemem gwarantowania roszczeń ponad kwotę określoną w art. 24 ust. 1 lub 3.

Rozdział 2

Systemy wyliczania oraz kontrola prawidłowości danych

Art. 28. 1. Podmiot objęty systemem gwarantowania jest obowiązany do utrzymywania systemu wyliczania.

2. System wyliczania oraz uzyskiwane i przetwarzane w nim dane nie mogą znajdować się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 29. 1. W systemie wyliczania zawarte są dane deponentów posiadających wierzytelności wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania.

2. System wyliczania zapewnia gotowość do sporządzania listy deponentów na podstawie zawartych w nim danych pozwalającej na identyfikację deponentów oraz na określenie wysokości należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych zgodnie z art. 24 ust. 1, według stanu na koniec dnia.

3. Podmiot objęty systemem gwarantowania do celów, o których mowa w art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 1 i art. 42 ust. 1, zapewnia Funduszowi oraz Komisji Nadzoru Finansowego możliwość dostępu do danych zawartych w systemie wyliczania.

4. Podmiot objęty systemem gwarantowania stosuje odpowiednie zabezpieczenia, które zapewniają prawidłowe funkcjonowanie systemu wyliczania.

5. Podmiot objęty systemem gwarantowania co najmniej raz na 12 miesięcy przeprowadza test systemu wyliczania, w szczególności w zakresie ustalenia, czy spełnione zostały warunki wykonania obowiązków na wypadek spełnienia warunku gwarancji oraz czy jest zapewniona możliwość sporządzania przez podmiot objęty systemem gwarantowania prawidłowej listy deponentów. Wyniki testów są przechowywane przez podmiot objęty systemem gwarantowania w formie raportów przez 2 lata od dnia ich sporządzenia i udostępniane na żądanie Funduszowi lub Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 30. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego oraz Zarządu Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania, jakie powinien spełniać system wyliczania,
- 2) szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w systemie wyliczania, a także standard techniczny ich przygotowania i zapisu,
- 3) format i tryb przekazywania danych do Funduszu, uwzględniając ich zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem,
- 4) sposób oznaczenia środków gwarantowanych, których dotyczy postępowanie w sprawach określonych w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872),
- 5) tryb i sposób kontroli prawidłowości danych zawartych w systemie wyliczania

– mając na względzie potrzebę zapewnienia otrzymywania przez Fundusz należycie przygotowanych i zweryfikowanych danych na potrzeby realizacji ustawowych zadań Funduszu oraz warunki wykonywania czynności faktycznych związanych z działalnością bankową lub działalnością kasy.

Art. 31. Za wdrożenie i utrzymywanie prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania, zgodność danych, o których mowa w art. 29 ust. 2, z saldami kont księgi głównej i ksiąg pomocniczych oraz przekazywanie Funduszowi tych danych jest odpowiedzialny podmiot uprawniony do reprezentacji.

Art. 32. 1. Fundusz jest uprawniony do kontroli prawidłowości danych zawartych w systemach wyliczania:

- 1) otrzymanych zgodnie z ust. 2, w wyniku kontroli realizowanej w siedzibie Funduszu;
- 2) w ramach kontroli realizowanej w podmiotach objętych systemem gwarantowania.

2. Podmiot objęty systemem gwarantowania przekazuje niezwłocznie Funduszowi, na jego żądanie, dane znajdujące się w systemie wyliczania.

3. W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1, Fundusz, w oparciu o dane gromadzone w rejestrze PESEL, weryfikuje dane osobowe deponentów ujęte w systemach wyliczania. Dokonywana przez Fundusz weryfikacja obejmuje potwierdzenie zgodności przekazanych danych z danymi zgromadzonymi w rejestrze PESEL, a w przypadku braku zgodności lub niekompletności skutkujących brakiem możliwości identyfikacji deponentów – udostępnienie Funduszowi weryfikowanych danych z rejestru PESEL.

Art. 33. 1. Nadzór nad prawidłowością funkcjonowania systemów wyliczania sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego.

2. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez podmiot objęty systemem gwarantowania obowiązków, o których mowa w art. 31, Komisja Nadzoru Finansowego może:

- 1) zastosować środki nadzorcze określone:
 - a) w art. 138 ust. 3 pkt 1–3 i 4 ustawy – Prawo bankowe – w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego,
 - b) w art. 71 ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych – w przypadku kasy;
- 2) nałożyć na taki podmiot karę pieniężną w wysokości do 0,2 % podstawy naliczania rezerwy obowiązkowej za miesiąc, w którym stwierdzono niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie tych obowiązków, a w przypadku gdy podmiot nie podlega obowiązkowi utrzymywania rezerwy obowiązkowej – w wysokości do równowartości w złotych kwoty 1 000 000 euro, przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wydania decyzji o nałożeniu kary.

3. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 31, przez osobę, o której mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego może:

- 1) w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego – stosować kary pieniężne, o których mowa w art. 141 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe;
- 2) w przypadku kasy – nałożyć na tę osobę karę pieniężną do wysokości sześciokrotności jej miesięcznego wynagrodzenia brutto, wyliczonego na podstawie wynagrodzenia za ostatnie 6 miesięcy przed dniem nałożenia kary, a w przypadku gdy osoba ta nie pobiera wynagrodzenia, do wysokości sześciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Komisja Nadzoru Finansowego odprowadza kwoty wyegzekwowane z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 3, na rzecz Funduszu. Kwoty te zasilają odpowiednio fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas.

5. Podmiot objęty systemem gwarantowania informuje Komisję Nadzoru Finansowego o członku zarządu banku lub kasy albo o dyrektorze oddziału banku zagranicznego, do których zakresu obowiązków należy zapewnienie wdrożenia i funkcjonowania systemu wyliczania.

6. Fundusz może wystąpić do Komisji Nadzoru Finansowego o podjęcie czynności kontrolnych lub środków w ramach nadzoru, w zakresie prawidłowości funkcjonowania systemów wyliczania.

Art. 34. 1. Fundusz przeprowadza testy efektywności swoich systemów w zakresie możliwości wypłaty środków gwarantowanych co najmniej raz na 3 lata lub na żądanie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

2. Wyniki testów, o których mowa w ust. 1, są przekazywane ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych w terminie 14 dni od dnia ich zakończenia.

3. Przeprowadzając testy, o których mowa w ust. 1, Fundusz wykorzystuje informacje niezbędne do ich przeprowadzenia wyłącznie w tym celu i przechowuje te informacje nie dłużej, niż jest to do tego celu konieczne.

Art. 34a. 1. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania, pomimo zastosowania wobec niego przez Komisję Nadzoru Finansowego środków nadzoru, o których mowa w art. 33 ust. 2 lub 3, art. 138 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe lub art. 71 ust. 2 lub art. 72 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w dalszym ciągu nie realizuje określonych w ustawie obowiązków wynikających z uczestnictwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów, Fundusz może, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, powiadomić podmiot objęty systemem gwarantowania o zamiarze wykluczenia tego podmiotu z uczestnictwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów.

2. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Fundusz wskazuje, które obowiązki nie zostały dopełnione i określa termin na ich dopełnienie. Termin na dopełnienie obowiązków wskazanych w powiadomieniu nie może być krótszy niż miesiąc.

3. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania nie dopełni obowiązków wskazanych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, w terminie w nim określonym, Fundusz podejmuje decyzję o wykluczeniu podmiotu z uczestnictwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów.

4. Z dniem doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 3, podmiot zostaje wykluczony z obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.

Art. 34b. 1. W przypadku wydania przez Fundusz decyzji, o której mowa w art. 34a ust. 3:

- 1) należności deponenta, o których mowa w art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1, powstałe przed dniem doręczenia decyzji o wykluczeniu, pozostają środkami objętymi ochroną gwarancyjną;
- 2) osoby lub podmioty, o których mowa w art. 20 i art. 21, są uprawnione do świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 35 ust. 2, w zakresie określonym w pkt 1;
- 3) należności inne niż wskazane w pkt 1 nie są objęte ochroną gwarancyjną.

2. Od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w art. 34a ust. 3, podmiot wykluczony z uczestnictwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów nie może przyjmować środków objętych ochroną gwarancyjną, o których mowa w art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1.

Rozdział 3

Wyплаты środków gwarantowanych

Art. 35. 1. Podmiotami stosunku ochrony gwarancyjnej są:

- 1) Fundusz;
- 2) deponent.

2. Przedmiotem ochrony gwarancyjnej jest wierzytelność deponenta w wysokości odpowiadającej środkom gwarantowanym, w związku z którą z dniem spełnienia warunku gwarancji nabywa on w stosunku do Funduszu uprawnienie do świadczenia pieniężnego.

3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, jest płatne w złotych, w terminie 7 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji.

4. W przypadku gdy spełnienie warunku gwarancji nastąpiło po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania, świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za spełnione w części, w jakiej zapewniono deponentowi możliwość podjęcia środków gwarantowanych w terminie, o którym mowa w ust. 3, przy użyciu instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1.

Art. 36. 1. Terminu, o którym mowa w art. 35 ust. 3, nie stosuje się, w odniesieniu do całości lub części świadczenia, w przypadku gdy:

- 1) istnieją uzasadnione wątpliwości co do poszczególnych danych na liście deponentów lub uzasadnione wątpliwości, czy deponent jest uprawniony do otrzymania środków gwarantowanych lub gdy środki gwarantowane są przedmiotem sporu sądowego;
- 2) uprawnienia z tytułu środków gwarantowanych wynikają z umowy rachunku bankowego prowadzonego w formie indywidualnych kont emerytalnych lub indywidualnych kont zabezpieczenia emerytalnego, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 91), zwanej dalej „ustawą o IKE oraz IKZE”;
- 2a) uprawnienia z tytułu środków gwarantowanych wynikają z umowy rachunku bankowego prowadzonego w formie ogólnoeuropejskich indywidualnych produktów emerytalnych, o których mowa w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o ogólnoeuropejskim indywidualnym produkcie emerytalnym (Dz. U. poz. 1843), zwanej dalej „ustawą o OIPE”;
- 3) wypłata środków gwarantowanych, o których mowa w art. 24 ust. 3 i 4, jest dokonywana ponad limit określony w art. 24 ust. 1;
- 4) wypłata środków gwarantowanych jest dokonywana w przypadku, o którym mowa w art. 59 ust. 1.

2. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 35 ust. 2, jest płatne:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – niezwłocznie po otrzymaniu informacji przez Fundusz o ustaniu przesłanek, o których mowa w tym przepisie;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 – niezwłocznie po otrzymaniu przez Fundusz potwierdzenia zawarcia przez deponenta umowy o prowadzenie indywidualnego konta emerytalnego albo indywidualnego konta zabezpieczenia emerytalnego z inną instytucją finansową lub otrzymaniu potwierdzenia przystąpienia przez deponenta do programu emerytalnego w trybie przewidzianym w ustawie o IKE oraz IKZE, z tym że w przypadku niedopełnienia przez deponenta któregośkolwiek z obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 3 ustawy o IKE oraz IKZE, jeżeli nie spełnia on warunków do wypłaty, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 lub w art. 46 albo w art. 34a ust. 1 pkt 1 tej ustawy, świadczenie pieniężne jest płatne niezwłocznie po poinformowaniu Funduszu o tym przez podmiot uprawniony do reprezentacji oraz po przekazaniu przez niego Funduszowi innych informacji niezbędnych do zachowania warunku tej wypłaty, o którym mowa w art. 14 ust. 4 ustawy o IKE oraz IKZE;
- 2a) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a – niezwłocznie po otrzymaniu przez Fundusz potwierdzenia zawarcia przez deponenta umowy o prowadzenie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego z innym dostawcą, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy o OIPE, lub potwierdzenia zawarcia przez deponenta umowy o prowadzenie indywidualnego konta emerytalnego, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o IKE oraz IKZE, z inną instytucją finansową, z tym że w przypadku niedopełnienia przez deponenta któregośkolwiek z obowiązków, o których mowa w art. 18 ust. 3 ustawy o OIPE, jeżeli nie spełnia on warunków do wypłaty, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o OIPE, świadczenie pieniężne jest płatne niezwłocznie po poinformowaniu Funduszu o tym przez podmiot uprawniony do reprezentacji oraz po przekazaniu przez niego Funduszowi innych informacji niezbędnych do zachowania warunku tej wypłaty, o którym mowa w art. 18 ust. 5 ustawy o OIPE;
- 3) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 – niezwłocznie po przedłożeniu Funduszowi przez deponenta oświadczenia wraz z dokumentami, o których mowa w art. 24 ust. 5, oraz po otrzymaniu przez Fundusz potwierdzenia podmiotu uprawnionego do reprezentacji, o którym mowa w tym przepisie;
- 4) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 – w terminie ustalonym w porozumieniu, o którym mowa w art. 60.

Art. 37. Fundusz zawiadamia niezwłocznie podmiot uprawniony do reprezentacji o dokonaniu wypłaty środków gwarantowanych, o której mowa w art. 36 ust. 1 pkt 3, oraz jej wysokości.

Art. 38. Przepisy dotyczące przekazania środków, o których mowa:

- 1) w art. 56 ust. 1 – w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego,
- 2) w art. 57 ust. 1 – w przypadku kasy

– stosuje się odpowiednio w przypadku dokonywania przez Fundusz wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 3, art. 44 i art. 51.

Art. 39. 1. Z dniem spełnienia warunku gwarancji Funduszowi przysługuje roszczenie do podmiotu, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w wysokości sumy środków gwarantowanych. Roszczenie przysługuje Funduszowi także po ogłoszeniu upadłości podmiotu, co do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

2. Roszczenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje Funduszowi bez względu na wartość faktycznie dokonanych wypłat środków gwarantowanych.

3. Z dniem spełnienia warunku gwarancji deponentowi przysługuje roszczenie do podmiotu objętego systemem gwarantowania wyłącznie o zapłatę kwot ponad wartość określoną w art. 24 ust. 1 lub 3 oraz równowartość środków, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 20 maja 2021 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym.

4. W związku z powstaniem zobowiązania Funduszu wobec deponenta z tytułu środków gwarantowanych poszczególne wierzytelności deponenta będące podstawą wyliczenia środków gwarantowanych należnych deponentowi pomniejsza się proporcjonalnie.

Art. 40. Środki gwarantowane są płatne na podstawie danych znajdujących się w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania, po przekazaniu listy deponentów, o której mowa w art. 43.

Art. 41. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji podmiot uprawniony do reprezentacji, po ustaleniu stanu ksiąg rachunkowych podmiotu objętego systemem gwarantowania na dzień spełnienia warunku gwarancji, sporządza listę deponentów na podstawie danych zawartych w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania, według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji.

2. Podmiot uprawniony do reprezentacji jest odpowiedzialny za sporządzenie listy deponentów, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 30.

3. Odpowiedzialność za zgodność danych zawartych w systemie wyliczania z zapisami w księgach rachunkowych podmiotu objętego systemem gwarantowania oraz ze stanem prawnym ponosi, za okres pełnienia funkcji, podmiot uprawniony do reprezentacji, w przypadku gdy pełnił funkcję w dniu spełnienia warunku gwarancji lub w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub roku obrotowego (obrachunkowego) poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji.

Art. 42. 1. Zarząd Funduszu sprawuje bieżącą kontrolę sporządzania przez podmiot uprawniony do reprezentacji listy deponentów według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji, z wyłączeniem przypadku, gdy spełnienie warunku gwarancji nastąpiło w wyniku decyzji, o której mowa w art. 155 ust. 1.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności dane deponentów.

3. W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1, Fundusz, w oparciu o dane gromadzone w rejestrze PESEL, weryfikuje dane osobowe deponentów, ujęte w systemach wyliczania. Dokonywana przez Fundusz weryfikacja obejmuje potwierdzenie zgodności przekazanych danych z danymi zgromadzonymi w rejestrze PESEL, a w przypadku braku zgodności lub niekompletności, skutkujących brakiem możliwości identyfikacji deponentów – udostępnienie Funduszowi weryfikowanych danych z rejestru PESEL.

4. (uchylony)

5. Fundusz niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli, o której mowa w ust. 1, oraz wzywa podmiot uprawniony do reprezentacji do ich usunięcia.

Art. 43. Podmiot uprawniony do reprezentacji niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji, przekazuje Funduszowi oraz Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej listę deponentów sporządzoną na podstawie danych z systemu wyliczania.

Art. 44. W przypadku uzasadnionej wątpliwości co do poprawności poszczególnych danych, o których mowa w art. 43, Fundusz dokonuje odpowiednich wypłat niezwłocznie po potwierdzeniu poprawności danych przez podmiot uprawniony do reprezentacji.

Art. 45. 1. Wypłat środków gwarantowanych może dokonywać w imieniu i na rachunek Funduszu podmiot uprawniony do reprezentacji lub inny podmiot, z którym Fundusz zawarł umowę o dokonanie wypłat środków gwarantowanych. Decyzję w tym zakresie podejmuje Zarząd Funduszu. Przy wyborze sposobu wypłaty środków gwarantowanych Zarząd Funduszu uwzględnia konieczność zapewnienia ochrony interesów deponentów, w tym terminowości wypłat, a także poziom kosztów przewidzianych do poniesienia w celu wypłaty środków gwarantowanych.

2. Podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, Fundusz przekazuje listę wypłat zawierającą dane niezbędne do dokonywania wypłat.

2a. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do realizacji wypłat środków gwarantowanych.

3. W celu realizacji wypłaty środków gwarantowanych wybrane dane statystyczne pozyskane przez Fundusz w trakcie kontroli, o której mowa w art. 32 oraz art. 42 ust. 1, Fundusz może przekazać podmiotowi, z którym zamierza zawrzeć umowę o dokonanie wypłat środków gwarantowanych.

4. Fundusz sprawuje bieżącą kontrolę dokonywania wypłat środków gwarantowanych. Do wypłat dokonywanych przez podmiot uprawniony do reprezentacji przepis art. 42 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 46. Na potrzeby dokonywania wypłat środków gwarantowanych tożsamość deponenta jest weryfikowana w zakresie danych identyfikacyjnych wskazanych w art. 22 ust. 2. Weryfikacji danych osoby fizycznej dokonuje się na podstawie danych zawartych w dokumencie tożsamości.

Art. 47. 1. Zarząd Funduszu określa, w drodze uchwały:

- 1) informacje o podmiocie, za którego pośrednictwem będą realizowane wypłaty środków gwarantowanych;
- 2) sposób dokonywania wypłat;
- 3) liczbę deponentów uprawnionych do otrzymania wypłat;
- 4) kwotę stanowiącą sumę środków gwarantowanych należnych deponentom uprawnionym do uzyskania wypłat, przekazywaną podmiotowi, o którym mowa w pkt 1, na wypłaty środków gwarantowanych;
- 5) kwoty środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, o których mowa w art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 1, które podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane przekazać Funduszowi, ze wskazaniem tych podmiotów.

2. Treść uchwały, o której mowa w ust. 1, Fundusz podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej lub w drodze ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym oraz przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania obowiązany do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, podmiotowi, za którego pośrednictwem będą realizowane wypłaty środków gwarantowanych, i podmiotowi, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w celu udostępnienia treści uchwały w placówkach podmiotu.

Art. 47a. 1. Niezwłocznie po podaniu do publicznej wiadomości uchwały, o której mowa w art. 47 ust. 1, Fundusz zwraca się do podmiotu uprawnionego do reprezentacji z żądaniem przekazania informacji o:

- 1) wysokości całkowitych roszczeń deponenta z tytułu jego udziału w kwocie zgromadzonej na otwartym mieszkaniowym rachunku powierniczym lub zamkniętym mieszkaniowym rachunku powierniczym;
- 2) wysokości roszczenia należnego deponentowi z tytułu jego udziału w kwocie zgromadzonej na otwartym mieszkaniowym rachunku powierniczym lub zamkniętym mieszkaniowym rachunku powierniczym, nieobjętego ochroną gwarancyjną na zasadach określonych w ustawie;
- 3) imieniu (imionach) i nazwisku oraz numerze PESEL deponenta, o którym mowa w pkt 1 i 2, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – dacie urodzenia oraz serii, numerze i typie dokumentu potwierdzającego tożsamość.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zgodne ze stanem faktycznym i prawnym ustalonym przez podmiot uprawniony do reprezentacji, Fundusz przekazuje niezwłocznie Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 367, z późn. zm.¹⁰⁾), w celu realizacji wypłaty, o której mowa w art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 20 maja 2021 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym.

3. Odpowiedzialność za zgodność danych, o których mowa w ust. 1 lub 2, z zapisami w księgach rachunkowych podmiotu objętego systemem gwarantowania oraz ze stanem prawnym ponosi podmiot uprawniony do reprezentacji.

Art. 48. Środki na wypłatę środków gwarantowanych przekazane podmiotowi, o którym mowa w art. 45 ust. 1, nie mogą być wykorzystane na cel inny niż wypłata środków gwarantowanych. Środki te nie wchodzi do masy upadłości oraz nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej.

Art. 49. 1. W przypadku dokonywania wypłat przez podmiot uprawniony do reprezentacji koszty czynności związanych z przygotowaniem i dokonaniem wypłat środków gwarantowanych obciążają podmiot objęty systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

2. W przypadku realizacji wypłat przez podmiot, z którym Fundusz zawarł umowę o dokonanie wypłat środków gwarantowanych, koszty czynności związanych z przygotowaniem i dokonaniem wypłat środków gwarantowanych obciążają Fundusz.

3. Z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 2, Funduszowi przysługuje roszczenie do podmiotu objętego systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

4. Po ogłoszeniu upadłości podmiotu objętego systemem gwarantowania przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 50. 1. Po zakończeniu wypłat podmiot, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w terminie 5 dni roboczych od ostatniego dnia wypłat dokonuje rozliczenia przeprowadzonych wypłat, przekazując Funduszowi w szczególności:

- 1) listę wypłat wraz z oznaczeniem świadczeń wypłaconych i niewypłaconych;
- 2) dokumentację potwierdzającą dokonanie wypłat;
- 3) niewypłacone kwoty.

2. Do dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się przepisy art. 7 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe.

Art. 51. Roszczenia deponentów z tytułu gwarancji nieujawnione w ramach listy deponentów przekazanej Funduszowi na podstawie art. 43, z wyłączeniem przypadków określonych w art. 36 ust. 1, Fundusz zaspokaja w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania danych uzupełniających listę deponentów, sporządzonych przez podmiot uprawniony do reprezentacji, w szczególności po ustaleniu listy wierzytelności sporządzonej w postępowaniu upadłościowym podmiotu objętego systemem gwarantowania lub po stwierdzeniu prawomocnym orzeczeniem sądu wierzytelności wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1019, 1174, 1175, 1176, 1669, 1809 i 1843.
2026-05-12

Art. 52. 1. Jeżeli w dniu spełnienia warunku gwarancji uprawnienia z tytułu środków gwarantowanych przysługiwały następcom prawnym deponenta oraz osobom, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 i art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, oraz niezależnie od przyczyny faktycznej lub prawnej zostały wykazane w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania jako uprawnienia poprzednika prawnego, Fundusz jest obowiązany spełnić świadczenie pieniężne z tytułu środków gwarantowanych, stanowiące kwotę obliczoną dla poprzednika prawnego, zgodnie z art. 24.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wysokość świadczenia zostaje określona bez uwzględnienia środków gwarantowanych, jakie mogą przysługiwać następcom prawnym oraz osobom, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 i art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, z tytułu czynności dokonanych odrębnie od czynności będących podstawą powstania środków gwarantowanych poprzednika prawnego;
- 2) uprawnienia do odbioru środków gwarantowanych ustala się zgodnie z przepisami określającymi skutki danego rodzaju następstwa prawnego oraz zasady dysponowania majątkiem, jaki należał do poprzednika prawnego.

Art. 53. Jeżeli w dniu spełnienia warunku gwarancji środki gwarantowane przysługiwały deponentowi, a następnie weszły do majątku, do którego uprawnienia przysługują następcom prawnym deponenta, uprawnienia do odbioru środków gwarantowanych ustala się zgodnie z przepisami określającymi skutki danego rodzaju następstwa prawnego oraz zasadami dysponowania majątkiem, jaki należał do poprzednika prawnego.

Art. 54. 1. W przypadku gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu lub została dokonana blokada rachunku podmiotu kwalifikowanego w rozumieniu art. 119zg pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.¹¹⁾), wypłatę środków gwarantowanych zawiesza się na czas trwania blokady.

2. Jeżeli środki zdeponowane na rachunku zostaną uznane w całości albo w części prawomocnym wyrokiem sądu za przedmiot pochodzący bezpośrednio albo pośrednio z przestępstwa przewidzianego w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny albo za korzyść z takiego przestępstwa lub za ich równowartość, przy obliczaniu świadczenia z tytułu środków gwarantowanych nie uwzględnia się środków zdeponowanych na rachunku lub odpowiedniej ich części. Środki te nie są objęte ochroną gwarancyjną w części, co do której orzeczono przepadek.

3. Sąd jest obowiązany zawiadomić Fundusz o wyroku, o którym mowa w ust. 2, dotyczącym podmiotu objętego systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, jeżeli stał się prawomocny po dniu spełnienia warunku gwarancji.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb zawieszania wypłaty środków gwarantowanych deponentom w przypadku określonym w ust. 1,
- 2) dane, jakie powinno zawierać zawiadomienie Funduszu o prowadzonym postępowaniu karnym oraz zawiadomienie o jego zakończeniu,
- 3) termin i sposób wysłania zawiadomienia,
- 4) dane, jakie powinna zawierać informacja o zawieszeniu wypłaty środków gwarantowanych wysłana deponentowi,
- 5) termin i sposób wysłania informacji, o której mowa w pkt 4,
- 6) dane, jakie powinien zawierać rejestr zawieszonych wypłat środków gwarantowanych prowadzony przez Fundusz

– mając na uwadze konieczność zapewnienia dokonania wypłat wyłącznie uprawnionym deponentom.

Art. 55. 1. Korespondencja między Funduszem a deponentami na potrzeby wypłaty środków gwarantowanych jest prowadzona w języku polskim.

2. W przypadku deponentów oddziału banku objętego systemem gwarantowania utworzonego na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska korespondencja jest prowadzona w języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej, używanym przez podmiot do korespondencji z deponentem, albo w języku urzędowym państwa, na którego terytorium utworzony został ten oddział, a w przypadku podmiotu objętego systemem gwarantowania prowadzącego działalność transgraniczną na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, korespondencja prowadzona między Funduszem a deponentami korzystającymi z usług oferowanych transgranicznie jest prowadzona w języku używanym przez deponenta przy korzystaniu z tych usług.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają możliwości prowadzenia korespondencji między Funduszem a deponentem w języku innym niż wskazany w tych przepisach, jeżeli obie strony wyraziły na to zgodę.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769, 820, 1203, 1235, 1414, 1417, 1669, 1804 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 252, 347 i 473.

Art. 56. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec banku lub oddziału banku zagranicznego, Fundusz wzywa banki i oddziały banków zagranicznych do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w trybie określonym w art. 305 ust. 2.

2. (uchylony)

3. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa wierzytelności wynikające z wezwania, o którym mowa w ust. 1, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań z funduszu gwarancyjnego banków do wykorzystania.

4. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę wielkości, o których mowa w ust. 1 i 3, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 291.

5. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę wielkości, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań z innych funduszy własnych, z wyłączeniem funduszy przymusowej restrukturyzacji, na zasadach określonych przez Radę Funduszu.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Fundusz może wezwać kasy, w sposób określony w art. 47 ust. 2, do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, w wysokości niezbędnej do zachowania proporcji, o której mowa w art. 303 ust. 2.

Art. 57. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec kasy Fundusz wzywa kasy do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w trybie określonym w art. 305 ust. 3.

2. (uchylony)

3. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa wierzytelności wynikające z wezwania, o którym mowa w ust. 1, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań z funduszu gwarancyjnego kas do wykorzystania.

4. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę wielkości, o których mowa w ust. 1 i 3, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 292.

5. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę środków, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań z innych funduszy własnych, z wyłączeniem funduszy przymusowej restrukturyzacji, na zasadach określonych przez Radę Funduszu.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Fundusz może wezwać banki i oddziały banków zagranicznych, w sposób określony w art. 47 ust. 2, do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, w wysokości niezbędnej do zachowania proporcji, o której mowa w art. 303 ust. 2.

Art. 58. W przypadku dokonywania wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 3, art. 44 i art. 51, decyzję o wykorzystaniu na ten cel środków:

- 1) o których mowa w art. 56 – w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego,
- 2) o których mowa w art. 57 – w przypadku kasy

– podejmuje Zarząd Funduszu.

Rozdział 4

Transgraniczne wypłaty środków gwarantowanych

Art. 59. 1. Wypłat środków gwarantowanych deponentom oddziału banku objętego systemem gwarantowania, utworzonego w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, dokonuje w imieniu i na rachunek Funduszu system goszczący.

2. Systemowi goszczącemu, który będzie dokonywał wypłat środków gwarantowanych, Fundusz przekazuje listę wypłat oraz środki finansowe niezbędne do dokonywania wypłat.

3. Wypłata środków gwarantowanych dokonywana jest w złotych, o ile porozumienie, o którym mowa w art. 60, nie stanowi inaczej.

Art. 60. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 59 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem goszczącym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.

Art. 61. 1. Fundusz może dokonywać wypłat środków gwarantowanych deponentom oddziału instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo bankowe, w imieniu i na rachunek systemu macierzystego tej instytucji.

2. Wypłaty, o których mowa w ust. 1, są realizowane po otrzymaniu od systemu macierzystego instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo bankowe danych oraz środków finansowych niezbędnych do dokonania wypłat.

3. Wypłata środków gwarantowanych dokonywana jest w walucie określonej w porozumieniu, o którym mowa w art. 62.

4. Przepisy rozdziału 3 dotyczące wypłaty środków gwarantowanych stosuje się odpowiednio.

Art. 62. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 61 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem macierzystym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.

Art. 63. 1. Porozumienia, o których mowa w art. 60 i art. 62, powinny zawierać zobowiązania stron do przetwarzania przekazywanych informacji z zachowaniem poufności, w szczególności z zachowaniem właściwych przepisów o ochronie danych osobowych.

2. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o porozumieniach zawartych w trybie art. 60 i art. 62.

DZIAŁ III

Przymusowa restrukturyzacja

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 64. Użyte w dziale określenia oznaczają:

- 1) instytucja – instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia nr 2019/2033, objętą wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego w wysokości 750 000 euro;
- 2) podmiot – podmiot krajowy oraz, jeżeli jest objęta nadzorem skonsolidowanym, nadzorem nad grupą firm inwestycyjnych na zasadzie skonsolidowanej lub nadzorem nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym, o których mowa w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziału 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego:
 - a) instytucję inną niż podmiot krajowy,
 - b) instytucję finansową, jeżeli jest podmiotem zależnym podmiotu krajowego lub podmiotu, o którym mowa w lit. c i d,
 - c) finansową spółkę holdingową, holding mieszany, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego, inwestycyjną spółkę holdingową,
 - d) dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, dominującą inwestycyjną spółkę holdingową z państwa członkowskiego i unijną dominującą inwestycyjną spółkę holdingową;
- 3) nadzwyczajne wsparcie ze środków publicznych – pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE 2012 C/326, z 26.10.2012 r., str. 47) lub inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym, które, jeżeli jest udzielane na poziomie krajowym, stanowi pomoc państwa, udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności podmiotu lub grupy, której częścią jest podmiot, w tym działania, o których mowa w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

Art. 65. Organem przymusowej restrukturyzacji jest Fundusz.

Art. 66. Celami przymusowej restrukturyzacji są:

- 1) utrzymanie stabilności finansowej, w szczególności przez ochronę zaufania do sektora finansowego i zapewnienie dyscypliny rynkowej;
- 2) ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych lub prawdopodobieństwa ich zaangażowania wobec sektora finansowego lub jego poszczególnych podmiotów dla realizacji celów, o których mowa w pkt 1 oraz 3–5;
- 3) zapewnienie kontynuacji realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych;
- 4) ochrona deponentów i inwestorów objętych systemem rekompensat;

5) ochrona środków powierzonych podmiotowi przez jego klientów.

Art. 67. 1. Fundusz realizuje cele, o których mowa w art. 66, przez:

- 1) opracowanie planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, w tym określanie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych;
- 3) prowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

2. Realizując cele przymusowej restrukturyzacji, Fundusz dąży do ograniczenia kosztów przymusowej restrukturyzacji oraz, o ile jest to możliwe ze względu na cele przymusowej restrukturyzacji, ograniczenia utraty wartości przedsiębiorstwa podmiotu, wobec którego jest prowadzona przymusowa restrukturyzacja.

3. Jeżeli podmiot krajowy jest częścią grupy, Fundusz realizuje cele, o których mowa w art. 66, w sposób, który ogranicza wpływ działań podejmowanych przez Fundusz w ramach przymusowej restrukturyzacji na inne podmioty grupy i całą grupę oraz stabilność państw członkowskich, w szczególności państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

Art. 68. 1. Wykonywanie uprawnień Funduszu:

- 1) nie ogranicza prawa podmiotu będącego podmiotem prowadzącym lub uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku, na którego rzecz zostało ustanowione zabezpieczenie w związku z uczestnictwem w tym systemie;
- 2) nie ogranicza prawa Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego innego państwa członkowskiego w rozumieniu przepisów ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskiego Banku Centralnego, z tytułu ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia operacji z tymi bankami;
- 3) nie wpływa na skutki prawne zlecenia rozrachunku wynikające z jego wprowadzenia do systemu płatności lub systemu rozrachunku oraz wyniki kompensowania w ramach tych systemów.

2. Przepisów niniejszego działu przewidujących nieważność czynności prawnych albo ich bezskuteczność wobec podmiotu w restrukturyzacji nie stosuje się do stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 69. Przepisy niniejszego działu stosuje się do podmiotów i odpowiednio do oddziałów banku zagranicznego, z uwzględnieniem art. 101 ust. 2, 9, 10 i 12.

Rozdział 2

Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych

Art. 70. 1. Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych:

- 1) niezależnie od działania w ramach przymusowej restrukturyzacji, bez podejmowania decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, albo
- 2) w ramach przymusowej restrukturyzacji, łącznie z jednym lub kilkoma instrumentami, o których mowa w art. 110 ust. 1.

2. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli:

- 1) zaistniały warunki, o których mowa w art. 101 ust. 7–9, lub okoliczności, o których mowa w art. 102 ust. 1 lub 4, lub
- 2) bez dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiot nie spełnia warunków kontynuowania działalności, lub
- 3) kontynuacja działalności podmiotu wymaga nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych.

2a. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli zobowiązania kwalifikowalne spełniają warunki, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 1, oraz:

- 1) zaistniały warunki, o których mowa w art. 101 ust. 7–9, lub okoliczności, o których mowa w art. 102 ust. 1 lub 4, lub
- 2) bez dokonania umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych podmiot nie spełnia warunków kontynuowania działalności, lub
- 3) kontynuacja działalności podmiotu wymaga nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych.

2b. W przypadku umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych kwotę, która uległa obniżeniu w wyniku tego umorzenia lub konwersji, uwzględnia się przy ustalaniu progów określonych w art. 274 i art. 275 pkt 1 oraz określonych w art. 19a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 2a pkt 2, uznaje się, że podmiot nie spełnia warunków kontynuowania działalności, jeżeli łącznie spełnione są następujące przesłanki:

- 1) podmiot jest zagrożony upadłością, zgodnie z art. 101 ust. 3;
- 2) brak jest przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością.

4. Nie uznaje się za nadzwyczajne wsparcie ze środków publicznych, o którym mowa w ust. 2 pkt 3 i ust. 2a pkt 3, udzielenia na podstawie odrębnych przepisów pomocy wypłacalnemu podmiotowi w celu przeciwdziałania poważnym zakłóceniom w gospodarce i utrzymania stabilności finansowej w formie, o której mowa w art. 101 ust. 13 pkt 3, o ile wsparcie to jest proporcjonalne do skali zakłóceń, ma charakter zapobiegawczy i czasowy oraz nie służy pokryciu strat, które podmiot poniósł lub poniesie w bliskiej przyszłości.

5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli te instrumenty lub zobowiązania są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym i skonsolidowanym, a w opinii Funduszu bez dokonania umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.

6. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji lub właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego umorzenie lub konwersję tych instrumentów lub zobowiązań przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.

7. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy lub właściwym organem nadzoru dla grupy dokonanie umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tych instrumentów lub zobowiązań grupa będzie zagrożona upadłością.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, uznaje się, że grupa będzie zagrożona upadłością, jeżeli nie spełnia lub nie będzie w najbliższej przyszłości spełniać norm ostrożnościowych na poziomie skonsolidowanym w stopniu wymagającym podjęcia działań w zakresie środków wczesnej interwencji przez organ nadzoru, w szczególności w przypadku poniesienia lub prawdopodobnego poniesienia strat istotnie naruszających fundusze własne.

9. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub właściwe organy nadzoru uwzględniają wpływ umorzenia lub konwersji instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

10. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji lub właściwe organy nadzoru ustalają, czy jest możliwe podjęcie działań innych niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności zastosowanie nadzorczych instrumentów wczesnej interwencji lub wsparcia kapitałowego od podmiotu dominującego, a jeżeli takie działania są możliwe, czy mogą zostać łatwo podjęte i czy jest prawdopodobne, że w rozsądnym czasie usuną zagrożenie upadłością.

11. Jeżeli podjęcie działań określonych w ust. 10 jest możliwe, Fundusz, w przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, występuje do Komisji Nadzoru Finansowego o ich podjęcie w ramach sprawowanego nadzoru.

12. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 2, 2a, 5 i 6, Fundusz zapewnia przeprowadzenie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub 3, w celu określenia kwoty strat do pokrycia oraz niezbędnej kwoty konwersji, w celu rekapitalizacji podmiotu lub grupy.

13. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu zależnego nie mogą być dokonane w stopniu wyższym niż umorzenie lub konwersja podobnych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu dominującego.

Art. 70a. 1. W przypadku podmiotów działających w formie spółki kapitałowej decyzja w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:

- 1) wskazanie kwoty, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są ustanawiane lub emitowane na podstawie decyzji Funduszu, sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;
- 2) wskazanie liczby, serii i numeru lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;
- 3) wskazanie liczby, serii, numeru oraz wartości nominalnej nowo ustanowionych udziałów lub wyemitowanych akcji lub wartości, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;
- 4)¹²⁾ oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne, czy na okaziciela;
- 4) **(uchylony)**¹³⁾
- 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;
- 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;
- 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;
- 8) wskazanie daty, od której powstałe w wyniku konwersji akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie;
- 9) wskazanie sposobu pozwalającego na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w tej decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96 oraz z 2026 r. poz. 176 i 187), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji, wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.

3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania kwalifikowalne wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub konwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.

4. Zamieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji:

- 1) akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym;
- 2) akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji;
- 3) obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie tej decyzji.

¹²⁾ Obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 13.

¹³⁾ Przez art. 27 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 176), która wejdzie w życie z dniem 18 lutego 2027 r.

5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis tej decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2, oraz tajemnic, o których mowa w art. 104 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

6. Odpis decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy, Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, przekazując im odpis tej decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.

Art. 70b. 1. W przypadku banków spółdzielczych i kas decyzja w przedmiocie umorzenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zawiera:

- 1) kwotę, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;
- 2) wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych podlegających umorzeniu, ich liczby oraz wartości nominalnej albo wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2026 r. poz. 521), ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz statucie banku spółdzielczego lub kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.

3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.

4. Zamieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji:

- 1) członkom banku spółdzielczego albo kasy, których udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji;
- 2) obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały umorzone na podstawie tej decyzji.

Art. 71. 1. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych krajowego podmiotu zależnego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, w terminie jednego dnia, powiadamia o otrzymaniu tej informacji właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, lub które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które nabyły instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne.

2. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne są zaliczane do funduszy własnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust. 1, niezwłocznie powiadamia o otrzymaniu tej informacji właściwy organ nadzoru, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów należących do tej samej grupy, które wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, lub które są podmiotami dominującymi wobec podmiotów, które wyemitowały instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne.

Art. 72. 1. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych w następującej kolejności i w następujący sposób:

- 1) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – do wysokości strat podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) instrumenty dodatkowe w Tier I – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66;

- 3) instrumenty w Tier II – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66;
- 4) zobowiązania kwalifikowalne – w kwocie niezbędnej do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji albo do wysokości maksymalnej umożliwiającej pokrywanie strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa.

1a.¹⁴⁾ W przypadku gdy z oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub 3, wynika, że wartość netto podmiotu jest dodatnia, Fundusz może, w wyniku przeprowadzenia konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, dokonać procentowego zmniejszenia udziału dotychczasowych posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

2. Umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.

3. W przypadku umorzenia instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego:

- 1) korekta kwoty umorzenia może nastąpić wyłącznie w przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 3 pkt 1;
- 2) nie istnieje ani nie powstaje zobowiązanie wobec dotychczasowego posiadacza instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego poza zobowiązaniami, które istniały przed dniem umorzenia, z wyjątkiem roszczenia o odszkodowanie, które może powstać w wyniku stwierdzenia wydania decyzji o umorzeniu z naruszeniem prawa;
- 3) nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie inne niż roszczenie uzupełniające, o którym mowa w art. 242.

4. Fundusz dokonuje konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, na instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

5. W celu dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz może nałożyć na podmiot obowiązek emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rzecz posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5:

- 1) instrumenty powinny być wyemitowane:
 - a) przez podmiot lub przez podmiot dominujący wobec niego – za zgodą organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu dominującego,
 - b) przed emisją na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotów publicznych, w celu podniesienia funduszy własnych;
- 2) warunki emisji powinny zapewnić możliwość objęcia tych instrumentów niezwłocznie po dokonaniu konwersji.

7. Jeżeli Fundusz zamierza dokonać konwersji według zróżnicowanych stóp konwersji, ustala się je w sposób określony w art. 210 ust. 3.

8. Przepisy art. 204, art. 205, art. 208–211 i art. 217–222 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, przepisy art. 109 ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Plany przymusowej restrukturyzacji

Art. 73. 1. W celu przygotowania przymusowej restrukturyzacji Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego, który nie jest częścią grupy podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu w państwie członkowskim przez organy nadzoru inne niż Komisja Nadzoru Finansowego.

1a. Fundusz może uwzględnić w planie przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego także podmioty inne niż podmiot, dla którego jest sporządzany plan przymusowej restrukturyzacji, działające w tej samej grupie i powiązane z nim gospodarczo lub finansowo.

2. W przypadku podmiotu krajowego, który posiada istotny oddział w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, Fundusz opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji także po konsultacji z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla tego oddziału.

3. Komisja Nadzoru Finansowego wyraża opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia projektu planu przymusowej restrukturyzacji przez Fundusz.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 8 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 74. 1. Fundusz, we współpracy z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i po konsultacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów krajowego podmiotu dominującego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, opracowuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla grupy krajowego podmiotu dominującego, w której przynajmniej jeden podmiot zależny będący instytucją ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska.

2. Fundusz może, zachowując zasady ochrony informacji, współpracować przy opracowywaniu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, na terytorium których grupa utworzyła podmioty zależne, spółki holdingu finansowego lub istotne oddziały.

Art. 75. 1. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 74 ust. 1, jest przyjmowany przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w formie wspólnej decyzji.

1a. W przypadku gdy w skład grupy krajowego podmiotu dominującego wchodzi więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1a, uwzględnia się we wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 1.

2. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz zgodnie z art. 86 ust. 2 informacji niezbędnych do opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 74 ust. 1, plan ten nie zostanie przyjęty w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.

3. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i przed upływem tego terminu właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie przyjmuje grupowego planu przymusowej restrukturyzacji do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zgodnie z ust. 2, a w przypadku gdy Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie taką decyzję, Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

5. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego poinformuje Fundusz, że nie wyraża zgody na przyjęcie opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wynikającego z tego planu zobowiązania do wydatkowania środków publicznych jego państwa, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji będące członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują ponownej oceny grupowego planu w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.

6. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego wchodzący w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji podjął decyzję o opracowaniu odrębnego planu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego, Fundusz i pozostałe właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji mogą przyjąć w formie wspólnej decyzji grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla pozostałych podmiotów.

7. Fundusz może skierować wniosek do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o prowadzenie niewiążącej mediacji pomiędzy właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji wchodzącymi w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 31 lit. c rozporządzenia nr 1093/2010 oraz o podjęcie wiążącej mediacji.

Art. 76. Opracowując grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, Fundusz uwzględnia potencjalny wpływ możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji grupy na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność, i przesłanki sposobu podziału środków funduszy przymusowej restrukturyzacji na pokrycie kosztów postępowania, o których mowa w art. 82 ust. 4.

Art. 77. 1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest istotnym oddziałem, dokonania przeglądu takiego planu i, w razie potrzeby, jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wyrażenia przez Fundusz sprzeciwu wobec grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny, dla których nie zgodził się na przyjęcie opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie podejmuje decyzji, o której mowa w ust. 2, do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, a w przypadku gdy Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie taką decyzję – Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

5. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego wchodzący w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji podjął decyzję o opracowaniu odrębnego planu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego, Fundusz i pozostałe właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji mogą przyjąć w formie wspólnej decyzji grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla pozostałych podmiotów.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjęły grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, a także żaden z tych podmiotów nie zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla krajowego podmiotu zależnego lub grupy krajowego podmiotu zależnego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny niewyrażenia zgody na przyjęcie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o tej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz może opracować odrębny plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego będącego podmiotem znaczącym lub grupy podmiotu krajowego będącego podmiotem znaczącym, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, oraz odrębny plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zidentyfikowanego jako inna instytucja o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym lub grupy podmiotu zidentyfikowanego jako inna instytucja o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, o ile nie spełnia on definicji podmiotu znaczącego, w którym może wskazać podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, 4, 6 i 7, Fundusz sporządza plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, stosując odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału właściwe dla planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 73 ust. 1, lub dla grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 74 ust. 1.

Art. 78. 1. Fundusz opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji w szczególności na podstawie informacji uzyskanych od Komisji Nadzoru Finansowego oraz od podmiotów krajowych.

2. Fundusz może zobowiązać podmiot krajowy do współpracy w zakresie opracowania i aktualizacji planu przymusowej restrukturyzacji, w tym do opracowania elementów planu przymusowej restrukturyzacji, na podstawie wytycznych Funduszu zawierających zakres przekazywanych informacji, termin ich przekazania oraz pouczenie o karach pieniężnych za nieudzielenie informacji.

Art. 79. 1. W przypadku nieprzekazania, w określonym przez Fundusz terminie, przez podmiot krajowy informacji, o których mowa w art. 85, lub niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 78 ust. 2, Fundusz może, w drodze decyzji, nałożyć na taki podmiot karę pieniężną w wysokości do 10 % przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10 % prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu, niewyższą jednak niż 100 000 000 zł.

1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot krajowy w wyniku nieprzekazania informacji lub niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, Fundusz może nałożyć na ten podmiot karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych przez ten podmiot korzyści.

2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

3. Egzekucja należności wynikających z decyzji o nałożeniu kary pieniężnej następuje w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 80. 1. Zarząd Funduszu, w formie uchwały, przyjmuje opracowane plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz przekazuje przyjęte przez Fundusz plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji Komisji Nadzoru Finansowego oraz ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.

2a.¹⁵⁾ Fundusz, dokonując oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, stosuje kryteria obejmujące:

- 1) prawne aspekty działalności podmiotu lub podmiotu należącego do grupy, stosowane przez niego procedury, jego strukturę i funkcjonowanie linii biznesowych;
- 2) specyfikę świadczonych usług;
- 3) obsługę systemów informacji zarządczej;
- 4) stosowanie gwarancji wewnątrzgrupowych, transakcji zabezpieczających oraz możliwość wsparcia ze strony państw trzecich;
- 5) operacyjną odporność cyfrowej sieci i systemów informatycznych;
- 6) wpływ, jaki przymusowa restrukturyzacja miałaby na podmioty powiązane, w tym wierzycieli, kontrahentów, pracowników, a także funkcjonowanie systemów płatniczych, rozliczeniowych oraz całego systemu finansowego i gospodarki.

3. W przypadku stwierdzenia w trakcie oceny wykonalności planów wystąpienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, realizacja obowiązku opracowania planu przymusowej restrukturyzacji i przyjęcia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji oraz ich aktualizacji ulega zawieszeniu do czasu określenia środków niezbędnych do usunięcia tych okoliczności, zgodnie z art. 91 ust. 5–5e i 7 albo art. 92 ust. 6–12.

Art. 81. 1. Plan przymusowej restrukturyzacji określa planowane działania wobec podmiotu w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji oraz ocenę wykonalności tych działań, w szczególności:

- 1) streszczenie istotnych elementów planu;
- 2) szczegółowy opis możliwych wariantów restrukturyzacji, w tym możliwości zastosowania poszczególnych instrumentów przymusowej restrukturyzacji;
- 3)¹⁶⁾ sposób wydzielenia, w niezbędnym zakresie, funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych podmiotu z innych funkcji, w tym w celu zapewnienia ich ciągłości i operacyjnej odporności cyfrowej, o której mowa w art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2022/2554;
- 4) harmonogram realizacji istotnych założeń planu;
- 5) szczegółowy opis oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji, wraz ze wskazaniem okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji;
- 6) opis środków, które powinny zostać zastosowane w celu usunięcia okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji;
- 7) opis procedur ustalania wartości i oceny możliwości zbycia działalności w zakresie funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów podmiotu;

¹⁵⁾ Dodany przez art. 14 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 14 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

- 8) opis wewnętrznych procedur podmiotu zapewniających Funduszowi aktualne informacje, o których mowa w art. 85;
- 9) opis zasad finansowania możliwych wariantów przymusowej restrukturyzacji;
- 10) analizę możliwości wykorzystania standardowych instrumentów Narodowego Banku Polskiego w celu wsparcia płynności podmiotu oraz wskazanie aktywów, które mogą stanowić zabezpieczenie dla udzielenia takiego wsparcia;
- 11) opis istotnych współzależności pomiędzy odrębnymi prawnie jednostkami organizacyjnymi wynikających z:
 - a) wspólnego korzystania z majątku, usług i zatrudniania tych samych pracowników,
 - b) zapewniania wsparcia kapitałowego i płynności oraz finansowania,
 - c) zapewnienia zabezpieczeń, klauzul dotyczących niewykonania zobowiązania i kompensowania,
 - d) świadczenia usług,
 - e) przenoszenia ryzyka, transakcji z przyrzeczeniem odkupu i transakcji zabezpieczających;
- 12) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz ocenę możliwości przeniesienia pozycji rozliczeniowych klienta;
- 13) analizę wpływu realizacji planu na prawa i obowiązki pracowników podmiotu, związanych z tym kosztów oraz zakres przewidywanych konsultacji z pracownikami, w tym na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2025 r. poz. 570 i 1661);
- 14) wymogi, o których mowa w art. 97–99, oraz terminy ich spełnienia;
- 15) opis istotnych zmian w podmiocie, które zaistniały po przedłożeniu ostatnich informacji na potrzeby planu przymusowej restrukturyzacji;
- 16)¹⁷⁾ opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych podmiotu, w tym sieci i systemów informatycznych, o których mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2022/2554;
- 17) zasady komunikacji zewnętrznej;
- 18) opinię podmiotu o planie przymusowej restrukturyzacji, jeżeli taką opinię wyraził.

2. Plan przymusowej restrukturyzacji uwzględnia możliwość wszczęcia przymusowej restrukturyzacji w zróżnicowanych warunkach zewnętrznych, w tym w sytuacji braku stabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na rynek finansowy.

3. Plan przymusowej restrukturyzacji może zakładać przeprowadzenie postępowania upadłościowego podmiotu.

4. Plan przymusowej restrukturyzacji nie może zakładać:

- 1) uzyskania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, z wyjątkiem wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji;
- 2) nadzwyczajnego wsparcia płynności z Narodowego Banku Polskiego;
- 3) wsparcia płynności z Narodowego Banku Polskiego udzielanego na warunkach odbiegających od ogólnie przyjętych, w szczególności w zakresie terminu, oprocentowania i form zabezpieczenia.

Art. 82. 1. (uchylony)

2. Grupy plan przymusowej restrukturyzacji określa działania podejmowane wobec:

- 1) unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej;
- 2) podmiotu zależnego z siedzibą w państwie członkowskim;
- 3) finansowej spółki holdingowej, inwestycyjnej spółki holdingowej, holdingu mieszanego i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;
- 4) dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub dominującej inwestycyjnej spółki holdingowej z państwa członkowskiego i dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego;
- 5) podmiotu zależnego z siedzibą na terytorium państwa trzeciego.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 14 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

2a. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji i grupy podlegające przymusowej restrukturyzacji.

3. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa w szczególności:

- 1) opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem przesłanek, o których mowa w art. 81 ust. 2, oraz skutki tych działań w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, podmiotu dominującego oraz podmiotów zależnych;
- 1a) jeżeli grupa składa się z więcej niż jednej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji z każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz skutki tych działań dla innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz innych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji;
- 2) analizę możliwości jednoczesnego zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji i skorzystania z uprawnień w przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji z siedzibą na terytorium państw członkowskich, w tym wsparcia podmiotów trzecich w nabyciu grupy, odrębnych linii biznesowych lub rodzajów działalności prowadzonych przez kilka podmiotów grupy lub poszczególne podmioty lub grup podlegających przymusowej restrukturyzacji;
- 3) opis oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji ze wskazaniem okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji;
- 4) opis środków, o których mowa w art. 92 ust. 9 i art. 93 ust. 1, które zostaną zastosowane w celu usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy;
- 5) opis sposobu współpracy i koordynacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich i ocenę ich znaczenia dla przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich;
- 6) opis sposobu wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych niezbędnego do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy;
- 7) opis działań właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów w ramach poszczególnych grup podlegających przymusowej restrukturyzacji, wynikających z odrębnych przepisów;
- 8) opis zasad finansowania przymusowej restrukturyzacji grupy, a jeżeli jest niezbędne użycie środków funduszy przymusowej restrukturyzacji, określenie sposobu podziału obciążeń pomiędzy funduszami przymusowej restrukturyzacji z poszczególnych państw członkowskich lub innymi źródłami finansowania przymusowej restrukturyzacji wynikającymi z przepisów obowiązujących w tych państwach.

4. Sposób podziału, o którym mowa w ust. 3 pkt 8, uwzględnia:

- 1) udział w grupie:
 - a) aktywów ważonych ryzykiem podmiotów grupy z siedzibą w danym państwie członkowskim,
 - b) aktywów podmiotów grupy z siedzibą w danym państwie członkowskim,
 - c) strat powstałych w podmiotach grupy z siedzibą w danym państwie członkowskim, które przyczyniły się do spełnienia przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec grupy;
- 2) udział środków z funduszy przymusowej restrukturyzacji innych państw członkowskich, które mogą być użyte na rzecz podmiotów grupy w danym państwie członkowskim.

5. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie może zakładać:

- 1) uzyskania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych z wyjątkiem wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji;
- 2) nadzwyczajnego wsparcia płynności z banków centralnych;
- 3) wsparcia płynności z banków centralnych udzielanego na warunkach odbiegających od ogólnie przyjętych, w szczególności w zakresie terminu, oprocentowania i form zabezpieczenia.

6. Jeżeli w opinii Funduszu w celu sfinansowania przymusowej restrukturyzacji grupy będzie niezbędne zaangażowanie krajowych funduszy publicznych, Fundusz uzgadnia taki grupowy plan przymusowej restrukturyzacji wyłącznie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.

Art. 82a. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji grupy, w której podmiot krajowy jest podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej kontrolowanym pośrednio lub bezpośrednio przez pośrednią finansową spółkę holdingową lub pośrednią inwestycyjną spółkę holdingową, przewiduje prowadzenie przymusowej restrukturyzacji wobec pośredniej finansowej spółki holdingowej lub pośredniej inwestycyjnej spółki holdingowej.

Art. 83. Rada Funduszu, w drodze uchwały, określi szczegółowy zakres informacji, jakie zawiera plan przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając przedmiot i zakres działalności podmiotów objętych planem zgodnie z art. 73 ust. 1 i 1a, w szczególności wykonywanie przez te podmioty działalności maklerskiej, ich strukturę właścicielską, formę prawną prowadzonej działalności, profil ryzyka, skalę powiązań z innymi podmiotami rynku finansowego oraz ich udział w systemie ochrony instytucjonalnej.

Art. 84. Fundusz przekazuje podmiotowi krajowemu streszczenie istotnych elementów planu przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1, a krajowy podmiot dominujący informuje o przyjęciu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, na piśmie, w terminie 30 dni od dnia przyjęcia planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji przez Zarząd Funduszu.

Art. 85. 1. Podmiot krajowy przekazuje Funduszowi informacje niezbędne do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu, w tym informacje z rejestru, o którym mowa w art. 88.

2. Podmiot krajowy niezwłocznie informuje Fundusz o istotnej zmianie organizacyjnej, prawnej lub wystąpieniu innego zdarzenia mającego wpływ na przyjęte w planie przymusowej restrukturyzacji założenia i realizację tego planu.

Art. 86. 1. Krajowy podmiot dominujący przekazuje Funduszowi informacje, o których mowa w art. 85, w tym dotyczące podmiotów zależnych, w zakresie niezbędnym do sporządzenia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1:

- 1) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego – w zakresie informacji związanych z jego zadaniami w zakresie sporządzania grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych – w zakresie informacji dotyczących tych podmiotów;
- 3) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji podmiotów, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 3 i 4 – w zakresie informacji dotyczących tych podmiotów;
- 4) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów – w zakresie informacji dotyczących tych oddziałów;
- 5) Komisji Nadzoru Finansowego i innym organom nadzoru – w zakresie informacji dotyczących podmiotów, nad którymi sprawują nadzór.

3. Fundusz przekazuje informacje o podmiotach zależnych z siedzibą na terytorium państw trzecich wyłącznie w przypadku uzyskania zgody na przekazanie tych informacji od właściwych organów przymusowej restrukturyzacji państw trzecich lub organów nadzoru tych państw.

Art. 87.¹⁸⁾ Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres, sposób, tryb i terminy przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji niezbędnych do opracowania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając rozmiar podmiotu, jego profil ryzyka, formę prawną oraz udział w systemie ochrony instytucjonalnej;
- 2) szczegółowe kryteria dokonywanej przez Fundusz oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 80 ust. 2a, uwzględniając potrzebę zapewnienia realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.

Art. 88. 1. Podmioty są obowiązane prowadzić rejestr instrumentów finansowych i przekazywać informacje gromadzone w rejestrze Funduszowi na potrzeby opracowania i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji, grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz przygotowania przymusowej restrukturyzacji.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 14 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

2. Rejestr instrumentów finansowych zawiera także:

- 1) transakcje sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu;
- 2) transakcje kupna instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odsprzedaży;
- 3) pożyczki międzybankowe, których termin wymagalności nie przekracza 3 miesięcy;
- 4) umowy ramowe instrumentów finansowych oraz instrumentów, o których mowa w pkt 1–3.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu:

- 1) minimalne wymagania, jakie powinien spełniać rejestr instrumentów finansowych,
- 2) szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w rejestrze oraz standard techniczny ich przygotowania i zapisu,
- 3) format i tryb przekazywania danych do Funduszu,
- 4) tryb i sposób weryfikacji prawidłowości danych zawartych w rejestrze

– mając na względzie potrzebę zapewnienia Funduszowi otrzymywania danych niezbędnych do realizacji ustawowych zadań Funduszu oraz warunki wykonywania czynności faktycznych związanych z działalnością bankową lub maklerską, a także uwzględniając zabezpieczenie danych przed nieuprawnionym dostępem.

Art. 89. 1. Fundusz, nie rzadziej niż raz w roku, dokonuje przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących i, w razie potrzeby, ich aktualizacji. Do aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup krajowych podmiotów dominujących przepis art. 73–86 stosuje się odpowiednio.

1a. W przypadku podmiotu, wobec którego przeprowadzono przymusową restrukturyzację lub zastosowano instrument umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, Fundusz dokonuje dodatkowego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i, w razie potrzeby, jego aktualizacji.

1b.¹⁹⁾ W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, Fundusz określa terminy spełnienia przez bank wymogów, o których mowa w art. 97–99, z uwzględnieniem terminu wykonania zaleceń Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe.

2. (uchylony)

Art. 90. 1. Rada Funduszu może, w drodze uchwały, uwzględniając ograniczony negatywny wpływ, jaki mogłaby mieć upadłość podmiotu krajowego lub upadłość podmiotów określonego rodzaju na sytuację finansową innych podmiotów i stabilność rynku finansowego oraz gospodarkę:

- 1) określić mniejszą niż wskazana w art. 89 ust. 1 częstotliwość przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zwolnić podmiot z obowiązku prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 88, o ile taki podmiot nie jest podmiotem znaczącym lub nie został zidentyfikowany lub uznany za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z przepisami ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

2. Dokonując oceny wpływu, jaki mogłaby mieć upadłość podmiotu krajowego na sytuację finansową innych podmiotów rynku finansowego, stabilność rynku finansowego i stan gospodarki, Rada Funduszu uwzględnia okoliczności określone w art. 83.

3. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 2, Rada Funduszu może zasięgnąć opinii Komitetu Stabilności Finansowej.

4. W przypadku zmiany okoliczności, o których mowa w ust. 1, Rada Funduszu może uchylić lub zmienić uchwałę, o której mowa w ust. 1. O uchyleniu lub zmianie uchwały Fundusz niezwłocznie informuje podmiot, którego dotyczy ta uchwała.

5. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o uchwałach podjętych zgodnie z ust. 1.

Art. 91. 1. Po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej podmiotu, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i, w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 78–81 i art. 83–85 stosuje się odpowiednio.

¹⁹⁾ Dodany przez art. 8 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i, w razie potrzeby, aktualizuje ten plan, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnego oddziała.

3. Plan przymusowej restrukturyzacji jest wykonalny, jeżeli na jego podstawie możliwa będzie likwidacja podmiotu w ramach postępowania upadłościowego albo restrukturyzacja tego podmiotu przez zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz wykorzystanie uprawnień Funduszu w ramach przymusowej restrukturyzacji, które w możliwie największym stopniu ograniczą negatywne skutki przymusowej restrukturyzacji dla stabilności finansowej, w tym stabilności finansowej innych państw oraz Unii Europejskiej, oraz zapewnią realizację funkcji krytycznych.

4. Jeżeli w wyniku przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także właściwe organy nadzoru oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnego oddziała.

5. Podmiot opracowuje plan działań w celu usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 4 i przedstawia go Funduszowi w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4.

5a. W przypadku gdy:

- 1) podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, spełnia wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, i wymóg połączonego bufora stosowanego ponad dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a jednocześnie nie spełnia wymogu połączonego bufora stosowanego jako uzupełnienie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz art. 97h, obliczonego i wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1, lub
- 2) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, lub nie utrzymuje minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego zgodnie z art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz art. 97h

– podmiot, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, przedstawia Funduszowi plan działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz z terminem jego wdrożenia.

5b. Plan, o którym mowa w ust. 5a, określa działania mające na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Termin wdrożenia tego planu uwzględnia przyczyny zaistnienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

5c. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, ocenia skuteczność przedstawionego zgodnie z ust. 5 lub 5a planu działań, w szczególności w przypadku powzięcia informacji, o których mowa w art. 326. Przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5d. W przypadku stwierdzenia przez Fundusz, że realizacja środków określonych w planie działań przedstawionym zgodnie z ust. 5 lub 5a nie doprowadzi do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji we właściwym czasie, Fundusz przekazuje podmiotowi pisemne stanowisko zawierające:

- 1) przesłanki, na podstawie których Fundusz stwierdził, że zaproponowane działania nie doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, wraz z ich uzasadnieniem;
- 2) propozycję alternatywnych środków, które w ocenie Funduszu są proporcjonalne i doprowadzą do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, wraz z ich uzasadnieniem oraz proponowanym terminem wdrożenia;
- 3) ocenę wpływu zaproponowanych przez Fundusz środków na sytuację finansową podmiotu oraz jego zdolność do dalszego stabilnego funkcjonowania;
- 4) wskazanie zagrożeń dla stabilności finansowej wynikających z okoliczności utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

5e. W przypadku, o którym mowa w ust. 5d, podmiot, w terminie 30 dni od dnia otrzymania stanowiska Funduszu, przedstawia plan realizacji środków określonych zgodnie z ust. 5d pkt 2 wraz z harmonogramem działań. Plan uwzględnia stanowisko Funduszu.

6. (uchylony)

7. Jeżeli plan działań przedstawiony zgodnie z ust. 5 lub 5a jest w opinii Funduszu niewystarczający, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 4. Przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 92. 1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot prowadzi działalność w formie istotnego oddziału, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i, w razie potrzeby, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.

1a. Fundusz dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji dla grupy krajowego podmiotu dominującego po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej grupy lub podmiotu wchodzącego w jej skład, zmianie działalności lub sytuacji finansowej grupy lub podmiotu wchodzącego w jej skład, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, i, w razie potrzeby, aktualizuje ten plan, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz po konsultacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot prowadzi działalność w formie istotnego oddziału, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.

2. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji jest wykonalny, jeżeli na jego podstawie możliwa będzie likwidacja podmiotów grupy w ramach postępowania upadłościowego albo restrukturyzacja tych podmiotów przez zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz wykorzystanie uprawnień Funduszu w ramach przymusowej restrukturyzacji, które w jak największym stopniu ograniczy negatywne skutki tych postępowań dla stabilności finansowej państw, na terytorium których podmioty grupy mają siedzibę, oraz Unii Europejskiej, a także zapewniając realizację funkcji krytycznych, w szczególności przez skuteczne wydzielenie tych funkcji.

2a. W przypadku gdy w ramach grupy została zidentyfikowana więcej niż jedna grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, przepisy ust. 1 i 1a stosuje się odpowiednio do każdej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

3. Jeżeli w wyniku przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy lub poszczególnych podmiotów grupy, przepisy art. 91 ust. 4 i 5–5b stosuje się odpowiednio.

3a. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, po konsultacji z kolegium właściwych władz nadzorczych, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe, lub kolegium złożonym z właściwych organów nadzoru, o którym mowa w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność w formie istotnego oddziału, oceniają skuteczność przedstawionych zgodnie z ust. 3 planów działań mających na celu usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji.

3b. Po konsultacji z kolegium właściwych władz nadzorczych, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy – Prawo bankowe, lub kolegium złożonym z właściwych organów nadzoru, o którym mowa w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność w formie istotnego oddziału, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, środki niezbędne do ograniczenia lub usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i powiadamiają o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. W przypadku podmiotów będących częścią grupy przepisy art. 91 ust. 4, 5 i 7 stosuje się odpowiednio.

4. Fundusz, we współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru podmiotów zależnych, opracowuje informację zawierającą analizę zidentyfikowanych okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji wraz ze wskazaniem przyczyny, dla której realizacja środków określonych w planach działań, przedstawionych zgodnie z ust. 3, nie doprowadzi do ich ograniczenia lub usunięcia, oraz zalecenia dotyczące środków niezbędnych do ich ograniczenia lub usunięcia. Fundusz uwzględni wpływ tych środków na działalność grupy.

4a. Określając środki, o których mowa w ust. 3b, oraz opracowując informację, o której mowa w ust. 4, uwzględni się wpływ środków na model biznesowy grupy.

5. Fundusz przekazuje informację, o której mowa w ust. 4, krajowemu podmiotowi dominującemu, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów, a w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a – krajowemu podmiotowi dominującemu.

6. Krajowy podmiot dominujący może, w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, przedstawić Funduszowi uwagi do tej informacji oraz propozycję innych środków mających na celu ograniczenie lub usunięcie we właściwym czasie okoliczności wskazanych w informacji wraz z uzasadnieniem.

6a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, krajowy podmiot dominujący, w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, przedstawia Funduszowi plan realizacji środków mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych lub propozycję innych środków wraz z uzasadnieniem i proponowanym terminem ich wdrożenia.

7. Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, a w uzasadnionych przypadkach – właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów podmiotów grupy – o propozycji, o której mowa w ust. 6 i 6a.

8. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po konsultacji z właściwymi organami nadzoru dla podmiotów grupy i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów podmiotów grupy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują analizy i oceny okoliczności wskazanych w ust. 3 i 3a, środków, o których mowa w ust. 3b, zaleceń, o których mowa w ust. 4, oraz propozycji, o których mowa w ust. 6 lub 6a, uwzględniając potencjalne skutki tych środków, zaleceń i propozycji w państwach członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

9. Środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 i 3a są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi uwag do informacji, o których mowa w ust. 6, albo w terminie miesiąca od dnia upływu terminu ich przekazania. Środki te mogą w szczególności obejmować zalecenia, o których mowa w ust. 4, oraz propozycje, o których mowa w ust. 6 i 6a.

9a. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a, środki niezbędne do usunięcia okoliczności określonych w ust. 3 są uzgadniane w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w terminie 2 tygodni od dnia przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi propozycji, o której mowa w ust. 6a.

10. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 9 i 9a, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, środki te ustala Fundusz, z uwzględnieniem opinii pozostałych właściwych organów przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji.

11. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 9 i 9a, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie dokonuje ustalenia tych środków do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

12. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3 w sposób określony w ust. 10.

13. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3 zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Art. 93. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 77 ust. 1, gdy w wyniku przeprowadzonego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji grupy zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy, Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji w celu uzgodnienia środków niezbędnych do usunięcia tych okoliczności. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli przed upływem terminu 4 miesięcy, a w przypadku określonym w art. 91 ust. 5a – terminu 2 tygodni, od dnia przekazania właściwemu organowi przymusowej restrukturyzacji dla grupy propozycji działań zapewniających usunięcie okoliczności, o których mowa w ust. 1, albo w przypadku upływu terminu na ich przekazanie, nie zostaną uzgodnione środki niezbędne do usunięcia tych okoliczności, Fundusz dokonuje ustalenia tych środków w zakresie odnoszącym się do krajowego podmiotu zależnego z uwzględnieniem opinii pozostałych właściwych organów przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji. O podjętej decyzji Fundusz informuje właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy i krajowy podmiot zależny, którego decyzja dotyczy.

3. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, nie zostaną uzgodnione środki niezbędne do usunięcia okoliczności, o których mowa w ust. 1, a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy lub inny właściwy organ przymusowej restrukturyzacji będący członkiem kolegium przymusowej restrukturyzacji zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie dokonuje ustalenia tych środków do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności, o których mowa w ust. 1, w sposób określony w ust. 2.

5. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Art. 94. 1. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada restrukturyzację podmiotu z wykorzystaniem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, a także w celu zapewnienia możliwości dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 70 ust. 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może zobowiązać podmiot do warunkowego podniesienia kapitału zakładowego oraz usunięcia postanowień statutu lub umowy spółki ograniczających możliwość dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub wykorzystania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.

2. Fundusz może ustalić maksymalną kwotę ekspozycji wobec podmiotu nienależącego do tej samej grupy z tytułu zobowiązań, o których mowa w art. 206 ust. 1.

Art. 95. 1. W zakresie zastosowania środków ustalonych zgodnie z art. 91 ust. 7, art. 92 ust. 9, 10, 12 i 13, art. 93 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 94, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wydaje zalecenia. Fundusz zasięga opinii Komitetu Stabilności Finansowej w przypadku, gdy zalecenie, ze względu na wielkość podmiotu lub grupy, może mieć wpływ na stabilność krajowego systemu finansowego lub poziom ryzyka systemowego.

1a. Przed zastosowaniem środków, o których mowa w ust. 1, Fundusz analizuje ich potencjalny wpływ na podmiot, wewnętrzny rynek usług finansowych oraz stabilność systemu finansowego w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska.

2. Wydając zalecenie, Fundusz wskazuje przesłanki, dla których uznał propozycje lub plan podmiotu za niewystarczające do usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, i wykazuje proporcjonalność zalecanego środka. Fundusz niezwłocznie informuje o wydanym zaleceniu Komisję Nadzoru Finansowego oraz Komitet Stabilności Finansowej, jeżeli wyraził opinię, o której mowa w ust. 1 zdanie drugie.

3. (uchylony)

4. Zalecenia mogą dotyczyć:

- 1) zapewnienia rozwiązań umożliwiających ciągłe i niezakłócone działanie podmiotu, w tym w przypadku prowadzenia przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zawarcia lub zmiany treści umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 141t ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110zr ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 3) ograniczenia ekspozycji na ryzyko, w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 94 ust. 2;
- 4) nałożenia dodatkowych obowiązków informacyjnych;
- 5) zbycia aktywów podmiotu;
- 6) ograniczenia lub zaprzestania prowadzenia określonej działalności przez podmiot;
- 7) ograniczenia wprowadzania lub rozwoju nowych produktów lub linii biznesowych;
- 8) zmian w strukturze organizacyjnej i prawnej w celu uproszczenia struktury lub rozdzielenia rodzajów działalności;
- 9) utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dominującej inwestycyjnej spółki holdingowej z państwa członkowskiego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej inwestycyjnej spółki holdingowej w celu ułatwienia przymusowej restrukturyzacji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz uprawnień, o których mowa w przepisach rozdziału 5, będzie miało negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy;

- 10) emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dłużnych zamiennych na kapitał lub innych instrumentów kapitałowych lub dłużnych podlegających umorzeniu lub konwersji;
- 11) podjęcia działań innych niż określone w pkt 10 w celu osiągnięcia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w szczególności renegocjacji warunków zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II oraz zobowiązań, o których mowa w art. 206 ust. 1, w celu zapewnienia skuteczności umorzenia lub konwersji na mocy prawa właściwego dla tego zobowiązania lub tego instrumentu;
- 11a) zmiany profilu zapadalności instrumentów funduszy własnych, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, oraz zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 97a–97g i art. 98 ust. 21 pkt 1, w celu zapewnienia stałego utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- 12) utrzymywania określonej struktury zobowiązań;
- 13) przedstawienia planu działań mających na celu zapewnienie jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora i utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1 oraz zapewnienie utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 2;
- 14) przygotowania w systemach do prowadzenia ksiąg rachunkowych banku funkcjonalności umożliwiającej dokonanie na wybrany dzień systemowych operacji redukcji sald kapitału i odsetek w zakresie wszystkich lub wybranych zobowiązań, z wykorzystaniem stosowanych w systemie wyliczania parametrów dotyczących klientów oraz wiarytelności oraz z uwzględnieniem przypisania zobowiązania do kategorii zaspokajania roszczeń zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.

5. Podmiot opracowuje plan działań uwzględniający zalecenia, i przedstawia go Funduszowi w terminie miesiąca od dnia otrzymania zaleceń.

6. W przypadku niewykonania przez podmiot zaleceń, Fundusz może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną w wysokości do 10 % przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10 % prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu, niewyższą jednak niż 100 000 000 zł.

6a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot w wyniku niewykonania przez podmiot zaleceń, Fundusz może nałożyć na ten podmiot karę pieniężną, o której mowa w ust. 6, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych przez ten podmiot korzyści.

7. Fundusz, wydając decyzję, o której mowa w ust. 6, uwzględnia:

- 1) wagę i okres naruszenia;
- 2) stopień odpowiedzialności podmiotów;
- 3) stosunek wysokości kary finansowej do skali działalności podmiotów mierzonej wielkością przychodów, zysku lub majątku;
- 4) korzyści osiągnięte przez podmiot w wyniku naruszenia;
- 5) szkody wyrządzone osobom trzecim w wyniku naruszenia;
- 6) poprzednie naruszenia, ich zakres i częstotliwość;
- 7) skutki naruszenia dla stabilności finansowej i rynku finansowego;
- 8) współpracę podmiotu z Funduszem.

8. Fundusz informuje niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o podmiotach, w odniesieniu do których stwierdził okoliczności wskazane w art. 91 ust. 4 i art. 92 ust. 3.

9. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 6, stanowi dochód budżetu państwa.

10. Egzekucja należności wynikających z decyzji o nałożeniu kary pieniężnej następuje w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 96. 1. Rada Funduszu może zwolnić z wymogów określonych przepisami niniejszego rozdziału podmioty krajowe powiązane z organem centralnym i całkowicie lub częściowo zwolnione z wymogów ostrożnościowych zgodnie z art. 10 i art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. W przypadku zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, wymogi niniejszego rozdziału stosuje się na poziomie skonsolidowanym do organu centralnego i powiązanych z nim podmiotów w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr 575/2013.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć podmiotu krajowego, który jest podmiotem znaczącym.

4. W przypadku otrzymania powiadomienia od zarządu banku o wdrożeniu planu naprawy, zgodnie z art. 142 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, albo powiadomienia od Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 326 ust. 1 pkt 2 lub 3, Fundusz może:

- 1) wystąpić do podmiotu o informacje zgodnie z art. 330 ust. 1 i 2;
- 2) dokonać oszacowania wartości aktywów i pasywów podmiotu;
- 3) poszukiwać, we współpracy z podmiotem lub samodzielnie, podmiotu przejmującego.

5. Przepisy art. 137–140 i art. 178 stosuje się odpowiednio.

6. O podjętych działaniach, o których mowa w ust. 4 pkt 3, Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego.

Art. 96a. 1. Podmiot objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, prowadzi wewnętrzny proces weryfikacji w celu ustalenia, czy posiada fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne w kwocie koniecznej do jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora oraz utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e oraz art. 97h.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (M-MDA).

3. Przez wypłatę zysków, o której mowa w ust. 2, należy rozumieć:

- 1) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I, o której mowa w art. 55 ust. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;
- 2) podejmowanie zobowiązań do wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych;
- 3) dokonywanie wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do wypłaty powstało w okresie, w którym podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora;
- 4) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.

4. Podmiot niezwłocznie powiadamia Fundusz i Komisję Nadzoru Finansowego o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1. Podmiot przekazuje Funduszowi informację o M-MDA, na jego żądanie, w terminie określonym przez Fundusz, niekrótszym niż 5 dni roboczych od dnia otrzymania żądania Funduszu.

5. Fundusz, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia następujące okoliczności:

- 1) przyczynę, czas trwania i skalę niespełnienia wymogu, a także jego wpływ na wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji;
- 2) prawdopodobieństwo podjęcia przez podmiot działań zmierzających do zwiększenia sumy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz ryzyko dalszego obniżenia sumy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w tym prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożenia podmiotu upadłością, o którym mowa w art. 101 ust. 3;
- 3) możliwość usunięcia we właściwym czasie okoliczności uniemożliwiającej lub utrudniającej przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji – w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;
- 4) brak zdolności podmiotu do zastąpienia zobowiązań, które przestały spełniać kryteria kwalifikowalności lub zapadalności określone w art. 97a–97f lub art. 98 ust. 21 lub określone w art. 72b i art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, w tym czy brak zdolności ma charakter indywidualny, czy wynika z zakłóceń na całym rynku;
- 5) adekwatność i proporcjonalność zakazu oraz jego wpływ na warunki finansowania podmiotu i wykonalność planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.

6. Fundusz, do dnia ustania okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, nierzadziej niż raz w miesiącu, dokonuje oceny zasadności wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, i konieczności utrzymania zakazu wynikającego z tej decyzji. Podmiot przekazuje Funduszowi informacje o ustaleniach dokonanych zgodnie z ust. 1 oraz inne informacje niezbędne do oceny okoliczności określonych w ust. 5.

7. Fundusz potwierdza ustanie okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, i uchyla decyzję, o której mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

8. Komisja Nadzoru Finansowego wyraża opinię, o której mowa w ust. 2 i 7, niezwłocznie, niepóźniej niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku Funduszu o wydanie takiej opinii.

Art. 96b. 1. W przypadku gdy po upływie 9 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 96a ust. 4, utrzymują się okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wydaje decyzję, o której mowa w art. 96a ust. 2. Przepis art. 96a ust. 8 stosuje się odpowiednio.

2. Fundusz odstępuje od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy są spełnione co najmniej dwa z następujących warunków:

- 1) okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, wynikają z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, które prowadzą do silnego napięcia w wielu segmentach gospodarki;
- 2)²⁰⁾ zakłócenia funkcjonowania rynków finansowych powodują zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu lub większe koszty dla podmiotu oraz prowadzą do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na tych rynkach;
- 3) sytuacja, o której mowa w pkt 2, uniemożliwia podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych w kwocie wystarczającej do spełnienia wymogów, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;
- 4) zamknięcie rynków, o którym mowa w pkt 2, dotyczy również podmiotów innych niż podmiot, w odniesieniu do którego wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1;
- 5) wydanie przez Fundusz decyzji, o której mowa w ust. 1, miałoby negatywny wpływ na część sektora bankowego i mogłoby stwarzać ryzyka dla stabilności finansowej.

3. W przypadku odstąpienia od wydania decyzji na podstawie przesłanek, o których mowa w ust. 2, Fundusz niezwłocznie informuje Komisję Nadzoru Finansowego, załączając uzasadnienie odstąpienia.

4. Fundusz, co najmniej raz w miesiącu, przeprowadza ocenę spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, które stanowiły podstawę odstąpienia od wydania decyzji.

5. Fundusz potwierdza ustanie okoliczności, o których mowa w art. 91 ust. 5a pkt 1, i uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Przepis art. 96a ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 96c. 1. M-MDA stanowi iloczyn wartości liczbowej uzyskanej na podstawie ust. 2 i 3 oraz wartości współczynnika M-MDA ustalonego zgodnie z art. 96d, pomniejszony o wypłaty zysków, o których mowa w art. 96a ust. 2, dokonane lub powstałe po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub art. 96b ust. 1.

2. Wartość liczbowa, o której mowa w ust. 1, stanowią zyski z bieżącego okresu niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 3, dokonanych lub powstałych po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub art. 96b ust. 1, powiększone o zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, po odliczeniu wypłat zysków lub płatności wynikających z działań, o których mowa w art. 96a ust. 3, dokonanych lub powstałych po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 96a ust. 2 lub art. 96b ust. 1.

3. Od kwoty obliczonej zgodnie z ust. 2 odejmuje się wartość kwot należnych z tytułu podatku, jeżeli zyski, o których mowa w ust. 2, nie zostałyby wypłacone.

Art. 96d. 1. W przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 97 ust. 2, 2b–2s i 16–20, art. 97c–97e i art. 97h oraz określonych w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko znajduje się w:

- 1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0;
- 2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0,2;
- 3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0,4;
- 4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora wyrażonego jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko – współczynnik M-MDA wynosi 0,6.

²⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 8 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli oblicza się następująco:

- 1) dolny kres kwartyli = $((\text{wymóg połączanego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko})/4) \times (Q_n - 1)$,
 - 2) górny kres kwartyli = $((\text{wymóg połączanego bufora wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko})/4) \times Q_n$
- w których „ Q_n ” oznacza numer porządkowy danego kwartyli.

3. Przez kwartył, o którym mowa w ust. 1 i 2, rozumie się parametr statystyczny, którego trzy wartości dzielą uporządkowany zbiór danych na cztery zbiory równe pod względem liczebności.

Rozdział 4

Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

Art. 97. 1. Podmiot krajowy jest obowiązany utrzymywać określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Fundusz może określić minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d.

2. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który utrzymuje podmiot, z uwzględnieniem:

- 1) zapewnienia możliwości przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji przez zastosowanie wobec podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w tym instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje zastosowanie tego instrumentu, w sposób zapewniający osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne niebędące podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji utrzymują fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych podmiotu w restrukturyzacji, co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym:
 - a) wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, przez umorzenie lub konwersję zobowiązań lub umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, oraz
 - b) wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013;
- 3) zapewnienia, że podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji utrzymuje fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne na poziomie umożliwiającym pokrycie strat i odbudowę funduszy własnych co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym:
 - a) wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, oraz
 - b) wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013

– w przypadku gdy plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji przewiduje, że wybrane zobowiązania mogą zostać wyłączone z umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 206 ust. 3, lub może wystąpić konieczność przeniesienia ich do nabywcy lub instytucji pomostowej;
- 4) skali i rodzaju prowadzonej działalności, sposobu jej finansowania oraz profilu ryzyka;
- 5) znaczenia podmiotu dla stabilności finansowej, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;
- 6) ograniczenia ryzyka zarażania, w tym przez przenoszenie strat z jednego podmiotu na drugi ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego.

2a. W zakresie wydawania przez Komisję Nadzoru Finansowego opinii, o której mowa w ust. 2, przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2b. Fundusz określa wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyrażoną jako odsetek:

- 1) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz
- 2) miary ekspozycji całkowitej, obliczonej zgodnie z art. 429 i art. 429a rozporządzenia nr 575/2013.

2c. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada wykorzystanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji lub umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest ustalany na poziomie umożliwiającym:

- 1) pokrycie strat (kwota na pokrycie strat),
- 2) odbudowę funduszy własnych do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności przez okres 12 miesięcy (kwota dokapitalizowania)

– w podmiocie podlegającym przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmiotach zależnych objętych wymogiem, o którym mowa w ust. 1, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.

2d. (uchylony)²¹⁾

2da.²²⁾ W przypadku podmiotu podlegającego likwidacji Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1. Przepisów art. 77 ust. 2 i art. 78a rozporządzenia nr 575/2013 nie stosuje się.

2db.²²⁾ Fundusz może określić minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, dla podmiotu podlegającego likwidacji, na poziomie indywidualnym, w wysokości większej niż kwota na pokrycie strat, uwzględniając w szczególności wpływ, jaki likwidacja tego podmiotu miałaby na ryzyko zarażania oraz stabilność finansową w systemie finansowym, w tym zdolność finansowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.

2dc.²²⁾ W przypadku, o którym mowa w ust. 2db, podmiot podlegający likwidacji, z wyłączeniem kasy, utrzymuje:

- 1) fundusze własne;
- 2) zobowiązania spełniające warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem warunków, o których mowa w art. 72b ust. 2 lit. b i d tego rozporządzenia;
- 3) zobowiązania, o których mowa w art. 97a ust. 2.

2dd.²²⁾ Instrumenty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowane przez podmiot zależny będący podmiotem podlegającym likwidacji, dla którego Fundusz nie określił minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, nie podlegają odliczeniu na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013.

2de.²²⁾ Podmiot krajowy oraz podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, będący podmiotem zależnym podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji gdyby miał siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, odlicza, zgodnie z art. 72e ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, instrumenty funduszy własnych w podmiotach zależnych będących instytucjami lub podmiotami krajowymi, które wchodzą w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji i są podmiotami podlegającymi likwidacji, dla których Fundusz nie określił minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łączna kwota tych instrumentów jest równa co najmniej 7 % łącznej kwoty jego funduszy własnych i zobowiązań spełniających warunki, o których mowa w art. 98 ust. 2l, obliczanych co roku według stanu na dzień 31 grudnia jako średnia z poprzednich 12 miesięcy.

2e. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 2c, oblicza się:

- 1) w celu określenia kwoty, o której mowa w ust. 2b pkt 1 – jako sumę:
 - a) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku przymusowej restrukturyzacji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 oraz art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz
 - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji powstałej w wyniku przymusowej restrukturyzacji spełnienie, po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji, wymogu łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, po zrealizowaniu preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz

²¹⁾ Przez art. 8 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²²⁾ Dodany przez art. 8 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma podać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. Urz. UE L 184 z 08.07.2016, str. 1), zwanej dalej „preferowaną strategią przymusowej restrukturyzacji”;

- 2) w celu określenia kwoty, o której mowa w ust. 2b pkt 2 – jako sumę:
 - a) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku przymusowej restrukturyzacji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, oraz
 - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie podlegającej przymusowej restrukturyzacji powstałej w wyniku przymusowej restrukturyzacji spełnienie, po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji, wymogu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, po zrealizowaniu preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji.

2f. Fundusz, określając kwotę, o której mowa w ust. 2e pkt 2, uwzględnia proggi, o których mowa w art. 274 i art. 275, oraz proggi, o których mowa w art. 19a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

2g. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2e pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b:

- 1) wykorzystuje aktualne informacje o kwotach, o których mowa w ust. 2b pkt 1 i 2, skorygowane o zmiany wynikające z działań w ramach przymusowej restrukturyzacji przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;
- 2) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje korekty kwoty odpowiadającej aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2h. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2e pkt 1 lit. b, o kwotę niezbędną do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego po realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Kwota ta jest równa wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

2i. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zmniejszyć kwotę, o której mowa w ust. 2h, jeżeli jej zmniejszenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych i dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, po realizacji strategii przymusowej restrukturyzacji.

2j. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę, o której mowa w ust. 2h, jeżeli jej zwiększenie jest niezbędne do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji i dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 112 oraz art. 273–275, w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy.

2k. W przypadku podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, oblicza się:

- 1) w celu określenia kwoty, o której mowa w ust. 2b pkt 1 – jako sumę:
 - a) wysokości strat podmiotu, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 oraz art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz
 - b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) w celu określenia kwoty, o której mowa w ust. 2b pkt 2 – jako sumę:

- a) wysokości strat, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, dla danego podmiotu oraz
- b) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi spełnienie wymogu dotyczącego dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2l. Fundusz, określając kwotę, o której mowa w ust. 2k pkt 2, uwzględnia progę, o których mowa w art. 274 i art. 275, oraz progę, o których mowa w art. 19a ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

2m. Fundusz, określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w ust. 2k pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b:

- 1) wykorzystuje aktualne informacje o kwotach, o których mowa w ust. 2b pkt 1 i 2, skorygowane o zmiany wynikające z działań przewidzianych w planie przymusowej restrukturyzacji;
- 2) po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje korekty kwoty odpowiadającej aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować, do podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2n. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę dokapitalizowania, o której mowa w ust. 2k pkt 1 lit. b, o kwotę niezbędną do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego po realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Kwota ta jest równa wysokości wymogu połączonego bufora pomniejszonego o wysokość wymogu, o którym mowa w art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

2o. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zmniejszyć kwotę, o której mowa w ust. 2n, jeżeli jej zmniejszenie wystarczy do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych, a także zapewni dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2p. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zwiększyć kwotę, o której mowa w ust. 2n, jeżeli jej zwiększenie jest niezbędne do podtrzymania przez podmiot zaufania rynkowego oraz zapewni kontynuację realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 70, lub po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, a także zapewni dostęp do finansowania bez wykorzystania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych innych niż fundusz przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 112 oraz art. 273–275, w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy.

2q. W przypadku gdy ze względu na strukturę zobowiązań podmiotu Fundusz z dużym prawdopodobieństwem przewiduje, że zgodnie z art. 206 ust. 3 wyłączy niektóre kategorie zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji zobowiązań lub przeniesie je na nabywcę, określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych będzie spełniony za pomocą funduszy własnych i niewyłączonych zobowiązań kwalifikowalnych pozwalających na pokrycie kwoty wyłączanych zobowiązań i spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2c.

2r. Fundusz, określając minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, dla podmiotu krajowego i podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, dokonuje oceny wymogów, o których mowa w ust. 2 i 2c–2j albo 2k–2p, oraz art. 97h, oraz uzasadnia taką ocenę.

2s. W przypadku zmiany dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Fundusz niezwłocznie dokonuje przeglądu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku zmiany wymogu połączonego bufora, może dokonać przeglądu minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

2t. W przypadku kas do obliczenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych:

- 1) zamiast współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, stosuje się współczynnik wypłacalności, o którym mowa w art. 24 ust. 5 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) zamiast łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko stosuje się sumę wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego, operacyjnego oraz walutowego pomnożoną przez 20, o której mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 3) przepisy ust. 2 pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. a, ust. 2b, 2c, ust. 2e pkt 1, ust. 2g i 2u oraz art. 98 ust. 1a stosuje się odpowiednio.

2ta. W przypadku firmy inwestycyjnej niebędącej domem maklerskim stosującym rozporządzenie nr 575/2013 do obliczenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych:

- 1) zamiast współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013, stosuje się współczynnik stanowiący iloraz:
 - a) wymogu określonego w art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 2019/2033 oraz
 - b) iloczynu wymogu określonego w art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 2019/2033 i liczby 12,5;
- 2) zamiast łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, stosuje się iloczyn wymogu określonego w art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 2019/2033 i liczby 12,5;
- 3) nie stosuje się miary ekspozycji całkowitej, obliczonej zgodnie z art. 429 i art. 429a rozporządzenia nr 575/2013.

2u. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie sporządza skonsolidowanych sprawozdań finansowych, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie danych jednostkowych. Przepis ust. 2e stosuje się odpowiednio.

2v. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, gdy zastosowano wobec niego instrument przymusowej restrukturyzacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 70 ust. 1, Fundusz może określić, biorąc pod uwagę sytuację tego podmiotu, odpowiedni okres przejściowy, po upływie którego podmiot ten jest obowiązany spełnić wymogi określone w art. 97–99.

2w. W przypadku gdy:

- 1) podmiot krajowy inny niż kasa stanie się podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji albo
- 2) w ramach oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji kasy przeprowadzenie postępowania upadłościowego zostanie ocenione jako niewykonalne lub niewiarygodne, albo
- 3) podmiot inny niż podmiot krajowy zostanie objęty wymogiem, o którym mowa w ust. 1

– Fundusz może określić, biorąc pod uwagę sytuację tego podmiotu, termin, po upływie którego podmiot ten jest obowiązany spełniać wymogi określone w art. 97–99.

3. (uchylony)

4. Fundusz zwalnia z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych banki hipoteczne, które finansują się listami zastawnymi, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) nie mogą przyjmować depozytów, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 2) mogą być likwidowane zgodnie z właściwymi dla tych banków przepisami postępowania upadłościowego lub z wykorzystaniem procedur odpowiadających instrumentom przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych;
- 3) właściwe dla tych banków przepisy postępowania upadłościowego przewidują ponoszenie strat przez wierzycieli, w tym posiadaczy listów zastawnych w sposób zgodny z celami przymusowej restrukturyzacji.

4a. Banki hipoteczne zwolnione z utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie ust. 4 nie są częścią konsolidacji, o której mowa w art. 98 ust. 1.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. Fundusz może zwolnić podmiot krajowy niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie, z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) podmiot zależny i jego krajowy podmiot dominujący mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) krajowy podmiot dominujący spełnia określony przez Fundusz wymóg, o którym mowa w ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;

- 3) w opinii Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez krajowy podmiot dominujący;
- 4) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego krajowy podmiot dominujący odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a krajowy podmiot zależny przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez krajowy podmiot dominujący, lub ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne;
- 5) zarządzanie ryzykiem i kontrola krajowego podmiotu dominującego uwzględniają ryzyka podmiotu zależnego;
- 6) krajowy podmiot dominujący posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego.

9a. Fundusz może także zwolnić podmiot krajowy niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest podmiotem zależnym w grupie, z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) podmiot zależny i podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji spełnia określony przez Fundusz wymóg, o którym mowa w ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej;
- 3) w ocenie Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji;
- 4) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez podmiot dominujący lub ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne;
- 5) zarządzanie ryzykiem i kontrola podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji uwzględniają ryzyka podmiotu zależnego;
- 6) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9 pkt 4, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje zgodę krajowemu podmiotowi dominującemu, jeżeli udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego nie pogorszy sytuacji finansowej podmiotu dominującego.

11. (uchylony)

12. (uchylony)

13. (uchylony)

14. (uchylony)

15. Fundusz, w porozumieniu z Komisją Nadzoru Finansowego, informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o określonym dla poszczególnych podmiotów minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

16. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub jej podmiot zależny będący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji są obowiązane spełniać wymóg minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla każdej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub jej podmiotu zależnego będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

17. Mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego istotny podmiot zależny globalnej instytucji o znaczeniu systemowym niemającej siedziby na terytorium państwa członkowskiego jest obowiązany spełniać wymóg, o którym mowa w ust. 1, na który składa się wymóg, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, oraz dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalany przez Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, za pomocą instrumentów zgodnych z art. 98 ust. 2g–2n.

18. Fundusz określa dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 16 i 17, i uzasadnia jego zastosowanie w przypadku, gdy wymóg, o którym mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w ust. 2c.

19. W celu realizacji art. 98 ust. 2d, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji lub podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają wymóg, o którym mowa w ust. 18, dla:

- 1) każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub każdego podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, oraz
- 2) krajowego podmiotu dominującego, tak jakby był jedynym podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

20. Fundusz dokonuje przeglądu wymogu, o którym mowa w ust. 18, i, w razie konieczności, jego aktualizacji, uwzględniając zmiany w zakresie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 97a. 1. W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, podmiot, z wyłączeniem kasy, utrzymuje:

- 1) fundusze własne;
- 2) zobowiązania kwalifikowalne spełniające warunki określone w art. 72a, art. 72b ust. 1, ust. 2 lit. a–c i e–n i ust. 3–7 oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013.

2. Podmiot, z wyłączeniem kasy, może utrzymywać zobowiązania spełniające warunki, o których mowa w art. 72a ust. 1 i ust. 2 lit. a–k, art. 72b ust. 1, ust. 2 lit. a–c i e–n oraz ust. 3–6 oraz art. 72c rozporządzenia nr 575/2013, z tytułu dłużnego instrumentu finansowego z wbudowanymi instrumentami pochodnymi, w szczególności strukturyzowanymi produktami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.²³⁾), w celu zaliczenia do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli:

- 1) kwoty główne zobowiązań są określone w momencie emisji i są stałe albo rosnące;
- 2) kwoty główne zobowiązań nie podlegają zmianie wynikającej z wbudowanych instrumentów pochodnych;
- 3) całkowite kwoty zobowiązań, w tym w zakresie wbudowanych instrumentów pochodnych, mogą zostać ustalone każdego dnia przez uczestników obrotu przez odniesienie do wyceny na aktywnym rynku, na którym przedmiotem obrotu jest ten instrument finansowy lub klasa takich instrumentów finansowych oraz na którym:
 - a) istnieją kupujący i sprzedający zawierający transakcje mające za przedmiot taki instrument dłużny lub klasę takich instrumentów dłużnych,
 - b) obrót tymi instrumentami nie wywołuje istotnej zmiany wyceny na tym rynku,
 - c) kwoty nie uwzględniają ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i art. 105 rozporządzenia nr 575/2013.

3. Podmiot, z wyłączeniem kasy, może także utrzymywać zobowiązania z tytułu dłużnych instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2, w celu ich zaliczenia do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, jeżeli kwoty główne zobowiązań są określone w momencie emisji i są stałe albo rosnące, a warunki emisji tych instrumentów określają wysokość roszczeń w przypadku likwidacji, ogłoszenia upadłości albo przymusowej restrukturyzacji emitenta, na poziomie nieprzekraczającym opłaconych cen emisyjnych.

4. Zobowiązania, o których mowa w ust. 2 i 3, nie podlegają potrąceniu, a ich wartość nie może być ustalona zgodnie z klauzulą kompensacyjną określoną w art. 207 ust. 3, w ramach oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3.

5. Zobowiązania z tytułu dłużnych instrumentów finansowych zalicza się do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w części odpowiadającej należności głównej albo kwocie roszczenia o stałej wartości albo roszczenia w zakresie kwoty określonej zgodnie z ust. 2 i 3.

²³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 22 z 22.01.2021, str. 1.

6. W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, kasa utrzymuje:

- 1) fundusze własne w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) zobowiązania kwalifikowalne spełniające następujące warunki:
 - a) instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, został wyemitowany i w pełni opłacony,
 - b) instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie jest w posiadaniu tej kasy,
 - c) wykonanie zobowiązania nie jest zabezpieczone przez tę kasę,
 - d) nabycie instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie zostało sfinansowane bezpośrednio lub pośrednio przez tę kasę,
 - e) rezydualny termin wykonania zobowiązania jest niekrótszy niż rok,
 - f) zobowiązanie nie wynika z instrumentu pochodnego,
 - g) zobowiązanie nie wynika z depozytu, który korzysta z pierwszeństwa w zaspokajaniu roszczeń w postępowaniu upadłościowym.

7. Fundusz może zobowiązać kasę, aby część wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, była utrzymywana w formie zobowiązań podporządkowanych, które na podstawie podziału na kategorie zaspokajania należności, zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, podlegają zaspokojeniu po zobowiązaniach określonych w kategorii piątej.

Art. 97b. 1. W przypadku gdy podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego jest częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w której podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji jest podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c lub d, zobowiązania wyemitowane przez ten podmiot zależny na rzecz akcjonariuszy, którzy nie wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, zalicza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, jeżeli:

- 1) zobowiązania spełniają warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 1;
- 2) wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 70–72 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem zależnym przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji;
- 3) łączna wartość zaliczonych zobowiązań nie przekracza kwoty stanowiącej różnicę między kwotą wymaganą zgodnie z art. 98 ust. 2g i 2h a sumą zobowiązań wyemitowanych przez podmiot zależny na rzecz podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji i nabytych przez ten podmiot bezpośrednio albo pośrednio przez inne podmioty z tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 1 lit. a, i funduszy własnych, o których mowa w art. 98 ust. 21 pkt 2.

2. Pośrednie nabycie przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji zobowiązania wyemitowanego przez podmiot zależny, o którym mowa w ust. 1, oznacza nabycie zobowiązania, którego emitentem jest inny podmiot wchodzący w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, posiadający należności od tego podmiotu zależnego z tytułu wyemitowanych przez niego zobowiązań.

Art. 97c. 1. Podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji będący jej podmiotem zależnym albo podmiotem objętym wymogiem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, jest obowiązany spełniać część wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w wysokości niemniejszej niż 8 % zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 72b ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, Fundusz może, na wniosek podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym lub podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, określić poziom funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w wysokości mniejszej niż określona w ust. 1, jednak niemniejszej niż wartość wyrażonego procentowo iloczynu:

- 1) 8 % zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne, oraz
- 2) liczby 1 pomniejszonej o iloraz 3,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko oraz sumy 18 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora.

3. Jeżeli w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 97h ust. 1, kwota, o której mowa w ust. 1 i 2, jest wyższa niż 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, Fundusz określa minimalną kwotę funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, do wysokości kwoty równej 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli w jego ocenie:

- 1) plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie przewiduje, że przymusowa restrukturyzacja może wymagać zaangażowania środków funduszu przymusowej restrukturyzacji banków albo
- 2) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 2, umożliwi również spełnienie wymogów, o których mowa w art. 274 lub art. 275.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Fundusz uwzględnia ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się wobec podmiotu, dla którego wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, został ustalony zgodnie z art. 97h ust. 3.

Art. 97d. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym albo podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić minimalną kwotę funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, na poziomie wyższym niż określony zgodnie z art. 97c, do wysokości większej z następujących kwot:

- 1) 8 % zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne albo
- 2) sumy:
 - a) dwukrotności kwoty wynikającej z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013,
 - b) dwukrotności kwoty wynikającej z wymogu, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
 - c) kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora.

2. Fundusz może określić poziom funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będącego jej podmiotem zależnym lub podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, w odniesieniu do których Fundusz określa wymóg, o którym mowa w art. 98 ust. 1–2, biorąc pod uwagę:

- 1) wynik przeprowadzonego przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, jeżeli stwierdził okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji oraz gdy:
 - a) podmiot nie realizuje zaleceń, o których mowa w art. 95 ust. 4, w terminach określonych przez Fundusz lub
 - b) usunięcie tych okoliczności nie jest możliwe w wyniku wykonania zaleceń, o których mowa w art. 95 ust. 4, a skorzystanie przez Fundusz z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, częściowo albo w całości ograniczy ich negatywny wpływ na przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, lub
- 2) wykonalność lub wiarygodność działań określonych w planie przymusowej restrukturyzacji lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, gdy są ograniczone ze względu na wielkość, status prawny podmiotu i strukturę własnościową, powiązania, charakter, zakres, profil ryzyka i złożoność prowadzonej działalności, lub
- 3) nałożony przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych, który wskazuje, że podmiot znajduje się w grupie 20 % podmiotów o najbardziej ryzykownej działalności, w stosunku do których Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować ten dodatkowy wymóg i w odniesieniu do których Fundusz określa wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1.

3. W przypadku określonym w ust. 2 pkt 3 liczba podmiotów wynikająca z obliczeń jest zaokrąglana w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Art. 97e. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji niebędącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, który jest jej podmiotem zależnym, oraz w przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji niebędącego podmiotem, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić, że część wymogu określonego w art. 98 ust. 1–2, do wysokości 8 % zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu, lub do kwoty ustalonej zgodnie z art. 97d ust. 1 pkt 2, jest spełniona za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, jeżeli:

- 1) zobowiązania, o których mowa w art. 97a, które nie są zobowiązaniami podporządkowanymi, mają taki sam stopień uprzywilejowania w kolejności zaspokajania roszczeń w postępowaniu upadłościowym jak zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3;
- 2) spełniony jest co najmniej jeden z warunków:
 - a) istnieje ryzyko, że w wyniku planowanego zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań wobec zobowiązań, o których mowa w art. 97a, które nie są zobowiązaniami podporządkowanymi i które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, wierzyciele, których roszczenia wynikają z tych zobowiązań, poniosą większe straty niż te, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym, lub
 - b) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b, pozwoli usunąć okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, stwierdzone w trakcie przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, albo jest konieczne w celu zapewnienia możliwości realizacji celów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności w przypadku podmiotu, którego upadłość miałaby istotny negatywny wpływ na system finansowy lub mogłaby stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej lub gospodarki;
- 3) kwota funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, aby wierzyciele, o których mowa w pkt 2, nie ponieśli strat większych niż straty, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym.

2. Fundusz niezwłocznie dokonuje oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, w przypadku gdy stwierdzi, że w ramach danej kategorii należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości, o których mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, obejmującej również zobowiązania kwalifikowalne, udział kwoty zobowiązań, które są wyłączone lub mogą zostać wyłączone z umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, jest wyższy niż 10 % wartości danej kategorii należności w strukturze bilansowej podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji innego niż globalna instytucja o znaczeniu systemowym, jej podmiot zależny lub podmiot, o którym mowa w art. 97h ust. 1 lub 3.

3. Fundusz, określając wymóg zgodnie z ust. 1, wykorzystuje do jego ustalenia większą z wartości:

- 1) 8 % zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu, albo
- 2) kwotę ustaloną zgodnie z art. 97d ust. 1 pkt 2.

Art. 97f. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97e, do kwoty zobowiązań ogółem zalicza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych, z uwzględnieniem praw kontrahentów wynikających z klauzul dotyczących kompensowania.

2. Fundusz wyraża minimalną kwotę funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, w formach określonych w art. 97 ust. 2b.

3. Kwota kapitału podstawowego Tier I, którą podmiot utrzymuje w celu spełnienia wymogu połączonego bufora, nie jest jednocześnie zaliczana do wymogów wyrażonych jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97e.

Art. 97g. W przypadkach, o których mowa w art. 97d ust. 1 i art. 97e, Fundusz uwzględnia:

- 1) obecność kupujących i sprzedających na rynku funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, gotowych do zawierania transakcji, dostępność wyceny takich instrumentów oraz czas konieczny do zrealizowania transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do rozstrzygnięcia Funduszu;
- 2) wartość instrumentów, które wynikają z zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają warunki określone w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż rok, liczonym od dnia określenia przez Fundusz minimalnej kwoty funduszy własnych lub podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w art. 97b ust. 1, których warunki emisji lub konstrukcja przewidują możliwość dokonania korekt ilościowych w stosunku do wymogów, o których mowa w art. 97d ust. 1 i art. 97e;

- 3) dostępność i wartość instrumentów, które spełniają warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, inne niż określone w art. 72b ust. 2 lit. d tego rozporządzenia;
- 4) czy kwota zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3 i zaliczają się do tej samej kategorii uprzywilejowania co zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub kategorii, która w postępowaniu upadłościowym podlega zaspokojeniu w dalszej kolejności zaspokajania należności zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe, jest istotna w porównaniu z kwotą funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 5) model biznesowy, sposób finansowania, profil ryzyka, w tym kapitał, płynność i finansowanie, jakość aktywów, model prowadzenia działalności i zarządzania podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, oraz potencjalne straty Funduszu;
- 6) znaczenie podmiotu dla stabilności finansowej oraz wpływ na funkcjonowanie gospodarki, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;
- 7) wpływ potencjalnych kosztów restrukturyzacji podmiotu określonych w programie restrukturyzacji, o którym mowa w art. 214, na poziom funduszy własnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 8) czy kwota zobowiązań wyłączonych ze stosowania umorzenia lub konwersji, o których mowa w pkt 4, przekracza poziom 5 % łącznej kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, poniżej której kwotę tę uznaje się za nieistotną.

Art. 97h. 1. W przypadku podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie podlega wymogom, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, będącego częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, której łączna wartość aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego przekracza równowartość w złotych kwoty 100 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania, Fundusz określa poziom wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, w wysokości nie mniejszej niż:

- 1) 13,5 %, jeżeli obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 1;
- 2) 5 %, jeżeli obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 97 ust. 2b pkt 2.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane posiadać fundusze własne, podporządkowane zobowiązania kwalifikowalne lub zobowiązania, o których mowa w art. 97b ust. 1, w kwocie nie mniejszej niż wynikająca z ust. 1. Przepisów art. 97a–97g nie stosuje się.

3. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić, że poziom wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, jest ustalany dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji, który nie podlega wymogom, o których mowa w art. 92a rozporządzenia nr 575/2013, na zasadach określonych w ust. 1, jeżeli:

- 1) podmiot ten jest częścią grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, której łączna wartość aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego jest niższa niż równowartość określona zgodnie z ust. 1;
- 2) w ocenie Funduszu upadłość tego podmiotu mogłaby stwarzać ryzyko systemowe, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Fundusz uwzględnia:

- 1) udział depozytów w sumie bilansowej i brak dłużnych instrumentów w strukturze finansowania podmiotu;
- 2) zakres, w jakim jest ograniczony dostęp do rynku kapitałowego, na którym przedmiotem obrotu są zobowiązania kwalifikowalne;
- 3) udział kapitału podstawowego Tier I w zakresie wymogu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 2.

Art. 97i. 1. Wymogi, o których mowa w art. 97c, art. 97d ust. 1 i art. 97h, nie mają zastosowania w okresie 3 lat od dnia następującego po dniu, w którym:

- 1) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji lub grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji, której ten podmiot jest częścią, zostały zidentyfikowane jako globalna instytucja o znaczeniu systemowym;
- 2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji spełnił warunki określone w art. 97h ust. 1 lub w stosunku do tego podmiotu Fundusz podjął rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 97h ust. 3.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 97h, nie ma zastosowania w okresie 2 lat następujących po dniu, w którym:

- 1) Fundusz zastosował instrument umorzenia lub konwersji zobowiązań;
- 2) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji wprowadził alternatywne działania w sferze prywatnej, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 2, na podstawie których instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub Fundusz dokonał umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu w celu jego dokapitalizowania bez zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

3. Wystąpienie okoliczności, o której mowa w ust. 1, nie ma wpływu na określony przez Fundusz termin na spełnienie docelowego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o ile wynosi on co najmniej 3 lata, począwszy od dnia następującego po dniu, od którego byłby liczony w razie wystąpienia tej okoliczności. Wystąpienie okoliczności, o której mowa w ust. 2, nie ma wpływu na określony przez Fundusz termin spełnienia docelowego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o ile wynosi on co najmniej 2 lata, począwszy od dnia następującego po dniu, od którego byłby liczony w razie wystąpienia tej okoliczności.

Art. 98. 1. Podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 1a.

1a. Podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, które nie sporządzają skonsolidowanych sprawozdań finansowych lub które zgodnie z art. 8 rozporządzenia nr 2019/2033 nie podlegają nadzorowi na zasadzie skonsolidowanej, utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym.

2. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na zasadzie indywidualnej dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2.

2a. Fundusz, w przypadku gdy jest właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia nr 575/2013, i strategii przymusowej restrukturyzacji – ustala, które podmioty w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 97 ust. 2e lub 16, lub art. 97h, w celu zapewnienia, że grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji spełnia wymogi określone w ust. 1 i 2, oraz sposób, w jaki podmioty w ramach grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji mają spełnić ten wymóg zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji.

2b. Fundusz informuje krajowy podmiot dominujący o określonym dla niego minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych informują podmioty zależne o określonym dla nich minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

2c. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych mogą postanowić, że minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest częściowo spełniany przez podmiot zależny zgodnie z ust. 2l za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz obecnych akcjonariuszy nie należących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz nabytych przez te podmioty, jeżeli jest to zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji, a podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji nie nabył w sposób pośredni lub bezpośredni wystarczających instrumentów, o których mowa w ust. 2l.

2d. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący częścią tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji lub podmiotem z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, oraz jeżeli jest to uzasadnione i zgodne ze strategią przymusowej restrukturyzacji tej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, Fundusz oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zmniejszeniu lub usunięciu różnicy między:

- 1) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. a rozporządzenia nr 575/2013 – dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego, który byłby podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, gdyby miał siedzibę w państwie członkowskim, a
- 2) sumą kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. b rozporządzenia nr 575/2013.

2e. Suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 1, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. a rozporządzenia nr 575/2013, określonych dla podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji oraz podmiotów z państw trzecich, które byłyby podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, gdyby miały siedziby w państwach członkowskich, nie może być mniejsza niż suma kwot, o których mowa w art. 97 ust. 19 pkt 2, oraz kwot, o których mowa w art. 12a lit. b rozporządzenia nr 575/2013, określonych dla krajowego podmiotu dominującego.

2f. Korektę, o której mowa w ust. 2d, można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi. Korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji.

2g. Podmioty krajowe, które są podmiotami zależnymi podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji lub podmiotu z państwa trzeciego i nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, spełniają wymóg określony w art. 97 ust. 2k na zasadzie indywidualnej.

2h. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zastosować wymóg określony w ust. 2g wobec podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, który jest podmiotem zależnym podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji i nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.

2ha.²⁴⁾ Fundusz może zobowiązać podmiot zależny, o którym mowa w ust. 2g lub 2h, do spełniania wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) podmiot ten spełnia jeden z następujących warunków:
 - a) jego bezpośrednim podmiotem dominującym jest podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, przy czym:
 - podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji jest unijną dominującą finansową spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej oraz
 - podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji nie jest bezpośrednim podmiotem dominującym wobec innego podmiotu zależnego, który jest objęty wymogiem, o którym mowa w art. 97 ust. 1, oraz
 - zarówno ten podmiot, jak i podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji mają siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej i są częścią tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, oraz
 - dokonanie przez ten podmiot odliczeń na podstawie art. 72e ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013 wywarłoby nieproporcjonalny wpływ na ten podmiot,
 - b) podlega, wyłącznie na zasadzie skonsolidowanej, dodatkowemu wymogowi w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe – w przypadku banku, albo o którym mowa w art. 110y ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – w przypadku domu maklerskiego, a ustalenie, na zasadzie skonsolidowanej, wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, nie doprowadzi do zawyżenia potrzeb, o których mowa w art. 97 ust. 2 pkt 2, w zakresie dokapitalizowania grupy, w której skład wchodzi podmioty objęte konsolidacją podmiotu, w szczególności w przypadku gdy w tej samej grupie przeważają podmioty podlegające likwidacji;
- 2) spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej, nie narusza w istotny sposób:
 - a) wykonalności i wiarygodności strategii przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji,
 - b) zdolności tego podmiotu do spełniania wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92–98 rozporządzenia nr 575/2013, po umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych,
 - c) adekwatności wewnętrznego mechanizmu przeniesienia strat i dokapitalizowania, w tym umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu lub innych podmiotów, które wchodzi w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2hb.²⁴⁾ Podmiot zależny, o którym mowa w ust. 2g i 2h, zobowiązany do spełniania wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 2ha, zalicza do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zobowiązania, o których mowa w ust. 2l pkt 1, które zostały wyemitowane przez podmiot zależny mający siedzibę w państwie członkowskim, objęty konsolidacją tego podmiotu zależnego, na rzecz:

- 1) podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz zostały nabyte bezpośrednio przez ten podmiot lub za pośrednictwem innych podmiotów, które wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji i nie są objęte konsolidacją tego podmiotu zależnego;

²⁴⁾ Dodany przez art. 8 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 2) akcjonariusza tego podmiotu zależnego, który nie wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2hc.²⁴⁾ Wartość zobowiązań zaliczonych do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z ust. 2hb nie może przekraczać kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, do którego utrzymywania jest obowiązany podmiot zależny objęty konsolidacją, a kwotą zobowiązań wyemitowanych przez ten podmiot zależny objęty konsolidacją na rzecz podmiotu zobowiązanego do spełniania wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 1, na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 2ha, nabytych przez ten podmiot bezpośrednio albo pośrednio przez inne podmioty, które wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, objęte konsolidacją tego podmiotu, powiększoną o kwotę funduszy własnych tego podmiotu zależnego objętego konsolidacją wyemitowanych zgodnie z ust. 2l pkt 2.

2i. Unijne instytucje dominujące oraz unijne dominujące firmy inwestycyjne, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji i są podmiotami zależnymi od podmiotów z państw trzecich, spełniają wymóg określony w art. 97 ust. 2c na zasadzie skonsolidowanej.

2j. W odniesieniu do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 2 pkt 19a lit. b:

- 1) banki i instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym i nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji,
- 2) organ centralny, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji,
- 3)²⁵⁾ podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji, które nie są obowiązane do spełniania wymogu, o którym mowa w ust. 2a

– spełniają wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 2k–2p, na zasadzie indywidualnej.

2k. Wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 1, dla podmiotu, o którym mowa w ust. 2g–2j, ustala się zgodnie z ust. 2–2f oraz art. 97 ust. 2k–2p. Przepisy art. 99 i art. 127 stosuje się odpowiednio.

2l. Wymóg, o którym mowa w art. 97 ust. 2c, dla podmiotów niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, określony zgodnie z art. 97 ust. 2k–2p, może być spełniony wyłącznie za pomocą:

- 1) zobowiązań spełniających łącznie następujące warunki:
 - a) zostały wyemitowane na rzecz:
 - podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji należącego do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, bezpośrednio albo pośrednio przez inną osobę prawną należącą do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, która nabyła zobowiązania od podmiotu objętego tym wymogiem, oraz zostały nabyte przez taki podmiot lub
 - akcjonariusza, który nie jest członkiem grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, jeżeli dokonanie umorzenia lub konwersji, o których mowa w art. 70–72, nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym tym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji należący do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz zostały nabyte przez takiego akcjonariusza,
 - b) w postępowaniu upadłościowym wynikające z nich należności podlegają zaspokojeniu po należnościach wynikających z zobowiązań, które nie spełniają warunku określonego w lit. a i nie są instrumentami zaliczanymi do funduszy własnych,
 - c) spełniają warunki kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem warunków, o których mowa w art. 72b ust. 2 lit. b, c, k–m oraz ust. 3–5 rozporządzenia nr 575/2013,
 - d) mogą podlegać umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 70–72, w sposób, który jest zgodny ze strategią przymusowej restrukturyzacji grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w szczególności nie wywierają wpływu na kontrolę sprawowaną nad podmiotem objętym tym wymogiem przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji należący do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji,
 - e) nabycie instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie zostało sfinansowane bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot objęty tym wymogiem,
 - f) warunki emisji instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie przewidują, bezpośrednio lub pośrednio, możliwości wezwania do sprzedaży zobowiązań, wykupu, spłaty lub odkupu przez podmiot objęty tym wymogiem przed terminem zapadalności, w przypadku innym niż ogłoszenie upadłości albo likwidacja tego podmiotu, a podmiot ten nie informuje o takiej możliwości w inny sposób,

²⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 8 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- g) warunki emisji instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie dają jego posiadaczowi prawa do wcześniejszej wypłaty odsetek lub kwoty głównej w przypadkach innych niż ogłoszenie upadłości albo likwidacja podmiotu objętego tym wymogiem,
 - h) wysokość wypłat odsetek lub dywidend nie jest zmieniana na podstawie oceny zdolności kredytowej podmiotu objętego tym wymogiem lub jego podmiotu dominującego;
- 2) funduszy własnych:
- a) kapitału podstawowego Tier I,
 - b) funduszy własnych innych niż kapitał podstawowy Tier I, wyemitowanych na rzecz osób prawnych:
 - należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji oraz nabytych przez te osoby lub
 - nienależących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, jeżeli wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji nad podmiotem objętym tym wymogiem, oraz nabytych przez te osoby.

2m. Przepis ust. 2l stosuje się odpowiednio do warunków umowy, na podstawie której powstały zobowiązanie lub pozycja funduszy własnych z tytułu innego niż emisja.

2n. W przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 9 pkt 1 i 2, Fundusz może udzielić zezwolenia na pełne albo częściowe spełnienie przez podmiot zależny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych za pomocą gwarancji udzielonej przez podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, jeżeli:

- 1) gwarancja została udzielona co najmniej w kwocie odpowiadającej minimalnemu poziomowi funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) kwota gwarancji jest wypłacana w przypadku, gdy podmiot zależny nie reguluje swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności lub wystąpiły w stosunku do niego przesłanki umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 70 ust. 2 – w zależności od tego, która z tych okoliczności wystąpi wcześniej;
- 3)²⁶⁾ gwarancja jest zabezpieczona w sposób określony w umowie o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 294), w wysokości co najmniej 50 %;
- 4) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi, o których mowa w art. 197 rozporządzenia nr 575/2013, i jest wystarczające do pokrycia kwoty zabezpieczonej zgodnie z pkt 3, po dokonaniu ostrożnych redukcji wartości zabezpieczenia;
- 5) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie innej gwarancji;
- 6) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, spełniający warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 7) nie istnieją przeszkody do przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji do podmiotu zależnego, w przypadku gdy wobec podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji podjęto działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji.

2o. W przypadku określonym w ust. 2n pkt 7 podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji, na wniosek Funduszu, przedstawia opinię prawną lub w inny sposób wykazuje brak przeszkód do przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji do podmiotu zależnego.

2p. Fundusz może całkowicie albo częściowo odstąpić od stosowania wymogów, o których mowa w ust. 2a–2o i art. 97 ust. 9 pkt 5 i ust. 10, w odniesieniu do organu centralnego lub banku trwale z nim powiązanego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) bank oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i należą do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zobowiązania organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania takich banków są w całości gwarantowane przez organ centralny;
- 3) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz wypłacalność i płynność organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych banków;

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 6 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 4) zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji trwale z nim powiązanych – w przypadku odstąpienia od stosowania wymogów, o których mowa w ust. 2a–2o i art. 97 ust. 9 pkt 5 i ust. 10, w odniesieniu do banku trwale z nim powiązanego;
- 5) organ centralny oraz bank trwale z nim powiązany wchodzi w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, która spełnia wymóg, o którym mowa w ust. 1 i 2;
- 6) nie istnieją ani nie są przewidywane istotne przeszkody do szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań między organem centralnym a bankami trwale z nim powiązanymi – w przypadku przymusowej restrukturyzacji tych podmiotów.

3. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań, z uwzględnieniem oceny podmiotów należących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji dokonanej przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji.

4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

5. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym w sposób określony w ust. 3.

6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

7. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym dla któregośkolwiek podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotów zależnych określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań dla danego podmiotu, uwzględniając pisemne opinie i zastrzeżenia:

- 1) organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) Funduszu, w przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy jest inny niż organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji.

8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 7, Fundusz lub organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, organy przymusowej restrukturyzacji właściwe dla podmiotów zależnych nie określają minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

9. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym w sposób określony w ust. 7.

10. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

11. Fundusz lub organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji nie występuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację w przypadku, gdy minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym, określony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych:

- 1) nie przekracza 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;

- 2) jest ustalony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zgodnie z przepisami państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, stanowiącymi implementację art. 45c ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.²⁷⁾).

12. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 7, jeżeli brak określenia minimalnych poziomów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w terminie 4 miesiące od dnia przekazania przez Fundusz informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wynika z braku porozumienia dotyczącego tych poziomów dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym oraz dla podmiotów wchodzących w skład tej grupy na poziomie indywidualnym, określenia minimalnych poziomów funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie:

- 1) skonsolidowanym dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji – dokonuje się zgodnie z ust. 3–6;
- 2) indywidualnym dla podmiotu niebędącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji – dokonuje się zgodnie z ust. 7–10.

13. Wspólna decyzja Funduszu i właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i decyzja Funduszu podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w tym Fundusz, i, w razie potrzeby, aktualizowane.

Art. 99. 1. Fundusz, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych wspólnie określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji oraz na poziomie indywidualnym dla każdego podmiotu należącego do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2. Przepisy art. 97 ust. 16–19 oraz art. 98 ust. 2c i 2d stosuje się odpowiednio.

2. Fundusz informuje krajowy podmiot zależny o określonym dla niego minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

3. Jeżeli w terminie 4 miesiące od dnia przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do określenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych Fundusz, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, uwzględniając:

- 1) opinię organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) opinię właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla grupy, w przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy jest inny niż organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 3) ocenę podmiotów należących do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, które nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, dokonaną przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, jeżeli krajowy podmiot zależny jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.

4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, Fundusz, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, a którykolwiek z takich właściwych organów przymusowej restrukturyzacji zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

²⁷⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296, Dz. Urz. UE L 203 z 01.08.2019, str. 10 oraz Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 29.

5. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego, wchodzący w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji, nie przystąpił do wspólnej decyzji określającej minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, Fundusz może przystąpić do wspólnej decyzji określającej minimalne poziomy funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla pozostałych podmiotów zależnych od unijnej jednostki dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej wraz z pozostałymi właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.

6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej.

7. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

8. W przypadku gdy Fundusz jest organem właściwym dla krajowego podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, będącego podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, nie występuje do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, gdy minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym, określony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu zależnego z tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, który nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji:

- 1) nie przekracza 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określonego dla podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji;
- 2) jest ustalony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zgodnie z przepisami państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, stanowiącymi implementację art. 45c ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012.

9. Przepis art. 98 ust. 13 stosuje się odpowiednio.

Art. 99a. 1. Podmiot, dla którego Fundusz określił minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 ust. 1, przekazuje Funduszowi informacje dotyczące:

- 1) kwot funduszy własnych oraz kwot zobowiązań kwalifikowalnych, w tym określonych zgodnie z art. 97 ust. 2b, po zastosowaniu odliczeń zgodnie z art. 72e–72j rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) kwot zobowiązań innych niż określone w pkt 1, które mogą podlegać umorzeniu lub konwersji;
- 3) w odniesieniu do funduszy własnych i zobowiązań, o których mowa w pkt 1 i 2:
 - a) elementów składowych, w tym profilu zapadalności,
 - b) stopnia uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym,
 - c) zakresu, w jakim są one uregulowane przez przepisy państwa trzeciego, z uwzględnieniem postanowień umownych, o których mowa w art. 222, oraz postanowień umownych, o których mowa w art. 52 ust. 1 lit. p oraz q oraz art. 63 lit. n oraz o rozporządzenia nr 575/2013.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do podmiotu, dla którego kwota określona zgodnie z ust. 1 pkt 1 na dzień przekazania informacji wynosi co najmniej 150 % kwoty wynikającej z minimalnego wymogu, o którym mowa w art. 97 ust. 2b.

3. Wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) kasa, zamiast informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazuje informacje dotyczące kwoty funduszy własnych, o których mowa w art. 97a ust. 6 pkt 1, oraz kwoty zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki określone w art. 97a ust. 6 pkt 2 i ust. 7;
- 2) podmiot niebędący podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, zamiast informacji dotyczących kwot funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazuje informacje dotyczące kwot funduszy własnych spełniających warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 2 i zobowiązań spełniających warunki określone w art. 98 ust. 21 pkt 1.

4. Informacje są przekazywane nierzadziej niż raz na:

- 1) 6 miesięcy – w przypadku informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3;
- 2) rok – w przypadku informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

5. Komisja Nadzoru Finansowego lub Fundusz mogą zobowiązać podmioty do przekazywania informacji częściej niż w terminach określonych w ust. 4.

6. Podmiot, z wyłączeniem podmiotu podlegającego likwidacji, który nie jest obowiązany do utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, nierzadziej niż raz w roku, zamieszcza na swojej stronie internetowej, według stanu na koniec roku poprzedzającego, informacje dotyczące:²⁸⁾

- 1) kwot funduszy własnych oraz zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) elementów składowych pozycji, o których mowa w pkt 1, w tym ich profilu zapadalności oraz stopnia ich uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym;
- 3) wymogu, o którym mowa w art. 97 i art. 98, wyrażonego zgodnie z art. 97 ust. 2b.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 3, zamiast informacji, o których mowa w ust. 6 pkt 1, zamieszczają informacje, o których mowa w ust. 3.

8. W przypadku gdy Fundusz podjął działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji albo wydał decyzję w przedmiocie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, informacje, o których mowa w ust. 6, są zamieszczane na stronie internetowej w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin spełnienia przez podmiot wymogów określonych w art. 97 i art. 98.

9.²⁹⁾ Fundusz może wyznaczyć podmiotowi podlegającemu likwidacji, dla którego określił minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na podstawie art. 97 ust. 2db, termin przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, oraz termin zamieszczania na stronie internetowej informacji, o których mowa w ust. 6, inne niż terminy określone odpowiednio w ust. 4 i 6, a także może określić szczegółowy zakres informacji inny niż określony w ust. 1 i 6. Fundusz informuje ten podmiot o zakresie i terminach przekazywania lub zamieszczania informacji.

10. Fundusz przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informacje, o których mowa w ust. 1 i 3. Szczegółowe zasady współpracy i wymiany informacji określi umowa zawarta pomiędzy Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 252).

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu i Komisji Nadzoru Finansowego:

- 1) sposób i tryb przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji, o których mowa w ust. 1 i 3,
- 2) terminy przekazywania Funduszowi przez kasy informacji, o których mowa w ust. 1 i 3

– mając na celu zapewnienie jednolitości przekazywanych informacji i uwzględniając formę prawną podmiotu oraz jego udział w systemie ochrony instytucjonalnej.

Rozdział 5

Przymusowa restrukturyzacja

Art. 100. Przymusową restrukturyzację prowadzi Fundusz.

Art. 101. 1. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Fundusz o:

- 1) zagrożeniu podmiotu upadłością;
- 2) braku przesłanek wskazujących, że możliwe do podjęcia działania nadzorcze lub działania tego podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć to zagrożenie.

2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Fundusz o:

- 1) zaprzestaniu spełniania przez oddział banku zagranicznego warunków prowadzenia działalności albo zagrożeniu zaprzestania spełniania przez oddział banku zagranicznego warunków prowadzenia działalności oraz o braku przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania tego podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć to zagrożenie lub spełnić te warunki;
- 2) zaprzestaniu przez oddział banku zagranicznego regulowania zobowiązań lub takim zagrożeniu;

²⁸⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 3) wszczęciu przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego przymusowej restrukturyzacji lub podobnego postępowania, lub zamiarze wszczęcia takiego postępowania wobec banku zagranicznego.

3. Podmiot uznaje się za zagrożony upadłością w przypadku wystąpienia co najmniej jednej z następujących okoliczności:

- 1) występują przesłanki uznania, że nie będzie on spełniał warunków prowadzenia działalności w stopniu uzasadniającym uchylenie albo cofnięcie zezwolenia na utworzenie banku albo prowadzenie działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną;
- 2) aktywa podmiotu nie wystarczają na zaspokojenie jego zobowiązań albo występują przesłanki uznania, że aktywa podmiotu nie wystarczą na zaspokojenie jego zobowiązań;
- 3) podmiot nie reguluje swoich wymagalnych zobowiązań albo występują przesłanki uznania, że nie będzie ich regulował;
- 4) kontynuacja działalności podmiotu wymaga zaangażowania nadzwyczajnych środków publicznych.

4. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje oceny spełnienia warunków określonych w ust. 1 na podstawie:

- 1) wyników badania i oceny nadzorczej;
- 2) wyników realizacji planu naprawy, zastosowania środków nadzoru, w tym środków wczesnej interwencji;
- 3) wyników badania jakości aktywów;
- 4) zawiadomień zarządu podmiotu;
- 5) innych informacji uzyskanych w trybie nadzoru.

5. Komisja Nadzoru Finansowego, dokonując oceny spełnienia warunków określonych w ust. 1, uwzględnia w szczególności:

- 1) naruszenie lub niebezpieczeństwo naruszenia przez podmiot wymogów w zakresie funduszy własnych, płynności i dźwigni finansowej;
- 2) ocenę podmiotu w wyniku badania i oceny nadzorczej wskazującą na niekorzystną sytuację finansową podmiotu;
- 3) stratę lub niebezpieczeństwo straty naruszającej w istotnym stopniu fundusze własne;
- 4) naruszenie określonego przez Fundusz minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- 5) prowadzenie przez podmiot działalności z naruszeniem prawa lub statutu, które może prowadzić do niewypłacalności lub utraty płynności przez podmiot;
- 6) brak realizacji zaleceń Komisji Nadzoru Finansowego.

6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informację, o której mowa w ust. 1, także:

- 1) Narodowemu Bankowi Polskiemu;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych;
- 3) organom nadzoru właściwym dla oddziałów podmiotu zagrożonego upadłością oraz podmiotu dominującego;
- 4) organom nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, w przypadku gdy podmiot zagrożony upadłością lub jego podmiot dominujący podlega nadzorowi skonsolidowanemu;
- 5) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla oddziałów podmiotu zagrożonego upadłością oraz właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla grupy, w przypadku gdy podmiot krajowy jest podmiotem zależnym;
- 6) organowi zarządzającemu uznanym systemem gwarancji depozytów w państwie, na którego terytorium ma siedzibę podmiot dominujący;
- 7) podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwie, na którego terytorium ma siedzibę podmiot dominujący, w przypadku gdy funduszem nie zarządza właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy;
- 8) Przewodniczącemu Komitetu Stabilności Finansowej;
- 9) Europejskiej Radzie Ryzyka Systemowego.

7. W przypadku gdy łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) podmiot krajowy jest zagrożony upadłością,

- 2) nie występują uzasadnione przesłanki wskazujące, że działania podmiotu krajowego lub systemu ochrony instytucjonalnej lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji, pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością,
- 3) działania wobec podmiotu krajowego konieczne są w interesie publicznym

– Fundusz wydaje decyzję o wszczęciu wobec podmiotu krajowego przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub 3, jeżeli działania wobec oddziału podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego lub banku zagranicznego konieczne są w interesie publicznym, Fundusz wydaje decyzję o wszczęciu wobec tego oddziału przymusowej restrukturyzacji.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jeżeli wobec podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego lub banku zagranicznego nie wszczęto przymusowej restrukturyzacji lub postępowania upadłościowego, lub postępowania takie nie będą wszczęte, a działania wobec oddziału tego podmiotu lub banku zagranicznego konieczne są w interesie publicznym, Fundusz wydaje decyzję o wszczęciu wobec tego oddziału banku zagranicznego przymusowej restrukturyzacji.

10. Działania w ramach przymusowej restrukturyzacji są podejmowane w interesie publicznym, jeżeli są konieczne do zapewnienia realizacji co najmniej jednego z celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66, są proporcjonalne do tych celów, a ich osiągnięcie w takim samym stopniu nie byłoby możliwe w ramach postępowania upadłościowego.

11. Fundusz, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 7, zasięga opinii Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie spełnienia przesłanek, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje opinię w terminie 5 dni roboczych. W przypadku gdy w ocenie Funduszu nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w ust. 7, 8 lub 9, Fundusz informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego.

12. Decyzje, o których mowa w ust. 7–9, zawierają oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 1.

12a. Decyzje w sprawach umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych oraz zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji zawierają oszacowanie wartości aktywów i pasywów podmiotu.

12b. W decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może:

- 1) dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) określić zakres i warunki zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji;
- 3) ustanowić administratora lub zastępcę administratora;
- 4) zawiesić działalność podmiotu w restrukturyzacji;
- 5) zawiesić wykonanie wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji;
- 6) zawiesić prawa do realizacji zabezpieczeń;
- 7) dokonać zmiany warunków umów, których stroną jest podmiot w restrukturyzacji;
- 8) dokonać zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i innych zobowiązań;
- 9) zawiesić prawa jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji i z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji;
- 10) zlikwidować podmiot w restrukturyzacji, w trybie określonym w art. 230 ust. 1.

12c. W decyzji, o której mowa w ust. 7, wydawanej w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, Fundusz może nałożyć na podmiot lub jego właściwą instytucję dominującą obowiązek wyemitowania nowych praw udziałowych.

13. Nie uznaje się za zaangażowanie nadzwyczajnych środków publicznych, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, udzielenia na podstawie odrębnych przepisów pomocy wypłacalnemu podmiotowi w celu przeciwdziałania poważnym zakłóceniom w gospodarce i utrzymania stabilności finansowej w formie:

- 1) gwarancji Skarbu Państwa w celu zabezpieczenia wsparcia płynności, udostępnianego przez Narodowy Bank Polski,
- 2) gwarancji Skarbu Państwa spłaty zobowiązań z tytułu nowo emitowanych instrumentów dłużnych,
- 3) rekapitalizacji na warunkach nieodbiegających od przeciętnych warunków rynkowych w przypadku, gdy jest ona konieczna do pokrycia niedoborów kapitału oszacowanych w wyniku testów warunków skrajnych lub przeglądu jakości aktywów

przeprowadzonych przez Komisję Nadzoru Finansowego, Europejski Bank Centralny lub Europejski Urząd Nadzoru Bankowego

– o ile jest proporcjonalne do skali zagrożeń, ma charakter zapobiegawczy i czasowy, a także nie może służyć pokryciu strat, które podmiot poniósł lub poniesie w bliskiej przyszłości.

14. Podmiot krajowy lub podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a, c lub d, podlegają likwidacji na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w przypadku gdy są spełnione przesłanki określone w ust. 7 pkt 1 i 2, ale nie jest spełniony warunek określony w ust. 7 pkt 3.

Art. 102. 1. Fundusz podejmuje decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji wobec:

- 1) instytucji finansowej, o której mowa w art. 64 pkt 2 lit. b, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tej instytucji i jej podmiotu dominującego;
- 2) podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione w odniesieniu do tego podmiotu;
- 3) organu centralnego i banków trwale z nim powiązanych należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy przesłanki określone w art. 101 ust. 7 są spełnione wobec całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 101 ust. 12 stosuje się.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli podmiot krajowy jest podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej kontrolowanym pośrednio lub bezpośrednio przez pośrednią finansową spółkę holdingową lub pośrednią inwestycyjną spółkę holdingową, Fundusz podejmuje decyzję w odniesieniu do tej pośredniej finansowej spółki holdingowej lub pośredniej inwestycyjnej spółki holdingowej.

4. Jeżeli w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 101 ust. 7, Fundusz może wydać decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7, w odniesieniu do tego podmiotu, jeżeli:

- 1) podmiot jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;
- 2) przesłanki, o których mowa w art. 101 ust. 7, są spełnione wobec jednego lub większej liczby podmiotów zależnych podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji będących instytucjami i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji;
- 3) ze względu na prawa majątkowe i zobowiązania podmiotów, o których mowa w pkt 2, ich upadłość stanowiłaby zagrożenie dla grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, a przymusowa restrukturyzacja podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji byłaby konieczna do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych będących instytucjami albo do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji całej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 4, Fundusz i właściwy organ przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego będącego instytucją mogą uzgodnić, że na potrzeby badania spełnienia przesłanek wskazanych w art. 101 ust. 7 nie uwzględnia się przeniesienia kapitału i strat między podmiotami grupy, w tym umorzenia lub konwersji zobowiązań.

Art. 103. 1. Fundusz doręcza podmiotowi decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4.

2. Stroną postępowania w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji jest podmiot, o którym mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4.

3. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4, Fundusz sporządza w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia podmiotowi w restrukturyzacji.

4. Uzasadnienie decyzji doręcza się podmiotowi w restrukturyzacji także w formie elektronicznej.

5. Od decyzji rada nadzorcza podmiotu w restrukturyzacji może wnieść skargę do sądu administracyjnego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji temu podmiotowi. Uprawnionym do wniesienia skargi do sądu administracyjnego jest również każdy, kogo interes prawny został naruszony decyzją.

6. Fundusz niezwłocznie zawiadamia o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 1, 2, 4–14, 17–20 i 22–26 podmioty wymienione w art. 101 ust. 6 oraz:

- 1) Komisję Europejską;
- 2) Europejski Bank Centralny;
- 3) odpowiednio Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych lub Europejski Urząd Nadzoru Bankowego;

- 4) jeżeli zagrożony podmiot jest instytucją, o której mowa w art. 1 pkt 5 lit. c, d i h–j ustawy o ostateczności rozrachunku – operatorów systemów płatności lub systemów rozrachunku, których uczestnikiem jest ten podmiot, oraz Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną;
- 5) Komisję Nadzoru Finansowego.

7. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 6, załącza się odpis decyzji będącej przedmiotem zawiadomienia. W zawiadomieniu wskazuje się dzień, z którym decyzja staje się wykonalna.

Art. 104. 1. W przypadku określonym w art. 103 ust. 5 skargę wnosi się za pośrednictwem Funduszu. Fundusz przekazuje skargę do właściwego sądu administracyjnego wraz z kompletną i uporządkowaną dokumentacją sprawy oraz odpowiedzią na skargę w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

2. Sąd administracyjny rozpoznaje skargę w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

3. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje skargę kasacyjną w terminie 2 miesięcy od dnia jej otrzymania.

4. Do terminów określonych w ust. 2 i 3 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od sądu.

Art. 105. 1. Sąd wydaje orzeczenie, biorąc za podstawę stan faktyczny i prawny istniejący w dniu wydania decyzji.

2. W przypadkach określonych w art. 145 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi sąd, uwzględniając skargę na decyzję, stwierdza jej wydanie z naruszeniem prawa.

3. Prawomocny wyrok sądu administracyjnego stwierdzający wydanie przez Fundusz decyzji z naruszeniem prawa nie wpływa na ważność czynności prawnych dokonanych na jej podstawie i nie stanowi przeszkody do prowadzenia przez Fundusz działań na jej podstawie, w przypadku gdyby wstrzymanie tych działań stwarzało zagrożenie dla wartości przedsiębiorstwa podmiotu, ciągłości wykonywania zobowiązań, których ochrona jest celem przymusowej restrukturyzacji, stabilności finansowej lub nabytych w dobrej wierze praw osób trzecich, w szczególności osób, które nabyły prawa majątkowe lub przejęły zobowiązania w wyniku decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

4. Odpowiedzialność odszkodowawcza za wydanie przez Fundusz decyzji z naruszeniem prawa jest ograniczona do wysokości poniesionej straty.

5. Odszkodowanie ogranicza się do świadczenia pieniężnego.

Art. 106. 1. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale dokumentacja sprawy może być tworzona i przetwarzana z wykorzystaniem technik informatycznych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do doręczeń i zawiadomień oraz przekazywania dokumentów i informacji. W takim wypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

Art. 107. Przepisy art. 103–106 stosuje się odpowiednio do decyzji w sprawach, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 4–15, 17–20 i 22–26.

Art. 108. Jeżeli w ocenie Narodowego Banku Polskiego lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych sytuacja ekonomiczna podmiotu krajowego może negatywnie wpłynąć na:

- 1) realizację funkcji krytycznych,
- 2) stabilność finansową, w szczególności zaufanie do sektora finansowego i dyscyplinę rynkową,
- 3) ochronę interesów deponentów,
- 4) ochronę funduszy lub aktywów klientów powierzonych podmiotowi

– podmioty te informują o tym Fundusz i Komisję Nadzoru Finansowego.

Art. 109. 1. Fundusz niezwłocznie zamieszcza na swojej stronie internetowej:

- 1) decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji oraz wydane w ramach przymusowej restrukturyzacji decyzje, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 2, 4–8, 11, 12 i 17–26, lub informację o tych decyzjach oraz przyczynach i skutkach wydania tych decyzji, w szczególności dla klientów indywidualnych;
- 2) decyzje, o których mowa w art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i 2, art. 144 ust. 1 oraz art. 144a ust. 1, wraz z informacją o warunkach zawieszenia regulowania zobowiązań, zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń i zawieszenia prawa do wypowiedzenia.

1a. Decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczane z zachowaniem tajemnicy, o której mowa w art. 320 ust. 2, tajemnicy bankowej, o której mowa w art. 104 ustawy – Prawo bankowe, tajemnicy, o której mowa w art. 9e

ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, oraz tajemnicy, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Fundusz przekazuje niezwłocznie, w postaci papierowej lub elektronicznej, decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, Komisji Nadzoru Finansowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu ich zamieszczenia na stronach internetowych tych podmiotów, z uwzględnieniem dochowania obowiązku zachowania tajemnic, o których mowa w ust. 1a.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, mogą być ogłoszone bez uzasadnienia.

4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji zamieszczają decyzje lub informacje, o których mowa w ust. 1, na swoich stronach internetowych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od Funduszu, z uwzględnieniem obowiązku zachowania tajemnic, o których mowa w ust. 1a.

5. Jeżeli prawa udziałowe lub instrumenty dłużne wyemitowane przez podmiot w restrukturyzacji zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 2017/1129 lub ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 592 oraz z 2026 r. poz. 176), zwanej dalej „ustawą o ofercie publicznej”, lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, decyzje i informacje, o których mowa w ust. 1, są ogłaszane niezwłocznie także w sposób określony w przepisach o ujawnianiu informacji dotyczących emitentów, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, lub w przepisach regulaminu alternatywnego systemu obrotu.

6. Jeżeli prawa udziałowe lub instrumenty dłużne nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, Fundusz przekazuje odpisy decyzji, o których mowa w ust. 1, akcjonariuszom, udziałowcom, członkom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji ujętym w rejestrach podmiotu w restrukturyzacji, do których Fundusz ma dostęp.

Art. 110. 1. W przymusowej restrukturyzacji Fundusz może stosować instrumenty przymusowej restrukturyzacji, którymi są:

- 1) przejęcie przedsiębiorstwa;
- 2) instytucja pomostowa;
- 3) umorzenie lub konwersja zobowiązań;
- 4) wydzielenie praw majątkowych.

2. Wydzielenie praw majątkowych może być zastosowane tylko łącznie z innym instrumentem przymusowej restrukturyzacji.

3. Fundusz dokonuje wyboru instrumentów przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając w szczególności:

- 1) potrzebę osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) okoliczności faktyczne sprawy;
- 3) zasady pokrywania strat podmiotu w restrukturyzacji w pierwszej kolejności przez właścicieli praw udziałowych;
- 4) zasady ponoszenia skutków strat przez wierzycieli zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń określone w ustawie oraz w ustawie – Prawo upadłościowe;
- 5) obowiązek ochrony środków gwarantowanych oraz środków objętych ochroną systemu rekompensat;
- 6) zasady ochrony praw właścicieli i wierzycieli określone w rozdziale 21;
- 7) oczekiwane skutki zastosowania instrumentów dla innych podmiotów grupy i stabilności finansowej w ich państwach macierzystych, w przypadku gdy przymusowa restrukturyzacja prowadzona jest wobec podmiotu w restrukturyzacji będącego członkiem grupy.

4. W przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji wobec:

- 1) kasy – przepisów art. 10 i art. 11 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie stosuje się;
- 2) banków spółdzielczych – przepisów art. 16 i art. 17 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze nie stosuje się.

5. W przypadku gdy nabywcą lub podmiotem przejmującym w ramach przymusowej restrukturyzacji jest bank spółdzielczy, przepisy art. 5 ust. 3 i 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych stosuje się odpowiednio.

6. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub zapewnia podjęcie innych działań, które spowodują poniesienie strat przez właścicieli lub wierzycieli tych instrumentów, przed zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub jednocześnie z ich zastosowaniem, jeżeli w wyniku zastosowania tych instrumentów wierzyciele ponieśliby straty lub ich zobowiązania podlegałyby konwersji.

Art. 111. Przymusowa restrukturyzacja zostaje wszczęta z dniem doręczenia podmiotowi decyzji Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4.

Art. 112. 1. W ramach przymusowej restrukturyzacji Fundusz może ze środków funduszy przymusowej restrukturyzacji:

- 1) udzielać pożyczek podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi zarządzającemu aktywami oraz podmiotowi przejmującemu;
- 2) nabywać prawa majątkowe podmiotu w restrukturyzacji;
- 3) udzielać osobom trzecim gwarancji spłaty zobowiązań:
 - a) podmiotu w restrukturyzacji, jego podmiotów zależnych, instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami oraz podmiotu przejmującego – z tytułu kredytu lub pożyczki,
 - b) podmiotu zarządzającego aktywami z tytułu obligacji wyemitowanych przez ten podmiot i nabytych przez te osoby trzecie.

2. Fundusz może udzielać pożyczek lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, jeżeli:

- 1) środki z nich uzyskane są niezbędne do utrzymania płynności lub wypłacalności podmiotu w restrukturyzacji, jego podmiotów zależnych, instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu przejmującego lub
- 2) są związane z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności służą wsparciu przejęcia praw udziałowych, przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji.

3. Fundusz może udzielić wsparcia z funduszy przymusowej restrukturyzacji w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, przeniesienia, o którym mowa w art. 188 ust. 1, lub przeniesienia, o którym mowa w art. 225 ust. 1, polegającego na:

- 1) udzieleniu gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z wszystkimi lub wybranymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji, jego podmiotów zależnych, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami;
- 2) udzieleniu dotacji w celu pokrycia różnicy między wartością zobowiązań i wartością praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3, w części niepokrytej środkami, o których mowa w art. 179 lub art. 188 ust. 5 i 5a.

3a. Fundusz może udzielić z funduszy przymusowej restrukturyzacji gwarancji całkowitego albo częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z wszystkimi lub wybranymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami instytucji pomostowej, w celu zbycia praw udziałowych instytucji pomostowej lub jej przedsiębiorstwa.

4. Fundusz, udzielając gwarancji, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lub ust. 3a, może zastrzec sobie prawo udziału w przychodach z praw majątkowych i zobowiązań objętych gwarancją.

5. Pokrycie strat w wyniku realizacji gwarancji, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lub ust. 3a, stanowi koszt przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 235 pkt 5.

6. W celu zabezpieczenia wierzytelności wynikającej z udzielonych pożyczek i gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, Fundusz wymaga ustanowienia zabezpieczenia.

7. Fundusz może udzielić Narodowemu Bankowi Polskiemu gwarancji spłaty kredytów, o których mowa w art. 42 ust. 1 oraz art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 2025 oraz z 2026 r. poz. 340). Przepisy art. 80–84 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

8. Jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem spełnienia przez Fundusz świadczenia z tytułu gwarancji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 7, Fundusz nabywa z mocy prawa spleconą wierzytelność wynikającą z udzielonego kredytu, pożyczki lub wyemitowanych i objętych obligacji do wysokości dokonanej zapłaty, wraz z przedmiotem zabezpieczenia ustanowionym przez pożyczkobiorcę, kredytobiorcę lub podmiot zarządzający aktywami oraz innymi prawami związanymi z nabytą wierzytelnością.

9. Gwarancja, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 7, może także obejmować spłatę kredytu, pożyczki lub wykup obligacji, wraz z odsetkami umownymi oraz innymi kosztami związanymi z kredytem, pożyczką lub obligacjami. Wyплаты

z tytułu gwarancji są pomniejszane o spłaty kredytu dokonane przez kredytobiorcę lub pożyczkobiorcę lub kwotę dokonanych płatności z tytułu wyemitowanych obligacji oraz o kwoty uzyskane przez kredytodawcę, pożyczkodawcę lub podmiot, który nabył obligacje, w wyniku zaspokojenia się z przedmiotu zabezpieczenia tego kredytu, pożyczki lub z przedmiotu zabezpieczenia tych obligacji.

Art. 113. 1. Z chwilą wszczęcia przymusowej restrukturyzacji:

- 1) na Fundusz przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji w sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) rada nadzorcza zostaje zawieszona, z zastrzeżeniem art. 103 ust. 5;
- 3) zarząd ulega rozwiązaniu, a mandaty jego członków wygasają;
- 4) udzielone wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają;
- 5) zarząd komisaryczny ulega rozwiązaniu;
- 6) wygasają decyzje o:
 - a) powołaniu likwidatora,
 - b) ustanowieniu zarządcy komisarycznego kasy,
 - c) ustanowieniu kuratora kasy na podstawie art. 72c ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,
 - d) ustanowieniu kuratora na podstawie art. 144 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe,
 - e) ustanowieniu kuratora domu maklerskiego zgodnie z art. 110za ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 7) kompetencje pozostałych organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane, z zastrzeżeniem art. 175 ust. 5a oraz art. 216 ust. 6;
- 8) wygasają prawa osób wchodzących w skład organów podmiotu w restrukturyzacji do odpraw pieniężnych oraz do wynagrodzenia za okres od dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji z tytułu umów o pracę oraz umów o charakterze cywilnoprawnym, a także wygasają prawa tych osób do wypłaty zmiennych składników wynagrodzeń i innych świadczeń o podobnym charakterze oraz do odszkodowań z tytułu umów o zakazie konkurencji po wygaśnięciu mandatu lub ustaniu stosunku pracy;
- 9) wygasają prawa osób zajmujących stanowiska kierownicze w podmiocie w restrukturyzacji do wypłaty zmiennych składników wynagrodzeń oraz do odszkodowań z tytułu umów o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy;
- 10) w przypadku gdy zawarta została odrębna umowa o zakazie konkurencji, zgodnie z którą:
 - a) pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność lub
 - b) pracownik mający dostęp do szczególnie ważnych informacji zobowiązał się do ich nieujawniania po ustaniu stosunku pracy

– stosunek prawny ulega zakończeniu, umowa o zakazie konkurencji wygasa, a wypłacone odszkodowania podlegają zwrotowi w odpowiedniej części w stosunku do pozostałego umownego okresu konieczności powstrzymania się od działalności konkurencyjnej, świadczenia pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność lub pozostałego umownego okresu zobowiązania się do nieujawniania szczególnie ważnych informacji.

1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Fundusz reprezentuje podmiot w restrukturyzacji. Przepisów dotyczących podejmowania decyzji i uchwał przez organy podmiotu w restrukturyzacji nie stosuje się.

1b. Fundusz może powołać zarząd podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku powołania takiego zarządu decyzja o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1, traci moc. W tym przypadku uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na zarząd podmiotu w restrukturyzacji.

1c. Powołanie zarządu podmiotu w restrukturyzacji traci moc w przypadku wydania przez Fundusz decyzji o ustanowieniu administratora, zastępcy administratora lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1. W tym przypadku

uprawnienia do podejmowania decyzji i uchwał zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki zastrzeżone do właściwości zarządu przechodzą na administratora, zastępcę administratora lub pełnomocników.

1d. W przypadkach, o których mowa w ust. 1b i 1c, nie stosuje się przepisów art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, art. 21 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 102a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

1e. Fundusz może wydawać polecenia zarządowi podmiotu w restrukturyzacji, dotyczące realizacji czynności niezbędnych do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.

1f. Fundusz niezwłocznie zamieszcza na swojej stronie internetowej uchwały Zarządu Funduszu o powołaniu zarządu, rady nadzorczej, zmianie statutu lub umowy spółki podmiotu w restrukturyzacji. Uchwały wchodzi w życie z chwilą zamieszczenia ich na stronie internetowej.

1g. W przypadku wydania decyzji o przejęciu praw udziałowych przez podmiot przejmujący, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3, nie stosuje się przepisu ust. 1 pkt 2. W tym przypadku rada nadzorcza ulega rozwiązaniu, a mandaty jej członków wygasają, z tym że może ona wnieść skargę do sądu administracyjnego, o której mowa w art. 103 ust. 5, oraz zachowuje zdolność sądową i procesową w tym postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

2. Organizację i sposób działania podmiotu w restrukturyzacji określa decyzja Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4.

3. Wszczęcie przymusowej restrukturyzacji nie powoduje wygaśnięcia pełnomocnictw udzielonych przez podmiot w restrukturyzacji w związku z jego uczestnictwem w systemie płatności lub w systemie rozrachunku, upoważniających do:

- 1) wprowadzania zleceń rozrachunku do systemu płatności lub do systemu rozrachunku lub do podejmowania działań prowadzących do wykonania zobowiązań powstałych w związku z wprowadzeniem zlecenia rozrachunku do takiego systemu;
- 2) zamknięcia kontraktów instrumentów pochodnych i ustalenia wartości netto zobowiązań z takich instrumentów, w przypadku, o którym mowa w art. 207 ust. 2 i 3, w tym podejmowania działań określonych w procedurach, o których mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia nr 648/2012;
- 3) podejmowania działań określonych w procedurach na wypadek niewykonania zobowiązania, jeżeli następuje to z powodów innych niż wszczęcie przymusowej restrukturyzacji lub podejmowanie decyzji przez Fundusz w ramach tego postępowania, w szczególności nie są wypełniane istotne zobowiązania podmiotów w restrukturyzacji, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zobowiązania do zapewnienia zabezpieczenia.

4. Pełnomocnictwa wygasają wraz z zakończeniem działań, o których mowa w ust. 3.

5. Do wprowadzania zleceń, o których mowa w ust. 3 pkt 1:

- 1) przepisy art. 80 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe stosuje się;
- 2) przepisy art. 136 i art. 137 ustawy – Prawo upadłościowe oraz art. 6a ustawy o ostateczności rozrachunku stosuje się odpowiednio.

Art. 114. 1. Fundusz może wykonywać uprawnienia, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1, przez administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1, zastępcę administratora, o którym mowa w art. 154a, lub pełnomocników.

2. Wynagrodzenie administratora, zastępcy administratora i pełnomocników ustala Fundusz.

3. Koszty działalności administratora i zastępcy administratora obciążają podmiot w restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 153 ust. 10.

4. Administrator i zastępca administratora otrzymują w razie potrzeby urlop bezpłatny na czas pełnienia funkcji. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresów pracy, od których zależy nabycie uprawnień pracowniczych.

5. Ustanowienie administratora i zastępcy administratora podlega zgłoszeniu do Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 115. 1. Czynności prawne dokonane z naruszeniem art. 113 są nieważne.

2. Zwrot świadczenia spełnionego na podstawie czynności prawnej, o której mowa w ust. 1, na rzecz podmiotu w restrukturyzacji, przysługuje, jeżeli czynność prawna została podjęta po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, a przed podaniem informacji o decyzji Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4, do publicznej wiadomości, chyba że strona tej czynności wiedziała o wszczęciu tego postępowania.

Art. 116. Fundusz niezwłocznie powiadamia sąd rejestrowy o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.

Art. 117. Fundusz sporządza bilans otwarcia przymusowej restrukturyzacji na dzień doręczenia decyzji, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4, na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3.

Art. 118. 1. Osoby, które pełniły funkcję członka zarządu, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 3, zarządcy komisarycznego kasy lub sprawowały zarząd komisaryczny, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 5, są obowiązane niezwłocznie wskazać i wydać Funduszowi cały majątek podmiotu w restrukturyzacji będący w ich dyspozycji, w terminie nieprzekraczającym 3 dni od dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, a także wydać posiadane dokumenty dotyczące jego działalności, majątku oraz rozliczeń, w szczególności księgi rachunkowe, inne ewidencje prowadzone dla celów podatkowych i korespondencję. Wykonanie tego obowiązku osoby te potwierdzają w formie oświadczenia na piśmie, które składają Funduszowi.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do członków rady nadzorczej, o której mowa w art. 113 ust. 1 pkt 2.

Art. 119. Wszczęcie przymusowej restrukturyzacji nie powoduje ograniczenia prawa konsumenta do odstąpienia od umowy zawartej na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 120. Na wniosek Funduszu podmioty prowadzące repozytoria transakcji udostępniają posiadane informacje niezbędne do przygotowania planów przymusowej restrukturyzacji, grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub prowadzenia przymusowej restrukturyzacji.

Art. 121. W przymusowej restrukturyzacji:

- 1) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących spółkami prawa handlowego nie stosuje się:
 - a) przepisów art. 212, art. 223, art. 233, art. 236, art. 237, art. 255 § 1, art. 397, art. 399 § 3, art. 400, art. 401, art. 430 § 1 oraz przepisów tytułu IV działu I i II oraz działu III rozdziału 4^[1] Kodeksu spółek handlowych,
 - aa) przepisów art. 258 § 1 oraz art. 311–312^[1] w związku z art. 431 § 7 i art. 433 § 1 Kodeksu spółek handlowych – do objęcia praw udziałowych na podstawie decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, lub decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji,
 - b) do zwołania zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia podmiotu w restrukturyzacji – terminów, o których mowa w art. 238 § 1, art. 402 § 1 i 3 oraz art. 402^[1] § 2 Kodeksu spółek handlowych,
 - ba) przepisów rozdziałów 4a i 4b ustawy o ofercie publicznej,
 - c) przepisów ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o uczestnictwie pracowników w spółce powstałej w wyniku transgranicznego przekształcenia, połączenia lub podziału spółek (Dz. U. poz. 1784);
- 2) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami nie stosuje się przepisów art. 34 ust. 2, art. 124, art. 124a i art. 124c ustawy – Prawo bankowe;
- 3) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących spółdzielniami nie stosuje się przepisów art. 12a § 3, art. 36 § 8, art. 39, art. 40 § 2 i art. 42 § 3–7 oraz przepisów części I tytułu I działów VIII, IX i XI ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, a także postanowień statutów spółdzielni określających zasady zwoływania walnych zgromadzeń, obradowania na nich i podejmowania uchwał;
- 4) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami spółdzielczymi lub bankami zrzeszającymi nie stosuje się przepisów art. 5 ust. 2, art. 5a, art. 6 ust. 2, art. 7, art. 8 ust. 1, art. 9 i art. 23 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych;
- 5) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących kasami nie stosuje się przepisów art. 74a i art. 74b ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 6) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami zrzeszającymi nie stosuje się:
 - a) wymogów, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, dotyczących tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze oraz posiadania kapitału założycielskiego wynoszącego co najmniej czterokrotność kwoty określonej w art. 32 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub dwukrotność tej kwoty w przypadku banku, którego działalność ogranicza się wyłącznie do świadczenia usług na rzecz zrzeszonych banków,
 - b) wymogu posiadania lub nabycia przez zrzeszone banki spółdzielcze co najmniej jednej akcji banku zrzeszającego, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych,
 - c) przepisów art. 21 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

Art. 121a. Do działań podejmowanych przez Fundusz w związku z przygotowaniem i przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1653 oraz z 2026 r. poz. 317).

Art. 122. 1. Przymusowa restrukturyzacja zostaje zakończona:

- 1) z dniem wydania przez sąd postanowienia o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3 – z dniem określonym w decyzji Funduszu o przejęciu praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji;
- 3) z dniem zakończenia likwidacji podmiotu rezydualnego, o której mowa w art. 230 ust. 4 lub 5, albo
- 4) z dniem udzielenia zgody, o której mowa w art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

2. Zakończenie przymusowej restrukturyzacji nie może nastąpić wcześniej niż:

- 1) likwidacja instytucji pomostowej, a w przypadku, o którym mowa w:
 - a) art. 196 ust. 2 – z dniem ograniczenia działalności instytucji pomostowej,
 - b) art. 200 – z dniem wydania przez sąd postanowienia o ogłoszeniu upadłości instytucji pomostowej;
- 2) zbycie akcji lub udziałów instytucji pomostowej zgodnie z art. 181 ust. 3;
- 3) zbycie lub zrealizowanie wydzielonych zgodnie z art. 225 z podmiotu w restrukturyzacji praw majątkowych.

Art. 123. Jeżeli w wyniku zastosowania wobec podmiotu w restrukturyzacji instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych następuje przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, o którym mowa w art. 23^[1] Kodeksu pracy, przejmujący, instytucja pomostowa lub podmiot zarządzający aktywami nie odpowiadają za zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji wynikające ze stosunku pracy powstałe przed przejściem tego zakładu pracy lub jego części. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy powstałe przed przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę odpowiada dotychczasowy pracodawca. Przepisu art. 23^[1] § 2 Kodeksu pracy nie stosuje się.

Art. 124. 1. W związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, dotychczasowy pracodawca i nowy pracodawca niezwłocznie przekazują informację, o której mowa w art. 23^[1] § 3 Kodeksu pracy, w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją. Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne, w przypadku gdy informacja została umieszczona w ogólnodostępnym miejscu świadczenia pracy pracowników, wysłana na służbową pocztę elektroniczną lub przekazana przez inny kanał komunikacji ogólnodostępny dla pracowników lub w inny sposób uzgodniony uprzednio z pracownikiem.

2. W związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę dotychczasowy pracodawca i nowy pracodawca niezwłocznie przekazują informację, o której mowa w art. 26^[1] ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 549), w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją. Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne w przypadku, gdy informacja ta została wysłana na adres poczty elektronicznej przewodniczącego organizacji związkowej lub została przekazana przez inny dostępny dla organizacji związkowej kanał komunikacji. Niezależnie od poinformowania organizacji związkowej informacja przekazana zostanie pracownikom w sposób określony w ust. 1, przy czym przekazanie informacji pracownikom pozostanie bez wpływu na bieg terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. W przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji przepis art. 41^[1] Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 125. Fundusz, stosując instrumenty przymusowej restrukturyzacji i wykonując uprawnienia, o których mowa w art. 113 ust. 1:

- 1) uwzględnia wynikające z odrębnych przepisów uprawnienia pracowników do udziału w organach zarządzających lub nadzorczych podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) w razie potrzeby informuje o podejmowanych działaniach pracowników podmiotu w restrukturyzacji i konsultuje się z nimi.

Art. 126. Fundusz może zwrócić się do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o wyrażenie zgody na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

Rozdział 6

Przymusowa restrukturyzacja grup

Art. 127. 1. Fundusz ustanawia kolegium przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów, nad którymi nadzór skonsolidowany sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego.

2. Kolegium przymusowej restrukturyzacji jest ustanawiane w celu realizacji następujących zadań:

- 1) wymiana informacji niezbędnych do opracowania grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz przygotowania i przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grup;
- 2) opracowanie, przegląd i aktualizacja grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 3) przeprowadzanie oceny wykonalności grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 4) określenie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji oraz uzgodnienie środków niezbędnych do ich usunięcia;
- 5) uzgodnienie potrzeby opracowania schematu przymusowej restrukturyzacji;
- 6) uzgodnienie schematu przymusowej restrukturyzacji;
- 7) uzgodnienie sposobu komunikacji;
- 8) uzgodnienie sposobu wykorzystania funduszy przymusowej restrukturyzacji;
- 9) uzgadnianie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym i dla podmiotów zależnych na poziomie indywidualnym zgodnie z art. 97–99;
- 10) współpraca i koordynacja z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich.

3. Członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji są:

- 1) Fundusz;
- 2) właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych;
- 3) właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 4;
- 4) właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów;
- 5) organy nadzoru państw, których właściwe organy przymusowej restrukturyzacji są członkami kolegium;
- 6) ministrowie właściwi do spraw instytucji finansowych państw, których właściwe organy przymusowej restrukturyzacji są członkami kolegium, o ile nie są organami przymusowej restrukturyzacji;
- 7) organy zarządzające uznanymi systemami gwarancji depozytów państw, których właściwe organy przymusowej restrukturyzacji są członkami kolegium, o ile nie są właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji;
- 8) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Jeżeli organ nadzoru, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, nie jest bankiem centralnym, przedstawiciel banku centralnego może uczestniczyć w kolegium przymusowej restrukturyzacji, bez prawa głosu, za zgodą tego organu nadzoru. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego uczestniczy w kolegium przymusowej restrukturyzacji bez prawa głosu.

5. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału z siedzibą na terytorium państwa trzeciego mogą uczestniczyć w kolegium przymusowej restrukturyzacji na swój wniosek, jeżeli w opinii Funduszu zapewniają one ochronę informacji zgodnie z zasadami określonymi w ustawie.

6. Jeżeli inne kolegia lub grupy realizują te same funkcje i zadania oraz zapewniają taki sam udział organom i podmiotom, o których mowa w ust. 3, jak kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz nie tworzy odrębnego kolegium przymusowej restrukturyzacji. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do takich kolegiów i grup w zakresie, w jakim realizują funkcje i zadania określone ustawą.

Art. 128. 1. Fundusz przewodniczy kolegium przymusowej restrukturyzacji, koordynuje jego działalność i zapewnia terminową wymianę informacji oraz określa, po zasięgnięciu opinii pozostałych członków tego kolegium, szczegółowe zasady i tryb działania kolegium przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz zwołuje posiedzenia kolegium przymusowej restrukturyzacji, zawiadamiając jego członków z odpowiednim wyprzedzeniem o terminach i miejscach posiedzeń oraz o zagadnieniach będących ich przedmiotem.

3. Fundusz może zaprosić do udziału w posiedzeniu kolegium przymusowej restrukturyzacji, w charakterze obserwatorów, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, w których jurysdykcji znajduje się podmiot zależny lub znaczący oddział krajowego podmiotu dominującego lub innego podmiotu grupy z siedzibą w państwie członkowskim, na ich wniosek. Warunkiem zaproszenia tych organów jest spełnienie przez nie wymogów określonych w art. 127 ust. 5.

4. Fundusz decyduje, którzy członkowie i podmioty, o których mowa w art. 127 ust. 3 i 5, zostaną zaproszeni do udziału w posiedzeniu kolegium przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem okoliczności spraw będących przedmiotem posiedzenia kolegium przymusowej restrukturyzacji, w tym znaczenia tych spraw dla poszczególnych organów i podmiotów oraz ich potencjalnego wpływu na stabilność finansową w poszczególnych państwach członkowskich.

5. W posiedzeniu kolegium przymusowej restrukturyzacji uczestniczą organy, o których mowa w art. 127 ust. 3 pkt 2 i 3, jeżeli przedmiotem posiedzenia są sprawy dotyczące podmiotów z siedzibą w państwach członkowskich tych organów, w szczególności jeżeli dotyczące ich uzgodnienia są dokonywane w formie wspólnych decyzji.

6. Fundusz zawiadamia członków kolegium przymusowej restrukturyzacji o ustaleniach dokonanych na posiedzeniu.

Art. 129. Fundusz uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji utworzonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla grupy, do których należy podmiot krajowy lub istotny oddział działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 130. 1. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji lub organ nadzoru państwa członkowskiego występuje do Funduszu z wnioskiem o przekazanie informacji istotnej dla realizacji ich zadań z zakresu przymusowej restrukturyzacji, którą Fundusz uzyskał od właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, Fundusz zwraca się do właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego o wyrażenie zgody na przekazanie takiej informacji.

2. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego nie wyraża zgody na przekazanie informacji, o której mowa w ust. 1, Fundusz może odmówić przekazania tej informacji.

3. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego wyraził uprzednią zgodę na przekazanie informacji, przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.

Art. 131. 1. W przypadku gdy podmiot dominujący z siedzibą w państwie trzecim utworzył podmioty zależne będące instytucjami lub istotne oddziały w więcej niż jednym państwie członkowskim, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich, w których podmiot z państwa trzeciego prowadzi działalność w formie istotnego oddziału, tworzą europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji, w celu realizacji zadań określonych w art. 127 ust. 2.

1a. Fundusz przewodniczy pracom europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy podmioty zależne, o których mowa w ust. 1, są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego lub Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór nad podmiotem zależnym o najwyższej sumie bilansowej ze wszystkich podmiotów zależnych z siedzibą w państwach członkowskich.

1b. Członkowie europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji uwzględniają globalną strategię przymusowej restrukturyzacji dla grupy przyjętą przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw trzecich w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 127 ust. 2 pkt 9.

2. (uchylony)

2a. W przypadku gdy:

- 1) zgodnie z globalną strategią przymusowej restrukturyzacji dla grupy podmioty zależne utworzone w państwach członkowskich lub podmiot będący unijną instytucją dominującą, unijną dominującą firmą inwestycyjną, unijną dominującą finansową spółką holdingową, unijną dominującą inwestycyjną spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, i jego podmioty zależne będące instytucjami nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji,
- 2) członkowie europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji akceptują globalną strategię przymusowej restrukturyzacji

– podmioty zależne utworzone w państwach członkowskich oraz podmiot będący unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową albo unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, na poziomie skonsolidowanym, utrzymują minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 98 ust. 2i oraz 2l.

2b. Wymóg, o którym mowa w ust. 2a, może być spełniony za pomocą zobowiązań i funduszy własnych określonych w art. 98 ust. 2l, które zostały objęte przez:

- 1) jednostkę dominującą najwyższego szczebla w rozumieniu art. 92b ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013,
- 2) podmioty zależne jednostki, o której mowa w pkt 1, z siedzibą na terytorium tego samego państwa trzeciego co ta jednostka, lub
- 3) osoby prawne inne niż podmioty określone w pkt 1 i 2, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 98 ust. 2l pkt 1 lit. a lub pkt 2 lit. b.

3. W przypadku gdy podmioty zależne są kontrolowane przez finansową spółkę holdingową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego lub inwestycyjną spółkę holdingową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego, Fundusz uzgadnia z innymi właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, który z nich ma przewodniczyć europejskiemu kolegium przymusowej restrukturyzacji.

4. Jeżeli inne kolegia lub grupy realizują te same funkcje i te same zadania oraz zapewniają taki sam udział organom, o których mowa w ust. 1, jak europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji, organy te mogą wspólnie podjąć decyzję o nieustanawianiu odrębnego europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do takich kolegiów i grup w zakresie, w jakim realizują zadania określone ustawą.

5. Do działalności europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, którego pracom przewodniczy Fundusz, przepisy ust. 1–4 oraz art. 127–130 i art. 132–134 stosuje się odpowiednio.

Art. 132. 1. Fundusz powiadamia właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy oraz pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji o spełnieniu przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu zależnego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz informuje o działaniach, jakie w jego ocenie powinny zostać podjęte wobec tego podmiotu zależnego.

3. Jeżeli, po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy uzna, że działania wskazane przez Fundusz nie spowodują spełnienia przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, Fundusz może podjąć decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4, w odniesieniu do podmiotu zależnego.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 3, Fundusz może podjąć także w przypadku, gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy nie przekazał oceny w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia albo w terminie dłuższym, uzgodnionym przez Fundusz z tym organem.

5. Jeżeli po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy uzna, że działania wskazane przez Fundusz spowodują spełnienie przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia albo w terminie dłuższym, uzgodnionym z Funduszem, przedstawia propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji.

6. W przypadku otrzymania od właściwego organu powiadomienia o spełnieniu przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego, Fundusz, po zasięgnięciu opinii członków kolegium przymusowej restrukturyzacji, ocenia, czy działania wskazane przez ten organ mogą spowodować spełnienie przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy.

7. Jeżeli Fundusz uzna, że działania wskazane przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 6, nie spowodują spełnienia przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, powiadamia o tym ten właściwy organ przymusowej restrukturyzacji.

8. Jeżeli Fundusz uzna, że działania wskazane przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 6, spowodują spełnienie przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia albo w terminie dłuższym, uzgodnionym z tym organem, przedstawia propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji.

Art. 133. 1. Schemat przymusowej restrukturyzacji:

- 1) zawiera działania określone w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że ze względu na bieżące warunki cele przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w planie;
- 2) określa działania, jakie zostaną podjęte wobec podmiotu dominującego i podmiotów zależnych;
- 3) określa sposób koordynacji działań, o których mowa w pkt 2, oraz sposób ich finansowania, z uwzględnieniem zasad podziału kosztów określonych w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji.

2. Sposób finansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określa:

- 1) wyniki oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3, wykonanego dla podmiotów grupy objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;
- 2) łączną wysokość wymagających pokrycia strat podmiotów grupy objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;
- 3) wysokość strat podmiotów grupy objętych schematem przymusowej restrukturyzacji wymagających pokrycia przez właścicieli i poszczególne klasy wierzycieli;
- 4) wysokość środków funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przekazywanych zgodnie z art. 272 ust. 3;
- 5) łączną kwotę wymaganego finansowania, jego cel i formę;
- 6) sposób podziału kwoty wymaganego finansowania na fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;
- 7) kwotę wymaganego finansowania z funduszy przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;
- 8) kwotę wymaganego finansowania, które fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji pozyskają w formie pożyczek z innych rynkowych źródeł finansowania funduszy;
- 9) terminy wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji.

3. Fundusz określa podział kwoty wymaganego finansowania na fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji na podstawie zasad określonych w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgodnią inaczej we wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 5.

4. Jeżeli grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie określa zasad podziału kwoty wymaganego finansowania na fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji, Fundusz, dokonując określenia tego podziału, uwzględnia kryteria określone w art. 82 ust. 3.

5. Schemat przymusowej restrukturyzacji jest uzgadniany przez Fundusz w formie wspólnej decyzji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji.

6. W przypadku gdy schemat przymusowej restrukturyzacji może wywołać skutki finansowe dla finansów publicznych Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz może uzgodnić taki schemat tylko w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.

7. Jeżeli zdaniem Funduszu działania określone w schemacie przymusowej restrukturyzacji przedstawionym przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy są nieadekwatne lub w ocenie Funduszu, w celu ochrony stabilności finansowej, konieczne jest podjęcie działań innych niż określone w tym schemacie, Fundusz powiadamia o tym właściwe organy przymusowej restrukturyzacji podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji wraz z uzasadnieniem.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz uwzględnia wpływ jego stanowiska na stabilność finansową państw członkowskich podmiotów objętych grupowym planem przymusowej restrukturyzacji oraz na sytuację podmiotów grupy.

9. W przypadku uzgodnienia schematu przymusowej restrukturyzacji w sposób określony w ust. 5 Fundusz podejmuje działania, w tym wydaje decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z uzgodnionym schematem.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz współpracuje z członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji w celu koordynacji działań podejmowanych wobec podmiotów grupy zagrożonych upadłością.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz niezwłocznie informuje członków kolegium przymusowej restrukturyzacji o działaniach podejmowanych w ramach przymusowej restrukturyzacji wobec zależnego podmiotu krajowego.

Art. 134. 1. W przypadku gdy w ocenie Funduszu zostały spełnione przesłanki wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec krajowego podmiotu dominującego, Fundusz powiadamia o tym Komisję Nadzoru Finansowego oraz innych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji, a także powiadamia o działaniach wobec tego podmiotu, których podjęcie uznaje za konieczne i właściwe.

2. Fundusz przedstawia propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji, jeżeli:

- 1) podjęcie działań wobec krajowego podmiotu dominującego może spowodować spełnienie przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów zależnych w państwach członkowskich;

- 2) podjęcie działań wobec krajowego podmiotu dominującego jest niewystarczające do usunięcia zagrożenia upadłością lub nie zapewnia najpełniejszej realizacji celów przymusowej restrukturyzacji;
- 3) przesłanki wszczęcia przymusowej restrukturyzacji są spełnione przynajmniej wobec jednego podmiotu zależnego w państwie członkowskim;
- 4) podjęcie działań wobec krajowego podmiotu dominującego przyniesie podmiotom zależnym korzyści uzasadniające uzgodnienie schematu przymusowej restrukturyzacji.

3. Jeżeli proponowane przez Fundusz działania nie zawierają propozycji uzgodnienia schematu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzje, w tym decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, po konsultacji z członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, Fundusz ujmując w schemacie przymusowej restrukturyzacji działania określone w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że ze względu na bieżące warunki cele przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w tym planie, z uwzględnieniem oczekiwanego wpływu tych działań na stabilność finansową państw członkowskich, w których podmioty zależne prowadzą działalność.

5. Jeżeli Fundusz przedstawił propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji, uzgodnienie tego schematu z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych objętych schematem następuje w formie wspólnej decyzji. W takim przypadku Fundusz podejmuje działania zgodnie z tym schematem.

5a. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5 z powodu braku zgody właściwego organu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz i pozostałe właściwe organy przymusowej restrukturyzacji mogą przyjąć, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, schemat przymusowej restrukturyzacji dla pozostałych podmiotów.

6. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5 i 5a, przepisy art. 133 ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 7

Wpływ przymusowej restrukturyzacji na inne postępowania

Art. 135. 1. Postępowanie egzekucyjne lub zabezpieczające skierowane do majątku podmiotu w restrukturyzacji wszczęte przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji podlega umorzeniu.

2. Umorzenie postępowania egzekucyjnego nie stoi na przeszkodzie przysądzeniu własności nieruchomości, jeżeli przybicia udzielono przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, a nabywca egzekucyjny wpłaci w terminie cenę nabycia.

3. Sumy uzyskane w umorzonym postępowaniu, a jeszcze niewydane, zwraca się do podmiotu w restrukturyzacji, chyba że zostały uzyskane ze sprzedaży składników majątkowych obciążonych rzeczowo. Umorzenie postępowania egzekucyjnego nie stoi na przeszkodzie dokonaniu podziału sum uzyskanych ze sprzedaży składników majątkowych obciążonych rzeczowo przez organ postępowania egzekucyjnego.

4. W czasie trwania przymusowej restrukturyzacji w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji niedopuszczalne jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego i postępowania zabezpieczającego.

5. Do egzekucji świadczeń alimentacyjnych oraz rent z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci oraz z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę przepisów ust. 1–4 nie stosuje się.

Art. 136. 1. Jeżeli do dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji postępowanie polubowne nie zostało wszczęte, Fundusz może odstąpić od zapisu na sąd polubowny, dokonany przez podmiot w restrukturyzacji, jeżeli dochodzenie roszczenia przed sądem polubownym utrudnia przymusową restrukturyzację.

2. Na żądanie drugiej strony złożone w formie pisemnej Fundusz w terminie 30 dni oświadczy na piśmie, czy odstępuje od zapisu na sąd polubowny. Niezłożenie w tym terminie oświadczenia przez Fundusz uważa się za odstąpienie od zapisu na sąd polubowny.

3. Druga strona może odstąpić od zapisu na sąd polubowny, gdy Fundusz mimo tego, że nie odstąpił od zapisu na sąd polubowny, odmówi udziału w kosztach postępowania przed sądem polubownym.

4. Na skutek odstąpienia zapisu na sąd polubowny traci moc.

5. Do postępowań przed sądami polubownymi stosuje się odpowiednio przepisy art. 176 § 2 oraz art. 181 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468 i 473), zwanej dalej „Kodeksem postępowania cywilnego”.

Rozdział 8

Uprawnienia Funduszu w przymusowej restrukturyzacji

Art. 137. 1. Fundusz, przed podjęciem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, zapewnia przeprowadzenie oszacowania wartości aktywów i pasywów podmiotu.

2. Oszacowania dokonuje na zlecenie Funduszu podmiot niezależny od organów publicznych, Funduszu, podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, oraz podmiotu dominującego wobec tego podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, lub innych podmiotów grupy, w skład której wchodzi podmiot, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu.

3. W przypadku gdy dokonanie oszacowania nie jest możliwe przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Fundusz albo podmiot niezależny, o którym mowa w ust. 2, wykonuje wstępne oszacowanie wartości aktywów i pasywów podmiotu.

4. Wstępne oszacowanie jest wystarczającą podstawą do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, do czasu sporządzenia oszacowania w sposób określony w ust. 2, jeżeli taka decyzja jest niezbędna do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji lub usunięcia zagrożenia upadłością.

5. W przypadku gdy oszacowanie przeprowadza się w celu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań i przedmiotem umorzenia lub konwersji zobowiązań są instrumenty pochodne, oszacowanie to jest wstępnym oszacowaniem do czasu ustalenia wyniku z tytułu rozliczenia instrumentów pochodnych.

6. Fundusz zleca oszacowanie, o którym mowa w ust. 2, niezależnie od przeprowadzenia wstępnego oszacowania.

7. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 2 i 3, może być zaskarżone tylko w skardze na decyzję o zastosowaniu instrumentu przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych.

Art. 138. 1. Oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 1, jest dokonywane w celu:

- 1) weryfikacji przesłanki zagrożenia upadłością, w szczególności wypełnienia warunków prowadzenia działalności objętej zezwoleniem Komisji Nadzoru Finansowego;
- 2) ustalenia strat podmiotu, utraty wartości praw majątkowych oraz zobowiązań podmiotu, w szczególności z tytułów, o których mowa w ust. 5;
- 3) wyboru instrumentu, który zapewni najpełniejsze osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji;
- 4) określenia kwot, o których mowa w art. 202 ust. 1, oraz kategorii funduszy własnych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji;
- 5) określenia zakresu przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań w przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych oraz wynagrodzenia z tytułu przejęcia;
- 6) określenia przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań w przypadku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa oraz oceny warunków oferowanych przez podmioty zainteresowane przejęciem.

2. Jeżeli Fundusz przeprowadził wstępne oszacowanie zgodnie z art. 137 ust. 3, celem oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2, jest ostateczne ustalenie wartości praw majątkowych oraz sprawdzenie poprawności określenia kwot, o którym mowa w art. 202 ust. 1, zakresu umorzenia lub konwersji oraz wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, ustalonych na podstawie wstępnego oszacowania w celu podjęcia decyzji w sprawie, o której mowa w ust. 3.

3. Jeżeli w oszacowaniu wartość aktywów netto jest wyższa niż wartość aktywów netto we wstępnym oszacowaniu, Fundusz może:

- 1) zmienić poziom umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań;
- 2) dokonać korekty wynagrodzenia z tytułu przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzania aktywami.

4. We wstępnym oszacowaniu uwzględnia się rezerwę na dodatkowe straty niezidentyfikowane ze względu na wymagany okres przeprowadzenia oszacowania.

5. Oszacowanie uwzględnia roszczenia, które Fundusz może zgłosić do podmiotu w restrukturyzacji z tytułu kosztów zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, środków przekazanych z funduszu wypłaty środków gwarantowanych, wsparcia udzielanego podmiotowi w restrukturyzacji i podmiotowi przejmującemu oraz wykorzystania środków publicznych.

6. Oszacowanie nie może uwzględniać udzielenia w przyszłości podmiotowi nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez Narodowy Bank Polski lub inny bank centralny na niestandardowych warunkach odnoszących się do zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

7. Oszacowanie powinno zawierać:

- 1) ocenę wartości aktywów i pasywów podmiotu;
- 2) bilans uwzględniający dokonaną ocenę oraz kwoty, o których mowa w ust. 4 i 5;
- 3) ocenę sytuacji finansowej podmiotu;
- 4) zestawienie zobowiązań bilansowych i pozabilansowych podmiotu w podziale na kategorie zaspokajania roszczeń zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe oraz oszacowanie przewidywanego poziomu zaspokojenia roszczeń, w przypadku gdyby wobec podmiotu wydane zostało postanowienie o ogłoszeniu upadłości.

8. W przypadku gdy oszacowanie przeprowadza się w celu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, oszacowanie powinno zawierać określenie wartości instrumentów własnościowych wydawanych w wyniku konwersji w celu określenia stóp konwersji.

9. Oszacowanie może zawierać ocenę wartości rynkowej aktywów i pasywów.

10. Wstępne oszacowanie powinno wskazywać wartość aktywów i pasywów oraz kwoty, o których mowa w ust. 4 i 5.

Art. 139. 1. Oszacowania w zakresie określonym w art. 138 ust. 1 pkt 1 dokonuje się na podstawie obiektywnej i realistycznej oceny aktywów i zobowiązań, z uwzględnieniem przepisów właściwych dla sporządzania sprawozdań finansowych oraz wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92–98 rozporządzenia nr 575/2013, i zasad określania kapitałów niezbędnych do pokrycia ryzyka występującego w działalności podmiotu.

2. Przeprowadzający oszacowanie może, w uzasadnionych przypadkach, przyjąć inne założenia i zastosować inne metody oszacowania niż te, które przyjmował i stosował podmiot, sporządzając sprawozdania finansowe lub wykonując obowiązki w zakresie sprawozdawczości nadzorczej, w szczególności może uwzględnić wytyczne organów nadzoru.

Art. 140. 1. Oszacowania w zakresie określonym w art. 138 ust. 1 pkt 2–6 dokonuje się na podstawie obiektywnej, realistycznej i ostrożnej oceny oczekiwanych przepływów pieniężnych z tytułu zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem planu przymusowej restrukturyzacji albo grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i schematu przymusowej restrukturyzacji, jeżeli został on opracowany.

2. Przeprowadzający oszacowanie może, po uprzedniej konsultacji z Funduszem, w przypadku gdy, ze względu na bieżące warunki, cele przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w planach, o których mowa w ust. 1, dokonać oszacowania oczekiwanych przepływów pieniężnych z tytułu instrumentów przymusowej restrukturyzacji innych niż określone w tych planach.

3. W zakresie określonym w art. 138 ust. 1 pkt 2 przeprowadzający oszacowanie uwzględnia wyniki oszacowania w oszacowaniu oczekiwanych przepływów pieniężnych.

4. Oszacowanie oczekiwanych przepływów pieniężnych jest dokonywane z zastosowaniem stóp dyskonta w celu określenia bieżącej wartości przyszłych przepływów pieniężnych.

5. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, pełniący obowiązki w roku, w którym nastąpiło wszczęcie przymusowej restrukturyzacji lub prowadzono oszacowanie, oraz w okresie 3 lat poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, oraz kluczowy biegły rewident przeprowadzający badanie lub przegląd sprawozdania finansowego w roku, w którym nastąpiło wszczęcie przymusowej restrukturyzacji lub rozpoczęcie oszacowania, oraz w okresie 3 lat obrotowych poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, są obowiązani udzielać informacji Funduszowi oraz podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie. W przypadku gdy rozpoczęcie oszacowania nastąpiło w roku poprzedzającym rok wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, okres 3 lat obrotowych poprzedzających wszczęcie przymusowej restrukturyzacji liczony jest do dnia rozpoczęcia oszacowania.

Art. 141. 1. Fundusz może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji na wybrany dzień. Zamknięcie ksiąg rachunkowych może być dokonane również na dzień poprzedzający dzień wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.

2. Dzień, na który dokonuje się zamknięcia ksiąg rachunkowych, jest dniem bilansowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522). Sprawozdanie finansowe sporządzone na ten dzień nie jest rocznym sprawozdaniem finansowym w rozumieniu tej ustawy.

3. Zyski lub straty, ustalone na podstawie sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 2, mogą podlegać odpowiednio podziałowi lub pokryciu.

Art. 142. 1. Fundusz może zawiesić prawo do realizacji zabezpieczeń z majątku podmiotu w restrukturyzacji, jednak na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu tego prawa.

2. Fundusz nie może zawiesić prawa do realizacji zabezpieczenia przez:

- 1) podmiot będący podmiotem prowadzącym lub uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku, na rzecz którego zostało ustanowione zabezpieczenie w związku z uczestnictwem w tym systemie;
 - 1a) CCP;
 - 2) Narodowy Bank Polski, bank centralny innego państwa członkowskiego w rozumieniu przepisów ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejski Bank Centralny, z tytułu ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia operacji z tymi bankami.
3. Fundusz, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego.
4. Fundusz dąży do zapewnienia jednakowych zasad zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń podmiotów grupy, wobec których są podejmowane działania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 143. 1. Fundusz może zawiesić prawo jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji, jednak na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu tego prawa.

2. Fundusz może zawiesić także prawo jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji, jednak na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu prawa wypowiedzenia albo odstąpienia, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) wykonanie zobowiązań z takiej umowy jest zabezpieczone przez podmiot w restrukturyzacji;
- 2) umowne przesłanki wypowiedzenia albo odstąpienia odnoszą się wyłącznie do sytuacji finansowej podmiotu w restrukturyzacji;
- 3) w przypadku przeniesienia:
 - a) prawa majątkowe i zobowiązania podmiotu zależnego związane z umową zostaną przejęte przez podmiot przejmujący albo
 - b) Fundusz zapewni w inny sposób odpowiednie zabezpieczenie wykonania zobowiązań z umowy.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli strona umowy zostanie powiadomiona przez Fundusz, że prawa lub obowiązki wynikające z umowy nie podlegają przeniesieniu do instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu trzeciego albo nie będą podlegać umorzeniu lub konwersji.

4. Strona umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji nie może wypowiedzieć umowy ani odstąpić od niej z powodu wszczęcia przymusowej restrukturyzacji lub wykonywania przez Fundusz wobec podmiotu w restrukturyzacji uprawnień wynikających z ustawy, jeżeli są spełniane świadczenia główne wynikające z umowy oraz są wykonywane zobowiązania umowne w zakresie ustanowienia zabezpieczenia.

5. Jeżeli prawa i zobowiązania z tytułu umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji zostały przeniesione do instytucji pomostowej lub podmiotu trzeciego, strona takiej umowy może wypowiedzieć umowę albo odstąpić od niej wyłącznie w przypadku, gdy po przeniesieniu są spełnione przesłanki wszczęcia postępowania sądowego mającego na celu dochodzenie roszczenia z umowy.

6. Strona umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji nie może wypowiedzieć umowy ani odstąpić od niej, w przypadku gdy zobowiązania z tytułu umowy podlegają umorzeniu lub konwersji zobowiązań.

7. Fundusz nie może zawiesić prawa do wypowiedzenia w odniesieniu do umowy o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku, a także umów zawartych w związku z uczestnictwem w takim systemie, przysługującego podmiotowi prowadzącemu ten system, uczestnikowi tego systemu, CCP, Narodowemu Bankowi Polskiemu lub bankowi centralnemu państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.

Art. 144. 1. Fundusz może zawiesić wykonanie wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji decyzji Funduszu o zawieszeniu wykonania zobowiązań.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w stosunku do zobowiązań:

- 1) wobec deponentów – z tytułu środków gwarantowanych;
- 2) wobec inwestorów – z tytułu środków objętych ochroną w ramach systemu rekompensat;

- 3) z tytułu uczestnictwa w systemie płatności lub systemie rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu przepisów ustawy o ostateczności rozrachunku, w tym wobec podmiotu prowadzącego ten system;
- 4) wobec CCP;
- 5) wobec Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego innego państwa członkowskiego w rozumieniu przepisów ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskiego Banku Centralnego.

3. Fundusz, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego.

4. W przypadku gdy termin wykonania zobowiązania przypada w okresie zawieszenia, zobowiązanie staje się wymagalne w dniu roboczym następującym po okresie zawieszenia.

5. W przypadku gdy wykonanie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji z umowy lub innego stosunku prawnego zostało zawieszona na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, wykonanie zobowiązania z tej umowy lub z tego stosunku prawnego przez pozostałe strony ulega zawieszeniu na taki sam okres.

Art. 144a. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zawiesić wykonanie przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) podmiot jest zagrożony upadłością;
- 2) w odniesieniu do podmiotu nie jest możliwe podjęcie działań, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 2, które pozwoliłyby na usunięcie zagrożenia upadłością;
- 3) zawieszenie jest konieczne w celu uniknięcia pogorszenia sytuacji finansowej podmiotu;
- 4) zawieszenie jest konieczne w celu:
 - a) ustalenia przesłanek, o których mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3, lub
 - b) określenia działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji lub zapewnienia skuteczności stosowania jednego lub większej liczby instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie wydaje opinię, o której mowa w ust. 1.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zobowiązań podmiotu wobec:

- 1) systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku, w tym wobec podmiotu prowadzącego ten system;
- 2) CCP;
- 3) Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego innego państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskiego Banku Centralnego.

4. Fundusz może zawiesić wykonanie przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym decyzja Funduszu o zawieszeniu została zamieszczona na stronie internetowej.

5. Fundusz, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego, w szczególności ocenia adekwatność objęcia zawieszeniem środków objętych ochroną gwarancyjną, w tym środków gwarantowanych należących do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Fundusz uwzględnia także odrębne przepisy, w szczególności dotyczące uprawnień nadzorczych i sądowych, służące zapewnieniu ochrony praw wierzycieli i ich równego traktowania na wypadek likwidacji podmiotu zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe w związku z brakiem spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3. Przepisy art. 135 ust. 4, art. 156 i art. 157 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku zawieszenia wykonania zobowiązań podmiotu do płatności lub dostawy wynikających z umowy lub innego stosunku prawnego, na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, zawieszeniu na taki sam okres ulega wykonanie zobowiązań do płatności lub dostawy pozostałych stron umowy lub innego stosunku prawnego.

7. W przypadku gdy termin wykonania zobowiązania przypada w okresie zawieszenia, zobowiązanie staje się wymagalne w dniu roboczym następującym po okresie zawieszenia.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz niezwłocznie przekazuje decyzję podmiotowi zagrożonemu upadłością. Przed podjęciem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji Fundusz niezwłocznie informuje o decyzji Komisję Nadzoru Finansowego oraz podmioty, o których mowa w art. 101 ust. 6.

9. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje Funduszowi niezależnie od przewidzianych w odrębnych przepisach uprawnień do zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy.

10. Fundusz może, w okresie zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy, zawiesić:

- 1) realizację zabezpieczeń z majątku podmiotu na okres zawieszenia wykonania przez podmiot zobowiązań do płatności lub dostawy;
- 2) uprawnienie do jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem na okres, o którym mowa w art. 143 ust. 1.

11. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 10, Fundusz podejmie decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, przepisów art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i art. 144 ust. 1 nie stosuje się do zawieszania przez Fundusz praw w sposób określony w tych przepisach.

12. Fundusz niezwłocznie doręcza decyzję, o której mowa w ust. 1, podmiotowi, któremu zostało zawieszona wykonanie zobowiązań do płatności lub dostawy.

Art. 144b. 1. W umowie finansowej, której jedną ze stron jest podmiot, a prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, zawiera się zastrzeżenie, zgodnie z którym Funduszowi przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 142–144a, a przepisy art. 156 stosuje się do stron tej umowy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do umów finansowych:

- 1) w przypadku których Funduszowi przysługiwałyby uprawnienia, o których mowa w art. 142–144a lub do których miałyby zastosowanie przepisy art. 156, jeżeli prawem właściwym byłoby prawo państwa członkowskiego;
- 2) na podstawie których powstają zobowiązania podmiotu, w tym zobowiązania pozabilansowe i warunkowe wynikające z umów finansowych.

3.³⁰⁾ Krajowy podmiot dominujący posiadający podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa trzeciego zapewnia, że w umowach finansowych, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, zawieranych przez jego podmiot zależny, znajduje się zastrzeżenie, że wykonanie przez Fundusz uprawnień, o których mowa w art. 142–144a, nie może stanowić powodu rozwiązania tych umów przed terminem, zawieszenia ich wykonania lub ich zmiany, skorzystania z klauzuli kompensacyjnej lub prawa do potrącenia, lub prowadzenia egzekucji zabezpieczeń wierzytelności.

4. Przepis ust. 3 stosuje się w przypadku, gdy podmiotem zależnym z siedzibą na terytorium państwa trzeciego jest:

- 1) instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) firma inwestycyjna w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013 lub podmiot, który byłby taką firmą inwestycyjną, gdyby miał siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 3) instytucja finansowa.

5. Zarząd Funduszu może, na wniosek krajowego podmiotu dominującego, w drodze uchwały, mając na uwadze ograniczony wpływ na ocenę wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, zwolnić ten podmiot z obowiązku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli krajowy podmiot dominujący oraz podmiot zależny z siedzibą na terytorium państwa trzeciego będący stroną umowy finansowej uznają, że jego wykonanie nie jest możliwe ze względu na przepisy państwa trzeciego, którym podlega umowa. Wniosek krajowego podmiotu dominującego zawiera uzasadnienie. Fundusz może żądać przedstawienia przez wnioskodawcę opinii prawnej.

6. Niezamieszczenie w umowie finansowej, o której mowa w ust. 1 lub 3, zastrzeżeń umownych określonych w ust. 1 pozostaje bez wpływu na możliwość stosowania przez Fundusz uprawnień, o których mowa w art. 142–144a, oraz stosowania do stron tej umowy przepisów art. 156.

Art. 145. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 142 ust. 1, art. 143 ust. 1 i 2, art. 144 ust. 1 oraz art. 144a ust. 1, przepisów art. 4 i art. 8–10 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 294) nie stosuje się.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zabezpieczeń, o których mowa w art. 142 ust. 2.

Art. 146. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot należący do grupy podmiotu w restrukturyzacji do świadczenia usług w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji, prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi albo wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi albo wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji przez podmiot, na który są przenoszone, w szczególności jeżeli świadczyły one takie usługi na rzecz podmiotu w restrukturyzacji przed dniem wszczęcia przymusowej restrukturyzacji. Okres świadczenia usług nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2. Usługi, o których mowa w ust. 1, podmioty grupy są obowiązane świadczyć na dotychczasowych warunkach umownych, a w przypadku gdy podmioty te nie zawierały umów z podmiotem w restrukturyzacji w zakresie tych usług – na przeciwnych warunkach rynkowych, na podstawie umowy zawartej z podmiotem, na rzecz którego są świadczone usługi.

3. Usługi, o których mowa w ust. 1, nie mogą obejmować wsparcia finansowego.

Art. 147. Fundusz może, w drodze decyzji, pozbawić właścicieli podmiotu w restrukturyzacji praw poboru akcji lub praw do objęcia innych instrumentów udziałowych.

Art. 147a. Fundusz może zawiesić, do dnia zakończenia przymusowej restrukturyzacji, zwrot wpłat dokonanych przez właścicieli podmiotu w restrukturyzacji na udziały podmiotu w restrukturyzacji będącego spółdzielnią.

Art. 148. Fundusz może wystąpić z wnioskiem do spółki prowadzącej rynek regulowany lub firmy inwestycyjnej organizującej alternatywny system obrotu, o której mowa w art. 78 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi:

- 1) o wykluczenie instrumentów finansowych z obrotu zorganizowanego w rozumieniu przepisów tej ustawy, w szczególności w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań;
- 2) o zawieszenie obrotu instrumentami finansowymi, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

Art. 149. 1. Fundusz może powierzyć innemu bankowi wykonywanie czynności banku w restrukturyzacji, o których mowa w art. 5 i art. 6 ustawy – Prawo bankowe. Przepisów art. 6a ust. 2, ust. 3 pkt 2 i ust. 4–8 oraz art. 6c–6d ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

2. Fundusz może, w drodze umowy zawartej na piśmie, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie w imieniu i na rzecz banku w restrukturyzacji pośrednictwa w zakresie czynności wymienionych w art. 5 i art. 6 ustawy – Prawo bankowe i czynności faktycznych związanych z działalnością bankową. Przepisów art. 6a ust. 2, ust. 3 pkt 2 i ust. 4–8 oraz art. 6c–6d ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

3. Fundusz może powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną w restrukturyzacji, w tym z prowadzoną przez nią działalnością maklerską. Przepisów art. 81a ust. 2 pkt 1, *art. 81b ust. 1 pkt 6–10 i ust. 2³¹⁾*, art. 81d oraz *art. 81g ust. 2–5³²⁾* ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

4. Fundusz niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o zawarciu umów, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 150. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym dokonać rozliczenia umowy, przeniesienia praw lub zobowiązań z umowy na osobę trzecią lub wstąpić w miejsce strony umowy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do umów:

- 1) o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku;
- 2) zawieranych w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku;
- 3) związanych z udzieleniem gwarancji Skarbu Państwa, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 776);
- 4) zawartych z Narodowym Bankiem Polskim, bankiem centralnym innego państwa członkowskiego w rozumieniu przepisów ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejskim Bankiem Centralnym.

Art. 151. 1. W przypadku gdy Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu, prawa majątkowe lub zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej powinny być przeniesione w całości lub zmienione albo podlegać wypowiedzeniu tak, aby nie ograniczyć ich celu lub praw stron czynności prawnej oraz aby zachować:

- 1) stopień zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z ustanowionych zabezpieczeń, w szczególności nie dokonywać:
 - a) przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania zobowiązania lub pożytków z praw, które stanowią zabezpieczenie wykonania zobowiązania bez przeniesienia tego zobowiązania,
 - b) przeniesienia pożytków z zabezpieczenia bez przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania,

³¹⁾ Uchylony przez art. 1 pkt 58 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 685), która weszła w życie z dniem 21 kwietnia 2018 r.

³²⁾ Uchylony przez art. 1 pkt 62 ustawy, o której mowa w odnośniku 31.

- c) przeniesienia zobowiązania bez przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania lub pożytków z praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania,
 - d) zmian warunków umów zabezpieczenia, które prowadzą do utraty lub ograniczenia praw do realizacji zabezpieczenia;
- 2) możliwość potrącenia lub kompensaty.
2. Przepisy ust. 1 stosuje się do:
- 1) umów i porozumień:
 - a) o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych,
 - b) o ustanowienie zabezpieczenia, innych niż określone w lit. a,
 - c) zawierających prawo stron do potrącenia lub umów zawierających klauzulę kompensacyjną, w tym przewidujących, na wypadek naruszenia warunków umowy lub innego zdarzenia, natychmiastowe potrącenie lub kompensację wierzytelności stron,
 - d) zabezpieczenia wierzytelności,
 - e) z przyrzeczeniem odkupu,
 - f) finansowania strukturalnego, w szczególności sekurytyzacji;
 - 2) listów zastawnych lub innych zabezpieczonych instrumentów.

Art. 152. Fundusz może, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępu deponentów do środków gwarantowanych, w szczególności:

- 1) dokonać przeniesienia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych bez przeniesienia powiązanych z nimi praw majątkowych lub zobowiązań;
- 2) przenieść prawa majątkowe lub zobowiązania, zmienić warunki lub dokonać rozliczenia umowy bez odpowiednich czynności przeniesienia lub zmiany powiązanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych.

Rozdział 9

Administrator

Art. 153. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, ustanowić administratora podmiotu w restrukturyzacji.

1a. Administratorem może być osoba, która posiada odpowiednie kwalifikacje, umiejętności i wiedzę do wykonywania powierzonych jej funkcji, w szczególności czynności, o których mowa w art. 154 ust. 1.

2. Fundusz zamieszcza informację o ustanowieniu administratora na swojej stronie internetowej.

3. Fundusz przekazuje, w formie pisemnej lub z wykorzystaniem technik informatycznych, Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu i podmiotowi w restrukturyzacji informację o ustanowieniu administratora.

4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji zamieszczają na stronach internetowych informację o ustanowieniu administratora niezwłocznie po jej otrzymaniu od Funduszu.

5. Administratorowi przysługują uprawnienia Funduszu, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1. Fundusz może w decyzji o ustanowieniu administratora ograniczyć zakres przysługujących mu uprawnień.

6. Administrator wykonuje uprawnienia, o których mowa w ust. 5, pod nadzorem Funduszu.

7. W decyzji o ustanowieniu administratora Fundusz określa sposób wykonywania nadzoru, czynności administratora, które wymagają uprzedniej zgody Funduszu, oraz zakres i częstotliwość informowania Funduszu o sytuacji finansowej podmiotu w restrukturyzacji oraz podejmowanych działaniach.

8. Fundusz ustanawia administratora na okres do roku. W przypadkach uzasadnionych realizacją celów przymusowej restrukturyzacji, Fundusz może przedłużyć ten okres do 2 lat.

9. Fundusz może odwołać administratora w każdym czasie.

10. W decyzji o ustanowieniu administratora Fundusz może określić, które koszty związane z wykonywaniem funkcji administratora będą stanowić koszty przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając sytuację finansową podmiotu w restrukturyzacji.

11. Fundusz może w każdym czasie zmienić decyzję o ustanowieniu administratora.

Art. 154. 1. Administrator podejmuje czynności niezbędne do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66, zgodnie z decyzjami Funduszu. Czynności obejmują w szczególności podwyższenie kapitału, zmianę struktury własnościowej podmiotu w restrukturyzacji lub jego przejście przez inny stabilny finansowo i organizacyjnie podmiot, z wykorzystaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1.

2. Czynności wynikające z uprawnień, o których mowa w ust. 1, mają pierwszeństwo przed czynnościami wynikającymi z wykonywania obowiązków należących do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji wynikających ze statutu, umowy spółki, regulacji wewnętrznych podmiotu w restrukturyzacji lub odrębnych przepisów.

3. Administrator przedstawia Funduszowi informację, o której mowa w art. 153 ust. 7, w terminach określonych w decyzji o jego ustanowieniu, w szczególności na dzień powołania i odwołania z funkcji.

Art. 154a. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, ustanowić zastępcę administratora podmiotu w restrukturyzacji. Przepisy art. 153 ust. 1a–11 stosuje się odpowiednio.

2. Zastępcy administratora przysługują wskazane w decyzji o jego ustanowieniu uprawnienia określone w art. 154 ust. 1 i 2. Przepis art. 154 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 10

Zawieszenie działalności podmiotu w restrukturyzacji

Art. 155. 1. Jeżeli jest to niezbędne do zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, Fundusz może wydać decyzję o zawieszeniu działalności banku w restrukturyzacji, kasy w restrukturyzacji lub o zawieszeniu wykonywania w całości lub w części działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną w restrukturyzacji.

2. Przepisy art. 159 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe, art. 74l ust. 3 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 167 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.

Rozdział 11

Skutki zawieszenia wykonania zobowiązań i przymusowej restrukturyzacji dla zobowiązań podmiotu lub podmiotu w restrukturyzacji

Art. 156. 1.³³⁾ Podjęcia przez Fundusz czynności, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, art. 72 ust. 5, art. 80 ust. 3 i art. 95 ust. 1, 6 i 6a, wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, powołania zarządu podmiotu w restrukturyzacji lub pełnomocników, o których mowa w art. 114 ust. 1, zawieszenia wykonania zobowiązań, o którym mowa w art. 144a ust. 1, oraz decyzji podejmowanych przez Fundusz w ramach przymusowej restrukturyzacji, a także skutków wystąpienia tych zdarzeń w odniesieniu do umów zawartych przez podmiot lub podmiot w restrukturyzacji, nie uznaje się za podstawę realizacji zabezpieczenia w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych ani za ogłoszenie upadłości w rozumieniu art. 1 pkt 14 ustawy o ostateczności rozrachunku, jeżeli nadal są wypełniane istotne zobowiązania podmiotu lub podmiotu w restrukturyzacji wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zobowiązania do zapewnienia zabezpieczenia, z zastrzeżeniem art. 142, art. 144, art. 161 i art. 213.

2. Jeżeli istotne postanowienia umowy, w szczególności w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia, są wykonywane przez podmiot, podmiot w restrukturyzacji lub podmioty grupy, której częścią jest ten podmiot lub ten podmiot w restrukturyzacji, wystąpienie zdarzeń, o których mowa w ust. 1, lub ich skutków nie stanowi dla drugiej strony takiej umowy podstawy do:³⁴⁾

- 1) wypowiedzenia, odstąpienia, wstrzymania wykonania lub dokonania zmiany umowy oraz dokonania potrącenia lub kompensaty w przypadku umów zawartych przez podmiot lub podmiot w restrukturyzacji, a także umów zawartych:
 - a) przez podmiot zależny od podmiotu lub podmiotu w restrukturyzacji, w przypadku gdy podmiot lub podmiot w restrukturyzacji zabezpiecza wykonanie zobowiązań z tytułu umowy,
 - b) przez podmiot grupy, jeżeli istotne postanowienia umowy odnoszą się do niewykonania zobowiązań przez inny podmiot grupy;
- 2) wykonywania praw wynikających z zabezpieczenia wykonania zobowiązań z tych umów, w tym postanowień dotyczących niewykonania zobowiązań przez inny podmiot grupy;
- 3) ograniczania lub żądania ograniczenia praw podmiotu lub podmiotu w restrukturyzacji, lub podmiotów grupy wynikających z umów, w tym postanowień umowy dotyczących niewykonania zobowiązań, przez inny podmiot grupy.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

³⁴⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

3. Postanowienia umowne sprzeczne z ust. 2 są nieważne.

4.³⁵⁾ Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają prawa do podjęcia działania, o którym mowa w ust. 2, jeżeli realizacja tego prawa następuje z przyczyn innych niż w związku z wystąpieniem zdarzeń, o których mowa w ust. 1, lub ich skutków.

5. Przepisy ust. 1 i 2 uznaje się za przepisy wymuszające swoje zastosowanie w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz. Urz. UE L 177 z 04.07.2008, str. 6).

Art. 157. 1. Postanowienia umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, uniemożliwiające osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji w całości lub w części, są bezskuteczne w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji.

2. Postanowienia umowy zastrzegające zmianę lub rozwiązanie stosunku prawnego w przypadku prowadzenia przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu w restrukturyzacji są nieważne.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do postanowień umownych, które przyznają stronie prawo do rozwiązania lub zmiany stosunku prawnego w związku z innym zdarzeniem niż wszczęcie przymusowej restrukturyzacji, podjęcie przez Fundusz decyzji w ramach przymusowej restrukturyzacji lub skutek takiej decyzji.

Art. 158. 1. Fundusz może rozwiązać, bez zachowania terminu wypowiedzenia i bez odszkodowania umowy:

- 1) zlecenia lub komisju, w których podmiot w restrukturyzacji był przyjmującym zlecenie lub komisantem;
- 2) agencyjne, w których podmiot w restrukturyzacji był agentem;
- 3) użyczenia;
- 4) pożyczki lub kredytu, jeżeli przedmiot pożyczki lub kredytu nie został oddany do dyspozycji pożyczkobiorcy lub kredytobiorcy;
- 5) o udostępnienie skrytek sejfowych lub umowy przechowania;
- 6) rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych, o prowadzenie rachunku zbiorczego lub umowy ubezpieczenia majątkowego;
- 7) leasingu, w których podmiot w restrukturyzacji jest korzystającym z rzeczy;
- 8) najmu lub dzierżawy nieruchomości, jeżeli przedmiot umowy nie został wydany.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do umów zawartych przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji.

3. Wypowiedzenie może nastąpić także w przypadku, gdy wypowiedzenie umowy przez podmiot w restrukturyzacji byłoby niedopuszczalne.

Art. 159. 1. W przypadku gdy wykonanie umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości utrudnia realizację celów przymusowej restrukturyzacji albo czynsz najmu lub dzierżawy odbiega od przeciętnych wysokości czynszu najmu lub dzierżawy nieruchomości tego samego rodzaju, Fundusz może, niezależnie od terminów wypowiedzenia zastrzeżonych w umowie, rozwiązać umowę najmu lub dzierżawy nieruchomości podmiotu w restrukturyzacji z zachowaniem 3-miesięcznego terminu wypowiedzenia, jeżeli przedmiot najmu lub dzierżawy został wydany.

2. Fundusz może wypowiedzieć umowę najmu lub dzierżawy nieruchomości wydanej podmiotowi w restrukturyzacji z zachowaniem 6-miesięcznego terminu wypowiedzenia, jeżeli umowa dotyczy nieruchomości, w której było prowadzone przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji, a w pozostałych przypadkach – z zachowaniem terminu ustawowego, chyba że terminy wypowiedzenia przewidziane w umowie są krótsze.

3. Wypowiedzenie może nastąpić także w przypadku, gdy wypowiedzenie umowy przez podmiot w restrukturyzacji byłoby niedopuszczalne.

4. Rozwiązanie umowy nie może nastąpić przed upływem terminu, za który zapłacono czynsz z góry. Fundusz może wypowiedzieć umowę najmu lub dzierżawy przed tym terminem, jeżeli dalsze trwanie umowy utrudniałoby prowadzenie przymusowej restrukturyzacji, w szczególności gdy prowadzi do zwiększenia kosztów przymusowej restrukturyzacji.

5. Wierzytelność z tytułu poniesionej szkody za wypowiedzenie dokonane przed terminem może być dochodzona przeciwko podmiotowi w restrukturyzacji, jednak za okres nie dłuższy niż 2 lata, w postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym podmiotu rezydualnego, a w przypadku, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3, art. 188 ust. 1 pkt 1 i art. 201 ust. 1 pkt 1 – zgodnie z art. 242 ust. 1.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 9 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 160. 1.³⁶⁾ W przymusowej restrukturyzacji prowadzonej wobec banku zrzeszającego Fundusz może, z zachowaniem 3-miesięcznego terminu wypowiedzenia, wypowiedzieć umowę zrzeszenia, umowę systemu ochrony instytucjonalnej i umowę o współdziałaniu, o których mowa w przepisach ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

2. Z dniem upływu okresu wypowiedzenia umowy zrzeszenia rada zrzeszenia rozwiązuje się.

3.³⁷⁾ W przymusowej restrukturyzacji prowadzonej wobec zrzeszonego banku spółdzielczego Fundusz może wypowiedzieć, bez zachowania terminu wypowiedzenia, umowę zrzeszenia, umowę systemu ochrony instytucjonalnej i umowę o współdziałaniu, o których mowa w przepisach ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

4.³⁸⁾ W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, nie stosuje się przepisów art. 16 ust. 4, 4a i 4aa, art. 22b ust. 2, art. 22c, art. 22j oraz art. 22l ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

Art. 161. Fundusz może, w drodze decyzji, dokonać zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i wykonania innych zobowiązań, o których mowa w art. 206 ust. 1, w tym przedłużyć termin wykupu lub zapłaty lub zawiesić spłatę zgodnie z art. 144 i art. 213.

Art. 162. 1. Wydanie decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji nie ma wpływu na zawarte z podmiotem w restrukturyzacji umowy rachunku bankowego oraz umowy, na podstawie których prowadzone są dla tego podmiotu rachunki papierów wartościowych, rachunki zbiorcze lub rachunki pieniężne, jeżeli podmiot w restrukturyzacji wykonuje istotne zobowiązania wynikające z takich umów.

2. W trakcie przymusowej restrukturyzacji wynajmujący lub wdzierżawiający nie może wypowiedzieć umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości, w których jest prowadzone przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji, o ile podmiot w restrukturyzacji wywiązuje się z zobowiązań określonych w umowie.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do umów leasingu, ubezpieczeń majątkowych, umów poręczeń i gwarancji bankowych oraz akredytyw, a także umów obejmujących licencje udzielone podmiotowi w restrukturyzacji.

Art. 163. 1. Jeżeli do dnia doręczenia decyzji Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4, zobowiązanie z umowy wzajemnej nie zostało wykonane w całości lub w części, Fundusz może wykonać to zobowiązanie i żądać od drugiej strony spełnienia świadczenia wzajemnego albo od umowy odstąpić ze skutkiem na dzień wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.

2. Na żądanie drugiej strony złożone w formie pisemnej z datą pewną, Fundusz, w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, oświadcza na piśmie, czy od umowy odstępuje czy też żąda jej wykonania. Niezłożenie w tym terminie oświadczenia uważa się za odstąpienie od umowy.

3. Druga strona, która ma obowiązek spełnić świadczenie jako pierwsza, może wstrzymać się ze spełnieniem świadczenia do czasu spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wzajemnego.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do umów, których przedmiotem są terminowe operacje finansowe, pożyczki instrumentów finansowych lub sprzedaż instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu.

5. Jeżeli w dniu wszczęcia przymusowej restrukturyzacji podmiot w restrukturyzacji był stroną umowy innej niż umowa wzajemna, Fundusz może od umowy odstąpić, chyba że ustawa przewiduje inny skutek.

Rozdział 12

Bezskuteczność czynności wobec podmiotu w restrukturyzacji

Art. 164. Właściciele, wierzyciele lub inne osoby, których dotyczy przeniesienie praw udziałowych, przedsiębiorstwa, praw majątkowych lub zobowiązań, nie mogą zaskarżyć decyzji w przedmiocie tego przeniesienia w sposób inny niż określony w art. 11 ust. 6, w szczególności na mocy przepisów prawa państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, w którym prawa udziałowe, przedsiębiorstwo, prawa majątkowe lub zobowiązania się znajdują lub którego prawu podlegają.

Art. 165. Z zastrzeżeniem art. 151 oraz art. 156 ust. 2 i 3, nie mogą być umorzone przez potrącenie wierzytelności wobec podmiotu w restrukturyzacji z zobowiązaniami będącymi przedmiotem przeniesienia do instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu trzeciego.

³⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 331), która weszła w życie z dniem 28 marca 2026 r.

³⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 6 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 36.

³⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 6 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 36.

Art. 166. 1. Bezszyteczne w stosunku do majątku podmiotu w restrukturyzacji są czynności prawne dokonane przez podmiot w ciągu roku przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, którymi rozporządził on swoim majątkiem, jeżeli zostały dokonane nieodpłatnie albo odpłatnie, a wartość świadczenia podmiotu przewyższa w rażąym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez podmiot lub świadczenia zastrzeżonego dla podmiotu lub dla osoby trzeciej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ugody sądowej, uznania powództwa i zrzeczenia się roszczenia.

3. Bezszyteczne są zabezpieczenia i zapłata długu niewymagalnego, dokonane przez podmiot w terminie 6 miesięcy przed dniem wszczęcia wobec niego przymusowej restrukturyzacji. Jednak ten, kto otrzymał zapłatę lub zabezpieczenie, może w drodze powództwa żądać uznania tych czynności za skuteczne, jeżeli w czasie ich dokonania nie wiedział o zagrożeniu upadłością podmiotu.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do zabezpieczeń ustanowionych przed dniem wszczęcia przymusowej restrukturyzacji w związku z terminowymi operacjami finansowymi, pożyczkami instrumentów finansowych lub sprzedażą instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu zawieranymi w wykonaniu umowy ramowej na podstawie umów szczegółowych, jeżeli umowa ramowa zastrzega, że poszczególne umowy szczegółowe, których przedmiotem są terminowe operacje finansowe, pożyczki instrumentów finansowych lub sprzedaż instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, będą zawierane w wykonaniu umowy ramowej oraz że rozwiązanie umowy ramowej powoduje rozwiązanie umów szczegółowych zawartych w wykonaniu tej umowy.

Art. 167. 1. Bezszyteczne są czynności prawne odpłatne dokonane przez podmiot w terminie 6 miesięcy przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji z:

- 1) jego właścicielami, ich reprezentantami lub ich małżonkami,
- 2) jego reprezentantami lub ich małżonkami,
- 3) podmiotem dominującym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy – Prawo bankowe, podmiotem zależnym, podmiotem powiązonym przez pozostawanie z podmiotem w relacjach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14–16 ustawy – Prawo bankowe, lub pozostawanie z podmiotem w tej samej grupie,
- 4) właścicielami, reprezentantami lub ich małżonkami, którzy pozostają w takiej relacji z podmiotem, o którym mowa w pkt 3

– jeżeli w wyniku tej czynności doszło do pokrzywdzenia podmiotu, wobec którego Fundusz wydał decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.

2. (uchylony)

3. Bezszyteczny jest przelew wierzytelności przyszłej, jeżeli wierzytelność ta powstanie po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.

4. W przypadku gdy umowa przelewu wierzytelności została zawarta w formie pisemnej z datą pewną nie później niż 6 miesięcy przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 168. 1. Bezszyteczne są obciążenia majątku hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub hipoteką morską, jeżeli podmiot nie był dłużnikiem osobistym zabezpieczonego wierzyciela, a obciążenie to zostało ustanowione w ciągu roku przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji i w związku z jego ustanowieniem podmiot nie otrzymał żadnego świadczenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli zabezpieczenie rzeczowe ustanowione zostało w zamian za świadczenie, które jest niewspółmiernie niskie do wartości udzielanego zabezpieczenia.

3. Bez względu na wysokość świadczenia otrzymanego przez podmiot, bezszyteczne są obciążenia, o których mowa w ust. 1 i 2, jeżeli obciążenia te zabezpieczają zobowiązania osób lub podmiotów, o których mowa w art. 167 ust. 1.

Art. 169. W przypadkach, o których mowa w art. 166–168, przepisów art. 4 i art. 8–10 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych nie stosuje się.

Art. 170. 1. Bezszyteczna jest umowa przeniesienia własności rzeczy, wierzytelności lub innego prawa majątkowego podmiotu zawarta w celu zabezpieczenia wierzytelności, jeżeli nie została zawarta w formie pisemnej z datą pewną.

2. Umowa ustanawiająca zabezpieczenie finansowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych dla swojej skuteczności wobec podmiotu w restrukturyzacji nie wymaga zachowania formy pisemnej z datą pewną.

Art. 171. 1. Jeżeli wynagrodzenie za pracę reprezentanta podmiotu, pracownika podmiotu wykonującego zadania w zakresie zarządu przedsiębiorstwem lub wynagrodzenie osoby świadczącej usługi związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem podmiotu określone w umowie o pracę, umowie o świadczenie usług lub uchwale organu podmiotu zawartej lub podjętej przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji jest rażąco wyższe od przeciętnego wynagrodzenia za tego rodzaju pracę lub usługi i nie jest uzasadnione nakładem pracy, wynagrodzenie lub jego część przypadające za okres przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, nie dłuższej jednak niż 6 miesięcy przed dniem doręczenia decyzji Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 4, podlegają zwrotowi, a w przypadku gdy nie zostały wypłacone, roszczenie o ich wypłatę jest bezskuteczne w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do świadczeń przysługujących w związku z rozwiązaniem stosunku pracy albo umowy o świadczenie usług związanych z zarządzaniem przedsiębiorstwem podmiotu.

Art. 172. 1. W sprawach nieuregulowanych w art. 166–171 do zaskarżenia czynności prawnych podmiotu w restrukturyzacji dokonanych przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji z pokrzywdzeniem wierzycieli stosuje się odpowiednio przepisy księgi trzeciej tytułu X ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, 1172 i 1508 oraz z 2026 r. poz. 184 i 507).

2. Do wytoczenia powództwa uprawniony jest wyłącznie Fundusz. Fundusz może przystąpić do sprawy w toku.

Art. 173. 1. Nie można żądać uznania czynności za bezskuteczną po upływie 2 lat od wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, chyba że uprawnienie to wygasło wcześniej.

2. Jeżeli czynność podmiotu jest bezskuteczna z mocy prawa lub została uznana za bezskuteczną w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji, to co wskutek tej czynności ubyło z majątku podmiotu w restrukturyzacji lub do niego nie weszło, podlega przekazaniu do podmiotu w restrukturyzacji, a w przypadku gdy przekazanie w naturze jest niemożliwe, do podmiotu w restrukturyzacji powinna być wpłacona równowartość w pieniądzu. Do chwili przekazania przedmiotu świadczenia podmiotowi w restrukturyzacji świadczenie wzajemne nie podlega zwrotowi.

Rozdział 13

Przejęcie przedsiębiorstwa

Art. 174. 1. Fundusz może wydać decyzję o przejęciu przez podmiot przejmujący, bez konieczności uzyskania zgody właścicieli, dłużników lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji:

- 1) przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji;
- 3) praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji.

2. Podmiotem przejmującym może być więcej niż jeden podmiot. Fundusz może podjąć decyzję o przejęciu w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 2, pod warunkiem posiadania lub uzyskania przez podmiot przejmujący uprawnienia do prowadzenia działalności niezbędnej do kontynuowania przejmowanej działalności.

3. Jeżeli do uzyskania uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, konieczne jest uzyskanie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wniosek o udzielenie zezwolenia w terminach, które nie opóźnią procesu przejęcia w stopniu ograniczającym lub uniemożliwiającym osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji.

3a. W przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w ust. 3, może dotyczyć prowadzenia przez podmiot przejmujący działalności jako bank.

3b. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 3a, odpowiednio stosuje się przepisy ustawy – Prawo bankowe dotyczące tworzenia i organizacji banków w formie spółki akcyjnej oraz przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczące uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, wniosek o udzielenie zezwolenia składa podmiot przejmujący, za pośrednictwem Funduszu. Do wniosku załącza się również:

- 1) zobowiązania dotyczące tworzonego banku lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania, o których mowa w art. 30 ust. 1b ustawy – Prawo bankowe, złożone przez pierwotny oraz bezpośredni podmiot dominujący podmiotu przejmującego;
- 2) zobowiązanie podmiotu przejmującego do prowadzenia działalności bankowej z wykorzystaniem regulacji i procedur podmiotu w restrukturyzacji i uprzedniego zawiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego o ewentualnych odstępstwach od tej zasady i ewentualnych zwolnieniach pracowników zaangażowanych w proces świadczenia działalności bankowej.

3d. W przypadku udzielenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 3a, do rozpoczęcia działalności przez bank przepisów art. 36 ust. 1–3 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

3e. Podmiot przejmujący rozpoczyna działalność jako bank z chwilą przeniesienia do niego, na podstawie decyzji Funduszu, przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji.

3f. Decyzja Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w ust. 3a, może określać termin, do którego ma nastąpić przejście przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

4. Fundusz może, za zgodą podmiotu przejmującego, wydać decyzję o zwrotnym przeniesieniu przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych, wybranych zobowiązań lub praw udziałowych przejętych przez podmiot przejmujący do podmiotu w restrukturyzacji lub pierwotnych uprawnionych z praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji.

5. Podmiot przejmujący jest zobowiązany zapłacić wynagrodzenie za przejmowane przedsiębiorstwo, prawa majątkowe lub prawa udziałowe. Zapłata może nastąpić w szczególności przez przejście zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji odpowiadających wartości przejmowanych: przedsiębiorstwa, praw majątkowych, praw udziałowych lub przez rozliczenie pieniężne.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Fundusz zawiadamia o wydaniu decyzji Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy dla podmiotu w restrukturyzacji.

7. Doręczenie decyzji albo zawiadomienie o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stanowią dokonanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej oraz w art. 106 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 175. 1. W przypadku wydania przez Fundusz decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję w przedmiocie sprzeciwu podmiotowi przejmującemu, o którym mowa w art. 25h ust. 1 ustawy – Prawo bankowe albo w art. 106h ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia wraz z wymaganymi informacjami i dokumentami, a w przypadku zgłoszenia sprzeciwu powiadamia Fundusz na piśmie.

2. W przypadku stwierdzenia braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję, o której mowa w art. 25h ust. 4 ustawy – Prawo bankowe albo art. 106h ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Komisja Nadzoru Finansowego może, przed upływem 10. dnia roboczego terminu na wydanie decyzji, na piśmie zobowiązać podmiot składający zawiadomienie do przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania. W tym przypadku termin, o którym mowa w ust. 1, podlega wydłużeniu o 14 dni roboczych.

4. W przypadku zgłoszenia przez Komisję Nadzoru Finansowego sprzeciwu Fundusz może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi zbycie praw udziałowych w wyznaczonym terminie, z uwzględnieniem sytuacji w sektorze finansowym i na rynku kapitałowym.

5. Do dnia doręczenia decyzji Komisji Nadzoru Finansowego lub zbycia praw udziałowych wykonywanie prawa głosu wynikającego z praw udziałowych przez podmiot przejmujący zostaje zawieszona. W okresie zawieszenia Fundusz może wykonywać prawo głosu wynikające z tych praw.

5a. W przypadku zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy, zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia członków w celu odwołania dotychczasowej rady nadzorczej i powołania nowej rady nadzorczej oraz powołania przez radę nadzorczą zarządu podmiotu w restrukturyzacji przepisy art. 216 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

6. Jeżeli prawa udziałowe nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek Funduszu albo z urzędu, nałożyć na podmiot przejmujący karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

7. Zastosowanie instrumentu przejścia przedsiębiorstwa poprzedza konsultacja z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie wpływu przejścia na stan konkurencji. Przepisu art. 13 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 1714) nie stosuje się.

8. (uchylony)

9. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 6, stanowi dochód budżetu państwa.

10. Egzekucja należności wynikających z kary pieniężnej, o której mowa w ust. 6, następuje na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 175a. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3, uprawnienia Funduszu określone w art. 113 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 1e wygasają z dniem określonym w tej decyzji.

Art. 176. 1. Z dniem określonym w decyzji Funduszu, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2, podmiot przejmujący wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i zobowiązań, również w postępowaniach sądowych i administracyjnych.

2. W przypadku gdy podmiot przejmujący nie spełnia warunków uczestnictwa w rynku regulowanym lub w innym zorganizowanym systemie obrotu instrumentami finansowymi, w systemie płatności, w systemie rozrachunku lub w systemie rekompensat, którego uczestnikiem był podmiot w restrukturyzacji, a uczestnictwo podmiotu przejmującego w takim systemie jest niezbędne dla kontynuowania przejętej przez niego działalności podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz może określić w drodze decyzji termin, nie dłuższy niż 24 miesiące, w którym podmiot przejmujący nie może zostać wykluczony z uczestnictwa w takim systemie z powodu niespełniania tych warunków, o ile wykonuje on istotne zobowiązania wynikające z uczestnictwa, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnia wymagane w danym systemie zabezpieczenia. Termin ten może zostać przedłużony przez Fundusz na wniosek podmiotu przejmującego.

3. Podmiot przejmujący nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji, także powstałe po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.

4. W zakresie określonym w decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2, na podmiot przejmujący przechodzą z dniem wskazanym w tej decyzji zezwolenia, koncesje i ulgi, które zostały przyznane podmiotowi w restrukturyzacji na podstawie przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z jego utworzeniem lub działalnością, o ile odrębne przepisy lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej.

5. Ujawnienie w księgach wieczystych lub innych rejestrach przejęcia przez podmiot przejmujący przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji, lub jego praw majątkowych, ujawnionych w tych księgach lub rejestrach, następuje na jego wniosek, na podstawie decyzji Funduszu, o której mowa w art. 174 ust. 1.

Art. 177. 1. W przypadku gdy przedmiotem przejęcia są wyemitowane przez podmiot w restrukturyzacji zdematerializowane prawa udziałowe, o których mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, podmiot prowadzący rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których są zapisane te prawa, po otrzymaniu od Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej informacji o decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3, dokonuje ich blokady na tych rachunkach od dnia otrzymania informacji do dnia realizacji dyspozycji złożonej przez podmiot prowadzący działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będący uczestnikiem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej, za pośrednictwem którego dokonuje się przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych (podmiot pośredniczący).

2. Podmiot pośredniczący składa w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej dyspozycje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, zgodne co do formy, zakresu oraz sposobu i terminu ich składania z wymogami wynikającymi z umowy o uczestnictwo tego podmiotu w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej.

3. W dniu realizacji dyspozycji Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, jeżeli w terminie umożliwiającym przeprowadzenie takiego rozrachunku w dniu realizacji dyspozycji rozrachunek ma nastąpić w zamian za zapłatę wynagrodzenia, o którym mowa w art. 174 ust. 5, co najmniej w części mającej postać:

- 1) pieniężną, a Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna otrzymał od Funduszu informację o wysokości wynagrodzenia należnej za przejęcie każdego zdematerializowanego prawa udziałowego, lub
- 2) niepieniężną, a Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna otrzymał od Funduszu potwierdzenie zapłaty tego wynagrodzenia.

4. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych praw na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego w zamian za zapłatę wynagrodzenia, o którym mowa w art. 174 ust. 5, o ile ma ono postać pieniężną.

5. (uchylony)

5a. W przypadku gdy przedmiotem przejęcia są prawa udziałowe wyemitowane przez podmiot w restrukturyzacji i zarejestrowane w rejestrze akcjonariuszy, podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy po otrzymaniu od Funduszu informacji o decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3, dokonuje ich blokady w rejestrze akcjonariuszy od dnia otrzymania decyzji do dnia realizacji dyspozycji wpisu podmiotu przejmującego jako uprawnionego z tych praw udziałowych.

5b. Podmiot przejmujący składa do podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy podmiotu w restrukturyzacji dyspozycję wpisu swoich danych jako uprawnionego z wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji praw udziałowych.

5c. Przeniesienie praw udziałowych, o których mowa w ust. 5a, następuje przez dokonanie wpisu do rejestru akcjonariuszy danych podmiotu przejmującego jako akcjonariusza podmiotu w restrukturyzacji lub uprawnionego z innych praw udziałowych, w zamian za zapłatę wynagrodzenia, o którym mowa w art. 174 ust. 5, o ile ma ono postać pieniężną.

6. Fundusz dokonuje przeniesienia praw udziałowych na podmiot przejmujący prawa udziałowe.

Art. 178. 1. Fundusz dokonuje wyboru podmiotu przejmującego w sposób zapewniający:

- 1) otwartość;
- 2) transparentność;
- 3) równe traktowanie potencjalnych podmiotów przejmujących;
- 4) brak konfliktu interesów;
- 5) szybkość postępowania;
- 6) wybór podmiotu oferującego najkorzystniejsze z punktu widzenia celów przymusowej restrukturyzacji warunki przejęcia w danych warunkach rynkowych.

2. Nie narusza wymogów określonych w ust. 1 skierowanie zapytania o ofertę do wybranych podmiotów, które ze względu na zakres i skalę prowadzonej działalności oraz dokonywaną przez Fundusz lub Komisję Nadzoru Finansowego ocenę bezpieczeństwa i stabilności prowadzonej przez nie działalności, z dużym prawdopodobieństwem mogłyby dokonać przejęcia działalności podmiotu w restrukturyzacji, realizując cele przymusowej restrukturyzacji.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 1, Fundusz uwzględnia w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:

- 1) zakresu przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) zapłaty poprzez przejęcie zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na przejmowanych rachunkach deponentów podmiotu w restrukturyzacji;
- 3) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;
- 4) terminu przejęcia;
- 5) możliwości przejęcia i kontynuacji przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienia bezpieczeństwa przejmowanych środków gwarantowanych i środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie przejmującym.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 2, Fundusz uwzględnia w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:

- 1) zakresu przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na przejmowanych rachunkach deponentów podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za przejmowane prawa majątkowe i zobowiązania oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;
- 3) terminu przejęcia;
- 4) możliwości przejęcia i kontynuacji działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienia bezpieczeństwa przejmowanych środków gwarantowanych i środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie przejmującym.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3, Fundusz uwzględnia w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:

- 1) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;
- 2) terminu przejęcia;
- 3) możliwości wsparcia płynnościowego i kapitałowego podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienia bezpieczeństwa środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie w restrukturyzacji.

6. Fundusz może odstąpić od wymogów określonych w ust. 1, jeżeli ich spełnienie utrudniałoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów przymusowej restrukturyzacji, a także jeżeli uzna to za konieczne w celu zapobieżenia zagrożeniu stabilności finansowej przez sytuację podmiotu w restrukturyzacji i zmniejszeniu skuteczności instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa dla uniknięcia znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej.

7. Podanie do wiadomości publicznej informacji o poszukiwaniu ofert na przejęcie przedsiębiorstwa, które w innych przypadkach byłoby wymagane zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 596/2014, może zostać opóźnione zgodnie z art. 17 ust. 4 lub 5 tego rozporządzenia.

Art. 179. 1. Fundusz może przekazać podmiotowi przejmującemu, a w przypadku przejęcia praw udziałowych – podmiotowi w restrukturyzacji lub podmiotowi przejmującemu, środki z funduszu gwarancyjnego banków albo z funduszu gwarancyjnego kas do wysokości różnicy:

- 1) między wartością przejmowanych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji a wartością przejmowanego przedsiębiorstwa albo przejmowanych praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji – w przypadku przejęcia przedsiębiorstwa na podstawie art. 174 ust. 1 pkt 1 i 2 albo przejęcia praw majątkowych na podstawie art. 174 ust. 1 pkt 2;
- 2) między wartością zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji a wartością przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji – w przypadku przejęcia praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji na podstawie art. 174 ust. 1 pkt 3.

2. Wysokość środków przekazanych zgodnie z ust. 1 nie może być wyższa niż różnica między wartością zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji z tytułu środków gwarantowanych na dzień wszczęcia przymusowej restrukturyzacji a wartością przewidywanych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1, kwot zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, w przypadku gdyby na dzień wydania decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 180. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji, których prawa majątkowe lub zobowiązania nie zostały przejęte w wyniku decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 1, nie przysługują roszczenia do podmiotu przejmującego, jego składników majątkowych i członków jego organów.

Rozdział 14

Tworzenie instytucji pomostowej

Art. 181. 1. Fundusz może utworzyć instytucję pomostową w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki akcyjnej.

2. W celu utworzenia instytucji pomostowej Fundusz może nabyć akcje lub udziały banku prowadzącego działalność w formie spółki akcyjnej albo firmy inwestycyjnej, w liczbie zapewniającej uzyskanie statusu podmiotu dominującego. Przepisów art. 25–25r ustawy – Prawo bankowe, art. 106–108 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 73 ustawy o ofercie publicznej nie stosuje się.

3. Przedsiębiorstwo instytucji pomostowej, jej akcje albo udziały powinny być zbyte w okresie 2 lat od dnia rozpoczęcia działalności, o której mowa w art. 188 ust. 1. Fundusz może przedłużyć ten termin, na jej wniosek lub z urzędu, o rok, w przypadku gdy jest to konieczne w celu:

- 1) zbycia akcji albo udziałów instytucji pomostowej;
- 2) zbycia przedsiębiorstwa instytucji pomostowej lub jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań;
- 3) likwidacji instytucji pomostowej;
- 4) zapewnienia kontynuacji świadczenia istotnych usług finansowych.

4. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, Fundusz uwzględnia ocenę warunków rynkowych i prognozę ich zmiany. Termin może być ponownie przedłużony.

5. Działalność instytucji pomostowej podlega nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego w zakresie i na zasadach określonych w ustawie – Prawo bankowe albo ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

6. Do utworzenia i działalności instytucji pomostowej przepisów art. 36 ust. 2 i 4, art. 38, art. 141m–142a, art. 144–147, art. 153–157f oraz art. 158 ust. 4, 5 i 7 ustawy – Prawo bankowe, przepisów art. 84 ust. 1a, art. 89 ust. 1 *pkt 1*³⁹⁾, art. 110zc–110zdz oraz art. 167 ust. 1 *pkt 4*⁴⁰⁾ ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 129 ust. 3 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1891) nie stosuje się. Z wnioskiem o wydanie zezwolenia przez Komisję Nadzoru Finansowego na rozpoczęcie działalności przez instytucję pomostową występuje Fundusz.

³⁹⁾ Uchylony przez art. 17 pkt 47 lit. a tiret pierwsze ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 1723), która weszła w życie z dniem 29 września 2023 r.

⁴⁰⁾ Uchylony przez art. 17 pkt 83 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 39.

6a. Instytucja pomostowa będąca bankiem, do której na podstawie decyzji Funduszu przeniesiono przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem zrzeszającym, staje się bankiem zrzeszającym dla banków spółdzielczych zrzeszonych w podmiocie w restrukturyzacji. Wymogów, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, dotyczących tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze oraz posiadania kapitału założycielskiego wynoszącego co najmniej czterokrotność kwoty określonej w art. 32 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub dwukrotność tej kwoty w przypadku banku, którego działalność ogranicza się wyłącznie do świadczenia usług na rzecz zrzeszonych banków, a także wymogu posiadania lub nabycia przez zrzeszone banki spółdzielcze co najmniej jednej akcji banku zrzeszającego, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, nie stosuje się.

7. Ujawnienie informacji objętych odpowiednio tajemnicą bankową, o której mowa w art. 104 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, albo tajemnicą zawodową, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jest dopuszczalne, jeżeli jest to niezbędne do zawarcia i wykonania umów w zakresie zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań. W tych samych granicach jest dopuszczalne ujawnienie informacji poufnej, o której mowa w art. 15⁴¹⁾ ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2026 r. poz. 85).

8. Z chwilą zbycia wszystkich akcji albo udziałów instytucji pomostowej lub utraty statusu podmiotu dominującego przez Fundusz, do jej działalności nie stosuje się przepisów ustawy.

Art. 182. 1. Fundusz wnosi kapitał założycielski instytucji pomostowej z funduszy przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz pokrywa z funduszy przymusowej restrukturyzacji w niezbędnym zakresie koszty działalności instytucji pomostowej, jeżeli nie osiąga ona wystarczających przychodów z zarządzania lub nie zarządza żadnymi przeniesionymi prawami majątkowymi.

Art. 183. W przypadku instytucji pomostowej będącej bankiem wnoszony przez Fundusz kapitał założycielski instytucji pomostowej nie może być niższy od równowartości w złotych 1 000 000 euro przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wydania zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej.

Art. 184. 1. Instytucja pomostowa jest obowiązana utrzymywać sumę funduszy własnych na poziomie nienizszym niż wyższa z następujących wartości:

- 1) wartość wynikająca ze spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) oszacowana przez instytucję pomostową kwota, niezbędna do pokrycia zidentyfikowanych, istotnych rodzajów ryzyka występujących w jej działalności oraz zmian otoczenia gospodarczego, uwzględniająca przewidywany poziom ryzyka.

2. Jeżeli instytucja pomostowa posiada jedynie akcje lub udziały w podmiocie w restrukturyzacji, podmiot ten jest obowiązany do utrzymywania sumy funduszy własnych, o której mowa w ust. 1. Komisja Nadzoru Finansowego może zezwolić podmiotowi w restrukturyzacji, na jego wniosek, na niespełnianie tych wymogów. Przepisy art. 185 stosuje się odpowiednio.

Art. 185. 1. W przypadku gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek Funduszu, może udzielić zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej mimo niespełnienia wymogów określonych w przepisach rozporządzenia nr 575/2013, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

1a. W przypadku udzielenia zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej pomimo niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1, do rozpoczęcia działalności przez instytucję pomostową będącą bankiem przepisów art. 36 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

2. W postępowaniu o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących utworzenia banku w formie spółki akcyjnej oraz przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczących uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

3. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego określa, na wniosek Funduszu, okres i zakres wyłączenia stosowania wobec instytucji pomostowej wymogów określonych w przepisach rozporządzenia nr 575/2013, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

4. Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia jego otrzymania.

⁴¹⁾ Uchylony przez art. 1 pkt 19 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 724), która weszła w życie z dniem 6 maja 2017 r.

5. Do zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 34 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe albo przepisy art. 84 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.

6. Okres, o którym mowa w ust. 3, nie może być dłuższy niż 3 lata od dnia utworzenia instytucji pomostowej.

Art. 186. Po upływie okresu, o którym mowa w art. 185 ust. 3, jednak niedłużej niż po upływie roku od dnia rozpoczęcia działalności, o której mowa w art. 188 ust. 1, przez instytucję pomostową utworzoną na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 185 ust. 1, do instytucji tej mają zastosowanie wymogi określone w przepisach rozporządzenia nr 575/2013, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

Art. 187. 1. W przypadku gdy Fundusz nie jest jedynym akcjonariuszem albo współnikiem instytucji pomostowej, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 3 i art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, przysługują mu wyłączne uprawnienia w zakresie:

- 1) zatwierdzania statutu albo umowy spółki;
- 2) wyboru albo zatwierdzenia członków organów instytucji pomostowej;
- 3) określenia zasad wynagradzania członków organów instytucji pomostowej;
- 4) zatwierdzania strategii i profilu ryzyka instytucji pomostowej.

2. Statut instytucji pomostowej określa szczegółowe zasady i tryb wykonywania uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4.

3. Zmiana statutu albo umowy spółki wymaga pisemnego zatwierdzenia przez Fundusz.

4. W okresie prowadzenia działalności przez instytucję pomostową uprawnienia walnego zgromadzenia akcjonariuszy albo zgromadzenia współników wykonuje Fundusz.

5. Pozostałym akcjonariuszom albo współnikom instytucji pomostowej nie przysługują roszczenia odszkodowawcze wobec instytucji pomostowej ani Funduszu z tytułu ograniczeń, o których mowa w ust. 1 i 3. Nie mogą oni również wytaczać powództwa o uchylenie uchwały, o którym mowa w art. 249 i art. 422 Kodeksu spółek handlowych, powództwa o stwierdzenie nieważności, o którym mowa w art. 252 i art. 425 Kodeksu spółek handlowych, oraz powództwa o naprawienie szkody wyrządzonej spółce, o których mowa w art. 295 i art. 486 Kodeksu spółek handlowych. Przepisu art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

Rozdział 15

Działalność instytucji pomostowej

Art. 188. 1. Instytucja pomostowa rozpoczyna działalność z chwilą przeniesienia do niej, na podstawie decyzji Funduszu:

- 1) praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji;
- 2) przedsiębiorstwa;
- 3) wybranych praw majątkowych lub zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji.

2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, przeniesienia przedsiębiorstwa lub wybranych praw majątkowych lub zobowiązań, które były przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, z instytucji pomostowej odpowiednio do pierwotnych posiadaczy praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji albo podmiotu w restrukturyzacji, jeżeli wystąpi jedna z następujących okoliczności:

- 1) taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu albo
- 2) nie należą one do kategorii praw udziałowych, praw majątkowych lub zobowiązań określonych w decyzji o przeniesieniu lub nie spełniają warunków przeniesienia określonych w tej decyzji.

3. Szczegółowe warunki i tryb przeniesienia oraz zwrotnego przeniesienia określa decyzja Funduszu.

4. Wartość przenoszonych zobowiązań nie może przekraczać łącznej wartości przenoszonych praw majątkowych oraz przekazanych do instytucji pomostowej praw majątkowych lub środków pochodzących z innych źródeł.

5. Fundusz może przekazać instytucji pomostowej, a w przypadku przeniesienia praw udziałowych – podmiotowi w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, środki z funduszu gwarancyjnego banków albo z funduszu gwarancyjnego kas do wysokości różnicy:

- 1) między wartością przenoszonych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji a wartością przenoszonego przedsiębiorstwa albo przenoszonych praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji – w przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa lub jego części na podstawie ust. 1 pkt 2 i 3 albo przeniesienia praw majątkowych na podstawie ust. 1 pkt 3;
- 2) między wartością zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji a wartością przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji – w przypadku przeniesienia praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji na podstawie ust. 1 pkt 1.

5a. Wysokość środków przekazanych zgodnie z ust. 5 nie może być wyższa niż różnica między wartością zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji z tytułu środków gwarantowanych na dzień wszczęcia przymusowej restrukturyzacji a wartością przewidywanych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1, kwot zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, w przypadku gdyby na dzień wydania decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji.

6. W przypadku przeniesienia i zwrotnego przeniesienia praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji przepisu art. 73 ustawy o ofercie publicznej nie stosuje się.

7. Instytucja pomostowa, w przypadku rozpoczęcia działalności, może powierzyć bankowi, przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5 i art. 6 ustawy – Prawo bankowe. Przepisy art. 149 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku przejęcia akcji banku zrzeszającego przez instytucję pomostową przepisu art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się.

9. Instytucja pomostowa może obejmować prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 189. Fundusz może przenieść do instytucji pomostowej prawa udziałowe w jednym lub w kilku podmiotach w restrukturyzacji, lub przedsiębiorstwo albo wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania z więcej niż jednego podmiotu w restrukturyzacji. W takim przypadku instytucja pomostowa jest obowiązana zarządzać majątkiem przeniesionym z każdego podmiotu w restrukturyzacji oddzielnie albo prowadzić ewidencję działalności w sposób umożliwiający wydzielenie ich majątku i zobowiązań oraz wyników zarządzania nimi.

Art. 190. Jeżeli ustalona zgodnie z art. 137 ust. 2 i 3 wartość przenoszonych praw majątkowych przekracza wartość przenoszonych zobowiązań, przeniesienie następuje za wynagrodzeniem, w wysokości różnicy wartości przenoszonych praw majątkowych nad wartością przenoszonych zobowiązań.

Art. 191. 1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art. 188 ust. 1 pkt 2 i 3, instytucja pomostowa wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i zobowiązań, w tym do postępowań sądowych.

2. Instytucja pomostowa nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji, także powstałe po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.

3. Na instytucję pomostową, z dniem określonym w decyzji Funduszu, przechodzą zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane podmiotowi w restrukturyzacji na podstawie przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z jego utworzeniem lub działalnością, o ile odrębne przepisy lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej.

4. Ujawnienie w księgach wieczystych lub innych rejestrach przejścia na instytucję pomostową praw ujawnionych w tych księgach lub innych rejestrach następuje na jej wniosek, na podstawie decyzji Funduszu, o której mowa w art. 188 ust. 1.

5. W przypadku gdy instytucja pomostowa nie spełnia warunków uczestnictwa w rynku regulowanym lub w innym zorganizowanym systemie obrotu instrumentami finansowymi, w systemie płatności, w systemie rozrachunku lub w systemie rekompensat, którego uczestnikiem był podmiot w restrukturyzacji, a uczestnictwo instytucji pomostowej w takim systemie jest niezbędne dla kontynuowania przejętej przez nią działalności podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz może określić, w drodze decyzji, termin, nie dłuższy niż 24 miesiące, w którym instytucja pomostowa nie może zostać wykluczona z uczestnictwa w takim systemie z powodu niespełniania tych warunków, o ile wykonuje ona istotne zobowiązania wynikające z uczestnictwa, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnia wymagane w danym systemie zabezpieczenia. Termin ten może zostać przedłużony przez Fundusz na wniosek instytucji pomostowej.

6. W przypadku przeniesienia do instytucji pomostowej praw udziałowych, w tym wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji, przepisów art. 25–25s ustawy – Prawo bankowe i art. 106–106n ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

7. W postępowaniach dotyczących przeniesionego przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań, wszczętych przez podmiot w restrukturyzacji i niezakończonych przed dniem doręczenia decyzji, o której mowa w art. 188 ust. 1 pkt 2 i 3, ostateczną decyzją administracyjną, postanowieniem albo orzeczeniem, w miejsce podmiotu w restrukturyzacji wstępuje instytucja pomostowa, z dniem doręczenia jej tej decyzji.

Art. 192. 1. Przeniesienie nie wymaga uzyskania zgody właścicieli, dłużników ani wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji.

2. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji, których prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione do instytucji pomostowej, nie przysługują roszczenia do instytucji pomostowej, jej majątku ani członków jej organów.

Art. 193. 1. Fundusz zbywa prawa udziałowe w instytucji pomostowej na zasadach określonych w art. 178.

2. Instytucja pomostowa zbywa swoje:

- 1) przedsiębiorstwo lub
- 2) wybrane albo wszystkie prawa majątkowe, lub
- 3) wybrane albo wszystkie zobowiązania

– na zasadach określonych w art. 178.

3. Zbycie, o którym mowa w ust. 2, nie wymaga zgody wierzycieli oraz dłużników instytucji pomostowej.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, a także w przypadku zbycia praw udziałowych w instytucji pomostowej przez akcjonariusza albo współnika innego niż Fundusz nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego.

Art. 193a. 1. W przypadku zbycia praw udziałowych w instytucji pomostowej, do której w przymusowej restrukturyzacji przeniesiono przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji, przy pomocy którego wykonuje się czynności banku zrzeszającego na rzecz banków spółdzielczych, wymogów, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, dotyczących tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze oraz posiadania kapitału założycielskiego wynoszącego co najmniej czterokrotność kwoty określonej w art. 32 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub dwukrotność tej kwoty w przypadku banku, którego działalność ogranicza się wyłącznie do świadczenia usług na rzecz zrzeszonych banków, nie stosuje się.

2. Przez okres 5 lat od dnia zbycia praw udziałowych, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 16 ust. 1 zdanie drugie i trzecie oraz art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się.

3. Przez okres 5 lat od dnia zbycia przez instytucję pomostową praw udziałowych w banku zrzeszającym w restrukturyzacji przepisów art. 16 ust. 1 zdanie drugie i trzecie oraz art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się.

Art. 193b. W przypadkach, o których mowa w art. 193a ust. 1 i 3, podmiot, który nabył prawa udziałowe, zapewnia wykonywanie czynności banku zrzeszającego przez okres niekrótszy niż 5 lat od dnia nabycia tych praw.

Art. 194. 1. Pracownicy Funduszu lub osoby przez niego wskazane mogą uczestniczyć w wykonywaniu czynności kontrolnych w instytucji pomostowej podejmowanych przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 133 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe lub art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222, z 2025 r. poz. 146 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 340).

2. Zakres czynności kontrolnych, do których są uprawnieni pracownicy Funduszu lub osoby przez niego wskazane, określa Komisja Nadzoru Finansowego w uchwale, na wniosek Funduszu.

Rozdział 16

Zakończenie działalności instytucji pomostowej

Art. 195. Zakończenie działalności instytucji pomostowej następuje z dniem:

- 1) otwarcia likwidacji;
- 2) zbycia przedsiębiorstwa instytucji pomostowej lub wszystkich praw majątkowych związanych z prowadzeniem działalności i przejściem przez osobę trzecią wszystkich zobowiązań innych niż zobowiązania wobec Funduszu.

Art. 196. 1. Fundusz wydaje decyzję o likwidacji instytucji pomostowej, jeżeli upłynął okres, o którym mowa w art. 181 ust. 3, i nie zostały zbyte lub przeniesione wszystkie prawa majątkowe związane z prowadzeniem działalności. Przepisu art. 156a ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 189, Fundusz wydaje decyzję o ograniczeniu działalności instytucji pomostowej w zakresie, w jakim został spełniony warunek, o którym mowa w ust. 1. Przepisy art. 197 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o uchylenie zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej. Przepisu art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie obowiązku uzyskania zgody strony nie stosuje się.

4. W przypadku instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o uchylenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Przepisu art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie obowiązku uzyskania zgody strony nie stosuje się.

5. Fundusz może podjąć decyzję o likwidacji instytucji pomostowej, w przypadku gdy większość praw majątkowych i zobowiązań związanych z wykonywaniem działalności została zbyta lub przeniesiona.

6. W przypadku zbycia lub przeniesienia wszystkich praw majątkowych instytucji pomostowej Fundusz może dokonać obniżenia funduszy własnych instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej do poziomu określonego w art. 183.

Art. 197. 1. Zarząd nad majątkiem likwidowanej instytucji pomostowej obejmuje powołany przez Fundusz likwidator, na którego przechodzą uprawnienia zastrzeżone w ustawie i statucie albo umowie spółki dla organów instytucji pomostowej.

2. Likwidator reprezentuje instytucję pomostową.

3. Z dniem przejścia zarządu majątkiem likwidowanej instytucji pomostowej przez likwidatora:

- 1) zarząd instytucji pomostowej i rada nadzorcza ulegają rozwiązaniu, a mandaty ich członków wygasają;
- 2) ustanowione prokury i pełnomocnictwa wygasają.

4. Do likwidacji instytucji pomostowej stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych, z tym że:

- 1) w okresie likwidacji nie wypłaca się dywidendy ani oprocentowania udziałów;
- 2) bilans otwarcia likwidacji, program likwidacji oraz rachunek przeprowadzonej likwidacji podlegają zatwierdzeniu przez Fundusz;
- 3) przepisów art. 474 § 1 Kodeksu spółek handlowych nie stosuje się;
- 4) likwidator, nierzadziej niż raz na miesiąc, składa Funduszowi sprawozdania z przebiegu likwidacji.

5. Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego o przebiegu likwidacji w okresach kwartalnych.

Art. 198. 1. Po zakończeniu likwidacji likwidator sporządza sprawozdanie likwidacyjne i składa je Funduszowi, Komisji Nadzoru Finansowego oraz sądowi rejestrowemu wraz z wnioskiem o wykreślenie instytucji pomostowej z rejestru.

2. Sprawozdanie likwidacyjne zatwierdza Fundusz.

Art. 199. Fundusz może odwołać likwidatora w przypadku, gdy prowadzi on likwidację w sposób zagrażający realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.

Art. 200. 1. Jeżeli według bilansu sporządzonego na koniec okresu sprawozdawczego aktywa instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej nie wystarczają na zaspokojenie jej zobowiązań lub jeżeli z powodów związanych bezpośrednio z sytuacją finansową instytucji pomostowej nie reguluje ona swoich zobowiązań wobec deponentów w zakresie wypłaty środków objętych ochroną gwarancyjną, zarząd instytucji pomostowej lub likwidator powiadamiają niezwłocznie Fundusz.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz występuje z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o zawieszenie działalności instytucji pomostowej i wystąpienie do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie jej upadłości. Przepisy art. 158 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

3. Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o uchylenie zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej także w przypadku, gdy wystąpiły okoliczności grożące niewypłacalnością lub obniżeniem sumy funduszy własnych w stopniu powodującym niespełnienie wymagań dotyczących utworzenia instytucji pomostowej. Przepisu art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie uzyskania zgody strony nie stosuje się.

Rozdział 17

Umorzenie lub konwersja zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji

Art. 201. 1. Fundusz może, bez zgody właścicieli oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji, dokonać:

- 1) umorzenia lub konwersji zobowiązań w celu dokapitalizowania podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych do instytucji pomostowej w celu wyposażenia jej w fundusze własne;
- 3) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych w ramach instrumentu wydzielenia praw majątkowych;
- 4) umorzenia lub konwersji zobowiązań w ramach instrumentu przejścia przedsiębiorstwa.

2. Umorzenie lub konwersja zobowiązań w celu dokapitalizowania podmiotu w restrukturyzacji jest dopuszczalna, w przypadku gdy w jej wyniku podmiot w restrukturyzacji spełni określone odrębnymi przepisami warunki prowadzenia działalności oraz istnieją uzasadnione przesłanki, że w wyniku restrukturyzacji, o której mowa w art. 214, osiągnie długoterminową stabilność finansową.

3. Dokonanie przez Fundusz umorzenia lub konwersji zobowiązań, o których mowa w ust. 1, może prowadzić do zmiany formy prawnej podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 202. 1. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań Fundusz, na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3, ustala wielkość strat do pokrycia i kwotę, o jaką powinny wzrosnąć fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, aby spełnić warunki określone w art. 201 ust. 2, lub kwotę niezbędną do zapewnienia funduszy własnych instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami.

2. Dokonując ustalenia wysokości niezbędnych funduszy własnych, Fundusz uwzględnia przewidywane potrzeby kapitałowe podmiotu w restrukturyzacji, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami w okresie co najmniej 12 miesięcy.

3. Jeżeli ustalenia zostały dokonane na podstawie wstępnego oszacowania, a w wyniku oszacowania końcowego wielkość strat do pokrycia jest inna niż określona we wstępnym oszacowaniu, Fundusz dokonuje ich ponownego ustalenia.

4. Fundusz może przekazać podmiotowi w restrukturyzacji środki z funduszu gwarancyjnego banków albo z funduszu gwarancyjnego kas, w przypadku gdy pokrycie straty podmiotu w restrukturyzacji, wynikającej z oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1, wymagałoby umorzenia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych do wysokości niezbędnej do pokrycia kwoty straty podmiotu w restrukturyzacji.

5. Wysokość środków przekazanych zgodnie z ust. 4 nie może być wyższa niż różnica między wartością zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji z tytułu środków gwarantowanych na dzień wszczęcia przymusowej restrukturyzacji a wartością przewidywanych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1, kwot zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, w przypadku gdyby na dzień decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 203. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 72 przed lub równocześnie z dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań.

Art. 204. 1.⁴²⁾ Wierzyciele, których wierzytelności podlegają konwersji, obejmują prawa udziałowe w liczbie wynikającej z wartości konwertowanych wierzytelności oraz wartości nominalnej lub ceny emisyjnej ustalonej w decyzji o zastawieniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Wartość tych praw jest ustalana przez Fundusz w sposób umożliwiający pokrycie strat oraz wzrost funduszy własnych podmiotu w restrukturyzacji zgodnie z art. 202 ust. 1.

2.⁴³⁾ W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz stosuje stopę konwersji wierzytelności zapewniającą, że wierzyciele nie poniosą strat większych niż te, które ponieśliby w postępowaniu upadłościowym.

Art. 205. 1. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji wyemitował instrumenty finansowe, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych w przypadku zdarzenia powiązanego z sytuacją finansową, wypłacalnością, pozycją kapitałową lub poziomem funduszy własnych, zobowiązanie takie umarza się lub konwertuje zgodnie z warunkami emisji, przed dokonaniem umorzenia lub konwersji pozostałych zobowiązań, o których mowa w art. 209 ust. 3 pkt 3.

2. Instrumenty, których warunki emisji przewidywały ich umorzenie lub konwersję na kapitał w przypadku pogorszenia się sytuacji podmiotu, podlegają umorzeniu lub konwersji w pierwszej kolejności.

3. Wobec praw udziałowych powstałych w wyniku konwersji oraz instrumentów, które nie podlegały umorzeniu lub konwersji w pełnej kwocie, Fundusz może zastosować umorzenie lub konwersję zobowiązań.

Art. 206. 1. Przedmiotem umorzenia lub konwersji zobowiązań mogą być zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji, z wyjątkiem zobowiązań:

- 1) z tytułu środków gwarantowanych;
- 2) zabezpieczonych, w tym zobowiązań z tytułu listów zastawnych oraz zobowiązań w postaci instrumentów finansowych, które stanowią integralną część puli zabezpieczonej zgodnie z prawem właściwym w sposób podobny do listów zastawnych;

⁴²⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 8 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴³⁾ Dodany przez art. 8 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 3)⁴⁴⁾ wynikających z posiadania przez podmiot w restrukturyzacji praw majątkowych lub środków pieniężnych należących do klientów, w tym zdeponowanych w ich imieniu przez fundusze inwestycyjne lub alternatywne fundusze inwestycyjne, pod warunkiem że tacy klienci podlegają ochronie na podstawie przepisów dotyczących postępowania upadłościowego;
- 4)⁴⁴⁾ wynikających ze stosunku powierniczego między podmiotem w restrukturyzacji a inną osobą (beneficjentem), pod warunkiem że taki beneficjent podlega ochronie na podstawie przepisów dotyczących postępowania upadłościowego lub prawa cywilnego;
- 5) wobec banków krajowych, banków zagranicznych, innych instytucji kredytowych oraz firm inwestycyjnych, o pierwotnym terminie wymagalności krótszym niż 7 dni, z wyjątkiem zobowiązań pomiędzy podmiotami należącymi do tej samej grupy;
- 6) wynikających z uczestnictwa w systemach płatności, systemach rozrachunku lub zobowiązań wobec operatorów tych systemów lub ich uczestników, powstałych w wyniku uczestnictwa w takim systemie, lub wobec CCP posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii Europejskiej uzyskane zgodnie z art. 14 rozporządzenia nr 648/2012 oraz CCP z państw trzecich uznanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 648/2012, które staną się wymagalne w terminie krótszym niż 7 dni od dnia ich umorzenia lub konwersji;
- 7) wobec pracowników, w szczególności wynikających z należnego wynagrodzenia i świadczeń emerytalnych, z wyjątkiem zobowiązań wynikających ze zmiennych składników wynagrodzenia:
 - a) nieregulowanych przez układ zbiorowy pracy lub
 - b) pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka, o których mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy – Prawo bankowe i art. 110v ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 8) wobec wierzycieli, wynikających z dostawy towarów i świadczenia usług, które mają istotne znaczenie dla bieżącej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług najmu, obsługi oraz utrzymania budynków i pomieszczeń;
- 9)⁴⁵⁾ wobec organów realizujących zadania z zakresu zabezpieczenia społecznego w działach zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁴⁶⁾), w tym Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a także organów realizujących zadania z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego i pomocy społecznej, pod warunkiem że takie zobowiązania są uprzywilejowane na podstawie odrębnych przepisów;
- 10) z tytułu składek na rzecz Funduszu oraz innych oficjalnie uznanych systemów gwarantowania;
- 11)⁴⁷⁾ wobec podmiotów, które wchodzi w skład tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji co podmiot w restrukturyzacji, będących jego podmiotami zależnymi i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, niezależnie od terminu wymagalności tych zobowiązań.

1a.⁴⁸⁾ W przypadku zobowiązań, o których mowa w ust. 1 pkt 11, należących do kategorii zaspokajania należności, o których mowa w art. 440 ust. 2 pkt 6–10 ustawy – Prawo upadłościowe, ich umorzenie lub konwersja są dokonywane, o ile organy przymusowej restrukturyzacji właściwe dla podmiotów zależnych mających siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska i niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji poinformują Fundusz, że kwota wynikająca z zobowiązań i funduszy własnych, o których mowa w przepisach prawa tego państwa członkowskiego implementujących art. 45f ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, jest wystarczająca do realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 11 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 11 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 43, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2010, str. 35, Dz. Urz. UE L 344 z 29.12.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 45, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 09.07.2013, str. 10, Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2013, str. 27, Dz. Urz. UE L 366 z 20.12.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2017, str. 13, Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 18.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 11 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

1b.⁴⁹⁾ W przypadku gdy podmiot krajowy należy do grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji i nie jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji, Fundusz, na wniosek organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu dominującego mającego siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, ustala, czy kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu krajowego, spełniających warunki, o których mowa w art. 98 ust. 2l, jest wystarczająca do realizacji preferowanej strategii przymusowej restrukturyzacji.

2. Przedmiotem umorzenia lub konwersji zobowiązań mogą być zobowiązania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w części przewyższającej wartość ustanowionych zabezpieczeń.

3. Fundusz może wyłączyć z umorzenia lub konwersji zobowiązań w całości lub części zobowiązania, których:

- 1) umorzenie lub konwersja nie są możliwe w terminie niezbędnym z punktu widzenia realizacji celów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) wyłączenie jest niezbędne w celu uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność podmiotu w restrukturyzacji do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji;
- 3) wyłączenie jest niezbędne i proporcjonalne w celu uniknięcia szerokiego rozprzestrzeniania się ryzyka zarażania, zwłaszcza przez przenoszenie strat z jednej instytucji na drugą ze względu na istniejące powiązania, w szczególności zagrażającego wypłacie środków objętych ochroną gwarancyjną należących do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, które mogłyby istotnie zagrozić funkcjonowaniu rynku finansowego, w tym jego infrastruktury, w sposób, który może poważnie zakłócić funkcjonowanie gospodarki;
- 4) umorzenie lub konwersja prowadziłyby do strat pozostałych wierzycieli w stopniu większym, niż gdyby zostały one wyłączone z umorzenia lub konwersji.

3a. Fundusz ustala, czy zobowiązania wobec podmiotów należących do tej samej grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, niebędących podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, które nie podlegały wyłączeniu zgodnie z ust. 1 pkt 11, powinny zostać w całości albo części wyłączone zgodnie z ust. 3 w celu przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji.

4. Fundusz przed dokonaniem wyłączenia, o którym mowa w ust. 3, powiadamia Komisję Europejską.

5. W przypadku gdy wyłączenie, o którym mowa w ust. 3, wymaga wykorzystania środków z funduszy przymusowej restrukturyzacji, Fundusz dokonuje wyłączenia, jeżeli Komisja Europejska w ciągu 24 godzin albo w terminie dłuższym, uzgodnionym z Funduszem, nie zgłosi sprzeciwu wobec wyłączenia. Jeżeli Komisja Europejska określi warunki wyłączenia, Fundusz może dokonać wyłączenia w przypadku spełnienia tych warunków.

Art. 207. 1. Dokonując oceny zasadności wyłączenia z umorzenia lub konwersji zobowiązań z tytułu instrumentów pochodnych lub sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, Fundusz uwzględni ocenę utraty wartości wynikającą z zamknięcia kontraktów instrumentów pochodnych lub transakcji sprzedaży w odniesieniu do wielkości strat, które mogą zostać pokryte w wyniku umorzenia zobowiązań z tytułu instrumentów pochodnych lub transakcji sprzedaży.

2. Jeżeli instrumenty pochodne lub sprzedaż instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu nie zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji, Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji wynikających z nich zobowiązań. Fundusz dokonuje zamknięcia kontraktów instrumentów pochodnych lub transakcji sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu przed dokonaniem umorzenia lub konwersji tych zobowiązań.

3. W przypadku gdy instrument pochodny lub transakcja sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu zawiera klauzulę kompensacyjną, w ramach oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3, na potrzeby umorzenia lub konwersji tych zobowiązań ustala się wartość netto zobowiązania z tego instrumentu lub transakcji.

Art. 208. 1. Umorzeniu lub konwersji podlegają zobowiązania z tytułu kwoty głównej lub kwoty pozostającej do spłaty, w tym odsetek.

2. Jeżeli umorzeniu lub konwersji podlega zobowiązanie lub prawo udziałowe w części, warunki umowne dla części nieobjętej umorzeniem lub konwersją nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek.

Art. 209. 1. Kwotę umarżanych lub konwertowanych zobowiązań ustala się jako różnicę sumy kwot ustalonych zgodnie z art. 202 ust. 1 i strat pokrytych zgodnie z art. 203.

2. Zobowiązania w kwocie, o której mowa w ust. 1, podlegają umorzeniu do wysokości strat niepokrytych zgodnie z art. 203, a w pozostałej kwocie – konwersji na prawa udziałowe.

⁴⁹⁾ Dodany przez art. 8 pkt 11 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

3. Umorzenia i konwersji dokonuje się w następującej kolejności:

- 1) instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z kolejnością określoną w art. 72 ust. 1;
- 2) pozostałe zobowiązania kwalifikowalne, jeżeli kwota umorzenia lub konwersji wierzytelności, o których mowa w pkt 1, jest mniejsza niż konieczna kwota umorzenia lub konwersji;
- 3) pozostałe zobowiązania, jeżeli kwota umorzenia lub konwersji wierzytelności, o których mowa w pkt 1 i 2, jest niższa niż konieczna kwota umorzenia lub konwersji.

4. Umorzenia lub konwersji zobowiązań, o których mowa w ust. 3 pkt 3, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ustawy – Prawo upadłościowe.

5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji zobowiązań zgodnie z kolejnością określoną w ust. 3, z uwzględnieniem wyłączeń, o których mowa w art. 206 ust. 3.

Art. 210. 1. Jeżeli do osiągnięcia koniecznej kwoty umorzenia lub konwersji nie jest konieczne całkowite umorzenie lub konwersja zobowiązań danej kategorii, o której mowa w art. 209 ust. 3, zobowiązania w tej kategorii podlegają umorzeniu lub konwersji proporcjonalnie do wartości zobowiązania, o ile Fundusz nie dokonał wyłączenia, o którym mowa w art. 206 ust. 3.

1a. Jeżeli Fundusz dokonał wyłączenia, o którym mowa w art. 206 ust. 3, może dokonać umorzenia pozostałych zobowiązań w danej kategorii w stopniu wyższym niż proporcjonalnie do wartości zobowiązania lub dokonać konwersji w stopniu wyższym niż proporcjonalnie do wartości zobowiązania, w tym przez zastosowanie zróżnicowanych stóp konwersji, o ile nie zostanie spełniony warunek, o którym mowa w art. 242 ust. 1.

2. Jeżeli w celu pokrycia strat ustalonych zgodnie z art. 202 nie dokonano umorzenia wszystkich praw udziałowych dotychczasowych właścicieli podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz może zastosować zróżnicowanie stóp konwersji zobowiązań na prawa udziałowe w celu proporcjonalnego zmniejszenia udziału dotychczasowych właścicieli.

2a. Fundusz może zastosować zróżnicowanie stóp konwersji, jeżeli określona w oszacowaniu wartość instrumentów własnościowych wydawanych w wyniku konwersji, o której mowa w art. 138 ust. 8, różni się od kwoty, o jaką, zgodnie z art. 202, powinny wzrosnąć fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji.

2b. W przypadku stosowania zróżnicowania stóp konwersji, o których mowa w ust. 2 i 2a, stopa konwersji może wynieść zero.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zróżnicowanie stóp konwersji powinno uwzględniać kolejność zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu, szczegółowe zasady ustalania zróżnicowanych stóp konwersji, uwzględniając zasady przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 3 pkt 3 i 4.

Art. 211. 1. (uchylony)

2. Prawo wykonywania głosu z praw udziałowych objętych w wyniku konwersji pozostaje zawieszony do czasu zakończenia przymusowej restrukturyzacji.

3. Do konwersji zobowiązań nie stosuje się przepisów art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 37a, art. 37b i art. 69–69b ustawy o ofercie publicznej oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 oraz art. 86 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 2017/1129.

Art. 212. (uchylony)

Art. 212a. 1. Decyzja o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań dotycząca podmiotów działających w formie spółki kapitałowej zawiera:

- 1) wskazanie kwoty, o jaką kapitał zakładowy ma zostać obniżony, a w przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub zobowiązania podlegają konwersji na udziały lub akcje, które są ustanawiane lub emitowane na podstawie decyzji Funduszu – sumy, o jaką kapitał zakładowy ma zostać podwyższony;
- 2) wskazanie liczby, serii i numerów lub innego oznaczenia instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, a w przypadku posiadania przez te instrumenty lub zobowiązania odrębnego oznaczenia, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, również wskazanie tego oznaczenia;
- 3) wskazanie liczby, serii oraz wartości nominalnej nowo ustanowionych udziałów lub wyemitowanych akcji lub wartości, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów lub akcji już istniejących;

4)⁵⁰⁾ oznaczenie, czy akcje powstałe wskutek konwersji są imienne, czy na okaziciela;

4) (uchylony)⁵¹⁾

- 5) wskazanie osób, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym lub na rzecz których następuje emisja akcji lub ustanowienie udziałów, w tym przez wskazanie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających konwersji, których posiadacze są uprawnieni do objęcia takich akcji lub udziałów;
- 6) określenie, że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;
- 7) określenie ceny emisyjnej nowych akcji albo ceny obejmowanych udziałów;
- 8) wskazanie daty, od której akcje lub udziały powstałe w wyniku konwersji będą uczestniczyć w dywidendzie;
- 9) wskazanie sposobu pozwalającego na identyfikację instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podlegających umorzeniu – w przypadku gdy określona w tej decyzji liczba lub wartość umarzanych instrumentów kapitałowych lub zobowiązań jest mniejsza niż liczba lub wartość tych instrumentów lub zobowiązań oznaczonych odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w Kodeksie spółek handlowych, ustawie – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z obniżeniem lub podwyższeniem kapitału zakładowego, pokryciem straty, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji, wniesieniem wkładu oraz zmianą statutu lub umowy spółki.

3. Instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania, wskazane w decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu. Dzień zamieszczenia decyzji lub informacji o decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub konwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.

4. Zamieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji:

- 1) akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym;
- 2) akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji;
- 3) obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie tej decyzji.

5. Fundusz, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis tej decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2, oraz tajemnic, o których mowa w art. 104 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

6. Odpis decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego spółki następuje z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

7. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy, Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, przekazując im odpis tej decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji odpowiednio w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego spółki.

⁵⁰⁾ Obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 51.

⁵¹⁾ Przez art. 27 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 13.

Art. 212b. 1. Decyzja w przedmiocie umorzenia zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem spółdzielczym albo kasą zawiera:

- 1) wskazanie kwoty, o jaką fundusze zaliczane do funduszy własnych mają zostać obniżone;
- 2) wskazanie instrumentów lub zobowiązań oraz ich wartości podlegających umorzeniu lub wartości, o którą następuje obniżenie wartości nominalnej tych instrumentów lub zobowiązań.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje określone w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawie – Prawo bankowe, ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz w statucie banku spółdzielczego albo kasy czynności związane z obniżeniem funduszy własnych, umorzeniem udziałów oraz pokryciem straty.

3. Umorzenie wszystkich udziałów członkowskich posiadanych przez członka powoduje ustanie członkostwa w spółdzielni.

4. Zamieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu zastępuje przekazanie odpisu decyzji:

- 1) członkom banku spółdzielczego albo kasy, których prawa udziałowe zostały umorzone na podstawie tej decyzji;
- 2) wierzycielom, których wierzytelności zostały umorzone na podstawie tej decyzji.

Art. 213. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji jest zobowiązany do spłaty zobowiązania podporządkowanego, spełniającego warunki, o których mowa w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013, odsetek lub innych płatności z tego tytułu, Fundusz może zawiesić spłatę tych zobowiązań w części niepodlegającej umorzeniu lub konwersji zobowiązań, do chwili spełnienia przez ten podmiot wymogów prowadzenia działalności określonych w przepisach odrębnych.

Art. 214. 1. Administrator, zastępca administratora lub pełnomocnik powołany przez Fundusz, w terminie nie dłuższym niż miesiąc od dnia doręczenia decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań, opracowuje program restrukturyzacji i nadzoruje jego wykonanie. Fundusz może przedłużyć termin opracowania programu do 2 miesięcy od dnia doręczenia tej decyzji, w szczególności w przypadku notyfikacji pomocy publicznej dla podmiotu w restrukturyzacji.

1a. Program restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie opracowany, jeżeli Fundusz oceni, że osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji umożliwia plan przymusowej restrukturyzacji, a ponadto:

- 1) Fundusz podjął decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 110 ust. 6 lub
- 2) umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych są dokonywane wyłącznie w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z zasadami pomocy państwa obowiązującymi w Unii Europejskiej.

2. Celem programu restrukturyzacji jest osiągnięcie przez podmiot w restrukturyzacji długoterminowej stabilności finansowej.

3. Program powinien zawierać co najmniej:

- 1) analizę przyczyn bieżącej sytuacji podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) założenia przyjęte do przygotowania programu dotyczące warunków gospodarczych i warunków na rynkach finansowych, w których podmiot będzie prowadzić działalność, i ich uzasadnienie;
- 3) ocenę bieżącej sytuacji podmiotu w restrukturyzacji, w tym jego pozycji rynkowej (konkurencyjnej);
- 4) opis działań, które zostaną podjęte w celu przywrócenia długoterminowej stabilności finansowej podmiotu w restrukturyzacji;
- 5) niezbędne zasoby rzeczowe i finansowe do realizacji programu oraz sposób ich zapewnienia;
- 6) harmonogram działań i podział odpowiedzialności za ich realizację;
- 7) opis obecnego i przewidywanego stanu rynków finansowych w scenariuszu optymistycznym i pesymistycznym, z uwzględnieniem skrajnych warunków pozwalających określić obszary największej wrażliwości podmiotu w restrukturyzacji na zmianę warunków zewnętrznych.

4. Działania, o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą obejmować:

- 1) zaprzestanie prowadzenia działalności przynoszącej straty lub związanej z podwyższonym ryzykiem;
- 2) sprzedaż aktywów, linii biznesowych lub części przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji;
- 3) reorganizację podmiotu w restrukturyzacji;

- 4) zmiany w rozwiązaniach operacyjnych;
- 5) restrukturyzację działalności podmiotu w restrukturyzacji w celu przywrócenia konkurencyjności lub rentowności;
- 6) zmiany w sposobie finansowania działalności i wsparcia kapitałowego podmiotu w restrukturyzacji.

5. Założenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2, porównuje się z założeniami przyjmowanymi przez inne podmioty sektora lub przeciętnymi prognozami dla sektora.

Art. 215. 1. Jeżeli umorzenie lub konwersję zobowiązań zastosowano wobec więcej niż jednego podmiotu grupy, program restrukturyzacji określający działania wobec podmiotów grupy opracowuje podmiot dominujący.

2. Krajowy podmiot dominujący przekazuje program restrukturyzacji Funduszowi. Fundusz przekazuje plan właściwym organom przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

Art. 216. 1. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje oceny programu restrukturyzacji, w terminie miesiąca od dnia otrzymania programu. Komisja przekazuje opinię do programu w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku Funduszu o wydanie takiej opinii.

2. Fundusz, uwzględniając opinię Komisji Nadzoru Finansowego, akceptuje program restrukturyzacji, jeżeli uzna za prawdopodobne osiągnięcie jego celu, określając jednocześnie terminy przekazywania sprawozdań z realizacji programu, albo przekazuje uwagi i zastrzeżenia w celu jego uzupełnienia lub zmiany.

3. Administrator, zastępca administratora lub pełnomocnik powołany przez Fundusz, w terminie 14 dni od dnia otrzymania uwag i zastrzeżeń do programu, przekazuje zmieniony plan Funduszowi. Fundusz, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zmienionego programu, dokonuje jego ponownej oceny.

4. Administrator, zastępca administratora lub pełnomocnik powołany przez Fundusz przekazuje Funduszowi sprawozdania z realizacji programu restrukturyzacji w okresach nie dłuższych niż półroczne.

5. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zobowiązać administratora, zastępcę administratora lub pełnomocnika do zmiany lub ponownego opracowania programu restrukturyzacji w przypadku, gdy jego realizacja nie jest należyta lub osiągnięcie celu programu nie będzie możliwe.

6. Jeżeli cele programu restrukturyzacji zostały osiągnięte, Fundusz zwołuje walne zgromadzenie akcjonariuszy, zgromadzenie wspólników albo walne zgromadzenie członków w celu odwołania dotychczasowej rady nadzorczej i powołania nowej rady nadzorczej.

7. Rada nadzorcza powołuje zarząd podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku banku w restrukturyzacji powołanie jest skuteczne z dniem udzielenia zgody, o której mowa w art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

Art. 217. 1. Umorzenie praw udziałowych oraz umorzenie lub konwersja zobowiązań są skuteczne wobec podmiotu w restrukturyzacji oraz objętych nimi właścicieli i wierzycieli bez względu na limity i ograniczenia w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków.

2. W przypadku gdy w wyniku umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiot, którego wierzytelności zostały skonwertowane na prawa udziałowe, lub inny wierzyciel podmiotu w restrukturyzacji przekracza limity i ograniczenia w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków, Komisja Nadzoru Finansowego w porozumieniu z Funduszem określi termin osiągnięcia ich właściwego poziomu.

3. Jeżeli wierzyciel, o którym mowa w ust. 2, nie podlega nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego, powinien zapewnić przestrzeganie obowiązujących go limitów i ograniczeń w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia opublikowania decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań.

Art. 218. Wierzyciel, o którym mowa w art. 217 ust. 2, który w wyniku konwersji zobowiązań przekroczy progi procentowe określone w art. 25 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, jest obowiązany, w terminie określonym w art. 25 ust. 5 tej ustawy, złożyć zawiadomienie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy. Przepisy art. 25 ust. 7–9 i art. 25a–25o ustawy – Prawo bankowe oraz art. 175 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 219. Wierzyciel, o którym mowa w art. 217 ust. 2, który w wyniku konwersji zobowiązań przekroczy progi określone w art. 106 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jest obowiązany, w terminie określonym w art. 106 ust. 5 tej ustawy, złożyć zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1 tej ustawy. Przepisy art. 106 ust. 7–9 i art. 106a–106n ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 175 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 220. Jeżeli przekroczenie progu 50 % ogólnej liczby głosów w spółce publicznej nastąpiło w wyniku konwersji wierzytelności na akcje podmiotu w restrukturyzacji, obowiązek ogłoszenia wezwania obowiązkowego, o którym mowa w art. 73 ustawy o ofercie publicznej, ma zastosowanie w przypadku, gdy po takim nabyciu akcji udział w ogólnej liczbie głosów uległ dalszemu zwiększeniu. Termin wykonania tego obowiązku liczy się od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące zwiększenie udziału w ogólnej liczbie głosów.

Art. 221. Z chwilą wpisu do rejestru podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego podmiotu w restrukturyzacji ulegają umorzeniu postępowania zabezpieczające i egzekucyjne prowadzone przeciwko temu podmiotowi w celu zaspokojenia wierzytelności objętych umorzeniem lub konwersją zobowiązań, a tytuły wykonawcze lub egzekucyjne, które stanowiły podstawę do prowadzenia takich postępowań, tracą wykonalność.

Art. 222. 1. W przypadku emisji instrumentu finansowego lub zaciągnięcia zobowiązania, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, które nie zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji na podstawie art. 206 ust. 1 i nie należą do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości banku albo z funduszy masy upadłości kasy, jest zobowiązany:

- 1) zawrzeć w warunkach emisji lub umowie zastrzeżenie o możliwości zastosowania wobec takiego instrumentu lub zobowiązania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, w sposób zapewniający zapoznanie się z tym zastrzeżeniem przez nabywcę instrumentu finansowego lub stronę umowy, na podstawie której podmiot zaciąga zobowiązanie;
- 2) uzyskać zgodę nabywcy instrumentu finansowego lub strony umowy, na podstawie której podmiot zaciąga zobowiązanie, na uznanie skutków decyzji o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.

2. Fundusz może, na wniosek podmiotu albo z urzędu, zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1 w przypadku, gdy prawo właściwe lub porozumienie, którego stroną jest państwo trzecie, zapewnia bezwarunkowe uznanie skutków decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań. Fundusz może żądać od tego podmiotu opinii prawnej w przedmiocie prawnej skuteczności i wykonalności postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1.

3.⁵²⁾ Fundusz może zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1 także w przypadku, gdy określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych, który ten podmiot jest obowiązany utrzymywać, został ograniczony do wysokości umożliwiającej pokrycie strat, a instrumenty finansowe lub zobowiązania, spełniające warunki określone w ust. 1, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych.

4. Jeżeli podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, stwierdzi, że nie może wykonać obowiązku określonego w ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym Fundusz, załączając uzasadnienie. Na wniosek Funduszu podmiot ten przekazuje, w terminie nie dłuższym niż 7 dni, informacje niezbędne do oceny zasadności odstąpienia od obowiązku, w szczególności dotyczące:

- 1) wierzyciela;
- 2) daty emisji instrumentu finansowego lub zawarcia umowy;
- 3) wartości nominalnej zobowiązania oraz waluty, w której zostało ono zaciągnięte;
- 4) państwa, którego prawu podlega emisja lub umowa, z których wynika zobowiązanie.
- 5) (uchylony)

5. Fundusz może żądać przedstawienia przez podmiot opinii prawnej dotyczącej braku prawnej możliwości wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

6. Z dniem otrzymania przez Fundusz powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, obowiązek określony w ust. 1 ulega zawieszeniu.

7. W przypadku gdy Fundusz uzna, że nie istnieją podstawy do odstąpienia od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nakazuje podmiotowi jego realizację we wskazanym terminie. Fundusz może także zalecić podmiotowi zmianę zasad dokonywania oceny możliwości wykonywania obowiązku określonego w ust. 1.

8. Zobowiązania, o których mowa w ust. 4, nie obejmują:

- 1) instrumentów dodatkowych w Tier I;
- 2) instrumentów w Tier II;

⁵²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 8 pkt 12 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 3)⁵³⁾ obligacji, innych zbywalnych instrumentów dłużnych, jak również instrumentów ustanawiających lub uznających wierzytelność, jeżeli zobowiązania z nich wynikające nie są zobowiązaniami zabezpieczonymi;
- 4) należności, o których mowa w art. 440 ust. 2 pkt 6–10 ustawy – Prawo upadłościowe.

9. Fundusz dokonuje niezwłocznie oceny wpływu braku wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji, w tym ryzyka powstania wobec Funduszu roszczeń z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 242 ust. 1, jeżeli w danej kategorii należności zgodnie z art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe udział wartości zobowiązań wynikających z emisji instrumentów finansowych oraz zawartych umów, w przypadku których obowiązek określony w ust. 1 uległ zawieszeniu zgodnie z ust. 6, powiększonej o wartość zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 206 ust. 1 lub 3, przekracza 10 % całkowitej wartości tej kategorii. W przypadku stwierdzenia istotnej przeszkody do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji przepisy art. 80 ust. 3, art. 91 ust. 3, 5 i 7, art. 92 ust. 3 i art. 95 ust. 1 zdanie drugie, ust. 1a, 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

10. Instrumenty i zobowiązania, w odniesieniu do których podmiot nie wykonał obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie są zaliczane do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych.⁵⁴⁾ Do utrzymywanego przez podmiot minimalnego poziomu funduszy własnych lub zobowiązań kwalifikowalnych nie zalicza się także zobowiązań zawieszonych zgodnie z ust. 6.

11. W przypadku naruszenia przez podmiot obowiązku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz nie traci uprawnień do umorzenia lub konwersji zobowiązań.

12. Fundusz może, w drodze uchwały, określić wykaz kategorii instrumentów finansowych lub zobowiązań, w przypadku których mogą zaistnieć podstawy do zwolnienia z obowiązku określonego w ust. 1. Podjęcie uchwały nie zwalnia podmiotu z obowiązku powiadomienia Funduszu, o którym mowa w ust. 4, oraz nie zwalnia Funduszu z obowiązku przeprowadzenia oceny wpływu niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na możliwość wykonania planu przymusowej restrukturyzacji albo grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.

Rozdział 18

Wydzielenie praw majątkowych

Art. 223. Wydzielenie praw majątkowych jest możliwe w przypadku, gdy:

- 1) likwidacja praw majątkowych mogłaby mieć istotny niekorzystny wpływ na sytuację na rynku, w szczególności na ceny takich praw majątkowych;
- 2) przeniesienie praw majątkowych do podmiotu zarządzającego aktywami jest konieczne dla kontynuowania działalności podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej lub
- 3) przeniesienie praw majątkowych do podmiotu zarządzającego aktywami zwiększy przychody z tych praw.

Art. 224. 1. Fundusz może utworzyć podmiot lub większą liczbę podmiotów zarządzających aktywami, w formie spółki kapitałowej.

2. Przedmiotem działalności podmiotu zarządzającego aktywami jest zarządzanie przeniesionymi do niego prawami majątkowymi i zobowiązaniami z jednego albo kilku podmiotów w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, w tym ich zbycie.

3. Podmiot zarządzający aktywami może także świadczyć usługi zarządzania innymi prawami majątkowymi na rzecz Funduszu, na podstawie umowy.

4. Fundusz wnosi kapitał założycielski podmiotu zarządzającego aktywami z funduszy przymusowej restrukturyzacji.

5. Fundusz pokrywa, z funduszy przymusowej restrukturyzacji, w niezbędnym zakresie, koszty działalności podmiotu zarządzającego aktywami, jeżeli nie osiąga on wystarczających przychodów z zarządzania lub nie zarządza przeniesionymi prawami majątkowymi.

6. Jeżeli Fundusz nie jest jedynym akcjonariuszem albo udziałowcem podmiotu zarządzającego aktywami, przysługują mu uprawnienia w zakresie:

- 1) zatwierdzania statutu albo umowy spółki;
- 2) wyboru albo zatwierdzenia powołania członków organów podmiotu zarządzającego aktywami;

⁵³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 8 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁴⁾ Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 12 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 3) określania zasad wynagradzania członków organów podmiotu zarządzającego aktywami oraz zakresu ich obowiązków;
- 4) zatwierdzania strategii i profilu ryzyka podmiotu zarządzającego aktywami.

Art. 225. 1. Przeniesienie praw majątkowych i zobowiązań następuje na podstawie decyzji Funduszu.

2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia wybranych praw majątkowych lub zobowiązań, które były przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w art. 223, odpowiednio do podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, jeżeli wystąpi jedna z następujących okoliczności:

- 1) taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu albo
- 2) nie należą one do kategorii praw majątkowych lub zobowiązań określonych w decyzji o przeniesieniu lub nie spełniają warunków przeniesienia określonych w tej decyzji.

3. Szczegółowe warunki i tryb przeniesienia oraz zwrotnego przeniesienia określa decyzja Funduszu.

4. Z chwilą przeniesienia podmiot zarządzający aktywami wstępuje w prawa i obowiązki podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej w zakresie nabytych praw majątkowych i związanych z nimi zobowiązań.

5. Na podmiot zarządzający aktywami przechodzą zezwolenia, z wyjątkiem zezwolenia na utworzenie banku oraz zezwolenia na rozpoczęcie przez bank działalności, oraz koncesje i ulgi, które zostały udzielone podmiotowi w restrukturyzacji na podstawie przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z utworzeniem lub działalnością, o ile:

- 1) są związane z przeniesionymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami;
- 2) odrębne przepisy lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej.

6. Ujawnienie w księgach wieczystych lub innych rejestrach przejścia na podmiot zarządzający aktywami praw związanych z przeniesionymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami, ujawnionych w tych księgach lub innych rejestrach, następuje na jego wniosek, na podstawie decyzji Funduszu, o której mowa w ust. 1.

7. Podmiot zarządzający aktywami nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej.

8. W postępowaniach dotyczących przeniesionych praw majątkowych i zobowiązań, wszczętych przez podmiot w restrukturyzacji lub instytucję pomostową i niezakończonych przed dniem doręczenia decyzji Funduszu o przeniesieniu praw majątkowych ostateczną decyzją administracyjną, postanowieniem albo orzeczeniem, w miejsce podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej wstępuje podmiot zarządzający aktywami, z dniem doręczenia mu decyzji Funduszu.

Art. 225a. 1. W przypadku zabezpieczenia kredytów objętych instrumentem przymusowej restrukturyzacji w postaci wydzielenia praw majątkowych hipoteką lub zastawem rejestrowym, z dniem przeniesienia tych kredytów wskazanym w decyzji, o której mowa w art. 225 ust. 1, na podmiot zarządzający aktywami przechodzą odpowiednio hipoteki lub zastawy rejestrowe. Przepisów art. 79 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2025 r. poz. 341, 1669, 1792 i 1793 oraz z 2026 r. poz. 119) oraz art. 17 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2018 r. poz. 2017 oraz z 2025 r. poz. 1792) nie stosuje się.

2. Do chwili ujawnienia podmiotu zarządzającego aktywami w księdze wieczystej albo w rejestrze zastawów spełnienie świadczenia do rąk wierzyciela ujawnionego odpowiednio w księdze wieczystej albo w rejestrze zastawów ma skutek względem podmiotu zarządzającego aktywami. Wierzyciel ujawniony w księdze wieczystej albo w rejestrze zastawów jest zobowiązany dokonać niezwłocznie rozliczenia z podmiotem zarządzającym aktywami.

3. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem podmiotu zarządzającego aktywami odpowiednio w księdze wieczystej albo w rejestrze zastawów, podmiot zarządzający aktywami jest obowiązany dokonać czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestru zastawów.

4. Podmiot zarządzający aktywami oraz Fundusz na swoich stronach internetowych zamieszczają informację o skutkach wydania przez Fundusz decyzji, o której mowa w art. 225 ust. 1, wskazując w szczególności na zakres przejętych praw majątkowych i zobowiązań.

5. Niezwłocznie po przeniesieniu kredytów zabezpieczonych hipoteką lub zastawem rejestrowym, które zostały objęte instrumentem przymusowej restrukturyzacji w postaci wydzielenia praw majątkowych, podmiot zarządzający aktywami jest obowiązany dokonać czynności w celu ujawnienia podmiotu zarządzającego aktywami odpowiednio w księdze wieczystej albo w rejestrze zastawów.

6. Z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne o zastosowaniu instrumentu przymusowej restrukturyzacji w postaci wydzielenia praw majątkowych podmiot zarządzający aktywami wstępuje z mocy prawa w miejsce podmiotu w restrukturyzacji do postępowań cywilnych, administracyjnych, sądowo-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących hipotek lub zastawów rejestrowych zabezpieczających kredyty, które zostały objęte instrumentem przymusowej restrukturyzacji w postaci wydzielenia praw majątkowych, bez konieczności uzyskania zgody strony przeciwnej albo osoby trzeciej, która ma interes prawny.

Art. 226. 1. Jeżeli ustalona zgodnie z art. 137 ust. 2 i 3 wartość przenoszonych praw majątkowych przekracza wartość przenoszonych zobowiązań, przeniesienie następuje za wynagrodzeniem w wysokości nadwyżki wartości przenoszonych praw majątkowych nad wartością przenoszonych zobowiązań.

2. Jeżeli ustalona zgodnie z art. 137 ust. 2 i 3 wartość przenoszonych zobowiązań przekracza wartość przenoszonych praw majątkowych, nadwyżka wartości przenoszonych zobowiązań nad wartością przenoszonych praw majątkowych stanowi zobowiązanie podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej wobec podmiotu zarządzającego aktywami.

3. Wynagrodzenie ustalone zgodnie z ust. 1 podmiot zarządzający aktywami płaci na rzecz:

- 1) podmiotu w restrukturyzacji albo
- 2) podmiotu przejmującego, albo
- 3) podmiotu, który został przejęty zgodnie z art. 174 ust. 1 pkt 3, albo
- 4) instytucji pomostowej

– w formie i w terminie ustalonych w decyzji Funduszu o przeniesieniu praw majątkowych, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy, licząc od dnia przeniesienia.

3a. Zapłata wynagrodzenia może nastąpić w szczególności przez objęcie przez podmioty wskazane w ust. 3 pkt 1–4 instrumentów dłużnych wyemitowanych przez podmiot zarządzający aktywami.

4. Sposób i termin wykonania zobowiązania ustalonego zgodnie z ust. 2 określa Fundusz w decyzji o przeniesieniu praw majątkowych.

Art. 227. Fundusz może przenieść do podmiotu zarządzającego aktywami prawa majątkowe i zobowiązania z więcej niż jednego podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej. W takim przypadku podmiot zarządzający aktywami jest obowiązany zarządzać majątkiem przeniesionym z każdego podmiotu w restrukturyzacji i instytucji pomostowej oddzielnie lub tak prowadzić ewidencję działalności, aby możliwe było wydzielenie ich majątku i zobowiązań oraz wyniku zarządzania nimi.

Art. 228. 1. W przypadku przeniesienia do podmiotu zarządzającego aktywami praw udziałowych przepisów art. 25–25s ustawy – Prawo bankowe, art. 106–106n ustawy obrotie instrumentami finansowymi, art. 54–54n ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz art. 82–98 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nie stosuje się.

2. Podmiot zarządzający aktywami jest zwolniony z obowiązku zawiadamiania o nabyciu pakietów akcji spółek publicznych, uzyskania zgody odpowiednich organów na wykonywanie praw z tych akcji oraz ogłoszenia wezwania obowiązkowego, o którym mowa w art. 73 ustawy o ofercie publicznej.

3. Do zbycia praw udziałowych w podmiocie zarządzającym aktywami nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego.

Art. 229. 1. Przeniesienie, o którym mowa w art. 225 ust. 1, nie wymaga uzyskania zgody właścicieli, dłużników oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji albo instytucji pomostowej.

2. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji nie przysługują roszczenia do podmiotu zarządzającego aktywami, jego majątku i członków jego organów w związku z dokonanym przeniesieniem praw majątkowych lub zarządzaniem aktywami.

3. Fundusz ponosi odpowiedzialność za działania i zaniechania podmiotu zarządzającego aktywami oraz członków jego organów, na zasadach określonych w art. 241 i art. 242.

Art. 229a. Podmiot zarządzający aktywami może emitować obligacje na zasadach i w trybie określonych w rozdziale 18a albo na podstawie odrębnych ustaw.

Rozdział 18a

Zasady i tryb emisji obligacji przez podmiot zarządzający aktywami

Art. 229b. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o obligacjach, rozumie się przez to obligacje emitowane przez podmiot zarządzający aktywami, których nabywcą może być wyłącznie klient profesjonalny, o którym mowa w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Do obligacji nie stosuje się ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1667).

Art. 229c. 1. Obligacje emitowane przez podmiot zarządzający aktywami są papierami wartościowymi, w których podmiot zarządzający aktywami stwierdza, że jest dłużnikiem właściciela takiego papieru i zobowiązuje się wobec niego do spełnienia określonego świadczenia pieniężnego.

2. Obligacje:

- 1) mogą być oprocentowane w postaci dyskonta lub odsetek;
- 2) są emitowane jako obligacje imienne albo na okaziciela;
- 3) są emitowane w formie zdematerializowanej poprzez zarejestrowanie w depozycie papierów wartościowych prowadzonym zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi albo systemie rejestracji papierów wartościowych prowadzonym przez podmiot zagraniczny, w szczególności w centralnym depozycie papierów wartościowych;
- 4) są emitowane na rynku krajowym albo na rynkach zagranicznych;
- 5) są nominowane w walucie polskiej albo w walutach innych krajów należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

3. Obligacje imienne mogą być emitowane w formie dokumentu, jeżeli jest to dopuszczalne na danym rynku.

4. Obligacje emitowane na rynku krajowym są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, o ile podmiot zarządzający aktywami nie postanowi inaczej w warunkach emisji.

5. Do powstawania oraz przenoszenia praw z obligacji emitowanych w formie zdematerializowanej stosuje się przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, z wyjątkiem obligacji emitowanych na rynkach zagranicznych, do których stosuje się prawo właściwe dla emisji tych obligacji.

Art. 229d. 1. Podmiot zarządzający aktywami określa warunki emisji obligacji dotyczące treści świadczeń wynikających z obligacji i sposób ich realizacji.

2. Warunki emisji zawierają w szczególności:

- 1) datę emisji;
- 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
- 3) walutę, w której następuje emisja obligacji;
- 4) wartość nominalną jednej obligacji;
- 5) wielkość emisji;
- 6) cenę emisyjną albo sposób jej ustalenia;
- 7) wysokość oprocentowania albo sposób jego obliczania, w przypadku gdy przewidywane jest oprocentowanie obligacji;
- 8) określenie terminów, sposobów i warunków sprzedaży;
- 9) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
- 10) datę, od której nalicza się oprocentowanie obligacji danej emisji, w przypadku gdy przewidywane jest oprocentowanie obligacji;
- 11) określenie terminu i warunków wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu;
- 12) informację o zabezpieczeniu obligacji albo braku takiego zabezpieczenia.

3. Podmiot zarządzający aktywami informuje o warunkach emisji przez:

- 1) podanie ich do publicznej wiadomości na stronie internetowej podmiotu zarządzającego aktywami lub na stronie internetowej Funduszu lub
- 2) przekazanie ich do podmiotów, do których będzie kierowana emisja obligacji.

4. Emisja następuje z dniem rozliczenia zaoferowanych do nabycia obligacji oraz w kwocie równej wartości nominalnej zbytych obligacji.

Art. 229e. Emisja obligacji może być dokonywana w trybie:

- 1) oferty publicznej, o której mowa w art. 2 lit. d rozporządzenia nr 2017/1129;
- 2) proponowania nabycia obligacji w inny sposób niż określony w pkt 1.

Art. 229f. 1. Z chwilą wykupu obligacje podlegają umorzeniu.

2. Podmiot zarządzający aktywami może nabywać własne obligacje jedynie w celu ich umorzenia.

Art. 229g. Jeżeli dzień, w którym na podstawie warunków emisji powstaje obowiązek wykonania czynności, przypada na dzień ustawowo wolny od pracy albo sobotę, termin wykonania tej czynności upływa w pierwszym dniu roboczym po tym dniu.

Rozdział 19

Likwidacja podmiotu rezydualnego

Art. 230. 1. W przypadku gdy w wyniku zastosowania instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomocowej nie doszło do zbycia podmiotu w restrukturyzacji albo zastosowanie tych instrumentów nie było możliwe, podmiot ten podlega likwidacji w drodze postępowania upadłościowego albo likwidacyjnego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) wobec banku w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 158 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, Fundusz może wydać decyzję o zawieszeniu działalności tego banku i wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie jego upadłości;
- 2) wobec kasy w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 74k ust. 1 lub 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, Fundusz może wydać decyzję o zawieszeniu działalności tej kasy i wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie jej upadłości;
- 3) wobec firmy inwestycyjnej w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki określone w art. 10 i art. 11 ustawy – Prawo upadłościowe, Fundusz może wystąpić z wnioskiem o ogłoszenie upadłości firmy inwestycyjnej.

2a. W okresie zawieszenia działalności banku przepis art. 159 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

2b. W okresie zawieszenia działalności kasy przepis art. 74l ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych stosuje się odpowiednio.

3. Wniosek o ogłoszenie upadłości firmy inwestycyjnej w restrukturyzacji może zgłosić tylko Fundusz.

4. W przypadkach innych niż określone w ust. 2 Fundusz wydaje decyzję o likwidacji podmiotu.

5. Fundusz wydaje decyzję o likwidacji podmiotu także w przypadku prawomocnego oddalenia jego wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo upadłościowe, chyba że sąd, oddalając wniosek o ogłoszenie upadłości, ustalił, że materiał zgromadzony w sprawie daje podstawę do rozwiązania podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

6. Fundusz może, w drodze decyzji, zobowiązać podmioty, o których mowa w ust. 2, do świadczenia usług w zakresie i w okresie niezbędnych do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji lub prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi lub wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi lub wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji, przez podmiot, na który są przenoszone, w szczególności jeżeli świadczyły one takie usługi na rzecz podmiotu w restrukturyzacji przed dniem wszczęcia przymusowej restrukturyzacji. Okres świadczenia usług nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania decyzji Funduszu o przejęciu przedsiębiorstwa lub instytucji pomocowej.

7. Usługi, o których mowa w ust. 6, podmiot rezydualny jest obowiązany świadczyć na warunkach rynkowych, na podstawie umowy zawartej z podmiotem, na którego rzecz świadczone są usługi. Umowy takie nie mogą zostać rozwiązane przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6, bez zgody Funduszu.

Art. 231. 1. Likwidacja podmiotu rezydualnego działającego w formie banku lub kasy jest prowadzona zgodnie z zasadami obowiązującymi przy likwidacji spółek handlowych lub spółdzielni, z tym że:

- 1) w okresie likwidacji nie wypłaca się dywidendy ani oprocentowania udziałów;
- 2) bilans otwarcia likwidacji, program likwidacji oraz rachunek z przeprowadzonej likwidacji podlegają zatwierdzeniu przez Fundusz;

- 3) likwidator, nie rzadziej niż raz w miesiącu, składa Funduszowi i wierzycielom sprawozdania z przebiegu likwidacji;
- 4) podział pomiędzy akcjonariuszy (członków) majątku pozostałego po zaspokojeniu i zabezpieczeniu wierzycieli nie może nastąpić przed upływem roku od dnia ostatniego ogłoszenia o otwarciu likwidacji.

2. Szczegółowe warunki i tryb likwidacji podmiotu oraz powołanie likwidatora określa decyzja, o której mowa w art. 230 ust. 4.

3. Likwidatorowi przysługuje prawo żądania zmiany treści zobowiązania, o którym mowa w art. 146g ustawy – Prawo bankowe lub w art. 74f ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Powództwo rozpoznaje właściwy miejscowo sąd okręgowy sąd gospodarczy.

4. Likwidator może potrącić z wierzytelności likwidowanego banku lub kasy dług wynikający z rachunku bankowego lub rachunku prowadzonego przez kasę także wtedy, gdy terminy jego spłaty jeszcze nie nastąpiły.

5. W przypadku likwidacji podmiotu rezydualnego działającego w formie banku lub kasy:

- 1) nie stosuje się art. 463 § 1 Kodeksu spółek handlowych;
- 2) nie stosuje się art. 118 ustawy – Prawo spółdzielcze, a przepisy art. 119–129 tej ustawy stosuje się odpowiednio;
- 3) zarząd nad majątkiem likwidowanego podmiotu rezydualnego obejmuje likwidator, na którego przechodzą uprawnienia zastrzeżone w ustawie i statucie dla organów podmiotu rezydualnego; likwidator reprezentuje podmiot rezydualny w likwidacji w sądzie i poza sądem;
- 4) kompetencje rady nadzorczej pozostają zawieszane, z zastrzeżeniem art. 103 ust. 5;
- 5) przepisy art. 74h i art. 74m–74s ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych stosuje się.

6. Po zakończeniu likwidacji likwidator sporządza sprawozdanie likwidacyjne i składa je Funduszowi oraz sądowi rejestrowemu z wnioskiem o wykreślenie banku lub kasy z rejestru.

7. Likwidacja innego podmiotu rezydualnego jest prowadzona zgodnie z zasadami dotyczącymi likwidacji spółek handlowych lub spółdzielni, z tym że:

- 1) nie stosuje się przepisu art. 463 § 1 Kodeksu spółek handlowych;
- 2) nie stosuje się przepisów art. 118 ustawy – Prawo spółdzielcze.

8. Likwidatorów podmiotu rezydualnego powołuje i odwołuje Fundusz.

Art. 232. W odniesieniu do podmiotu rezydualnego oraz podmiotów należących do grupy, do której należy ten podmiot, przepis art. 146 stosuje się.

Art. 233. W postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec podmiotu rezydualnego przepisów części I tytułu III działy III ustawy – Prawo upadłościowe nie stosuje się do czynności podjętych w ramach przymusowej restrukturyzacji.

Rozdział 20

Koszty przymusowej restrukturyzacji

Art. 234. 1. Fundusz przekazuje na rzecz podmiotu w restrukturyzacji albo podmiotu rezydualnego:

- 1) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 174 ust. 5, w części uiszczanej w formie świadczenia pieniężnego,
- 2) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 190,
- 3) inne przychody z przymusowej restrukturyzacji

– po potrąceniu kosztów przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej.

2. Fundusz przekazuje na rzecz właścicieli praw udziałowych środki uzyskane z tytułu:

- 1) przeniesienia praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji na podmiot przejmujący, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3,
- 2) przeniesienia praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji na instytucję pomostową

– po potrąceniu kosztów przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub przeniesienia praw udziałowych do instytucji pomostowej.

3. Kwoty, o których mowa w ust. 1, Fundusz przekazuje w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia przymusowej restrukturyzacji.

4. W przypadku ogłoszenia upadłości podmiotu rezydualnego Fundusz przekazuje środki, o których mowa w ust. 1, do masy upadłości.

Art. 234a. 1. W przypadku zastosowania instrumentu wydzielenia praw majątkowych środki z tytułu wynagrodzenia, o którym mowa w art. 226 ust. 1, podmiot zarządzający aktywami przekazuje, za pośrednictwem Funduszu, podmiotom wskazanym w art. 226 ust. 3 pkt 1–4, gdy taki sposób zapłaty wynagrodzenia zostanie wskazany w decyzji, o której mowa w art. 225 ust. 1.

2. Fundusz może, w odniesieniu do środków, o których mowa w ust. 1, dokonać potrącenia kosztów przymusowej restrukturyzacji.

Art. 235. Kosztami przymusowej restrukturyzacji są poniesione przez Fundusz:

- 1) opłaty sądowe oraz inne niż określone w art. 237 i art. 239 wydatki niezbędne do osiągnięcia celu przymusowej restrukturyzacji;
- 2) koszty przeprowadzenia oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3 oraz art. 241;
- 3) koszty zbycia przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji, wybranych praw majątkowych, zbycia nieruchomości i rzeczy ruchomych, dochodzenia roszczeń od dłużników i wykonywania innych praw majątkowych albo ich zbycia;
- 4) wydatki z tytułu wsparcia udzielanego w ramach przymusowej restrukturyzacji;
- 5) straty z tytułu udzielenia pożyczek i gwarancji w ramach przymusowej restrukturyzacji podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwo lub wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania;
- 6) wydatki z tytułu nabycia praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji, o których mowa w art. 112 ust. 1 pkt 2, i koszty ich zbycia;
- 7) koszty związane z wykonywaniem funkcji administratora lub zastępcy administratora, w przypadku, o którym mowa w art. 153 ust. 10;
- 8) wydatki z tytułu dotacji, o której mowa w art. 112 ust. 3 pkt 2;
- 9) wydatki z tytułu finansowania przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 179, art. 188 ust. 5 i 5a, art. 202 ust. 4 i 5, art. 237 oraz art. 272 ust. 3 i 7;
- 10) wydatki związane z likwidacją podmiotu, o której mowa w art. 230 ust. 4 i 5.

Art. 236. Pożytki uzyskane z instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami, w tym dywidendy i odsetki, a także przychody z tytułu zbycia lub likwidacji instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami stanowią przychody z przymusowej restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 189 i art. 227.

Art. 237. 1. Koszty związane z utworzeniem instytucji pomostowej, wydatki na objęcie jej praw udziałowych oraz koszty jej działalności nieznajdujące pokrycia w jej przychodach stanowią koszty przymusowej restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 189 i art. 227.

2. Koszty związane z utworzeniem podmiotu zarządzającego aktywami, wydatki na objęcie jego praw udziałowych oraz koszty jego działalności nieznajdujące pokrycia w jego przychodach stanowią koszt przymusowej restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 227.

Art. 238. W przypadku gdy sposób wymaganego finansowania przymusowej restrukturyzacji, określony schematem przymusowej restrukturyzacji, określa podział wymaganego finansowania na poszczególne państwa członkowskie, przychody i pożytki w kwocie przewyższającej koszty przymusowej restrukturyzacji są dzielone na poszczególne państwa członkowskie w proporcji wymaganego finansowania.

Art. 239. Koszty poniesione przez Fundusz z tytułu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań niepokryte z przychodów podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej obciążają fundusze przymusowej restrukturyzacji.

Art. 240. Po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji Fundusz sporządza sprawozdanie z przymusowej restrukturyzacji, w tym uwzględnia rozliczenia, o których mowa w art. 234–239.

Rozdział 21

Ochrona praw właścicieli i wierzycieli

Art. 241. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w wyniku przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż zostaliby zaspokojeni w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku, gdyby na dzień decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania. Przepis art. 137 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Ustalenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się przy założeniu, że pomoc państwa, która została udzielona, podlegałaby zwrotowi przez spłatę lub byłaby zwrócona w innej formie i nie zostanie udzielona jakakolwiek nowa pomoc państwa.

Art. 242. 1. Wierzycielom oraz właścicielom, którzy zostali zaspokojeni w wyniku przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż zostaliby zaspokojeni w postępowaniu, o którym mowa w art. 241 ust. 1, w wyniku:

- 1) zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań,
- 2) niedokonania przeniesienia ich zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji w następstwie użycia instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej

– przysługuje roszczenie uzupełniające do Funduszu.

2. Odpowiedzialność majątkowa Funduszu wobec wierzycieli i właścicieli, o których mowa w ust. 1, w tym deponentów, w zakresie przenoszącym wysokość środków gwarantowanych ogranicza się do wysokości różnicy między poziomem zaspokojenia właścicieli i wierzycieli oszacowanym zgodnie z art. 241 a faktycznym zaspokojeniem właścicieli i wierzycieli w wyniku przymusowej restrukturyzacji.

3. Rozliczenie z wierzycielami i właścicielami z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1, następuje po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji.

4. Uznane roszczenia uzupełniające Fundusz zaspokaja z funduszy przymusowej restrukturyzacji.

5. Przepis ust. 2 stosuje się także do odpowiedzialności Funduszu za własne czyny niedozwolone, jak i za czyny niedozwolone podmiotów, za które Fundusz ponosi odpowiedzialność.

6. Roszczenia uzupełniające przedawniają się po upływie 5 lat od dnia zakończenia przymusowej restrukturyzacji.

Rozdział 22

Uznanie i wykonanie przymusowej restrukturyzacji prowadzonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji

Art. 243. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu lub wobec oddziału banku zagranicznego przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.

Art. 244. Przymusowa restrukturyzacja wobec podmiotu, o którym mowa w art. 243, podlega uznaniu z mocy prawa, chyba że nie została wszczęta przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji.

Art. 245. 1. W przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 244, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji zamierzający wykonywać swoje czynności w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany wykazać swoje uprawnienia urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

2. Pełnomocnicy i inne osoby działające w imieniu właściwego organu przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 1, są obowiązani wykazać swoje uprawnienia urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

3. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji i osoby, o których mowa w ust. 2, korzystają w zakresie swych czynności urzędowych w Rzeczypospolitej Polskiej z takich samych uprawnień, jakie przysługują im w państwie, w którym zostały utworzone lub powołane.

4. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji lub osoby, o których mowa w ust. 2, są obowiązani wystąpić z wnioskiem o ujawnienie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji w księgach wieczystych, Krajowym Rejestrze Sądowym i innych rejestrach prowadzonych w Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie decyzji lub orzeczenia, o których mowa w ust. 1.

Art. 246. 1. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dokonuje:

- 1) przeniesienia instrumentów właścicielskich, praw majątkowych lub zobowiązań,
- 2) umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych,
- 3) umorzenia lub konwersji zobowiązań

– dla których prawem właściwym jest prawo Rzeczypospolitej Polskiej lub wobec właścicieli lub wierzycieli posiadających siedzibę lub zamieszkałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, takie przeniesienie, umorzenie lub konwersja podlega uznaniu z mocy prawa.

2. Właściciele instrumentów i praw majątkowych i wierzyciele z tytułu instrumentów i zobowiązań, o których mowa w ust. 1, mogą zaskarżyć decyzje lub czynności przeniesienia, umorzenia lub konwersji lub korzystać z innych form ochrony swoich interesów wyłącznie na podstawie przepisów prawa państwa członkowskiego właściwego organu przymusowej restrukturyzacji podejmującego te decyzje lub czynności.

Rozdział 23

Uznanie i wykonanie zagranicznych postępowań przymusowej restrukturyzacji

Art. 247. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się wobec postępowań przymusowej restrukturyzacji wszczętych w państwie trzecim, jeżeli Unia Europejska zawarła z tym państwem trzecim umowę międzynarodową w sprawie uznawania i wykonywania postępowań przymusowej restrukturyzacji, w zakresie uregulowanym tą umową, od dnia jej wejścia w życie.

Art. 248. 1. Fundusz wydaje decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego prowadzącego to postępowanie.

2. Do wniosku o uznanie i wykonanie należy dołączyć:

- 1) odpis orzeczenia lub decyzji o wszczęciu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji albo
- 2) zaświadczenie organu, o którym mowa w ust. 1, potwierdzające prowadzenie postępowania.

3. W przypadku braku dokumentów wymienionych w ust. 2, do wniosku należy dołączyć inny wiarygodny dowód na piśmie wszczęcia zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji.

4. Do wniosku organ, o którym mowa w ust. 1, dołącza informację o innych postępowaniach zagranicznych prowadzonych wobec zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, które są mu znane, a także informację o osobach upoważnionych do działania w imieniu tego organu w przypadku wydania przez Fundusz decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, ze wskazaniem ich imion, nazwisk i miejsc zamieszkania, wraz z urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu.

5. Do dokumentów lub dowodów na piśmie wymienionych w ust. 2 i 4 należy dołączyć ich uwierzytelnione tłumaczenie na język polski.

6. W razie wątpliwości Fundusz może zażądać uwierzytelnienia przedłożonych dokumentów lub urzędowego poświadczenia autentyczności podpisu.

7. Po wniesieniu wniosku o uznanie zagranicznego postępowania upadłościowego właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego jest obowiązany niezwłocznie informować Fundusz:

- 1) o zmianie uznawanego postępowania zagranicznego;
- 2) o innych zagranicznych postępowaniach dotyczących zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, które są mu znane.

Art. 249. 1. W przypadku utworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji członkowie kolegium podejmują wspólną decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji lub podmiotu dominującego, który posiada:

- 1) podmioty zależne z siedzibą w co najmniej dwóch państwach członkowskich, uznane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie;
- 2) oddziały położone w co najmniej dwóch państwach członkowskich, uznane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie;
- 3) prawa majątkowe lub zobowiązania w co najmniej dwóch państwach członkowskich lub dla których prawem właściwym jest prawo tych państw członkowskich.

2. W przypadku podjęcia wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 1, Fundusz wydaje decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej zgodną ze wspólną decyzją, z zastrzeżeniem art. 251 ust. 2 i 3.

Art. 250. Stronami postępowania w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji są właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego prowadzący to postępowanie i zagraniczny podmiot w restrukturyzacji.

Art. 251. 1. W przypadku braku wspólnej decyzji europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji albo nieutworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji Fundusz wydaje decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając interesy państw członkowskich, w których działa zagraniczny podmiot w restrukturyzacji lub podmiot dominujący z państwa trzeciego, w szczególności wpływ uznania i wykonania tego postępowania na pozostałe podmioty grupy i stabilność finansową w państwach członkowskich.

2. Fundusz wydaje decyzję o odmowie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy:

- 1) postępowanie dotyczy sprawy, która należy do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich;
- 2) uznanie i wykonanie byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Fundusz może wydać decyzję o odmowie uznania lub wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy:

- 1) zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji mogłoby mieć negatywny wpływ na stabilność finansową w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim;
- 2) niezależne postępowanie przymusowej restrukturyzacji wobec oddziału banku zagranicznego jest konieczne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 66;
- 3) wierzyciele, w szczególności deponenci, mający miejsce zamieszkania albo siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej znaleźliby się w zagranicznym postępowaniu w gorszej sytuacji niż inni wierzyciele, w szczególności deponenci o takiej samej sytuacji prawnej w państwie, w którym toczy się zagraniczne postępowanie;
- 4) uznanie lub wykonanie zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji prowadziłoby do konieczności zaangażowania środków publicznych;
- 5) skutki uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji byłoby sprzeczne z przepisami prawa polskiego.

4. W przypadku utworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji Fundusz wydaje decyzję o odmowie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji po zasięgnięciu opinii członków kolegium.

Art. 252. 1. W decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji określa się:

- 1) firmę zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji oraz jego siedzibę;
- 2) sąd zagraniczny lub właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, który wszczął zagraniczne postępowanie;
- 3) osoby upoważnione do działania w postępowaniu w imieniu właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego prowadzącego zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji, ze wskazaniem ich imion, nazwisk i miejsc zamieszkania.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 3, obowiązane są wykazać swoje uprawnienia urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

Art. 253. 1. Uznanie zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji obejmuje uznanie wydanych w jego toku orzeczeń i decyzji, a także orzeczeń dotyczących toku postępowania przymusowej restrukturyzacji i jego zakończenia.

2. Fundusz może wydać decyzję o częściowym uznaniu lub wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 254. 1. Decyzja o uznaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji może być zmieniona lub uchylona w razie późniejszego wykrycia lub powstania podstaw do odmowy uznania i wykonania.

2. Postępowanie w przedmiocie uchylecia lub zmiany decyzji o uznaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji może być wszczęte na wniosek każdego, kto ma w tym interes prawny, lub z urzędu.

3. W decyzji o zmianie decyzji o uznaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji Fundusz określa zakres zmian.

Art. 255. 1. W przypadku wydania decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji przepisy rozdziału 7 stosuje się odpowiednio.

2. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego informuje Fundusz o zmianie osób upoważnionych do działania w imieniu tego organu, ze wskazaniem ich imion, nazwisk i miejsc zamieszkania, wraz z urzędowo poświadczonym podpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu oraz jego uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

Art. 256. 1. W przypadku wydania decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji Fundusz może, z urzędu lub na wniosek organu prowadzącego zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji:

- 1) wykonywać uprawnienia przysługujące mu w toku przymusowej restrukturyzacji wobec:
 - a) praw majątkowych zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, dla których prawem właściwym jest prawo polskie,
 - b) praw majątkowych lub zobowiązań, które są ujęte w księgach oddziału zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej, dla których prawem właściwym jest prawo polskie, lub w przypadku gdy podlegają egzekucji w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) dokonać przeniesienia, także w drodze nakazania przeniesienia, akcji podmiotu zależnego od zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zawiesić wykonanie prawa do wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia terminu wymagalności umów z zagranicznym podmiotem w restrukturyzacji, wobec którego podjęta została przez europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji wspólna decyzja o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, jeżeli prawa te wynikają z działań podejmowanych w ramach tego postępowania, a spełniane są istotne postanowienia tych umów, w tym w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 251 ust. 4, przepisy art. 143 i art. 144 stosuje się do stron umów z zagranicznym podmiotem w restrukturyzacji, jeżeli jest to niezbędne dla prawidłowego prowadzenia zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w państwie trzecim.

Art. 257. W przypadku gdy wymaga tego interes publiczny, Fundusz może wykonywać uprawnienia przysługujące mu w toku przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu zagranicznego będącego podmiotem dominującym, jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego stwierdzi, że wobec tego podmiotu spełnione zostały warunki wszczęcia przymusowej restrukturyzacji w tym państwie trzecim.

Art. 258. Uznanie lub wykonanie zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji nie ma wpływu na toczące się postępowania upadłościowe.

Art. 258a. W przypadku zastosowania przez Fundusz jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1, do instytucji kredytowej, banku, instytucji finansowej, firmy inwestycyjnej albo podmiotu dominującego, przepisy art. 460–466 oraz art. 468–470 ustawy – Prawo upadłościowe stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ IIIA

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja CCP

Art. 258b. 1. Organem do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2021/23, dla CCP z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest Fundusz.

2. Przez ministerstwo, o którym mowa w art. 3 ust. 8 rozporządzenia nr 2021/23, rozumie się ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Art. 258c. W sprawach związanych z planowaniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP zgodnie z art. 14, art. 16 i art. 17 rozporządzenia nr 2021/23 Zarząd Funduszu podejmuje uchwały.

Art. 258d. 1. W przypadku wydania przez Fundusz decyzji o podjęciu wobec CCP działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 2 pkt 11 rozporządzenia nr 2021/23, zarząd CCP w restrukturyzacji, członek zarządu CCP w restrukturyzacji, rada nadzorcza CCP w restrukturyzacji i członek rady nadzorczej CCP w restrukturyzacji oraz osoby, o których mowa w art. 74 rozporządzenia nr 2021/23, mogą wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji CCP.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 2021/23, uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje członkowi zarządu CCP w restrukturyzacji i członkowi rady nadzorczej CCP w restrukturyzacji, którzy pełnili funkcję w momencie wydania przez Fundusz decyzji o podjęciu wobec CCP działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 2 pkt 11 rozporządzenia nr 2021/23.

3. Do decyzji, o których mowa w ust. 1 i w art. 11 ust. 4 pkt 30, stosuje się odpowiednio przepisy art. 104, art. 105 ust. 1 i 2 oraz art. 106.

4. Publikacja, o której mowa w art. 72 ust. 3 rozporządzenia nr 2021/23, następuje z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2, oraz tajemnic, o których mowa w art. 104 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 258e. Fundusz niezwłocznie powiadamia sąd rejestrowy o objęciu CCP restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 22 rozporządzenia nr 2021/23 oraz o zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP.

Art. 258f. Powołanie, odwołanie i zmiana przez Fundusz zarządcy nadzwyczajnego, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 2021/23, podlega zgłoszeniu do Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 258g. 1. W związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, w przypadku objęcia CCP restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, dotychczasowy pracodawca i nowy pracodawca niezwłocznie przekazują informację, o której mowa w art. 23^[1] § 3 Kodeksu pracy, w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją. Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne w przypadku, gdy informacja została umieszczona w ogólnodostępnym miejscu świadczenia pracy pracowników, wysłana na służbową pocztę elektroniczną lub przekazana przez inny kanał komunikacji ogólnodostępny dla pracowników lub w inny sposób uzgodniony uprzednio z pracownikiem.

2. W związku z przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dotychczasowy pracodawca i nowy pracodawca niezwłocznie przekazują informację, o której mowa w art. 26^[1] ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją. Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne w przypadku, gdy informacja ta została wysłana na adres poczty elektronicznej przewodniczącego organizacji związkowej lub została przekazana przez inny dostępny dla organizacji związkowej kanał komunikacji. Niezależnie od poinformowania organizacji związkowej informacja jest przekazywana pracownikom w sposób określony w ust. 1.

3. W przypadku objęcia CCP restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przepis art. 41^[1] Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do CCP, wobec którego zastosowano jeden instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub więcej takich instrumentów.

Art. 258h. 1. Instrumenty właścicielskie oraz instrumenty dłużne, w odniesieniu do których Fundusz wydał decyzję o zastosowaniu instrumentu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 2021/23, stanowiące instrumenty finansowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umarza się lub konwertuje według stanu na koniec dnia, w którym decyzja lub informacja o decyzji Funduszu została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu. Przepisy art. 212a ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

2. Dzień zamieszczenia decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu jest dniem ustalenia osób uprawnionych z umarzanych lub konwertowanych instrumentów finansowych. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje rozrachunku transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem umorzenia lub konwersji do końca dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, lub informacja o tej decyzji została zamieszczona na stronie internetowej Funduszu, a wszystkie wprowadzone do systemu rozrachunku zlecenia rozrachunku dotyczące nierozrachowanych transakcji w tych instrumentach finansowych tracą ważność z końcem tego dnia.

3. Zamieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, lub informacji o tej decyzji na stronie internetowej Funduszu zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia nr 2021/23 zastępuje, z zastrzeżeniem art. 72 ust. 4 rozporządzenia nr 2021/23, przekazanie odpisu tej decyzji:

- 1) akcjonariuszom lub wspólnikom, którzy na podstawie tej decyzji objęli akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym;
- 2) akcjonariuszom lub wspólnikom, których akcje lub udziały zostały umorzone na podstawie tej decyzji;
- 3) obligatariuszom lub posiadaczom innych instrumentów kapitałowych lub finansowych, które podlegają umorzeniu albo konwersji na podstawie tej decyzji.

4. Fundusz w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego CCP niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy sąd rejestrowy i przekazuje mu odpis tej decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2, oraz tajemnic, o których mowa w art. 104 ustawy – Prawo bankowe, art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

5. Odpis decyzji, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wpisu obniżenia lub podwyższenia kapitału zakładowego CCP do Krajowego Rejestru Sądowego. Podwyższenie albo obniżenie kapitału zakładowego CCP następuje z chwilą doręczenia CCP decyzji Funduszu, o której mowa w ust. 1.

6. W przypadku gdy instrumenty będące przedmiotem umorzenia lub powstałe w wyniku konwersji podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy, Fundusz niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy CCP o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, i przekazuje mu odpis tej decyzji w zakresie niezbędnym do ujawnienia umorzenia akcji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy albo w celu rejestracji w depozycie papierów wartościowych albo w rejestrze akcjonariuszy akcji wyemitowanych w ramach podwyższenia kapitału zakładowego CCP.

Art. 258i. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 2021/23, Fundusz zawiadamia Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną albo podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy CCP o dokonaniu przeniesienia, o którym mowa w art. 40 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 2021/23.

2. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, albo zawiadomienie o wydaniu tej decyzji stanowią dokonanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

Art. 258j. W przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 42 ust. 1 rozporządzenia nr 2021/23, przepis art. 176 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 258k. W przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 1 albo art. 42 ust. 1 rozporządzenia nr 2021/23, przeniesienie następuje w sposób wolny od zobowiązań lub obciążeń dotyczących przenoszonych instrumentów finansowych, praw majątkowych lub zobowiązań, z zastrzeżeniem art. 67 rozporządzenia nr 2021/23.

Art. 258l. W przypadku objęcia CCP restrukturyzującą i uporządkowaną likwidacją Fundusz może, w formie uchwały Zarządu Funduszu, wykonać jedno lub więcej z uprawnień, o których mowa w art. 48 ust. 1 lit. a oraz m, art. 49 ust. 1 lit. c, e oraz f lub art. 58 rozporządzenia nr 2021/23.

Art. 258m. W restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP nie stosuje się:

- 1) przepisów art. 212, art. 223, art. 233, art. 236, art. 237, art. 397, art. 399 § 3, art. 400 i art. 401 oraz przepisów tytułu IV działów I i II Kodeksu spółek handlowych;
- 2) przepisów art. 258 § 1 oraz art. 311–312^[1] w związku z art. 431 § 7 i art. 433 § 1 Kodeksu spółek handlowych – do objęcia praw udziałowych na podstawie decyzji o zastosowaniu instrumentu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 2021/23;
- 3) terminów, o których mowa w art. 238 § 1, art. 402 § 1 i 3 oraz art. 402^[1] § 2 Kodeksu spółek handlowych – do zwołania zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia CCP w restrukturyzacji;
- 4) przepisów rozdziałów 4a i 4b ustawy o ofercie publicznej;
- 5) przepisów ustawy z dnia 25 kwietnia 2008 r. o uczestnictwie pracowników w spółce powstałej w wyniku transgranicznego połączenia się spółek.

Art. 258n. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 62 rozporządzenia nr 2021/23, kwotę stwierdzonej różnicy na podstawie wyceny, o której mowa w art. 61 rozporządzenia nr 2021/23, Fundusz pokrywa z funduszu statutowego.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 64 rozporządzenia nr 2021/23, środki z tytułu odzyskanych wydatków poniesionych w związku z płatnością, o której mowa w art. 62 rozporządzenia nr 2021/23, Fundusz przekazuje na fundusz statutowy.

DZIAŁ IV

Restrukturyzacja kas

Art. 259. 1. Fundusz może podejmować i prowadzić działania, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, lub nabywać wierzytelności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:

- 1) nie podjął wobec kasy żadnych działań związanych z przymusową restrukturyzacją;
- 2) koszty restrukturyzacji kasy nie przekraczają kosztów zadań realizowanych przez Fundusz na podstawie ustawy w zakresie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów;
- 3) kasa korzystająca z pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lub 2, zapewnia deponentom dostęp do środków gwarantowanych;
- 4) Komisja Nadzoru Finansowego potwierdziła zdolność kas do wniesienia składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 292 ust. 1, z uwzględnieniem składek, których wniesienie zostało odroczone zgodnie z art. 292 ust. 4 i 5, z zastrzeżeniem art. 263 ust. 2.

2. Działania w zakresie restrukturyzacji oraz obowiązki nakładane na kasę Fundusz konsultuje z Komisją Nadzoru Finansowego.

Art. 260. 1. Realizując zadanie, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, Fundusz może udzielać kasom objętym systemem gwarantowania pożyczek, gwarancji lub poręczeń.

2. Środki uzyskane przez kasy objęte systemem gwarantowania w wyniku udzielenia przez Fundusz pożyczek, gwarancji lub poręczeń, o których mowa w ust. 1, mogą być przeznaczone tylko na usunięcie niebezpieczeństwa niewypłacalności, o ile spełnione zostały warunki, o których mowa w art. 261.

3. Fundusz może udzielić pożyczki kasie tylko w celu zaliczenia uzyskanych w ten sposób środków do funduszy własnych.

4. Do gwarancji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące gwarancji udzielanych przez banki.

Art. 261. Warunkiem udzielenia przez Fundusz pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2, jest w szczególności:

- 1) uznanie przez Zarząd Funduszu przedstawionych przez kasę objętą systemem gwarantowania, wnioskującą o udzielenie pomocy, wyników badania sprawozdania finansowego dotyczącego jej działalności;
- 2) przedstawienie Zarządowi Funduszu przez kasę ubiegającą się o pomoc pozytywnej opinii Komisji Nadzoru Finansowego o programie postępowania naprawczego;
- 3) wykazanie, że wysokość wnioskowanych przez kasę objętą systemem gwarantowania pożyczek, gwarancji, poręczeń oraz środków wydatkowanych przez Fundusz na wykup wierzytelności byłaby niewyższa niż łączna maksymalna kwota z tytułu gwarancji w tej kasie liczona jako suma środków gwarantowanych na rachunkach deponentów kasy;
- 4) wykorzystanie dotychczasowych funduszy własnych kasy na pokrycie strat kasy ubiegającej się o pomoc;
- 5) w przypadku pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, zabezpieczenie wierzytelności z tytułu udzielonej pomocy gwarantujące zwrot pełnej kwoty pomocy wraz z odsetkami.

Art. 262. 1. Komisja Nadzoru Finansowego informuje niezwłocznie Zarząd Funduszu o wystąpieniu konieczności wszczęcia przez zarząd kasy postępowania naprawczego, o którym mowa w art. 72a ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

2. Fundusz, na swój wniosek skierowany do Komisji Nadzoru Finansowego, jest ustanawiany kuratorem, o którym mowa w art. 72c ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w stosunku do kasy objętej systemem gwarantowania. Funduszowi nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 72c ust. 11 tej ustawy.

3. Do wierzytelności Funduszu związanych z udzieleniem pomocy i wsparcia, o których mowa w art. 5 ust. 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny oraz innych ustaw regulujących rodzaje i sposoby zabezpieczeń wierzytelności banków.

4. Czynności cywilnoprawne, poprzez które dochodzi do realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 2, wolne są od opłaty skarbowej oraz podatku od czynności cywilnoprawnych.

Art. 263. 1. Kasa objęta systemem gwarantowania, korzystająca z pomocy Funduszu, jest obowiązana udzielać na żądanie Funduszu informacji niezbędnych do wykonywania działań, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 4.

2. Jeżeli środki funduszu gwarancyjnego kas są wykorzystywane do restrukturyzacji, kasy niezwłocznie zapewniają Funduszowi środki finansowe, w razie potrzeby w formie składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 292 ust. 1, w wysokości środków wykorzystanych do restrukturyzacji, w przypadku gdy po osiągnięciu po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w art. 288 ust. 1:

- 1) nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, a poziom środków zgromadzonych na funduszu gwarancyjnym kas obniżył się poniżej 2/3 poziomu minimalnego, o którym mowa w art. 288 ust. 1;
- 2) poziom środków zgromadzonych na funduszu gwarancyjnym kas jest niższy niż 25 % poziomu minimalnego, o którym mowa w art. 288 ust. 1.

Art. 264. 1. Realizując zadania, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3, Fundusz może, jeżeli nie podjął wobec kasy żadnych działań związanych z przymusową restrukturyzacją, udzielać wsparcia finansowego na rzecz działalności kasy w przypadku jej przejęcia, przejęcia jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych podmiotowi przejmującemu lub nabywcy. Wsparcie może zostać również udzielone w przypadku objęcia akcji banku przejmującego przez Fundusz.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić poprzez:

- 1) objęcie akcji banku przejmującego;
- 2) udzielenie pożyczki lub gwarancji;

- 3) udzielenie gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z przejmowanymi lub nabywanymi prawami majątkowymi lub przejmowanymi zobowiązaniami;
- 4) udzielenie dotacji na pokrycie różnicy między wartością przejmowanych lub nabywanych praw majątkowych i przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na rachunkach deponentów kasy do wysokości łącznej maksymalnej kwoty z tytułu gwarancji w kasie liczonej jako suma środków gwarantowanych na rachunkach deponentów kasy, w której stwierdzono niebezpieczeństwo niewypłacalności.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, przepisu art. 25 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

4. Fundusz może udzielać wsparcia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli koszty restrukturyzacji kasy nie przekraczają kosztów zadań realizowanych przez Fundusz na podstawie ustawy w zakresie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.

Art. 265. Warunkiem udzielenia przez Fundusz wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3, jest w szczególności:

- 1) uznanie przez Zarząd Funduszu przedstawionych przez przejmującego lub nabywcę wyników badania sprawozdania finansowego dotyczącego jej działalności;
- 2) przedstawienie Zarządowi Funduszu przez przejmującego lub nabywcę pozytywnej opinii Komisji Nadzoru Finansowego o celowości przejęcia i braku zagrożenia dla bezpieczeństwa środków deponentów gromadzonych w kasie, wobec której Komisja Nadzoru Finansowego wydała decyzję o przejęciu lub likwidacji, oraz w przejmującym lub nabywającym banku lub kasie;
- 3) wykazanie, że wysokość środków zaangażowanych przez Fundusz we wsparcie przejmującego lub nabywcy byłaby niewyższa niż łączna maksymalna kwota z tytułu gwarancji w kasie, wobec której Komisja Nadzoru Finansowego wydała decyzję o przejęciu lub likwidacji, liczona jako suma środków gwarantowanych na przejmowanych rachunkach deponentów tej kasy;
- 4) wykorzystanie dotychczasowych funduszy własnych przejmowanej lub likwidowanej kasy na pokrycie strat;
- 5) zabezpieczenie wiarygodności gwarantujące zwrot pełnej kwoty wsparcia wraz z odsetkami w przypadku wsparcia w formie, o której mowa w art. 264 ust. 2 pkt 2.

Art. 266. Podmiot przejmujący kasę korzystającą ze wsparcia, przejmujący wybrane prawa majątkowe lub wybrane zobowiązania kasy, lub nabywca przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych, na żądanie Funduszu, udziela informacji niezbędnych do oceny ryzyka zwrotu udzielonego wsparcia lub strat związanych z nabywanymi lub przejmowanymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami.

Art. 267. Z tytułu udzielenia wsparcia, o którym mowa w art. 264 ust. 2 pkt 3 i 4, Funduszowi przysługuje roszczenie w stosunku do kasy, wobec której Komisja Nadzoru Finansowego wydała decyzję o przejęciu wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub o likwidacji, a w przypadku ogłoszenia upadłości kasy do jej masy upadłości.

Art. 267a. 1. W przypadku udzielenia przez Fundusz pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2, albo wsparcia, o którym mowa w art. 264, instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane kasy, której Fundusz udzielił pomocy, a także instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane przejmowanej albo likwidowanej kasy, której Fundusz udzielił wsparcia, ulegają umorzeniu do wysokości strat kasy:

- 1) której Fundusz udzielił pomocy,
- 2) przejmowanej,
- 3) likwidowanej

– zidentyfikowanych odpowiednio na dzień określony w decyzji Funduszu o udzieleniu pomocy, dzień przejęcia kasy albo dzień nabycia przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych niepokrytych dotychczas przez fundusze własne.

2. Umorzenie następuje w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z zasadami pomocy państwa obowiązującymi w Unii Europejskiej.

3. Umorzenie następuje w przypadku:

- 1) pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 – z dniem określonym w decyzji Funduszu o udzieleniu pomocy;
- 2) wsparcia, o którym mowa w art. 264 – z dniem przejęcia lub nabycia.

4. Umorzenie następuje w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.

5. Umorzeniu podlegają zobowiązania z tytułu kapitału i należnych odsetek.

6. Jeżeli nie jest konieczne całkowite umorzenie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podporządkowanych, podlegają one umorzeniu proporcjonalnie w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z zasadami pomocy państwa obowiązującymi w Unii Europejskiej.

7. Jeżeli instrument kapitałowy lub zobowiązanie podporządkowane podlega częściowemu umorzeniu, warunki umowne w części nieobjętej umorzeniem nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek z tytułu instrumentu kapitałowego lub zobowiązania podporządkowanego.

8. W przypadku udzielenia wsparcia, o którym mowa w art. 264, wartość i zakres umorzenia są wskazywane:

- 1) na dzień poprzedzający dzień przejścia – w sprawozdaniu finansowym zweryfikowanym przez firmę audytorską albo
- 2) na dzień poprzedzający dzień nabycia – przez likwidatora kasy.

9. W przypadku udzielenia pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2, wartość i zakres umorzenia są wskazywane przez kasę.

10. Wartość i zakres umorzenia ustala się na podstawie sprawozdania finansowego, którego wyniki badania zostały uznane przez Zarząd Funduszu zgodnie z art. 261 pkt 1.

11. W przypadku umorzenia nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie.

12. Kasa lub podmiot przejmujący kasę ogłasza informacje o umorzeniu na swojej stronie internetowej.

Art. 268. Działania, o których mowa w niniejszym dziale, mogą być podejmowane i prowadzone po uzyskaniu decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem.

DZIAŁ IVA

Restrukturyzacja banków

Art. 268a. 1. Realizując zadania, o których mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1, Fundusz może udzielać wsparcia na rzecz działalności banku, w związku z jego restrukturyzacją, podmiotom przejmującym bank.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić poprzez:

- 1) objęcie akcji banku przejmującego;
- 2) udzielenie pożyczki lub gwarancji;
- 3) udzielenie gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z przejmowanymi prawami majątkowymi lub przejmowanymi zobowiązaniami;
- 4) udzielenie dotacji na pokrycie różnicy między wartością przejmowanych praw majątkowych i przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na rachunkach deponentów banku przejmowanego do wysokości przejmowanych zobowiązań z tytułu tych środków, pomniejszonych o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku, gdyby na dzień przejścia sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości przejmowanego banku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, przepisu art. 25 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

Art. 268b. Warunkiem udzielenia przez Fundusz wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1, jest w szczególności:

- 1) uznanie przez Zarząd Funduszu przedstawionych przez bank przejmujący wyników badania sprawozdania finansowego dotyczącego działalności restrukturyzowanego banku sporządzonego na dzień poprzedzający dzień przejścia;
- 2) wykazanie, że koszty restrukturyzacji banku nie przekraczają kosztów zadań realizowanych przez Fundusz na podstawie ustawy w zakresie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów;
- 3) wykorzystanie dotychczasowych funduszy własnych przejmowanego banku na pokrycie strat;
- 4) zabezpieczenie wierzytelności gwarantujące zwrot pełnej kwoty wsparcia wraz z odsetkami – w przypadku wsparcia w formie, o której mowa w art. 268a ust. 2 pkt 2.

Art. 268c. Bank biorący udział w restrukturyzacji banku, na którego działalność udzielono wsparcia, jest obowiązany udzielać na żądanie Funduszu informacji niezbędnych do oceny ryzyka braku zwrotu udzielonego wsparcia lub strat związanych z przejmowanymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami.

Art. 268d. Działania, o których mowa w niniejszym dziale, mogą być podejmowane i prowadzone po uzyskaniu decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem.

DZIAŁ V

Gospodarka finansowa Funduszu

Rozdział 1

Źródła finansowania, fundusze własne Funduszu, podział zysku lub pokrycie straty

Art. 269. 1. Fundusz prowadzi gospodarkę finansową na podstawie rocznego planu finansowego.

1a. Projekt planu finansowego, o którym mowa w ust. 1, opracowuje Zarząd Funduszu w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.

1b. Projekt planu finansowego, o którym mowa w ust. 1, uchwała Rada Funduszu w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan, i przekazuje go bezzwłocznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.

2. (uchylony)

Art. 270. 1. Źródłami finansowania Funduszu są:

- 1) składki, o których mowa w art. 286 ust. 1, wnoszone przez podmioty objęte systemem gwarantowania oraz składki, o których mowa w art. 295 ust. 1 i 3, wnoszone przez podmioty krajowe i oddziały banków zagranicznych;
- 2) składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 291 ust. 1, art. 292 ust. 1, art. 299 ust. 1 i art. 300 ust. 1;
- 3) wpływy z aktywów finansowych Funduszu, w tym z pożyczek i gwarancji udzielanych przez Fundusz;
- 4) środki uzyskane w ramach bezzwrotnej pomocy zagranicznej;
- 5) środki z dotacji, udzielonych na wnioski Funduszu, z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 6) środki z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski zgodnie z art. 306;
- 7) środki z pożyczek udzielonych z budżetu państwa;
- 8) środki uzyskane z zaciągniętych pożyczek, kredytów i emisji obligacji;
- 9) środki uzyskane z pożyczek udzielonych przez oficjalnie uznane systemy gwarantowania depozytów i podmioty zarządzające funduszami przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska na podstawie zawartych umów;
- 10) środki, o których mowa w art. 236–238;
- 11) środki uzyskane w wyniku zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych i wsparcia udzielanego podmiotowi przejmującemu, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 3a;
- 12) inne wpływy uzyskane przez Fundusz.

2. Fundusz może emitować obligacje na zasadach i w trybie określonych w rozdziale 7 albo na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 271. Fundusz statutowy jest tworzony w celu zapewnienia środków na nabycie rzeczowego majątku trwałego i wartości niematerialnych i prawnych Funduszu oraz pokrycie zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych, a także na finansowanie zadań wynikających z rozporządzenia nr 2021/23.

Art. 272. 1. Fundusz gwarancyjny banków jest tworzony w celu pokrycia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych oraz w celu pokrycia ewentualnych strat Funduszu. W przypadku, o którym mowa w art. 57 ust. 5, środki funduszu gwarancyjnego banków mogą służyć realizacji zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w kasach. Środki funduszu gwarancyjnego banków mogą także służyć realizacji zadań Funduszu, o których mowa w art. 5 ust. 2a.

2. Fundusz gwarancyjny kas jest tworzony w celu pokrycia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w kasach. W przypadku, o którym mowa w art. 56 ust. 5, środki funduszu gwarancyjnego kas mogą służyć realizacji zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych. Środki funduszu gwarancyjnego kas mogą także służyć realizacji zadań Funduszu, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1–3.

3. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie przymusowej restrukturyzacji w zakresie, w jakim służą one zapewnieniu dostępu deponentów do środków gwarantowanych w przymusowej restrukturyzacji, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 179, art. 188 ust. 5 i 5a oraz art. 202 ust. 4 i 5.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. W przypadku gdy środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie przymusowej restrukturyzacji, środki te nie mogą finansować objęcia praw udziałowych przez Fundusz.

7. Jeżeli oszacowanie, o którym mowa w art. 241 ust. 1, wykáže, że wysokość środków przekazanych zgodnie z ust. 3 jest wyższa niż wysokość wynikająca z konieczności wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, pomniejszona o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu, powstała różnicę przekazuje się z funduszu przymusowej restrukturyzacji na fundusz gwarancyjny banków albo na fundusz gwarancyjny kas.

8. Jeżeli Fundusz przekazał środki z funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas na finansowanie przymusowej restrukturyzacji zgodnie ze schematem przymusowej restrukturyzacji, zgłasza on roszczenie o zwrot tych środków w wysokości nadwyżki środków przekazanych nad kwotę wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, w przypadku gdyby na dzień decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji, pomniejszoną o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu.

9. Kwota środków funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznaczonych na finansowanie przymusowej restrukturyzacji nie może być wyższa niż 50 % docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach albo docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, o których mowa w art. 287 ust. 2 i art. 288 ust. 2. Rada Funduszu może podjąć decyzję o przeznaczeniu na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kwoty wyższej niż 50 % docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach i docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, uwzględniając potrzebę efektywnego wykorzystania środków.

Art. 273. 1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych, w tym kosztów przymusowej restrukturyzacji poniesionych po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji kas, w tym kosztów przymusowej restrukturyzacji poniesionych po wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.

3. Finansowanie zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 1 i 2, obejmuje w szczególności finansowanie:

- 1) zadań określonych w art. 112;
- 2) utworzenia instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami oraz wyposażenie tych podmiotów w fundusze własne konieczne ze względu na skalę i wyniki działalności;
- 3) zaspokojenia roszczeń uzupełniających, o których mowa w art. 242;
- 4) wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań, o którym mowa w art. 206 ust. 3;
- 5) pokrycia kosztów przymusowej restrukturyzacji zgodnie z uzgodnionym przez Fundusz schematem przymusowej restrukturyzacji oraz pokrycia ewentualnych strat Funduszu z tytułu przymusowej restrukturyzacji.

4. W przypadku gdy koszty finansowania zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych przekraczają wartość środków zgromadzonych na funduszu przymusowej restrukturyzacji banków, w tym środków ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 299 ust. 1, środki funduszu przymusowej restrukturyzacji kas zgromadzone ze składek, o których mowa w art. 295 ust. 3, mogą służyć finansowaniu przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych.

5. W przypadku gdy koszty finansowania zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji kas przekraczają wartość środków zgromadzonych na funduszu przymusowej restrukturyzacji kas, w tym środków ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 300 ust. 1, środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków, zgromadzone ze składek, o których mowa w art. 295 ust. 1, mogą służyć finansowaniu przymusowej restrukturyzacji kas.

Art. 274. W przypadku, o którym mowa w art. 206 ust. 3, jeżeli w wyniku wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji straty podmiotu w restrukturyzacji nie zostały w całości pokryte umorzonymi zobowiązaniami innych wierzycieli, Fundusz może przeznaczyć środki funduszy, o których mowa w art. 273, na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji lub objęcie praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji w celu odtworzenia jego funduszy własnych, jeżeli:

- 1) dokonał umorzenia lub konwersji praw udziałowych lub zobowiązań lub zapewnił podjęcie innych działań, które będą skutkować poniesieniem strat przez właścicieli lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji lub jego dokapitalizowaniem w wysokości co najmniej 8 % zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej zgodnie z oszacowaniem, o którym mowa w art. 137 ust. 1;
- 2) kwota środków nie przekracza 5 % sumy zobowiązań ogółem podmiotu w restrukturyzacji, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, ustalonej na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1.

Art. 275. W przypadku gdy nie został spełniony warunek, o którym mowa w art. 274 pkt 1, Fundusz może przeznaczyć środki na cel określony w art. 274, jeżeli:

- 1) dokonał umorzenia lub konwersji praw udziałowych lub zobowiązań w wysokości nie mniejszej niż 20 % wartości aktywów ważonych ryzykiem podmiotu w restrukturyzacji oraz
- 2) wielkość środków odpowiednio na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych albo środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas jest nie mniejsza niż 3 % kwoty środków gwarantowanych we wszystkich podmiotach objętych systemem gwarantowania, oraz
- 3) wielkość sumy bilansowej podmiotu w restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego nie przekracza równowartości w złotych kwoty 900 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania.

Art. 276. Wydatki na cel określony w art. 274 mogą być finansowane ze środków:

- 1) na finansowanie przymusowej restrukturyzacji odpowiednio banków i firm inwestycyjnych albo kas;
- 2) które mogą być uzyskane w okresie 3 lat ze składek nadzwyczajnych;
- 3) uzyskanych z innych źródeł, w sposób określony w art. 278.

Art. 277. Fundusz może przeznaczyć środki funduszy, o których mowa w art. 273, na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji lub objęcie praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji w celu odtworzenia jego funduszy własnych w wysokości przekraczającej poziom, o którym mowa w art. 274 pkt 2, jeżeli wszystkie niezabezpieczone zobowiązania podlegające umorzeniu lub konwersji inne niż środki objęte ochroną gwarancyjną zostały umorzone lub skonwertowane. W celu finansowania tych wydatków Fundusz może zaciągać pożyczki od podmiotów trzecich lub przeznaczyć na ich pokrycie środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji odpowiednio banków i firm inwestycyjnych albo kas.

Art. 278. Fundusz może zaciągać pożyczki od podmiotów trzecich, w przypadku gdy środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych albo kas są niewystarczające do pokrycia wydatków i nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków z tytułu składek nadzwyczajnych na rzecz Funduszu lub środki uzyskane ze składek nadzwyczajnych są niewystarczające.

Art. 279. Przepisy art. 274–278 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy w wyniku finansowania przymusowej restrukturyzacji z wykorzystaniem innych instrumentów niż umorzenie lub konwersja zobowiązań środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków lub funduszu przymusowej restrukturyzacji kas pokrywają w sposób pośredni straty lub ujemne fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 280. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych jest tworzony w celu zapewnienia środków finansowych na cele określone w art. 35 ust. 3 i 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

Art. 281. Fundusz gwarancyjny banków, fundusz gwarancyjny kas, fundusz przymusowej restrukturyzacji banków, fundusz przymusowej restrukturyzacji kas oraz fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych dzielą się na fundusze wykorzystane – w zakresie, w jakim zostały one wykorzystane na finansowanie zadań Funduszu, oraz fundusze do wykorzystania – w pozostałym zakresie. Szczegółowe zasady tworzenia i wykorzystania funduszy własnych Funduszu określa statut Funduszu.

Art. 282. 1. Kwoty uzyskane przez Fundusz z masy upadłości kasy zasilają fundusz gwarancyjny kas.

2. Kwoty uzyskane przez Fundusz z masy upadłości banku lub oddziału banku zagranicznego zasilają fundusz gwarancyjny banków.

3. Kwoty uzyskane przez Fundusz z masy upadłości firmy inwestycyjnej zasilają fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.

Art. 283. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie zadań Funduszu, w szczególności w zakresie:

- 1) gwarantowania środków pieniężnych;
- 2) przymusowej restrukturyzacji;
- 2a) restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP;
- 3) działalności pomocowej dla banków na cele określone w art. 35 ust. 3 i 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych;
- 4) nabycia praw majątkowych, o których mowa w art. 314;
- 4a) restrukturyzacji banków i kas;
- 5) pokrywania kosztów lub nakładów związanych z działalnością Funduszu.

Art. 284. Jeżeli wymagane finansowanie, o którym mowa w art. 133 ust. 2 pkt 7, jest realizowane przez udzielenie gwarancji, Fundusz może udzielić gwarancji spłaty zobowiązań do wysokości udziału Funduszu w wymaganym finansowaniu określonego w schemacie przymusowej restrukturyzacji.

Art. 285. 1. Rada Funduszu przeznacza zysk netto na zwiększenie funduszu gwarancyjnego banków lub funduszu przymusowej restrukturyzacji banków oraz zwiększenie funduszu gwarancyjnego kas lub funduszu przymusowej restrukturyzacji kas, w proporcji określonej jako stosunek udziału sumy środków zgromadzonych odpowiednio:

- 1) w funduszu gwarancyjnym banków i funduszu przymusowej restrukturyzacji banków,
- 2) w funduszu gwarancyjnym kas i funduszu przymusowej restrukturyzacji kas

– do sumy środków zgromadzonych we wszystkich tych funduszach na dzień bilansowy ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego.

1a. Wysokość kwoty zysku netto przeznaczonej na zwiększenie poszczególnych funduszy, wynikającej z zastosowania proporcji określonej w ust. 1, ustala Rada Funduszu.

2. W przypadku gdy na dzień bilansowy ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego poziom każdego z funduszy, o których mowa w ust. 1, wynosi zero, o sposobie przeznaczenia zysku netto na taki fundusz decyduje Rada Funduszu.

3. Do pokrycia straty netto przepisy ust. 1–2 stosuje się odpowiednio.

4. Rada Funduszu może przeznaczyć całość lub część zysku netto Funduszu na podwyższenie funduszu statutowego.

5. Decyzję o podziale zysku netto lub pokryciu straty podejmuje Rada Funduszu, w formie uchwały, na wniosek Zarządu Funduszu.

6. Do podziału zysku lub pokrycia straty przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2

Obowiązkowe składki na rzecz Funduszu

Oddział 1

Finansowanie obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów

Art. 286. 1. Obowiązkowy system gwarantowania depozytów finansowany jest przez podmioty objęte systemem gwarantowania, ze składek wnoszonych w okresach kwartalnych, z zastrzeżeniem art. 294 ust. 1.

2. Składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów wnoszone przez banki i oddziały banków zagranicznych zasilają fundusz gwarancyjny banków.

3. Składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów wnoszone przez kasy zasilają fundusz gwarancyjny kas.

4. Z dniem spełnienia warunku gwarancji bank, oddział banku zagranicznego lub kasa są zwolnione z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 3.

5. Podmiot w restrukturyzacji jest zwolniony z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 3.

Art. 287. 1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 0,8 % kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 2,6 % kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, przy czym poziom ten może być obniżany przez Radę Funduszu do poziomu nieniższego niż 1,6 % kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

2a. Rada Funduszu, obniżając docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach, bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) bieżący poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach;
- 2) wysokość środków zgromadzonych przez systemy ochrony instytucjonalnej i systemy ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 9a ustawy – Prawo bankowe;
- 3) sytuację ekonomiczno-finansową sektora bankowego;
- 4) stanowisko jednostki zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

2b. Rada Funduszu przed ustaleniem docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach zasięga opinii Komitetu Stabilności Finansowej, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

3. Składki na fundusz gwarancyjny banków ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:

- 1) minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 2) docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach do dnia 3 lipca 2030 r.

4. Rada Funduszu, ustalając wysokości składek, może skrócić termin osiągnięcia docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach określony w ust. 3 pkt 2, uwzględniając bieżący poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach oraz wyniki finansowe banków i oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

5. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8 % kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w ust. 1, termin określony w ust. 3 pkt 1 ulega przedłużeniu o 4 lata.

6. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8 % kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, termin określony w ust. 3 pkt 2 ulega przedłużeniu o 4 lata.

7. Przy ustalaniu wysokości składek na dany kwartał uwzględnia się w szczególności fazę cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową banków i oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

8. Jeżeli w ciągu ostatnich 2 lat przed osiągnięciem po raz pierwszy poziomu środków, o którym mowa w ust. 1 i 2, Fundusz dokona wypłat nieprzekraczających łącznie 0,8 % kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, terminy określone w ust. 3 ulegają przedłużeniu w taki sposób, aby łączna kwota składek, o której mowa w art. 293 ust. 1 pkt 1, na dany rok kalendarzowy nie była wyższa niż 0,25 % kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

9. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki systemu gwarantowania depozytów w bankach obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w bankach ustalane są na poziomie umożliwiającym osiągnięcie minimalnego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach – w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach – w okresie nie dłuższym niż 10 lat.

10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć termin osiągnięcia docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, uwzględniając poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach, fazę cyklu koniunkturalnego oraz sytuację finansową banków i oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

Art. 288. 1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 0,8 % kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 1 % kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

3. Składki na fundusz gwarancyjny kas ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:

- 1) minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 2) docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach do dnia 3 lipca 2030 r.

4. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8 % kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w ust. 1, termin określony w ust. 3 pkt 1 ulega przedłużeniu o 4 lata.

5. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8 % kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, termin określony w ust. 3 pkt 2 ulega przedłużeniu o 4 lata.

6. Przy ustalaniu wysokości składek na dany kwartał uwzględnia się w szczególności fazę cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

7. Jeżeli w ciągu ostatnich 2 lat przed osiągnięciem po raz pierwszy poziomu środków, o którym mowa w ust. 1 i 2, Fundusz dokona wypłat nieprzekraczających łącznie 0,8 % kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, terminy określone w ust. 3 ulegają przedłużeniu w taki sposób, aby łączna kwota składek, o której mowa w art. 293 ust. 1 pkt 2, na dany rok kalendarzowy nie była wyższa niż 0,25 % kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

8. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki systemu gwarantowania depozytów w kasach obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w kasach ustalane są na poziomie umożliwiającym osiągnięcie minimalnego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach – w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach – w okresie nie dłuższym niż 10 lat.

9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć termin osiągnięcia docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, uwzględniając poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, fazę cyklu koniunkturalnego oraz sytuację finansową kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

Art. 289. 1. Podstawę wyznaczania składek na dany kwartał na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w bankach i oddziałach banków zagranicznych stanowi wartość środków gwarantowanych na koniec kwartału bezpośrednio poprzedzającego kwartał, którego składka dotyczy, w banku albo oddziale banku zagranicznego zobowiązanych do wniesienia składki.

2. Przy ustalaniu wysokości składki uwzględniany jest profil ryzyka podmiotu zobowiązanego do wniesienia składki, obejmujący w szczególności przynależność do systemu ochrony instytucjonalnej, współczynnik wypłacalności oraz jakość aktywów.

3. Fundusz opracowuje metody wyznaczania składek odrębnie dla banków oraz oddziałów banków zagranicznych i przedstawia je do zatwierdzenia Komisji Nadzoru Finansowego.

4. Decyzja w przedmiocie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia metod, o których mowa w ust. 3, podejmowana jest przez Komisję Nadzoru Finansowego w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o zatwierdzenie metod przez Fundusz.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może odmówić zatwierdzenia metod, o których mowa w ust. 3, jeżeli zostały one opracowane niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 11. Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję o odmowie zatwierdzenia metod, przekazuje Funduszowi zalecenia w zakresie niezbędnych zmian w opracowanych metodach.

6. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza metody wyznaczania składek, o których mowa w ust. 3, w formie uchwał.

7. O zatwierdzeniu metod wyznaczania składek Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni od dnia podjęcia uchwał, o których mowa w ust. 6.

8. Fundusz dokonuje zmiany metody wyznaczania składek, w przypadku gdy dotychczasowe metody nie różnicują w sposób odpowiedni wyznaczanych składek ze względu na profil ryzyka podmiotów zobowiązanych do wnoszenia składek oraz może dokonać zmiany w przypadku zmiany sprawozdawczości banków lub oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, przepisy ust. 4–7 dotyczące zatwierdzania metod wyznaczania składek stosuje się.

10. O wprowadzeniu dopuszczalnych zmian w metodach, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, Fundusz powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego nie później niż w ciągu miesiąca od dnia dokonania zmian.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, sposób określania profilu ryzyka podmiotów zobowiązanych do wniesienia składki i uwzględniania tego profilu w wyznaczaniu składek na fundusz gwarancyjny banków, w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych podmiotów,
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka podmiotu i sposób ich wykorzystania,
- 3) metody określania profilu ryzyka podmiotu,
- 4) minimalny poziom ulgi przy wyliczaniu składki, w przypadku przynależności podmiotu do systemu ochrony instytucjonalnej,
- 5) sposób uwzględnienia przynależności podmiotu do sektora niskiego ryzyka przy wyliczaniu składki,
- 6) zasady stosowania składek minimalnych,
- 7) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku

– uwzględniając konieczność zapewnienia zróżnicowania składek w zależności od profilu ryzyka podmiotów zobowiązanych do ich wnoszenia.

12. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, tryb zatwierdzania przez Komisję Nadzoru Finansowego opracowanych przez Fundusz metod wyznaczania składek oraz zakres informacji, dotyczących metody wyznaczania składek, udostępnianych podmiotom wnoszącym składki, oraz tryb ich udostępniania, w szczególności:

- 1) zakres dokumentacji załączanej przez Fundusz do wniosku o zatwierdzenie metod wyznaczania składek,
- 2) zakres dopuszczalnych zmian w metodach, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego

– uwzględniając konieczność zapewnienia niezakłóconego i efektywnego współdziałania Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, kompletności informacji i adekwatności metod wyznaczania składek oraz ich zmian, a także zapewnienia podmiotom wnoszącym składki bieżącego dostępu do niezbędnych im danych.

Art. 290. 1. Podstawę wyznaczania składek na dany kwartał na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w kasach stanowi wartość środków gwarantowanych na koniec kwartału bezpośrednio poprzedzającego kwartał, którego składka dotyczy, w kasie zobowiązanej do wniesienia składki.

2. Przy ustalaniu wysokości składki uwzględniany jest profil ryzyka kasy zobowiązanej do wniesienia składki, obejmujący w szczególności współczynnik wypłacalności oraz jakość aktywów.

3. Fundusz opracowuje metodę wyznaczania składek dla kas i przedstawia ją do zatwierdzenia Komisji Nadzoru Finansowego.

4. Decyzja w sprawie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia metody, o której mowa w ust. 3, jest podejmowana przez Komisję Nadzoru Finansowego w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o zatwierdzenie metody przez Fundusz.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może odmówić zatwierdzenia metody, o której mowa w ust. 3, jeżeli została ona opracowana niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 11. Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję o odmowie zatwierdzenia metody, przekazuje Funduszowi zalecenia w zakresie niezbędnych zmian w opracowanej metodzie.

6. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza metodę wyznaczania składek, o której mowa w ust. 3, w formie uchwały.

7. O zatwierdzeniu metody wyznaczania składek Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 6.

8. Fundusz dokonuje zmiany metody wyznaczania składek, w przypadku gdy dotychczasowa metoda nie różni się w sposób odpowiedni wyznaczanych składek ze względu na profil ryzyka kas zobowiązanych do wnoszenia składek oraz może dokonać zmiany w przypadku zmiany sprawozdawczości kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, przepisy ust. 4–7 dotyczące zatwierdzania metod wyznaczania składek stosuje się.

10. O wprowadzeniu dopuszczalnych zmian w metodzie, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, Fundusz powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego nie później niż w ciągu miesiąca od dnia dokonania zmian.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, sposób określania profilu ryzyka kas zobowiązanych do wniesienia składki i uwzględniania tego profilu w wyznaczaniu składek na fundusz gwarancyjny kas, w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych kas,
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka kasy i sposób ich wykorzystania,
- 3) metody określania profilu ryzyka kasy,
- 4) zasady stosowania składek minimalnych,
- 5) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku – uwzględniając konieczność zapewnienia zróżnicowania składek w zależności od profilu ryzyka kas zobowiązanych do ich wnoszenia.

12. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, tryb zatwierdzania przez Komisję Nadzoru Finansowego opracowanej przez Fundusz metody wyznaczania składek oraz zakres informacji dotyczących metody wyznaczania składek udostępnianych kasom wnoszącym składki oraz tryb ich udostępniania, w szczególności:

- 1) zakres dokumentacji dołączanej przez Fundusz do wniosku o zatwierdzenie metody wyznaczania składek,
- 2) zakres dopuszczalnych zmian w metodzie, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego – uwzględniając konieczność zapewnienia niezakłóconego i efektywnego współdziałania Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, kompletności informacji i adekwatności metody wyznaczania składek oraz jej zmian, a także zapewnienia podmiotom wnoszącym składki bieżącego dostępu do niezbędnych im danych.

Art. 290a. 1. Fundusz dokonuje korekty składki na fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas za kwartał, w przypadku gdy dane o środkach gwarantowanych stanowiących podstawę wyznaczania składek ulegną zmianie po określeniu przez Radę Funduszu wysokości składek należnych za dany kwartał.

2. Fundusz może nie dochodzić kwoty należnej z tytułu korekty, o ile nie przekracza ona 10 zł, jeżeli bank, oddział banku zagranicznego lub kasa nie są objęte obowiązkiem wniesienia składki za kwartał, w którym jest dokonywana korekta.

Art. 291. 1. W przypadku gdy środki systemu gwarantowania depozytów w bankach są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, może, w drodze uchwały, zobowiązać banki i oddziały banków zagranicznych objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do wniesienia na fundusz gwarancyjny banków składek nadzwyczajnych nieprzekraczających łącznie w danym roku kalendarzowym 0,5 % kwoty środków gwarantowanych w nich zgromadzonych na koniec czwartego kwartału roku poprzedzającego rok, w którym powstają zobowiązania z tytułu składek nadzwyczajnych.

2. W przypadku gdy środki uzyskane ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, okażą się niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze uchwały, zobowiązać banki i oddziały banków zagranicznych do wniesienia składki nadzwyczajnej na fundusz gwarancyjny banków w kwocie wyższej niż określona w ust. 1.

3. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1 i 2, jest ustalana zgodnie z metodą, o której mowa w art. 289 ust. 3.

4. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, zagroziłoby płynności lub wypłacalności banku lub oddziału banku zagranicznego objętego obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, Komisja Nadzoru Finansowego może, na jego wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek banku lub oddziału banku zagranicznego objętego obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie dłużej niż o kolejne 6 miesięcy.

6. Warunki odroczenia terminu płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, na fundusz gwarancyjny banków w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, określa Komisja Nadzoru Finansowego w drodze decyzji.

7. Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, po zasięgnięciu opinii Funduszu. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz niezwłocznie o podjętych decyzjach.

8. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie, w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu.

9. Jeżeli w wyniku odroczenia terminu płatności składek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, wniesione składki nadzwyczajne są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, przepisy ust. 1 lub 2 stosuje się.

Art. 292. 1. W przypadku gdy środki systemu gwarantowania depozytów w kasach są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, może, w drodze uchwały, zobowiązać kasy objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do wniesienia na fundusz gwarancyjny kas składek nadzwyczajnych nieprzekraczających łącznie w danym roku kalendarzowym 0,5 % kwoty środków gwarantowanych w nich zgromadzonych na koniec czwartego kwartału roku poprzedzającego rok, w którym powstają zobowiązania z tytułu składek nadzwyczajnych.

2. W przypadku gdy środki uzyskane ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, okażą się niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze uchwały, zobowiązać kasy do wniesienia składki nadzwyczajnej na fundusz gwarancyjny kas w kwocie wyższej niż określona w ust. 1.

3. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1 i 2, jest ustalana zgodnie z metodą, o której mowa w art. 290 ust. 3.

4. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, zagroziłoby płynności lub wypłacalności kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, Komisja Nadzoru Finansowego może, na jej wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, nie dłużej niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie dłużej niż o kolejne 6 miesięcy.

6. Warunki odroczenia terminu płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, na fundusz gwarancyjny kas w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, określa Komisja Nadzoru Finansowego w drodze decyzji.

7. Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, po zasięgnięciu opinii Funduszu. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz niezwłocznie o podjętych decyzjach.

8. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu.

9. Przepis ust. 1 lub 2 stosuje się, w przypadku gdy w wyniku odroczenia terminu płatności składek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, wniesione składki nadzwyczajne są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych.

Art. 293. 1. Rada Funduszu określa, w drodze uchwały:

- 1) łączną kwotę składek, o których mowa w art. 286 ust. 2, na dany rok kalendarzowy, należnych kwartalnie od banków i oddziałów banków zagranicznych;
- 2) łączną kwotę składek, o których mowa w art. 286 ust. 3, na dany rok kalendarzowy należnych kwartalnie od kas;
- 3) terminy wnoszenia składek.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 291 ust. 1, Rada Funduszu określa, w formie uchwały, łączną kwotę składek nadzwyczajnych należnych od banków i oddziałów banków zagranicznych oraz termin lub terminy wniesienia tych składek.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 292 ust. 1, Rada Funduszu określa, w drodze uchwały, łączną kwotę składek nadzwyczajnych należnych od kas oraz termin lub terminy wniesienia tych składek.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, podlegają podziałowi na poszczególne banki i oddziały banków zagranicznych zgodnie z metodą, o której mowa w art. 289 ust. 3.

5. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, podlegają podziałowi na poszczególne kasy zgodnie z metodą, o której mowa w art. 290 ust. 3.

6. Informacja o wysokości składki oraz terminie lub terminach jej wniesienia przekazywana jest bez zbędnej zwłoki podmiotom zobowiązanym do jej uiszczenia.

Art. 294. 1. W przypadku gdy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach lub gdy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wyliczone na podstawie danych dostępnych na dzień ustalenia składki osiągnie lub przekroczy na dzień ustalenia składki docelowy poziom określony odpowiednio w art. 287 ust. 2 lub art. 288 ust. 2, składek na fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas nie pobiera się.

2. Informacja o niepobieraniu składek przekazywana jest do wiadomości podmiotom objętym obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów poprzez jej publikację na stronie internetowej Funduszu.

Oddział 2

Finansowanie przymusowej restrukturyzacji

Art. 295. 1. Przymusowa restrukturyzacja banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych finansowana jest przez te podmioty ze składek wnoszonych co najmniej raz w roku.

2. Składki, o których mowa w ust. 1, zasilają fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.

3. Przymusowa restrukturyzacja kas finansowana jest przez kasy ze składek wnoszonych co najmniej raz w roku.

4. Składki, o których mowa w ust. 3, zasilają fundusz przymusowej restrukturyzacji kas.

5. (uchylony)

6. Kasa realizująca program postępowania naprawczego jest zwolniona z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa w ust. 3, w okresie od dnia zatwierdzenia przekazanego programu postępowania naprawczego przez Komisję Nadzoru Finansowego do dnia zakończenia jego realizacji.

7. Z dniem spełnienia warunku gwarancji bank, oddział banku zagranicznego lub kasa są zwolnione z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 4.

8. Podmiot w restrukturyzacji jest zwolniony z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 3.

Art. 296. 1. Minimalny poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych wynosi 1 % kwoty środków gwarantowanych w bankach, firmach inwestycyjnych i oddziałach banków zagranicznych.

2. Docelowy poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych wynosi 1,2 % kwoty środków gwarantowanych w bankach, firmach inwestycyjnych i oddziałach banków zagranicznych.

3. Składki na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:

- 1) minimalny poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- 2) docelowy poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych do dnia 31 grudnia 2030 r.

4. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych przekraczających 0,5 % kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiotach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 295 ust. 1, do momentu osiągnięcia po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w ust. 1, termin określony w ust. 3 pkt 1 ulega przedłużeniu o 4 lata.

5. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych przekraczających 0,5 % kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiotach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 295 ust. 1, do momentu osiągnięcia po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, termin określony w ust. 3 pkt 2 ulega przedłużeniu o 4 lata.

6. Przy ustalaniu wysokości składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych składki te powinny być rozkładane w czasie możliwie równomiernie przy należyтым uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych.

7. Jeżeli w ciągu ostatnich 2 lat przed osiągnięciem po raz pierwszy poziomu środków, o którym mowa w ust. 1 i 2, Fundusz dokona wypłat nieprzekraczających łącznie 0,5 % kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiotach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 295 ust. 1, terminy określone w ust. 3 ulegają przedłużeniu w taki sposób, aby łączna kwota składek, o której mowa w art. 301 ust. 1 pkt 1, na dany rok kalendarzowy nie była wyższa niż 0,25 % kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiotach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 295 ust. 1.

8. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, składki są ustalane na poziomie umożliwiającym osiągnięcie poziomu minimalnego, o którym mowa w ust. 1, w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a poziomu docelowego, o którym mowa w ust. 2, w okresie nie dłuższym niż 10 lat.

9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać termin osiągnięcia docelowego poziomu środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, uwzględniając poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji tych podmiotów po dokonaniu wypłat, fazę cyklu koniunkturalnego oraz sytuację finansową banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych.

Art. 297. 1. Minimalny poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas wynosi 0,1 % kwoty środków gwarantowanych w kasach.

2. Docelowy poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas wynosi 0,14 % kwoty środków gwarantowanych w kasach.

3. Składki na Fundusz przymusowej restrukturyzacji kas ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:

- 1) minimalny poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- 2) docelowy poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas do dnia 31 grudnia 2034 r.

4. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas przekraczających 0,5 % kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w kasach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 295 ust. 3, do momentu osiągnięcia po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w ust. 1, termin określony w ust. 3 pkt 1 ulega przedłużeniu o 4 lata.

5. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas przekraczających 0,5 % kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w kasach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 295 ust. 3, do momentu osiągnięcia po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, termin określony w ust. 3 pkt 2 ulega przedłużeniu o 4 lata.

6. Przy ustalaniu wysokości składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas składki te powinny być rozkładane w czasie możliwie równomiernie przy należyтым uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową kas.

7. Jeżeli w ciągu ostatnich 2 lat przed osiągnięciem po raz pierwszy poziomu środków, o którym mowa w ust. 1 i 2, Fundusz dokona wypłat nieprzekraczających łącznie 0,5 % kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w kasach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 295 ust. 3, terminy określone w ust. 3 ulegają przedłużeniu w taki sposób, aby łączna kwota składek, o których mowa w art. 301 ust. 1 pkt 2, na dany rok kalendarzowy nie była wyższa niż 0,025 % kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w kasach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 295 ust. 3.

8. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, składki ustalane są na poziomie umożliwiającym osiągnięcie poziomu minimalnego, o którym mowa w ust. 1, w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a poziomu docelowego, o którym mowa w ust. 2, w okresie nie dłuższym niż 10 lat.

9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać termin osiągnięcia docelowego poziomu środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, uwzględniając poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas po dokonaniu wypłat, fazę cyklu koniunkturalnego oraz sytuację finansową kas.

Art. 298. 1. Podstawę do wyznaczenia składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji stanowi wartość pasywów pomniejszona o kwotę funduszy własnych oraz środków gwarantowanych. W przypadku banków i firm inwestycyjnych podstawa składki jest dodatkowo pomniejszana w sposób określony w rozporządzeniu nr 2015/63, w szczególności w art. 5 tego rozporządzenia.

2. Przy ustalaniu wysokości składki uwzględniany jest profil ryzyka podmiotu zobowiązanego do wniesienia składki.

3. Metodę ustalania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych, zapewniającą zróżnicowanie wysokości wnoszonych składek w zależności od profilu ryzyka banku i firmy inwestycyjnej wnoszących składki określa rozporządzenie nr 2015/63.

4. Szczegółowe zasady ustalania składek na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków określa, w drodze uchwały, Rada Funduszu.

5. Uchwała, o której mowa w ust. 4, określa w szczególności:

- 1) dodatkowe wskaźniki ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia nr 2015/63, oraz sposób ich wykorzystania;
- 2) tryb wnoszenia składek w formie ryczałtowej.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wyznaczenia składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do oddziałów banków zagranicznych w oparciu o ryzyko, uwzględniając ich specyfikę, w tym w zakresie obowiązków sprawozdawczych, oraz zapewniając ich zbieżność z metodą obliczania składek dla banków określoną w rozporządzeniu nr 2015/63, w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek wnoszonych przez oddziały banków zagranicznych;
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka oddziału banku zagranicznego i sposób ich wykorzystania;
- 3) metody określenia profilu ryzyka oddziału banku zagranicznego;
- 4) zasady oraz tryb dokonywania korekt należnych składek;
- 5) zasady pobierania składek w formie ryczałtowej, w tym kryteria obejmowania oddziałów banków zagranicznych ryczałtem wraz z określeniem kwot należnego ryczałtu.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wyznaczenia składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas w oparciu o ryzyko, uwzględniając specyfikę kas, w tym związaną z ich formą organizacyjno-prawną oraz obowiązkami sprawozdawczymi, oraz zapewniając ich zbieżność z metodą obliczania składek dla banków i firm inwestycyjnych określoną w rozporządzeniu nr 2015/63, w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek wnoszonych przez kasy;
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka kasy i sposób ich wykorzystania;
- 3) metody określenia profilu ryzyka kasy;
- 4) zasady oraz tryb dokonywania korekt należnych składek;
- 5) zasady pobierania składek w formie ryczałtowej, w tym kryteria obejmowania kas ryczałtem wraz z określeniem kwot należnego ryczałtu.

Art. 299. 1. W przypadku gdy środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych są niewystarczające do finansowania przymusowej restrukturyzacji, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, w drodze uchwały, może zobowiązać banki, firmy inwestycyjne i oddziały banków zagranicznych do wniesienia na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków składek nadzwyczajnych w wysokości nieprzekraczającej trzykrotności łącznej kwoty składek ustalonych na dany rok kalendarzowy, a w przypadku gdy łączna kwota tych składek nie jest ustalona – w wysokości nieprzekraczającej trzykrotności łącznej kwoty składek wniesionych za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, jest ustalana zgodnie z metodami, o których mowa w art. 298 ust. 3 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 298 ust. 6.

3. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1, zagroziłoby płynności lub wypłacalności banku, firmy inwestycyjnej lub oddziału banku zagranicznego zobowiązanego do wniesienia składki, Fundusz może, na ich uzasadniony wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, niewięcej niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1, jako termin wniesienia składki nadzwyczajnej.

4. Fundusz może, na uzasadniony wniosek banku, firmy inwestycyjnej lub oddziału banku zagranicznego, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej o kolejne 6 miesięcy.

5. Warunki odroczenia terminu płatności składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, określa Rada Funduszu, w drodze uchwał, na wniosek Zarządu Funduszu.

6. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie, w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu.

Art. 300. 1. W przypadku gdy środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas są niewystarczające do finansowania przymusowej restrukturyzacji, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, w drodze uchwały, może zobowiązać kasy do wniesienia na fundusz przymusowej restrukturyzacji kas składek nadzwyczajnych w wysokości nieprzekraczającej trzykrotności łącznej kwoty składek ustalonych na dany rok kalendarzowy, a w przypadku gdy łączna kwota tej składki nie jest ustalona – w wysokości nieprzekraczającej trzykrotności łącznej kwoty składek wniesionych za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, jest ustalana zgodnie z metodą określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 298 ust. 7.

3. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1, zagroziłoby płynności lub wypłacalności kasy zobowiązanej do wniesienia składki, Fundusz może, na jej uzasadniony wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, niewięcej niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1, jako termin wniesienia składki nadzwyczajnej.

4. Fundusz może, na uzasadniony wniosek kasy, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej, niewięcej niż o kolejne 6 miesięcy.

5. Warunki odroczenia terminu płatności składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, określa Rada Funduszu, w drodze uchwał, na wniosek Zarządu Funduszu.

6. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie, w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu.

Art. 301. 1. Rada Funduszu określa, w drodze uchwały:

- 1) łączną kwotę składek, o których mowa w art. 295 ust. 1, na dany rok kalendarzowy, należnych od banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych;
- 2) łączną kwotę składek, o których mowa w art. 295 ust. 3, na dany rok kalendarzowy, należnych od kas;
- 3) termin lub terminy wniesienia składek na dany rok kalendarzowy.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 299 ust. 1, Rada Funduszu określa, w drodze uchwały, łączną kwotę składek nadzwyczajnych należnych od banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych oraz termin lub terminy wniesienia tych składek.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 300 ust. 1, Rada Funduszu określa, w drodze uchwały, łączną kwotę składek nadzwyczajnych należnych od kas oraz termin lub terminy wniesienia tych składek.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, podlegają podziałowi na poszczególne banki, firmy inwestycyjne i oddziały banków zagranicznych zgodnie z metodą, o której mowa w art. 298 ust. 3 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 298 ust. 6.

5. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, podlegają podziałowi na poszczególne kasy zgodnie z metodą określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 298 ust. 7.

6. Informacja o wysokości składki oraz terminie lub terminach jej wniesienia przekazywana jest bez zbędnej zwłoki podmiotom zobowiązanym do jej uiszczenia.

Art. 302. 1. W przypadku gdy poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych lub poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas, wyliczony na podstawie danych dostępnych na dzień ustalenia składki, osiągnie lub przekroczy na dzień ustalenia składki poziom określony odpowiednio w art. 296 ust. 2 i art. 297 ust. 2, składek na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków lub fundusz przymusowej restrukturyzacji kas nie pobiera się.

2. Informacja o niepobieraniu składek przekazywana jest do wiadomości podmiotom, o których mowa w art. 295 ust. 1 i 3, poprzez jej publikację na stronie internetowej Funduszu.

Oddział 3

Zobowiązania do zapłaty

Art. 303. 1. Rada Funduszu, ustalając wysokość obowiązkowych składek, może określić, w jakim zakresie podmioty zobowiązane do ich wniesienia mogą wносить składki w formie zobowiązań do zapłaty.

2. Udział łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas nie może przekroczyć 30 % poziomu danego funduszu do wykorzystania.

3. Udział zobowiązań do zapłaty w składce rocznej na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków lub fundusz przymusowej restrukturyzacji kas nie może przekroczyć 30 % należnej składki rocznej.

4. Składka w formie ryczałtowej nie może być wnoszona w formie zobowiązania do zapłaty.

5. Podmioty zobowiązane do wniesienia składek informują Fundusz niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania informacji o wysokości składki, o zamiarze wniesienia części składki w formie zobowiązań do zapłaty.

6. Nadwyżki kwot zobowiązań do zapłaty ponad udział 30 % odpowiedniego poziomu funduszu gwarancyjnego do wykorzystania nie są uwzględniane w środkach systemu gwarantowania depozytów w bankach i środkach systemu gwarantowania depozytów w kasach na potrzeby wyliczenia poziomów środków systemu gwarantowania depozytów, o których mowa w art. 287 ust. 1 i 2 oraz art. 288 ust. 1 i 2.

Art. 304. 1. Podmioty wnoszące składki w formie zobowiązań do zapłaty są obowiązane wyodrębnić środki w wysokości niemniejszej niż ich zobowiązania do zapłaty i lokować te środki w instrumenty o wysokiej płynności w sposób bezpieczny, aby mogły przekazać środki do wysokości równowartości ich zobowiązań do zapłaty na pierwsze wezwanie Funduszu, w terminach, o których mowa w art. 305 ust. 1–3.

2. Podmioty wnoszące składki w formie zobowiązań do zapłaty są obowiązane:

1) lokować środki, o których mowa w ust. 1, w:

a) skarbowych papierach wartościowych,

b) bonach pieniężnych i obligacjach emitowanych przez Narodowy Bank Polski – o ile mogą być one przedmiotem obrotu;

2) deponować aktywa określone w pkt 1 na wyodrębnionym dla każdego podmiotu rachunku prowadzonym przez:

a) Narodowy Bank Polski,

b) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną lub spółkę, której przekazał on wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

3. Umowy pomiędzy podmiotami wnoszącymi składki w formie zobowiązań do zapłaty a podmiotami, o których mowa w ust. 2 pkt 2, zawierają postanowienia o objęciu aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązania do zapłaty oraz środków z tytułu ich wykupu do czasu nabycia kolejnych aktywów nieodwołalną blokadą na rzecz Funduszu. Umowy uprawniają Fundusz do żądania przekazania na jego rzecz zablokowanych aktywów w wypadku niezrealizowania przez podmiot zobowiązany do wniesienia składki wezwań Funduszu, o których mowa w art. 305 ust. 1–3, oraz nieodwołalne pełnomocnictwo dla Funduszu do pobrania z rachunku aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty oraz środków z tytułu ich wykupu. Kopie umów poświadczone za zgodność z oryginałem przez osoby upoważnione do reprezentacji podmiotu wnoszącego składki w formie zobowiązań do zapłaty wraz z pełnomocnictwem są przekazywane Funduszowi niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia ich zawarcia.

4. Banki spółdzielcze będące członkami zrzeszeń są obowiązane deponować środki, o których mowa w ust. 1, na wyodrębnionym rachunku w banku zrzeszającym, a kasy – w Kasie Krajowej. Banki zrzeszające w imieniu banków zrzeszonych, a Kasa Krajowa w imieniu kas, lokują te środki w aktywa, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oraz deponują je na rachunkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Środki, o których mowa w ust. 1, nie są zaliczane do środków płynnych w wyliczaniu norm płynności, o których mowa w art. 412 rozporządzenia nr 575/2013, oraz środków rezerwy płynnej, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, nie mogą być przedmiotem zastawu, nie mogą być obciążane w jakikolwiek sposób, nie podlegają egzekucji sądowej i administracyjnej ani nie wchodzi do masy upadłości.

6. Podmioty krajowe i oddziały banków zagranicznych przekazują Funduszowi informacje o środkach, o których mowa w ust. 1, i aktywach, o których mowa w ust. 2.

7. W przypadku zrzeszonych banków spółdzielczych obowiązki określone w ust. 6 wykonują banki zrzeszające, a w przypadku kas – Kasa Krajowa.

8. W przypadku:

1) zawieszenia działalności podmiotu krajowego,

2) wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu krajowego lub banku zagranicznego,

3) wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o przejęciu kasy albo o przejęciu wybranych praw lub zobowiązań kasy,

- 4) wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o przejęciu banku,
- 5) wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o likwidacji podmiotu krajowego,
- 6) ogłoszenia upadłości podmiotu krajowego lub banku zagranicznego

– podmiot uprawniony do reprezentacji przekazuje do Funduszu środki w wysokości równowartości zobowiązań do zapłaty podmiotów, o których mowa w ust. 1, nie później niż w terminie 2 dni roboczych odpowiednio od dnia zawieszenia, wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, wydania decyzji o przejęciu kasy albo o przejęciu wybranych praw lub zobowiązań kasy, wydania decyzji o przejęciu banku, wydania decyzji o likwidacji lub ogłoszenia upadłości.

9. Fundusz, z zastrzeżeniem art. 303 ust. 2 i 3, może przyjmować składki w formie zobowiązań do zapłaty na podstawie odrębnych umów zawieranych między Funduszem a podmiotem zobowiązanym do wniesienia składki (umowne zobowiązania do zapłaty).

10. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 303 ust. 5, nie spełnia warunków określonych w ust. 1–6 lub 9 lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 11 lub 12, Fundusz może wezwać podmiot do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, wskazując termin do ich wniesienia. Fundusz może wezwać do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w terminie przez siebie określonym. Przepis art. 316 stosuje się.

10a. W przypadku nieprzekazania środków zgodnie z ust. 8 i 10 Fundusz może przejąć zablokowane na jego rzecz aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty lub środki z tytułu ich wykupu.

10b. Fundusz wycenia aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty przejęte zgodnie z ust. 3 lub 10a, uwzględniając konieczność ograniczenia ryzyka związanego z utratą wartości przejmowanych aktywów, w wartości obliczonej zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie ust. 11, na dzień ich przejęcia.

10c. W przypadku gdy wartość aktywów lub środków ustalona zgodnie z ust. 10b jest wyższa od wartości zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 305 ust. 1–4 lub 4c, Fundusz niezwłocznie zwraca podmiotowi nadwyżkę, a w przypadku gdy jest ona niższa – wzywa podmiot do zapłaty różnicy w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Przepis art. 316 stosuje się odpowiednio.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dodatkowe warunki, jakie powinny spełniać umowy, o których mowa w ust. 3,
- 2) minimalny poziom stosunku wartości aktywów, o których mowa w ust. 2, do wielkości zobowiązań do zapłaty,
- 3) limity określające udział poszczególnych aktywów w łącznej kwocie środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty,
- 4) szczegółowy zakres i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 6,
- 5) szczegółowy sposób wyceny aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty przejętych zgodnie z ust. 3 lub 10a

– mając na względzie zapewnienie Funduszowi możliwości sprawowania kontroli wypełnienia przez podmioty obowiązków w zakresie zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat środków z tytułu zobowiązań do zapłaty, uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, z późn. zm.⁵⁵⁾) wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010 oraz mając na uwadze ryzyko związane z utratą wartości przejmowanych aktywów.

12. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu, może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie powinny spełniać umowy, o których mowa w ust. 9, w tym określić formę i tryb ustanawiania zabezpieczenia umownych zobowiązań do zapłaty, minimalny poziom stosunku wartości zabezpieczenia do wielkości umownego zobowiązania do zapłaty, limity określające udział poszczególnych aktywów w łącznej kwocie środków odpowiadających umownym zobowiązaniom do zapłaty, szczegółowy zakres przekazywania informacji o aktywach stanowiących zabezpieczenie umownych zobowiązań do zapłaty oraz terminy i tryb ich przekazywania, mając na względzie zapewnienie Funduszowi możliwości sprawowania kontroli wypełniania przez podmioty obowiązków w zakresie umownych zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat umownych zobowiązań do zapłaty oraz uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010.

⁵⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 212 z 18.07.2014, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 309 z 30.10.2014, str. 37.
2026-05-12

Art. 305. 1. W razie konieczności finansowania zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji Fundusz może wezwać podmioty, które wniosły składki w formie zobowiązań do zapłaty, do przekazania środków odpowiadających takim zobowiązaniom, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, wskazując kwotę, która podlega przekazaniu do Funduszu.

1a. Kwota, o której mowa w ust. 1, jest ustalana dla każdego podmiotu jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie, nie większej jednak niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty, na fundusz, o którym mowa w art. 272 ust. 1 lub 2 i art. 273 ust. 1 lub 2, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty tego podmiotu w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na dany fundusz.

1b. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na dany fundusz nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty podmiotu w restrukturyzacji podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.

1c. Wartość zobowiązań do zapłaty na dany fundusz ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.

2. W przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec banku lub oddziału banku zagranicznego, Fundusz wzywa, w sposób określony w art. 47 ust. 2, banki i oddziały banków zagranicznych do przekazania części lub całości środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków do wysokości zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania.

2a. W przypadku skierowania do banku albo oddziału banku zagranicznego wezwania, o którym mowa w ust. 2, do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków danego banku albo oddziału banku zagranicznego i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom banku lub oddziału banku zagranicznego, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków podmiotu, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec banku albo oddziału banku zagranicznego.

3. W przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec kasy Fundusz wzywa kasy, w sposób określony w art. 47 ust. 2, do przekazania części lub całości środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, do wysokości zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania.

3a. W przypadku skierowania do kasy wezwania, o którym mowa w ust. 3, do przekazania części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas wielkość środków do przekazania ustala się jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas danej kasy i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec kasy.

4. Fundusz może wezwać banki do przekazania, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, w przypadku finansowania restrukturyzacji banków zgodnie z art. 5 ust. 2a pkt 1, do wysokości kwoty takiego finansowania.

4a. Fundusz określa w wezwaniu, o którym mowa w ust. 4, kwotę, która podlega przekazaniu do Funduszu, ustaloną dla danego banku jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie przez Fundusz, nie większej niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty poszczególnych banków na fundusz gwarancyjny banków w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, o której mowa w zdaniu poprzednim, nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty banków, podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.

4b. Wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.

4c. W przypadku finansowania restrukturyzacji kasy Fundusz może wezwać kasy do przekazania, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, do wysokości kwoty takiego finansowania.

4d. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 4c, Fundusz wskazuje kwotę, która podlega przekazaniu, ustaloną dla danej kasy jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie przez Fundusz, nie większej niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty poszczególnych kas na fundusz gwarancyjny kas w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty kasy podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.

4e. W przypadku skierowania wezwania, o którym mowa w ust. 4c, wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez Fundusz decyzji o wezwaniu podmiotów do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty.

5. Jeżeli bank, oddział banku zagranicznego lub kasa przestają być członkiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów lub przyłączają się do innego systemu gwarancji depozytów, są obowiązane wnieść na rzecz Funduszu całość środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz odpowiednio funduszu gwarancyjnego banków albo funduszu gwarancyjnego kas niezwłocznie, nie później niż w terminie 2 dni roboczych.

6. Jeżeli bank, firma inwestycyjna, oddział banku zagranicznego lub kasa przestają być podmiotem, o którym mowa w art. 64 pkt 2, są obowiązane wnieść na rzecz Funduszu całość środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz odpowiednio funduszu przymusowej restrukturyzacji banków albo funduszu przymusowej restrukturyzacji kas.

7. Środki, o których mowa w ust. 1–6 i art. 304 ust. 8 i 10a, przechodzą na własność Funduszu z dniem ich przekazania lub przejęcia.

Art. 306. W przypadku wystąpienia zagrożenia stabilności finansowej oraz w celu pokrycia pilnych potrzeb Funduszu związanych z wypłatą środków gwarantowanych w terminie wynikającym z art. 35 ust. 3, Narodowy Bank Polski, na wniosek Zarządu Funduszu zaakceptowany przez Radę Funduszu, może udzielić Funduszowi kredytu krótkoterminowego, pod warunkiem ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia.

Oddział 4

Wnoszenie składek

Art. 307. 1. Obowiązek wniesienia przez podmiot krajowy lub oddział banku zagranicznego składki ustalonej zgodnie z art. 293 ust. 1, 4 i 5 powstaje z pierwszym dniem kwartału.

2. Obowiązek wniesienia przez podmiot krajowy lub oddział banku zagranicznego składki ustalonej zgodnie z art. 301 ust. 1, 4, 5 powstaje z pierwszym dniem trzeciego kwartału.

3. Obowiązek wniesienia przez podmiot krajowy lub oddział banku zagranicznego składki nadzwyczajnej powstaje z dniem określenia przez Radę Funduszu łącznej kwoty składek nadzwyczajnych.

4. W przypadku gdy bank, oddział banku zagranicznego albo kasa zostaną objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów w trakcie kwartału, obowiązek wniesienia składki na fundusz gwarancyjny banków albo fundusz gwarancyjny kas za ten kwartał powstaje z dniem rozpoczęcia działalności.

5. Bank albo firma inwestycyjna utworzone w trakcie roku wnoszą składkę na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków na zasadach określonych w art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/63.

6. Kasa utworzona w trakcie roku kalendarzowego wnosi składkę na fundusz przymusowej restrukturyzacji kas na zasadach odpowiadających zasadom określonym w art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/63.

7. Oddział banku zagranicznego utworzony w trakcie roku kalendarzowego wnosi składkę na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków na zasadach odpowiadających zasadom określonym w art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/63.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, podstawa wymiaru składki jest ustalana na koniec ostatniego dnia miesiąca, w którym powstał obowiązek wnoszenia składek. Podmioty, o których mowa w ust. 4, wnoszą składki w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy prowadzenia działalności w kwartale, w którym nastąpiło rozpoczęcie działalności, wraz ze składką na kolejny kwartał.

9. Składki wnoszone przez rozpoczynające działalność banki, firmy inwestycyjne, oddziały banków zagranicznych lub kasy wyliczane są z pominięciem profilu ryzyka podmiotu, o którym mowa w art. 289 ust. 2, art. 290 ust. 2 lub w art. 298 ust. 2, do momentu, kiedy będzie możliwe pozyskanie danych pozwalających na jego uwzględnienie.

10. W przypadku połączenia, jeżeli podmiot powstały w wyniku połączenia zobowiązany jest do wnoszenia składek na podstawie ustawy, przy wyliczeniu składki jest uwzględniana suma podstaw, o których mowa w art. 289 ust. 1, art. 290 ust. 1 lub w art. 298 ust. 1, odpowiednich dla łączących się podmiotów oraz profil ryzyka podmiotu przejmującego wyliczony w oparciu o metody, o których mowa w art. 289, art. 290 lub w art. 298.

11. W przypadku połączenia, jeżeli łączące się podmioty nie wniosły należnej składki, o której mowa w art. 286 ust. 1, za kwartał, w którym nastąpiło połączenie, i podmiot powstały w wyniku połączenia nie jest zobowiązany do wnoszenia składek na podstawie ustawy, wnosi on składki należne od łączących się podmiotów w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy prowadzenia przez nie działalności samodzielnie w kwartale, w którym nastąpiło połączenie. Jeżeli łączące się podmioty wniosły należne składki za kwartał, w którym nastąpiło połączenie, a podmiot powstały w wyniku połączenia nie jest zobowiązany do wnoszenia składek na podstawie ustawy, Fundusz zwraca część wniesionych składek w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy nieprowadzenia przez łączące się podmioty działalności samodzielnie w kwartale, w którym nastąpiło połączenie.

12. W przypadku połączenia, jeżeli łączące się podmioty nie wniosły należnej składki, o której mowa w art. 295 ust. 1, za rok, w którym nastąpiło połączenie, i podmiot powstały w wyniku połączenia nie jest zobowiązany do wnoszenia składek na podstawie ustawy, wnosi on składki należne od łączących się podmiotów w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy prowadzenia przez nie działalności samodzielnie w roku, w którym nastąpiło połączenie. Jeżeli łączące się podmioty wniosły należne składki za rok, w którym nastąpiło połączenie, a podmiot powstały w wyniku połączenia nie jest zobowiązany do wnoszenia składek na podstawie ustawy, Fundusz zwraca część wniesionych składek w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy nieprowadzenia przez łączące się podmioty działalności samodzielnie w roku, w którym nastąpiło połączenie.

Art. 308. 1. Jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego przyłącza się do systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska i przestaje być członkiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, składki, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 291 ust. 1 lub 2, wniesione w okresie 12 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów, są przekazywane do tego systemu gwarancji depozytów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego zostały wykluczone z systemu gwarancji depozytów w związku z decyzją Komisji Nadzoru Finansowego o uchyleniu zezwolenia na utworzenie banku albo oddziału banku zagranicznego, zgodnie z przepisami ustawy – Prawo bankowe. Odroczone składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 291 ust. 1 lub 2, są wpłacane do Funduszu przed przystąpieniem danego podmiotu do innego systemu gwarancji depozytów.

3. Jeżeli część działalności banku lub oddziału banku zagranicznego zostaje przekazana do państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska i podlega w związku z tym innemu systemowi gwarancji depozytów, składki wniesione przez te podmioty w okresie 12 miesięcy poprzedzających przekazanie tej działalności do państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych, są przekazywane temu systemowi gwarancji depozytów proporcjonalnie do kwoty przekazanych środków gwarantowanych. Odroczone składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 291 ust. 1 lub 2, są wpłacane do Funduszu przed przekazaniem części działalności danego podmiotu, proporcjonalnie do kwoty przekazanych środków gwarantowanych.

Rozdział 3

Pożyczki między Funduszem a innymi systemami gwarantowania depozytów

Art. 309. 1. Zarząd Funduszu, po uzyskaniu zgody Rady Funduszu, może, w drodze umowy, udzielić pożyczki oficjalnie uznanemu systemowi gwarantowania depozytów z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska na realizację jego zobowiązań gwarancyjnych, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:

- 1) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska zaciągający pożyczkę nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań z tytułu wypłaty środków gwarantowanych z powodu braku dostępnych środków finansowych;
- 2) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie składek nadzwyczajnych;
- 3) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę złoży oświadczenie, że pożyczone środki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń deponentów z tytułu środków gwarantowanych;
- 4) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę nie jest w chwili udzielania pożyczki zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarantowania depozytów;
- 5) łączna kwota pożyczki, o którą wnosi oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów, nie przekracza 0,5 % środków pieniężnych gwarantowanych przez oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę;
- 6) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę przedstawi dokument potwierdzający przekazanie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacji o przyczynach podjęcia decyzji o wystąpieniu o udzielenie pożyczki oraz określający kwotę żądanej pożyczki.

2. Termin spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 5 lat od dnia jej udzielenia, przy czym pożyczka może zostać spłacona w ratach rocznych. Odsetki są należne w terminie spłaty.

3. Zasady oprocentowania pożyczki określa umowa pożyczki, przy czym oprocentowanie pożyczki nie może być niższe niż wartość stopy procentowej kredytu lombardowego określonej przez Europejski Bank Centralny w okresie, na jaki została udzielona pożyczka.

4. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o początkowym oprocentowaniu pożyczki oraz o okresie, na jaki została ona udzielona.

Art. 310. 1. Zarząd Funduszu, po uzyskaniu zgody Rady Funduszu, może wnioskować o pożyczkę do jednego lub kilku oficjalnie uznanych systemów gwarantowania depozytów z państw członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska na realizację jego zobowiązań gwarancyjnych, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:

- 1) Fundusz nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań z tytułu wypłat środków gwarantowanych z powodu braku środków finansowych przewidzianych w art. 56 ust. 5 lub art. 57 ust. 5;
- 2) Fundusz skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 291 ust. 1 lub w art. 292 ust. 1;
- 3) środki uzyskane z pożyczki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń deponentów z tytułu środków gwarantowanych;
- 4) Fundusz nie jest w chwili wnioskowania zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarantowania depozytów;
- 5) łączna kwota pożyczki, o którą wnosi Fundusz, nie będzie przekraczać 0,5 % środków gwarantowanych przez Fundusz;
- 6) Fundusz przekaze Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o spełnieniu warunków, o których mowa w pkt 1–5, oraz o kwocie wnioskowanej pożyczki.

2. Termin spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 5 lat od dnia jej udzielenia, przy czym pożyczka może zostać spłacona w ratach rocznych. Odsetki są należne w terminie spłaty.

3. Ustalając łączną kwotę składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów, Rada Funduszu uwzględni konieczność terminowej spłaty pożyczki oraz odbudowy poziomu docelowego środków systemu gwarantowania depozytów.

4. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o zawartych umowach pożyczek.

5. W przypadku sporów dotyczących treści zawartych umów Fundusz może wystąpić do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację.

Rozdział 4

Pożyczki między Funduszem a innymi podmiotami zarządzającymi funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich

Art. 311. 1. Fundusz może udzielać pożyczek z funduszy przymusowej restrukturyzacji innym podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli pożyczkobiorca wykaże, że spełnia warunki, o których mowa w ust. 4.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz uzgadnia warunki pożyczki z podmiotami zarządzającymi funduszami przymusowej restrukturyzacji i podmiotem zarządzającym funduszem wnioskującym o pożyczkę. Warunki pożyczki, w tym stopa procentowa i okres spłaty, są jednakowe dla wszystkich podmiotów udzielających pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej. Kwota pożyczki udzielonej przez Fundusz jest równa udziałowi kwoty środków gwarantowanych w całej kwocie pożyczki, określonego jako stosunek sumy środków gwarantowanych przez Fundusz do kwoty środków gwarantowanych we wszystkich państwach, których fundusze przymusowej restrukturyzacji biorą udział w udzieleniu pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej.

3. Szczegółowe zasady udzielania pożyczek, o których mowa w ust. 2, określa Rada Funduszu.

4. Fundusz może zaciągać pożyczki na rzecz funduszy przymusowej restrukturyzacji od innych podmiotów zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:

- 1) środki uzyskane ze składek rocznych są niewystarczające do pokrycia wydatków, o których mowa w art. 273 ust. 1–3;
- 2) nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków z tytułu składek nadzwyczajnych na rzecz Funduszu;
- 3) nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków od rynkowych podmiotów trzecich na przeciętnych dla rynku finansowego warunkach.

5. Kwotę pozostającej do spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1, Fundusz zalicza do środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji i likwidacji, o których mowa w art. 296 ust. 1 i 2 oraz art. 297 ust. 1 i 2.

Rozdział 5

Sprawozdania finansowe

Art. 312. 1. W zakresie rachunkowości Fundusz stosuje przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady rachunkowości Funduszu, w tym zakres informacji wykazywanych w informacji dodatkowej sprawozdania finansowego, mając na względzie zapewnienie prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu.

Art. 313. 1. Sprawozdanie finansowe Funduszu jest sporządzane do dnia 31 marca za poprzedni rok obrotowy.

2. Sprawozdanie finansowe Funduszu podlega badaniu przez firmę audytorską, zgodnie z ustawą z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, wybraną w drodze przetargu przez Radę Funduszu. Koszt badania ponosi Fundusz.

3. Do dnia 30 czerwca Rada Funduszu przedstawia Radzie Ministrów, zaopiniowane przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, sprawozdanie z działalności Funduszu za rok poprzedni i załączone do niego sprawozdanie finansowe, wraz z wynikami badania, o którym mowa w ust. 2.

4. Rada Ministrów zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 3, w terminie do dnia 31 sierpnia.

5. Odmowa zatwierdzenia przez Radę Ministrów sprawozdania z działalności Funduszu za rok poprzedni jest równoznaczna z wygaśnięciem mandatu członków organów Funduszu, z zastrzeżeniem, że pełnią oni swoje funkcje do czasu powołania nowych członków organów Funduszu.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do członków organów Funduszu, których kadencji nie dotyczy sprawozdanie z działalności Funduszu.

Rozdział 6

Aktywa finansowe i zobowiązania finansowe Funduszu

Art. 314. 1. Fundusz może nabywać lub zbywać na własny rachunek jedynie:

- 1) papiery wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;
- 2) papiery wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez rządy lub banki centralne państw członkowskich lub państw będących członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
- 3) jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

2. Fundusz może nabywać lub zbywać prawa udziałowe, prawa poboru, opcje na prawa udziałowe oraz inne aktywa oraz udzielać gwarancji i poręczeń w celu wykonywania zadań związanych z przymusową restrukturyzacją.

3. Fundusz może nabywać, zbywać i wykonywać prawa z aktywów finansowych, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Fundusz może nabywać lub zbywać prawa z aktywów finansowych, o których mowa w ust. 1 i 2, zarówno w ramach systemu obrotu instrumentami finansowymi, w tym jako jego uczestnik, jak i poza systemem obrotu. Do Funduszu przepisów działu IV ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

Art. 315. 1. Środki pieniężne Funduszu są gromadzone na rachunkach bieżących, wyodrębnionych oraz rachunkach lokat w Narodowym Banku Polskim.

1a. Fundusz może, na podstawie umowy, lokować środki pieniężne w formie depozytu u Ministra Finansów, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, na zasadach określonych dla jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 48 ust. 1 tej ustawy.

1b. W celu dokonywania lokat, o których mowa w ust. 1a, Fundusz może otwierać rachunki bankowe w Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Fundusz może posiadać rachunki papierów wartościowych w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej, Narodowym Banku Polskim, banku lub domu maklerskim oraz może posiadać rachunki pieniężne, jak również być uczestnikiem systemu rozliczeniowego organizowanego przez CCP lub inny podmiot uprawniony do rozliczania transakcji, w tym jako uczestnik, o którym mowa w art. 45b ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu dokonywania odpowiednio rozrachunku lub rozliczeń.

3. W celu nabywania lub zbywania papierów wartościowych, o których mowa w art. 314 ust. 1 pkt 2, jak również nabywania lub zbywania papierów wartościowych w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 314 ust. 2, Fundusz może posiadać rachunki papierów wartościowych w zagranicznej izbie rozliczeniowej i posiadać rachunek bankowy do przeprowadzania rozliczeń z tym związanych.

Art. 316. 1. Wyciągi z ksiąg rachunkowych Funduszu, podpisane przez upoważnionych członków Zarządu Funduszu i opatrzone jego pieczęcią, stwierdzające istnienie wierzytelności Funduszu i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.

2. Egzekucja należności stwierdzonych dokumentami, o których mowa w ust. 1, odbywa się, w zależności od charakteru zobowiązań, w trybie określonym w Kodeksie postępowania cywilnego albo w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Dłużnik, w drodze powództwa, może żądać umorzenia w całości lub w części egzekucji prowadzonej przez Fundusz, w trybie określonym w Kodeksie postępowania cywilnego albo w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli egzekwowana wierzytelność nie istnieje lub istnieje w kwocie mniejszej albo gdy dłużnik zgłasza wzajemne roszczenia nadające się do potrącenia z wierzytelności egzekwowanej.

4. W trybie zabezpieczenia powództwa sąd, na wniosek powoda, może zawiesić postępowanie egzekucyjne.

Rozdział 7

Zasady i tryb emisji obligacji gwarantowanych przez Skarb Państwa

Art. 316a. 1. Fundusz, w celu uzyskania środków na realizację zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 4 i 7, może emitować obligacje na rynku krajowym i na rynkach zagranicznych.

2. Fundusz może emitować obligacje także w celu refinansowania zobowiązań z tytułu pozyskania środków ze źródeł, o których mowa w art. 270 ust. 1 pkt 6–9, gdy środki te zostały przeznaczone na realizację zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 4 i 7.

3. Zobowiązania Funduszu z tytułu obligacji, o których mowa w ust. 1 i 2, są objęte gwarancją Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Do gwarancji, o której mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2024 r. poz. 291), z wyjątkiem art. 43b, art. 44, art. 45 i art. 46 tej ustawy, które stosuje się odpowiednio.

5. Gwarancja, o której mowa w ust. 3, jest udzielana do wysokości 100 % pozostających do wypłaty świadczeń pieniężnych wynikających z wyemitowanych obligacji objętych gwarancją wraz ze 100 % należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z obligacjami, o których mowa w ust. 1 i 2.

6. Fundusz jest zwolniony z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia do gwarancji, o której mowa w ust. 3, i wniesienia opłaty prowizyjnej.

7. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonej gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.

8. Do emisji przez Fundusz obligacji, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 39p–39s, art. 39u i art. 39w ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 218).

Art. 316b. 1. Z chwilą wykupu obligacje, o których mowa w art. 316a ust. 1 i 2, podlegają umorzeniu.

2. Fundusz może nabywać własne obligacje, o których mowa w art. 316a ust. 1 i 2, jedynie w celu ich umorzenia.

3. Nie podlegają umorzeniu obligacje, o których mowa w art. 316a ust. 1 i 2, nabywane przez Fundusz w ramach transakcji warunkowych, w których Fundusz zgadza się wobec drugiej strony na odkup lub sprzedaż własnych obligacji, o których mowa w art. 316a ust. 1 i 2, w związku z zarządzaniem aktywami lub pasywami Funduszu.

Art. 316c. 1. Emisja obligacji, o których mowa w art. 316a ust. 1 i 2, wymaga wyrażenia zgody przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych i akceptacji warunków emisji przez ministra właściwego do spraw budżetu.

2. Zarząd Funduszu może, po uzyskaniu akceptacji Rady Funduszu zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 5, wnioskować o udzielenie zgody i akceptację warunków emisji, o których mowa w ust. 1, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

1) emisja obligacji, o których mowa w art. 316a ust. 1 lub 2, jest niezbędna do realizacji przez Fundusz zadań określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1, 4 i 7 lub refinansowania zobowiązań z tytułu pozyskania środków ze źródeł, o których mowa w art. 270 ust. 1 pkt 6–9, gdy środki te zostały przeznaczone na realizację tych zadań;

- 2) pozyskanie środków z innych źródeł finansowania Funduszu, o których mowa w art. 270 ust. 1, jest w danej sytuacji utrudnione, nieefektywne lub byłoby sprzeczne z celami przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66;
- 3) wymaga tego utrzymanie stabilności finansowej.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, udzielając zgody, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

- 1) przedstawione przez Fundusz uzasadnienie w zakresie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2;
- 2) możliwość samodzielnej obsługi obligacji przez Fundusz;
- 3) sytuację na rynku finansowym wskazującą na konieczność pozyskania dodatkowych środków przez Fundusz.

DZIAŁ VI

Obowiązki informacyjne, wymiana i ochrona informacji

Art. 317. Na stronie internetowej Funduszu zamieszcza się informacje dotyczące zasad funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony oraz zasadach dokonywania wypłat środków gwarantowanych.

Art. 318. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania informują korzystających oraz zainteresowanych korzystaniem z ich usług o:

- 1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;
- 2) uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:
 - a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,
 - b) rodzaje osób i podmiotów, które mogą być uznane za deponenta.

2. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania działa pod różnymi znakami towarowymi, informuje osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jego usług o przysługującym im jednym limicie gwarancyjnym na środki zgromadzone w tym podmiocie.

3. W ramach wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, podmioty objęte systemem gwarantowania przekazują informacje zainteresowanym korzystaniem oraz korzystającym z ich usług przed zawarciem umowy rachunku, a następnie nie rzadziej niż raz w roku. Informacje przekazywane są w formie arkusza informacyjnego. W przypadku przekazania informacji przed zawarciem umowy rachunku odbiorca tej informacji potwierdza jej otrzymanie.

4. Podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane poinformować zainteresowanych korzystaniem oraz korzystających z ich usług o braku ochrony gwarancyjnej, w przypadku gdy:

- 1) wierzycelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych lub czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 1a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, nie będzie chroniona przez obowiązkowy system gwarantowania depozytów, w szczególności jeżeli osoby te nie mogą być uznane za deponenta;
- 2) w związku z wykonywaniem innej czynności niż czynność bankowa lub czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 1a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, podmiot objęty systemem gwarantowania wystawia dokument imienny potwierdzający jego zobowiązanie pieniężne;
- 3) w związku z usługami świadczonymi przez podmiot objęty systemem gwarantowania, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiegokolwiek wierzycelności tych osób wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.

4a. W przypadku, o którym mowa w art. 34a ust. 3, podmiot, wobec którego wydana została decyzja o wykluczeniu z uczestnictwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów, jest obowiązany poinformować korzystających z jego usług o wykluczeniu z uczestnictwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów i skutkach tego wykluczenia w terminie miesiąca od dnia doręczenia temu podmiotowi decyzji o wykluczeniu.

4b. Informacja, o której mowa w ust. 4a, jest przekazywana, w sposób jednoznaczny i zrozumiały, w formie pisemnej oraz w sposób, w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach, w tym również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

5. Informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego na podstawie ustawy powinny zostać udostępnione na wniosek zainteresowanego korzystaniem albo korzystającego z usług podmiotu objętego systemem gwarantowania.

6. Wyciąg z rachunku zawiera informację, czy środki na nim zgromadzone są chronione przez obowiązkowy system gwarantowania depozytów.

7. Informacje udostępniane zainteresowanym korzystaniem oraz korzystającym z usług podmiotu objętego systemem gwarantowania powinny być podawane:

- 1) w sposób, w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach, w tym również za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 2) na piśmie, jeżeli wystąpi o to zainteresowany korzystaniem lub korzystający z usług podmiotu objętego systemem gwarantowania, który otrzymał informacje o świadczonych usługach za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 3) w sposób jednoznaczny i zrozumiały.

8. Informacje o uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1 i 4.

9. Zakaz określony w ust. 8 stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.

10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wzór arkusza informacyjnego, o którym mowa w ust. 3, dla deponentów zawierającego podstawowe informacje o ochronie środków pieniężnych gromadzonych w podmiocie objętym systemem gwarantowania, uwzględniając informacje dotyczące zakresu ochrony oraz terminu i waluty wypłaty oraz mając na celu zapewnienie prawidłowego wykonania obowiązków przez podmioty objęte systemem gwarantowania.

Art. 319. 1. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania zamierza dokonać zmian, których skutkiem będzie ustanie członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów i przyłączenie się do innego systemu gwarancji depozytów, podmiot ten zawiadamia Fundusz, co najmniej 6 miesięcy przed planowaną zmianą systemu.

2. W okresie od dnia, w którym nastąpiło zawiadomienie, do dnia ustania członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów podmiot objęty systemem gwarantowania nadal wykonuje obowiązki wynikające z przepisów ustawy.

Art. 320. 1. Członkowie Rady Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu, pracownicy Funduszu oraz osoby, z którymi Fundusz zawarł umowy o dzieło, umowy zlecenia albo inne umowy o podobnym charakterze, są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej.

2. Tajemnicę zawodową, o której mowa w ust. 1, stanowią wszystkie informacje uzyskane lub wytworzone w związku z realizacją zadań Funduszu, których nieuprawnione udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes podmiotów, których te informacje bezpośrednio lub pośrednio dotyczą, lub utrudnić realizację zadań Funduszu.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

4. Z zastrzeżeniem ust. 7–9, nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1, udzielenie przez Fundusz informacji:

- 1) Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw budżetu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komitetowi Stabilności Finansowej, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Krajowej Izbie Rozliczeniowej Spółce Akcyjnej, podmiotowi prowadzącemu system rozliczeń i rozrachunków papierów wartościowych, w tym Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań lub ustawowych zadań Funduszu, lub obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej;
- 2) instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii Europejskiej, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, właściwym organom w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, organom państw trzecich odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami właściwych organów w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, osobom, organom i podmiotom, o których mowa w art. 73 ust. 5 rozporządzenia nr 2021/23, bankom centralnym, podmiotom prowadzącym systemy gwarantowania depozytów, podmiotom prowadzącym systemy rekompensat, podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji, w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez nie postępowań lub wykonywania ustawowych zadań, wykonywania ustawowych zadań Funduszu lub wykonywania obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej;

- 3) sędziemu-komisarzowi, nadzorcy sądowemu, syndykowi lub zarządcy albo likwidatorowi podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla prowadzenia postępowania upadłościowego albo likwidacji podmiotu w restrukturyzacji;
- 4) na żądanie sądu, prokuratora, Policji, komornika sądowego lub administracyjnego organu egzekucyjnego, w związku z prowadzonymi przez te organy postępowaniami lub realizowanymi przez nie zadaniami i w zakresie niezbędnym do ich prawidłowego prowadzenia lub realizacji;
- 5) adwokatowi lub radcy prawnemu, w związku ze świadczeniem pomocy prawnej na rzecz Funduszu i w zakresie niezbędnym do świadczenia tej pomocy;
- 6) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem przedsiębiorstwa, wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań lub praw udziałowych podmiotu, wobec którego może zostać wszczęta przymusowa restrukturyzacja, albo podmiotu w restrukturyzacji, w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub w zakresie niezbędnym do zaoferowania przez podmiot zainteresowany ceny przejęcia, lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu;
- 6a) podmiotowi zainteresowanemu nabyciem akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań, w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania umów dotyczących zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań;
- 6b) podmiotowi obejmującemu lub przejmującemu prawa udziałowe na podstawie decyzji Funduszu o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej zgodnie z ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej;
- 7) instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, dotyczących podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie niezbędnym do wydania i wykonania decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia praw majątkowych;
- 8) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem kasy, jej przedsiębiorstwa, zobowiązań lub praw majątkowych, w zakresie niezbędnym do prowadzenia uzgodnień dotyczących warunków i zasad udzielenia wsparcia przez Fundusz w zakresie restrukturyzacji kas;
- 9) innym osobom lub podmiotom, którym Fundusz ma zamiar powierzyć lub powierzył wykonywanie czynności w związku z przygotowaniem lub prowadzeniem przymusowej restrukturyzacji, wypłatą środków gwarantowanych, restrukturyzacją kas, stosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej zgodnie z ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej lub innych ustawowych zadań Funduszu, w zakresie niezbędnym do wykonania tych czynności lub w zakresie niezbędnym do powierzenia ich wykonywania, w tym:
 - a) administratorowi, zastępcy administratora lub pełnomocnikowi, w zakresie niezbędnym do wykonania jego praw i obowiązków ustawowych i wynikających z decyzji Funduszu o jego ustanowieniu oraz kandydatom do tych funkcji w zakresie niezbędnym do ich ustanowienia,
 - b) podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub art. 241, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia tego oszacowania lub do dokonania aktualizacji oszacowania, o którym mowa w art. 19f ust. 8 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej, oraz podmiotowi zainteresowanemu przeprowadzeniem oszacowania, w zakresie niezbędnym do złożenia oferty na jego wykonanie i zlecenia jego wykonania,
 - c) innym podmiotom w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 4 pkt 3, w zakresie niezbędnym do wyboru podmiotu przejmującego lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu,
 - d) osobom lub podmiotom świadczącym na rzecz Funduszu usługi doradztwa lub świadczącym usługi w zakresie prowadzenia lub zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji,
 - e) podmiotom, o których mowa w art. 45 ust. 1, w zakresie niezbędnym do realizacji wypłat środków gwarantowanych;
- 10) firmie audytorskiej badającej sprawozdania finansowe Funduszu na podstawie umowy zawartej z Funduszem i w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia badania;
- 11) jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celów, o których mowa w art. 22a ust. 1 tej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 22a ust. 1a tej ustawy, lub zadań organu zarządzającego systemem ochrony określonych w art. 22i ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 1a tej ustawy;

12) jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celów, o których mowa w art. 130b ust. 1 tej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 130b ust. 2 tej ustawy, lub zadań organu zarządzającego systemem ochrony określonych w art. 130k ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2 tej ustawy.

5. Informacje przekazane lub wymienione zgodnie z ust. 4 pkt 1, 2, 6, 8 i 9 mogą być przekazywane innym osobom lub podmiotom wyłącznie za zgodą Funduszu, chyba że przekazanie to następuje w ramach wykonywania przez te podmioty kompetencji lub zadań określonych w ustawie lub dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.⁵⁶⁾) lub gdy przekazanie następuje w formie skrótovej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji lub podmiotów.

6. Z zastrzeżeniem ust. 8–10, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz przekazanie dokumentów w uzupełnieniu do zawiadomienia nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

7. Udzielenie informacji w przypadkach określonych w ust. 4 pkt 5–11 jest dopuszczalne pod warunkiem zapewnienia ich ochrony przez osobę lub podmiot, któremu mają zostać udzielone.

8. Udostępnianie informacji stanowiących jednocześnie tajemnicę zawodową i tajemnicę bankową, tajemnicę, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, albo tajemnicę, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jest dopuszczalne wyłącznie w trybie i na zasadach określonych dla udostępniania informacji stanowiących taką tajemnicę.

9. Udzielenie podmiotom, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, z państwa trzeciego informacji stanowiących tajemnicę zawodową może nastąpić jedynie w przypadku, gdy zapewniona będzie ochrona tych informacji co najmniej równoważna określonej w niniejszym artykule.

10. Uzyskane od podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, informacje stanowiące tajemnicę prawnie chronioną mogą być udzielane jedynie po uzyskaniu zgody tych podmiotów i dla celów określonych tą zgodą.

11. Osoby, podmioty i organy, inne niż wymienione w ust. 1, które zapoznały się z informacjami stanowiącymi tajemnicę zawodową, w szczególności w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 8, są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej, o ile z przepisów odrębnych nie wynika obowiązek dalszego udzielania tych informacji.

Art. 320a. Fundusz może udostępnić informacje stanowiące jednocześnie tajemnicę zawodową i tajemnicę bankową, tajemnicę, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, albo tajemnicę, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi:

- 1) innym podmiotom w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 4 pkt 3, w zakresie niezbędnym do wyboru podmiotu przejmującego lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu;
- 2) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem przedsiębiorstwa, wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań lub praw udziałowych podmiotu, wobec którego może zostać wszczęta przymusowa restrukturyzacja, albo podmiotu w restrukturyzacji, w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa i w zakresie niezbędnym do zaoferowania przez podmiot zainteresowany ceny przejęcia;
- 3) podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub art. 241, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia tego oszacowania lub do dokonania aktualizacji oszacowania, o której mowa w art. 19f ust. 8 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej;
- 4) osobom lub podmiotom świadczącym na rzecz Funduszu usługi doradztwa, w zakresie niezbędnym do należytego świadczenia tych usług;
- 5) adwokatom lub radcom prawnym w związku ze świadczeniem na rzecz Funduszu pomocy prawnej, w zakresie niezbędnym do świadczenia tej pomocy;
- 6) instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, dotyczących podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie niezbędnym do wydania i wykonania decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia praw majątkowych;

⁵⁶⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68 oraz Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96.
2026-05-12

- 7) jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celów, o których mowa w art. 22a ust. 1 tej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 22a ust. 1a tej ustawy, lub zadań organu zarządzającego systemem ochrony określonych w art. 22i ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 1a tej ustawy;
- 8) podmiotowi zainteresowanemu nabyciem akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań, w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania umów dotyczących zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań;
- 9) podmiotowi obejmującemu lub przejmującemu prawa udziałowe na podstawie decyzji Funduszu o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej zgodnie z ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej;
- 10) jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celów, o których mowa w art. 130b ust. 1 tej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 130b ust. 2 tej ustawy, lub zadań organu zarządzającego systemem ochrony określonych w art. 130k ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2 tej ustawy;
- 11) osobom, organom i podmiotom, o których mowa w art. 73 ust. 5 rozporządzenia nr 2021/23, w zakresie określonym w tym przepisie.

Art. 321. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 320 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu oraz w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.

Art. 322. 1. Informacje dotyczące przymusowej restrukturyzacji mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji podawanych do wiadomości publicznej na podstawie ustawy.

Art. 323. Obowiązek ochrony informacji nie dotyczy informacji podanych do wiadomości publicznej w sposób przewidziany prawem.

Art. 324. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez podmiot objęty systemem gwarantowania obowiązków, o których mowa w art. 318 i art. 319, Fundusz zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego.

Art. 325. 1. Funduszowi przysługuje prawo uzyskiwania informacji dotyczących podmiotów objętych systemem gwarantowania, banków hipotecznych, oddziałów banków zagranicznych, firm inwestycyjnych oraz podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d, a także CCP, niezbędnych do realizacji jego zadań, posiadanych przez Narodowy Bank Polski, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Komisję Nadzoru Finansowego i Najwyższą Izbę Kontroli.

2. Uzyskane informacje mogą być wykorzystywane przez Fundusz do opracowywania analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego, sektora firm inwestycyjnych, sektora kas lub poszczególnych podmiotów objętych systemem gwarantowania, banków hipotecznych, firm inwestycyjnych oraz CCP.

3. Informacje określone w ust. 1 nie mogą być ujawniane przez Fundusz w wypadkach innych niż przewidziane ustawą.

4. Analizy i prognozy, o których mowa w ust. 2, mogą być publikowane w formie zapewniającej ochronę informacji i mogą być ujawniane zainteresowanym podmiotom.

Art. 326. 1. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi posiadane informacje o podmiotach, o których mowa w art. 64 pkt 1 i 2, podmiotach objętych systemem gwarantowania, bankach hipotecznych i oddziałach banków zagranicznych oraz CCP, niezbędne do realizacji zadań Funduszu, w szczególności informacje:

- 1) o ich sytuacji ekonomiczno-finansowej;
- 2) o zobowiązaniu ich do wdrożenia planu naprawy albo opracowania programu postępowania naprawczego, o powzięciu informacji o ich stracie, groźbie jej wystąpienia lub powstaniu niebezpieczeństwa ich niewypłacalności lub utraty płynności oraz podejmowanych w takim przypadku w stosunku do nich działaniach;
- 3) o działaniach wczesnej interwencji lub ustanowieniu zarządcy lub zarządu komisarycznego w tych podmiotach;
- 4) o wyrażeniu zgody na zawarcie umowy dotyczącej wsparcia finansowego, o której mowa w art. 141t ustawy – Prawo bankowe lub art. 110zr ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i warunkach tej umowy;

- 5) o wsparciu finansowym udzielonym na podstawie umowy, o której mowa w pkt 4, oraz innych formach udzielonego im wsparcia płynnościowego lub kapitałowego;
- 6) o zaistnieniu innych niż wymienione w pkt 2–5 okoliczności mogących skutkować powstaniem zobowiązań Funduszu, w szczególności wobec deponentów z tytułu środków gwarantowanych, lub zagrożeniem upadłością podmiotu;
- 7) niezbędne do opracowania planu przymusowej restrukturyzacji;
- 8) o istotnej zmianie organizacyjnej, prawnej lub wystąpieniu innego zdarzenia mającego wpływ na przyjęte w planie przymusowej restrukturyzacji założenia i realizację tego planu.

2. W przypadkach, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, 3, 5 i 6, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi także informacje o wynikach przeprowadzonych w podmiocie czynności kontrolnych, wydanych zaleceniach, środkach, jakie zostały podjęte w celu usunięcia nieprawidłowości, stwierdzonych w ramach nadzoru i o ich wykonaniu przez podmiot.

3. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje w zakresie określonym w ust. 2 także w przypadku, gdy czynności kontrolne przeprowadziła Kasa Krajowa, bank zrzeszający lub inne uprawnione instytucje.

4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje o działaniach wczesnej interwencji lub ustanowieniu zarządcy w podmiotach grupy, której częścią jest podmiot, oraz o ich sytuacji finansowej.

5. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje sprawozdawcze:

- 1) uzyskane od kas oraz od Kasy Krajowej na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 62c ust. 4 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) uzyskane od firm inwestycyjnych na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz przepisów rozporządzenia nr 575/2013.

6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi:

- 1) roczne sprawozdania finansowe banków i oddziałów banków zagranicznych, firm inwestycyjnych oraz podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d, a także CCP, wraz ze sprawozdaniem z badania, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania;
- 2) analizy dotyczące funkcjonowania sektora bankowego, sektora firm inwestycyjnych, sektora kas oraz CCP;
- 3) informacje dotyczące zmian mających wpływ na zarządzanie ryzykiem CCP, w szczególności zmian właścicielskich, organizacyjnych i prawnych, a także wyniki przeglądu i oceny CCP przeprowadzonych zgodnie z art. 21 rozporządzenia nr 648/2012.

Art. 327. 1. Fundusz i Narodowy Bank Polski wymieniają informacje w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą stanowić informacje niejawne w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych. Przekazywanie informacji niejawnych odbywa się na warunkach i w trybie określonym w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1209).

Art. 328. 1. W celu określenia zasad współpracy i przekazywania informacji Fundusz może zawierać porozumienia o współpracy oraz o wymianie lub przekazywaniu informacji określające w szczególności zasady współpracy, zakres wymiany lub przekazywania informacji oraz zasady ochrony tych informacji.

2. Przedmiot, zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 99a ust. 1 i 3, art. 325 ust. 1, art. 326 oraz art. 327 ust. 1, określają odrębne porozumienia zawarte między Funduszem a Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

3. W celu koordynacji współpracy w zakresie realizacji zadań określonych ustawą umowa o współpracy oraz o wymianie informacji zawarta między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego określa w szczególności:

- 1) szczegółowy zakres przekazywanych informacji oraz zasady ich ochrony;
- 2) tryb i terminy przekazywania informacji;
- 3) szczegółowe zasady udziału pracowników Funduszu w czynnościach kontrolnych w instytucji pomostowej podejmowanych przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 133 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe i w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym;
- 4) zasady koordynacji działań podejmowanych wobec podmiotu w celu przygotowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 329. 1. Fundusz zawiera niewiążące porozumienie z właściwym organem państwa trzeciego, zgodnie z ramowym porozumieniem zawartym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego z właściwym organem państwa trzeciego.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, może określać:

- 1) zasady wymiany informacji niezbędnych do sporządzenia i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zasady współpracy w zakresie opracowywania planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, w tym zasady podejmowania działań w następstwie decyzji, o których mowa w art. 101 ust. 7 i art. 248 ust. 1, lub podobnych działań określonych w prawie danego państwa trzeciego;
- 3) zasady wczesnego powiadamiania stron porozumienia lub konsultacji ze stronami takiego porozumienia przed podjęciem istotnych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji lub podobnego postępowania określonego w prawie danego państwa trzeciego, mających wpływ na podmioty lub grupy, których dotyczy takie porozumienie;
- 4) zasady koordynacji w zakresie informowania opinii publicznej w przypadku wspólnych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji;
- 5) procedury dotyczące wymiany informacji i współpracy w zakresie określonym w pkt 1–4, w tym procedury i zasady powołania i działania grup zarządzania w sytuacji kryzysowej.

3. Fundusz powiadamia niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 330. 1. Fundusz może uzyskiwać bezpośrednio od podmiotu informacje niezbędne do realizacji zadań Funduszu, w szczególności niezbędne do wykonania oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 1, a także wyceny, o której mowa w art. 24 rozporządzenia nr 2021/23, oraz przygotowania przymusowej restrukturyzacji albo restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP, a także żądać wyjaśnień dotyczących uzyskanych informacji w przypadku zobowiązania takiego podmiotu do wdrożenia planu naprawy, podjęcia wobec niego działań wczesnej interwencji lub ustanowienia w nim zarządu komisarycznego lub zarządcy komisarycznego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Funduszowi przysługuje także prawo uzyskiwania wskazanych w nim informacji od krajowego podmiotu dominującego, wobec którego podmiot jest podmiotem zależnym.

3. Podmioty objęte systemem gwarantowania, banki hipoteczne, oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne oraz podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d, są obowiązane przekazywać Funduszowi informacje inne niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędne do wykonywania zadań Funduszu, w szczególności:

- 1) informacje o wartości wierzytelności i wartości środków gwarantowanych przez Fundusz;
- 2) dane i informacje niezbędne do wyliczenia obowiązkowych składek, w tym w przypadku banków i firm inwestycyjnych zgodnie z rozporządzeniem nr 2015/63.

3a. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna, spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz uczestnicy Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej lub tej spółki przekazują Funduszowi, w terminie wskazanym przez Fundusz, niezbędne do wykonania ustawowych zadań Funduszu:

- 1) informacje dotyczące liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych, na dzień wskazany przez Fundusz;
- 2) dane umożliwiające identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych wskazanych w decyzji Funduszu w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji albo w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji, albo w sprawie umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a także liczby tych papierów wartościowych posiadanych przez te osoby, na dzień umorzenia lub konwersji określony w tej decyzji.

3b. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna lub spółka, o której mowa w ust. 3a, przekazują Funduszowi, w terminie wskazanym przez Fundusz, informacje niezbędne do wykonania ustawowych zadań Funduszu, w szczególności informacje umożliwiające identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których, według stanu na dany dzień, zapisane były papiery wartościowe wskazane przez Fundusz.

4. W przypadku banków spółdzielczych zrzeszonych w innych bankach informacje, o których mowa w ust. 3, dotyczące poszczególnych banków, przekazują Funduszowi banki zrzeszające.

5. W przypadku kas, informacje, o których mowa w ust. 3, dotyczące poszczególnych kas, przekazuje Funduszowi Kasa Krajowa.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, tryb i termin przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz sposób weryfikacji prawidłowości przekazywanych informacji, mając na względzie konieczność prawidłowej realizacji zadań Funduszu.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu, szczegółowy zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 3, mając na względzie konieczność prawidłowej realizacji zadań Funduszu.

8. Rada Funduszu może, w drodze uchwały, uwzględniając ograniczony negatywny wpływ, jaki mogłaby mieć upadłość podmiotu krajowego lub upadłość podmiotów określonego rodzaju na sytuację finansową innych podmiotów i stabilność rynku finansowego oraz gospodarkę, określić listę podmiotów, wobec których Fundusz nie będzie realizował uprawnień, o którym mowa w ust. 1, lub ograniczyć zakres wymaganych od takich podmiotów informacji, o ile podmioty te nie są podmiotami znaczącymi lub nie zostały zidentyfikowane lub uznane za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z przepisami ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

9. Członkowie Rady Funduszu, mogą przekazywać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Funduszu, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom Narodowego Banku Polskiego, pracownikom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w zakresie niezbędnym do przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Funduszu.

10. Pracownicy, o których mowa w ust. 9, nie mogą ujawniać informacji udostępnionych przez członków Rady Funduszu. Obowiązek ten trwa również po ustaniu stosunku pracy.

Art. 331. Fundusz, do dnia 31 marca, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje o sumie środków gwarantowanych w podmiotach objętych systemem gwarantowania oraz dostępnych Funduszowi środkach finansowych, według stanu na koniec poprzedniego roku.

Art. 331a. Korespondencja między Funduszem a podmiotami prowadzącymi systemy gwarantowania depozytów oraz ich stowarzyszeniami, właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, właściwymi organami nadzoru państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, Komisją Europejską oraz członkami Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego może być prowadzona w innym niż język polski języku urzędowym Unii Europejskiej. Dokumenty przekazywane w ramach tej korespondencji, w tym zawierające oświadczenia woli, nie muszą być tłumaczone na język polski.

DZIAŁ VII

Przepisy karne i przepisy o karach pieniężnych

Art. 332. 1. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu w wyniku tego, że podmiot ten nie wyodrębnił i nie lokował środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w sposób, o którym mowa w art. 304 ust. 1,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

2. Tej samej karze podlega, kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, przez obciążenie środków, o których mowa w ust. 1, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu.

Art. 333. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu objętego systemem gwarantowania, podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, przez nieodprowadzenie przez ten podmiot obowiązkowych składek, o których mowa w art. 286 ust. 2 lub 3 lub art. 295 ust. 2 lub 4, lub składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 291 ust. 1, art. 292 ust. 1, art. 299 ust. 1 lub art. 300 ust. 1, lub nieodprowadzenie tych składek w odpowiedniej wysokości mimo dysponowania przez ten podmiot wystarczającymi środkami pieniężnymi pozwalającymi na wniesienie tych składek, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Art. 334. 1. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej banku objętego systemem gwarantowania, organu administrującego spółki europejskiej albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej kasy objętej systemem gwarantowania albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej banku zrzeszającego albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej Kasy Krajowej obowiązany do ujawnienia Funduszowi informacji dotyczących podmiotu objętego systemem gwarantowania lub jego deponentów w zakresie ustalonym w ustawie, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 85, art. 86 ust. 1 i art. 88 ust. 1.

3. Tej samej karze podlega, kto, będąc obowiązany na podstawie art. 118 ust. 1, nie wydaje Funduszowi całego majątku lub dokumentów podmiotu restrukturyzacji.

4. Tej samej karze podlega, kto, będąc odpowiedzialnym za zapewnienie właściwego funkcjonowania wewnętrznej kontroli danych i informacji wymaganych w zakresie ustalonym w ustawie lub za udzielanie informacji i wyjaśnień na żądanie Funduszu, nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku albo wykonuje go nieterminowo.

5. Tej samej karze podlega także ten, kto, sprawując nadzór zgodnie z art. 9a ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 212 § 1, art. 213 § 1 lub art. 382 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 44 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, nie egzekwuje wypełnienia przez zarząd banku, firmy inwestycyjnej albo kasy obowiązku powiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego o wypełnieniu przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 157f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110zzh ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo.

6. Tej samej karze podlega także ten, kto:

- 1) nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku powiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego o wypełnieniu przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 157f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110zzh ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo;
- 2) nie dopełnia obowiązków, o których mowa w art. 110zj ust. 1 i 7, art. 110zk ust. 1, art. 110zl ust. 1, art. 110zm ust. 1 oraz art. 110zx ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub art. 141m ust. 1, 4 i 5, art. 141n ust. 1 oraz art. 141v ust. 7 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe;
- 3) nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku sporządzenia lub przedstawienia Funduszowi sprawozdania finansowego lub innych sprawozdań i informacji związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo.

7. Tej samej karze podlega także ten, kto:

- 1) nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku, o którym mowa w art. 140 ust. 5;
- 2) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 330 ust. 1.

Art. 335. 1. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 euro na członka zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektora oddziału banku zagranicznego, który nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku powiadomienia Komisji o wypełnieniu przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 157f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110zzh ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo.

1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania albo nierzetelnego lub nieterminowego wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, przez osoby, o których mowa w tym przepisie, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 euro na członka zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektora oddziału banku zagranicznego, który nie dopełnia obowiązków, o których mowa w art. 110zj ust. 1 i 7, art. 110zk ust. 1, art. 110zl ust. 1, art. 110zm ust. 1 oraz art. 110zx ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub art. 141m ust. 1, 4 i 5, art. 141n ust. 1 oraz art. 141v ust. 7 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe.

2a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 2, przez osoby, o których mowa w tym przepisie, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 2, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.

3. Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1 i 2, uwzględnia:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) przyczyny naruszenia przepisów;
- 3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara;
- 4) gotowość osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego oraz
- 5) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie.

Art. 336. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 euro na członka zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektora oddziału banku zagranicznego, który nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku sporządzenia lub przedstawienia Funduszowi sprawozdania finansowego lub innych sprawozdań i informacji związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo.

1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania albo nierzetelnego lub nieterminowego wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, przez osoby, o których mowa w tym przepisie, Fundusz może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.

2. Fundusz, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) przyczyny naruszenia przepisów;
- 3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara;
- 4) gotowość osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do współpracy z Funduszem oraz
- 5) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie.

Art. 337. W decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 335 i art. 336, można nałożyć na członka zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektora oddziału banku zagranicznego obowiązek zaprzestania określonego działania lub niepodjęcia takiego działania w przyszłości.

Art. 337a. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, w przypadku naruszenia przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98, nałożyć karę pieniężną:

- 1) na podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, do wysokości:
 - a) 10 % przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym tego podmiotu, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną do wysokości 10 % prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej tego podmiotu, niewyższą jednak niż 100 000 000 zł, albo
 - b) dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, w wyniku naruszenia minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 – w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty uzyskanych korzyści;
- 2) na członka zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektora oddziału banku zagranicznego, który narusza minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 – do wysokości 5 000 000 euro, a w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez takie osoby – do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.

2. Niezależnie od nałożenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego:

- 1) w drodze decyzji, zakazać wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie w sposób, o którym mowa w art. 96a;
- 2) nakazać usunięcie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji na zasadach określonych w art. 91–95.

3. W przypadku gdy podjęcie środków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie prowadziłyby do zaprzestania naruszania przez podmiot krajowy lub podmiot, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. b–d, minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98, Fundusz informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego, która może zastosować:

- 1) środki nadzorcze zgodnie z art. 138 ustawy – Prawo bankowe;
- 2) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 142, art. 142a oraz art. 144–146a ustawy – Prawo bankowe;
- 3) środki nadzorcze zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 4) środki nadzorcze zgodnie z art. 110y ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 5) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 110zz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

4. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, lub stosując środki, o których mowa w ust. 2, Fundusz uwzględnia:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) przyczyny naruszenia;
- 3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara;
- 4) gotowość osoby odpowiedzialnej za naruszenie do współpracy z Funduszem;
- 5) uprzednie naruszenia przepisów regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- 6) kwotę zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli jest możliwe ich określenie;
- 7) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, jeżeli jest możliwe określenie tych strat;
- 8) stopień współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z Funduszem;
- 9) uprzednie naruszenia dokonane przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- 10) potencjalne skutki systemowe naruszenia.

5. Egzekucja należności wynikających z decyzji o nałożeniu kary pieniężnej następuje w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 337b. 1. W przypadku naruszenia obowiązków w zakresie współpracy i przekazywania informacji, o których mowa w art. 13 rozporządzenia nr 2021/23, Fundusz może, w drodze decyzji:

- 1) podać do publicznej wiadomości informację wskazującą osobę fizyczną, CCP lub inną osobę prawną odpowiedzialną za naruszenie, a także wskazującą charakter tego naruszenia;
- 2) nakazać osobie fizycznej, CCP lub innej osobie prawnej odpowiedzialnym za naruszenie zaprzestanie zachowania skutkującego naruszeniem oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości;
- 3) tymczasowo zakazać osobie fizycznej odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka organu CCP lub funkcji kierowniczych w CCP;
- 4) nałożyć na osobę fizyczną odpowiedzialną za naruszenie karę pieniężną do wysokości:
 - a) 22 500 000 zł albo
 - b) dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;
- 5) nałożyć na CCP lub inną osobę prawną odpowiedzialną za naruszenie karę pieniężną do wysokości:
 - a) 10 % przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – w wysokości do 10 % prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej tego CCP lub tej innej osoby prawnej, albo
 - b) dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

2. W przypadku gdy CCP lub inna osoba prawna, o których mowa w ust. 1 pkt 5, są podmiotami zależnymi, przy obliczaniu przychodu bierze się pod uwagę przychód wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej najwyższego szczebla wykazany w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – prognozowany przychód określony na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej tej jednostki dominującej.

3. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Fundusz uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 85 rozporządzenia nr 2021/23.

4. Egzekucja należności wynikających z decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, następuje w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 337c. W przypadku, o którym mowa w art. 337b ust. 1, Fundusz niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości, w szczególności przez publikację na swojej stronie internetowej, informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub o firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja, zgodnie z art. 83 rozporządzenia nr 2021/23.

Art. 338. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 335, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną na podmiot zarządzany przez te osoby, do wysokości 10 % przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną do wysokości 10 % prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu, niewyższą jednak niż 100 000 000 zł.

1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 335 ust. 1 i 2, przez podmiot zarządzany przez osoby, o których mowa w tych przepisach, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.

2. Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) przyczyny naruszenia przepisów;
- 3) sytuację finansową podmiotu, na który jest nakładana kara oraz
- 4) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego.

Art. 338a. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 335, art. 336, art. 337a, art. 337b ust. 1 pkt 4 i 5 i art. 338, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 339.⁵⁷⁾ 1. W przypadku wydania decyzji o nałożeniu kary, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, oraz w przypadku zastosowania środków, o których mowa w art. 337a ust. 2 i 3, odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Fundusz niezwłocznie powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o nałożeniu tej kary lub zastosowaniu tych środków, a w przypadku gdy od tego rozstrzygnięcia złożono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wniesiono skargę do sądu administracyjnego – także o złożeniu takiego wniosku lub wniesieniu takiej skargi i o wyniku ich rozpatrzenia.

2. W przypadku gdy rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia kary, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, oraz w przypadku zastosowania środków, o których mowa w art. 337a ust. 2 i 3, jest ostateczne, odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Fundusz niezwłocznie zamieszczają na swojej stronie internetowej informację o nałożeniu tej kary lub zastosowaniu tych środków, w tym o rodzaju i charakterze naruszenia przepisów prawa, ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby fizycznej lub nazwy (firmy) podmiotu, na których nałożono tę karę lub wobec których zastosowano ten środek.

3. Odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Fundusz dokonują publikacji informacji, o której mowa w ust. 2, w formie zanonimizowanej, w przypadku gdy:

- 1) kara, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, została nałożona na osobę fizyczną oraz w przypadku gdy środek, o którym mowa w art. 337a ust. 2 i 3, został nałożony na osobę fizyczną, a ujawnienie jej imienia i nazwiska byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia;

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 8 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 2) ujawnienie nazwy (firmy) podmiotu lub imienia i nazwiska osoby fizycznej stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych lub zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe;
- 3) ujawnienie nazwy (firmy) podmiotu lub imienia i nazwiska osoby fizycznej wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie lub temu podmiotowi.

4. Odpowiednio Komisja Nadzoru Finansowego albo Fundusz mogą uzupełnić informację o nałożeniu kary, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, lub zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 337a ust. 2 i 3, o nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby fizycznej, w przypadku gdy ustały przyczyny określone w ust. 3 pkt 1–3. Uzupełnienia nie dokonuje się po upływie roku od dnia publikacji tej informacji.

5. Informacje, o których mowa w ust. 2, są dostępne na stronie internetowej odpowiednio Komisji Nadzoru Finansowego albo Funduszu przez okres 5 lat od dnia publikacji, z tym że wskazanie imienia i nazwiska osoby fizycznej, na którą nałożono karę, o której mowa w art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 175 ust. 6, art. 335 ust. 1–2a, art. 336 ust. 1 i 1a, art. 337a ust. 1 i art. 338 ust. 1 i 1a, lub wobec której zastosowano środek, o którym mowa w art. 337a ust. 2 i 3, przez okres nie dłuższy niż rok.

Art. 340. W przypadkach określonych w art. 335, art. 336 i art. 337a kwoty w euro przelicza się na złote według kursu średniego ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej.

DZIAŁ VIII

Zmiany w przepisach

Art. 341–368. (pominięte)

DZIAŁ IX

Przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Rozdział 1

Przepisy epizodyczne

Oddział 1

Fundusz ochrony środków gwarantowanych

Art. 369. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania, o których mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, są obowiązane tworzyć i utrzymywać fundusze ochrony środków gwarantowanych na zaspokojenie roszczeń deponentów w przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec któregośkolwiek z nich, do dnia 31 grudnia 2024 r.

2. Wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych w kolejnym roku jest ustalana nie później niż do końca poprzedniego roku kalendarzowego, jako iloczyn sumy środków pieniężnych zgromadzonych w banku na wszystkich rachunkach, stanowiącej podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej zgodnie z art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, za październik oraz stawki ustalonej przez Radę Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, w wysokości do:

- 1) 0,55 % – dla funduszu ochrony środków gwarantowanych tworzonego na rok 2017;
- 2) 0,5 % – dla funduszu ochrony środków gwarantowanych tworzonego na rok 2018;
- 3) 0,45 % – dla funduszu ochrony środków gwarantowanych tworzonego na rok 2019;
- 4) 0,4 % – dla funduszu ochrony środków gwarantowanych tworzonego na rok 2020;
- 5) 0,35 % – dla funduszu ochrony środków gwarantowanych tworzonego na rok 2021;
- 6) 0,3 % – dla funduszu ochrony środków gwarantowanych tworzonego na rok 2022;
- 7) 0,25 % – dla funduszu ochrony środków gwarantowanych tworzonego na rok 2023;
- 8) 0,2 % – dla funduszu ochrony środków gwarantowanych tworzonego na rok 2024.

3. Przy ustalaniu wysokości stawki określającej wysokość funduszy ochrony środków gwarantowanych, o której mowa w ust. 2, Rada Funduszu uwzględnia w szczególności wysokość środków systemu gwarantowania depozytów w bankach, zgromadzonych w formie zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 303 ust. 1, banków lub oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania.

4. Fundusz ochrony środków gwarantowanych jest tworzony w ostatnim sprawozdawczym dniu miesiąca, w którym podmiot objęty systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, uzyskał zezwolenie na rozpoczęcie działalności, a w przypadku banku krajowego utworzonego na podstawie art. 42a ust. 1 ustawy – Prawo bankowe – w ostatnim sprawozdawczym dniu miesiąca, w którym bank został wpisany do rejestru przedsiębiorców. W powyższych przypadkach podstawą utworzenia funduszu ochrony środków gwarantowanych jest suma środków pieniężnych, o której mowa w ust. 2, za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio uzyskanie zezwolenia na rozpoczęcie działalności lub wpisanie banku do rejestru przedsiębiorców.

5. Od aktywów pochodzących z emisji hipotecznych listów zastawnych i publicznych listów zastawnych nie tworzy się funduszu ochrony środków gwarantowanych.

6. Fundusz ochrony środków gwarantowanych jest zwiększany lub zmniejszany w dniu 1 lipca każdego roku, odpowiednio do wysokości sumy, o której mowa w ust. 2, stanowiącej podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej za kwiecień każdego roku. Z dniem spełnienia warunków gwarancji podmiot objęty systemem gwarantowania jest zwolniony z obowiązku tworzenia funduszu ochrony środków gwarantowanych i zmiany jego wysokości.

7. Podmioty objęte systemem gwarantowania, o których mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, są obowiązane:

- 1) lokować aktywa stanowiące pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych w:
 - a) skarbowych papierach wartościowych,
 - b) bonach pieniężnych Narodowego Banku Polskiego i obligacjach emitowanych przez Narodowy Bank Polski – o ile mogą być one przedmiotem obrotu,
 - c) jednostkach uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego;
- 2) deponować określone w pkt 1 lit. a i b aktywa na wyodrębnionym dla każdego podmiotu rachunku w:
 - a) Narodowym Banku Polskim,
 - b) Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej,
 - c) podmiocie prowadzącym rachunki papierów wartościowych i rachunki pieniężne służące do ich obsługi– a w przypadku braku takiej możliwości – lokować te aktywa na oprocentowanym rachunku bieżącym w Narodowym Banku Polskim.

8. Banki spółdzielcze zrzeszone z bankami zrzeszającymi są obowiązane deponować aktywa stanowiące pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych zrzeszenia na wyodrębnionym rachunku w banku zrzeszającym.

9. Podmioty objęte systemem gwarantowania, o których mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, przekazują Zarządowi Funduszu informacje o sumie wkładów na rachunkach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania środków pieniężnych i wysokości funduszu ochrony środków gwarantowanych w terminach:

- 1) do dnia 15 grudnia każdego roku, według stanu określanego zgodnie z ust. 2,
- 2) do dnia 15 czerwca każdego roku, według stanu stanowiącego podstawę obliczenia kwoty rezerwy obowiązkowej za kwiecień

– według wzoru określonego przez Zarząd Funduszu.

10. W przypadku banków spółdzielczych zrzeszonych z bankami zrzeszającymi obowiązki określone w ust. 9 wykonują banki zrzeszające.

11. W przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. wypłaty środków gwarantowanych dokonywane są przez Fundusz ze środków funduszy ochrony środków gwarantowanych, po wyczerpaniu środków, o których mowa w art. 56.

12. W przypadku, o którym mowa w ust. 11, Fundusz wzywa podmiot objęty systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, do przekazania środków funduszu ochrony środków gwarantowanych, w kwocie stanowiącej różnicę między kwotą zobowiązania Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych a kwotą środków, o których mowa w art. 56.

13. W przypadku gdy kwota przekazana zgodnie z ust. 12 jest niewystarczająca do pokrycia zobowiązania Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych, Fundusz zawiadamia podmioty objęte systemem gwarantowania, o których mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, w drodze ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim, o obowiązku wniesienia na rzecz Funduszu kwot przeznaczonych na wypłatę środków gwarantowanych (łącznie kwota obowiązkowej wpłaty podmiotów objętych systemem gwarantowania), w wysokości stanowiącej różnicę między kwotą zobowiązania Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych a kwotą środków, o których mowa w art. 56, oraz środków przekazanych zgodnie z ust. 12. W zawiadomieniu Fundusz wskazuje rachunek bankowy, na który mają zostać dokonane wpłaty, oraz tytuł płatności. Wpłaty, do których są zobowiązane banki spółdzielcze zrzeszone z bankami zrzeszającymi, wnoszą, w imieniu tych banków, banki zrzeszające.

14. Kwota, którą obowiązany jest wnieść podmiot objęty systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b (obowiązkowa wpłata podmiotu objętego systemem gwarantowania), zostaje ustalona jako kwota pozostająca w takiej proporcji do łącznej kwoty obowiązkowej wpłaty podmiotów objętych systemem gwarantowania, w jakiej pozostawała wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych podmiotu objętego systemem gwarantowania do sumy funduszy ochrony środków gwarantowanych wszystkich podmiotów objętych systemem gwarantowania, z wyłączeniem podmiotu, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

15. Środki pochodzące z obowiązkowych wpłat podmiotów objętych systemem gwarantowania przechodzą na własność Funduszu.

16. W dniu następującym po dniu dokonania obowiązkowej wpłaty podmiotu objętego systemem gwarantowania podmiot objęty systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, pomniejsza fundusz ochrony środków gwarantowanych o wartość odpowiadającą wpłacie.

17. Obowiązkowa wpłata podmiotu objętego systemem gwarantowania stanowi dla niego koszt uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554).

18. Aktywa stanowiące pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych nie mogą być przedmiotem zastawu ani być obciążane w jakikolwiek sposób oraz nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej.

19. Aktywa, które stanowiły fundusz ochrony środków gwarantowanych podmiotu objętego systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, nie wchodzi do masy upadłości ani masy układowej podmiotu objętego systemem gwarantowania.

20. W przypadku przeniesienia stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej środków pieniężnych, o których mowa w ust. 2, do innego podmiotu albo do instytucji pomostowej, w wyniku zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji, z dniem określonym w decyzji, na podstawie której następuje to przeniesienie, podmiot w restrukturyzacji tworzy, zmienia i utrzymuje fundusz ochrony środków gwarantowanych w części proporcjonalnej do pozostałej w tym podmiocie sumy środków stanowiących podstawę tworzenia albo zmiany tego funduszu.

Oddział 2

Przepis karny

Art. 370. 1. Kto będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu objętego systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu w wyniku tego, że podmiot ten nie utworzył funduszu ochrony środków gwarantowanych albo nie utworzył go w odpowiedniej wysokości lub aktywa przeznaczone na fundusz ochrony środków gwarantowanych nie były lokowane w skarbowych papierach wartościowych lub bonach pieniężnych Narodowego Banku Polskiego lub deponowane w sposób, o którym mowa w art. 369 ust. 7 i 8,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega członek zarządu lub rady nadzorczej podmiotu objętego systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 41 lit. a i b, który doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu, obciążając aktywa stanowiące pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych prawami osób trzecich.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Art. 371. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Bankowy Fundusz Gwarancyjny działający na podstawie ustawy uchylanej w art. 388 staje się Funduszem.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) plan finansowy i plan działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego działającego na podstawie ustawy uchylanej w art. 388 stają się planem finansowym i planem działalności Funduszu;

- 2) należności i zobowiązania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego działającego na podstawie ustawy uchylanej w art. 388 stają się należnościami i zobowiązaniami Funduszu;
- 3) pracownicy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego działającego na podstawie ustawy uchylanej w art. 388 stają się pracownikami Funduszu; przepis art. 23^[1] Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio;
- 4) w Radzie Funduszu wygasa członkostwo osób, o których mowa w art. 6 ust. 4 pkt 4 ustawy uchylanej w art. 388.

Art. 372. Z dniem wejścia w życie ustawy w Funduszu:

- 1) likwiduje się fundusz pomocowy, stabilizacyjny, zapasowy oraz fundusz środków odzyskanych z mas upadłości;
- 2) zwiększa się fundusz gwarancyjny banków o wartość funduszu pomocowego i funduszu środków odzyskanych z mas upadłości;
- 3) zwiększa się fundusz przymusowej restrukturyzacji banków o wartość funduszu stabilizacyjnego i funduszu zapasowego;
- 4) środki funduszu gwarancyjnego kas utworzonego na podstawie ustawy uchylanej w art. 388 zalicza się na poczet funduszu gwarancyjnego kas.

Art. 373. 1. Do pomocy finansowej udzielonej bankom objętym systemem gwarantowania na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 351^[58] oraz ustawy uchylanej w art. 388 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Z dniem rozwiązania umowy o udzielenie pomocy finansowej bankom albo zwrotu pomocy finansowej udzielonej bankom na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 388 środki uzyskane z tego tytułu zwiększają fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.

3. Do środków uzyskanych z tytułu pomocy finansowej udzielonej ze środków funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych przepisu ust. 2 nie stosuje się.

Art. 374. Fundusz opracuje plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 73 i art. 74, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 375. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy w sprawie:

- 1) uchylecia zezwolenia na utworzenie banku na podstawie art. 25n ust. 5, art. 138 ust. 3 pkt 4 i ust. 6 ustawy zmienianej w art. 347^[59],
- 2) uchylecia zezwolenia na utworzenie oddziału banku zagranicznego na podstawie art. 138 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 347^[59],
- 3) postępowań na podstawie art. 147 ust. 1 i art. 158 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 347^[59],
- 4) postępowań na podstawie art. 74c ust. 3 i 4 oraz art. 74k ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 363^[60],
- 5) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej na podstawie art. 106l ust. 6, art. 108 ust. 7 i art. 167 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 359^[61]

– stosuje się przepisy tych ustaw w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 376. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie przepisów części trzeciej tytułu II ustawy, o której mowa w art. 354^[62], stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 377. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie przepisów części trzeciej tytułu II ustawy, o której mowa w art. 354^[62], na nabywcę przedsiębiorstwa bankowego lub kasy w trybie art. 437 ustawy, o której mowa w art. 354^[62], nie przechodzą zobowiązania wynikające z wierzytelności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o których mowa w art. 39 ust. 1.

Art. 378. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie ustawy wpłynął wniosek o otwarcie postępowania układowego na podstawie przepisów tytułu IV działu III ustawy, o której mowa w art. 366^[63], stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

⁵⁸⁾ Artykuł 351 zawiera zmiany do ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

⁵⁹⁾ Artykuł 347 zawiera zmiany do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

⁶⁰⁾ Artykuł 363 zawiera zmiany do ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

⁶¹⁾ Artykuł 359 zawiera zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

⁶²⁾ Artykuł 354 zawiera zmiany do ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe.

⁶³⁾ Artykuł 366 zawiera zmiany do ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

Art. 379. Jeżeli w postępowaniu upadłościowym prowadzonym na podstawie przepisów części trzeciej tytułu II ustawy, o której mowa w art. 354⁶²⁾ lub w postępowaniu układowym prowadzonym na podstawie przepisów tytułu IV działu III ustawy, o której mowa w art. 366⁶³⁾, zawarto układ, do wniosków o zmianę lub uchylenie układu stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 366⁶³⁾, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 380. Należności Funduszu z tytułu udzielonej pomocy finansowej i wsparcia, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 20c ust. 1 i art. 20g ust. 1 ustawy uchylanej w art. 388, są zaspokajane w postępowaniu upadłościowym i w postępowaniu likwidacyjnym, o którym mowa w art. 125 § 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 344⁶⁴⁾, w kategorii drugiej.

Art. 381. 1. Banki obowiązane do sporządzenia planów naprawy, które otrzymały zezwolenie na prowadzenie działalności przed dniem wejścia w życie ustawy, sporządzają plan naprawy nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Domy maklerskie obowiązane do sporządzenia planów naprawy, które otrzymały zezwolenie na prowadzenie działalności przed dniem wejścia w życie ustawy, sporządzają plan naprawy nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Podmioty obowiązane do sporządzenia grupowego planu naprawy na podstawie art. 141n ustawy, o której mowa w art. 347⁵⁹⁾, oraz art. 110zj ustawy, o której mowa w art. 359⁶¹⁾, sporządzają grupowy plan naprawy nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. W okresie realizacji przez bank postępowania naprawczego, o którym mowa w art. 142 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 347⁵⁹⁾, w brzmieniu dotychczasowym, bank sporządza plan naprawy w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia postępowania naprawczego, a grupowy plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia postępowania naprawczego.

Art. 381a. Do banku objętego programem postępowania naprawczego, o którym mowa w art. 142 ust. 1–3 ustawy zmienianej w art. 347⁵⁹⁾, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętym i niezakończonym przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepis art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 368⁶⁵⁾, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 382. W stosunku do kas postanowienia działu III stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Art. 383. 1. Składki, o których mowa w dziale V rozdziale 2, są pobierane na rzecz Funduszu po raz pierwszy za rok 2017.

2. Przepisy art. 4 ust. 1d pkt 7 i ust. 2 pkt 3, art. 7 ust. 2 pkt 5 i 5a oraz ust. 3, art. 13 ust. 1–5, art. 13c ust. 1–7, art. 14 ust. 2–4, art. 14a, art. 14b, art. 14c, art. 15 pkt 1–2, art. 16a ust. 7, art. 36, art. 38r ust. 5 i art. 42a ustawy uchylanej w art. 388 stosuje się do dnia 31 grudnia 2016 r.

3. Przez środki, o których mowa w art. 38r ust. 5 ustawy uchylanej w art. 388, należy rozumieć środki funduszu gwarancyjnego kas do wykorzystania, o którym mowa w art. 272 ust. 2.

4. Obowiązkowe opłaty wnoszone na rok 2016 przez banki i oddziały banków zagranicznych z tytułu uczestnictwa w obowiązkowym systemie gwarantowania zasilają fundusz gwarancyjny banków.

5. Obowiązkowe opłaty wnoszone na rok 2016 przez kasy z tytułu uczestnictwa w obowiązkowym systemie gwarantowania zasilają fundusz gwarancyjny kas.

6. Opłaty ostrożnościowe wnoszone na rok 2016 przez banki i oddziały banków zagranicznych zasilają fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.

Art. 384. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy uchylanej w art. 388, do dnia 31 grudnia 2016 r. utrzymują utworzone na rok 2016 fundusze ochrony środków gwarantowanych, o których mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy.

2. W przypadku spełnienia do dnia 31 grudnia 2016 r. warunku gwarancji wobec banku lub oddziału banku zagranicznego wypłaty środków gwarantowanych są dokonywane przez Fundusz w pierwszej kolejności ze środków określonych w art. 16a ust. 1 ustawy uchylanej w art. 388.

3. Przepisy art. 16a ust. 1, art. 25 ust. 1, 1a, 3a, 5 i 6, art. 26–26c, art. 26d ust. 1, art. 26e oraz art. 42 ustawy uchylanej w art. 388 stosuje się do dnia 31 grudnia 2016 r.

Art. 385. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie w art. 157^[1] § 6 ustawy, o której mowa w art. 350⁶⁶⁾, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 157^[1] § 6 ustawy, o której mowa w art. 350⁶⁶⁾, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

⁶⁴⁾ Artykuł 344 zawiera zmiany do ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze.

⁶⁵⁾ Artykuł 368 zawiera zmiany do ustawy z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych.

⁶⁶⁾ Artykuł 350 zawiera zmiany do ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

Art. 386. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 4, art. 6 ust. 6, art. 8 ust. 2, art. 17 ust. 8, art. 26s ust. 3, art. 38 ust. 7, art. 38j, art. 38zg ust. 3, art. 38zh ust. 9 oraz 38zq ustawy uchylanej w art. 388 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 4, art. 7 ust. 11, art. 9 ust. 2, art. 30, art. 54 ust. 4, art. 312 ust. 2, art. 330 ust. 7, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 387. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ustawy zmienianej w art. 364⁶⁷⁾, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 ustawy zmienianej w art. 364⁶⁷⁾, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

Art. 388. Traci moc ustawa z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866, z późn. zm.⁶⁸⁾).

Art. 389. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia⁶⁹⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 351 pkt 2, art. 361 pkt 1 i art. 363 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 106, który wchodzi w życie z dniem 11 lutego 2017 r.

⁶⁷⁾ Artykuł 364 zawiera zmiany do ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych.

⁶⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166, 1513 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 381 i 615.

⁶⁹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 8 lipca 2016 r.